

การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR
ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิทยานิพนธ์

ของ

พัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา

พฤษภาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DEVELOPING PACKAGES OF ENGLISH READING SKILL
BASED ON CIRC AND TPR TECHNIQUES AFFECTING PRATHOM
SUKSA 6 STUDENTS' READING FOR MAIN IDEAS ANALYTICAL THINKING
AND LEARNING ACHIEVEMENT

By

PATCHARIN NAOSRISON

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Research and Development
Sakon Nakhon Rajabhat University

May 2015

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC
ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบกรรมการสอบและประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพลินพิศ ธรรมรัตน์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์) ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

.....กรรมการสอบ กรรมการสอบที่และปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายัณต์ บุญใบ) (ดร.สมเกียรติ พลละจิตต์) วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.ศุภกร ศรีเพชร) ผู้ทรงคุณวุฒิ

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....
(ผศ.ดร.กิตติชัย ไสพันทนา)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 31 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา ดร.สมเกียรติ พละจิตต์ กรรมการที่ปรึกษา ที่กรุณาแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมาตั้งแต่ต้นจนวิทยานิพนธ์สำเร็จด้วยดี ขอขอบพระคุณ อาจารย์จุฑัย ชลามาตย์ อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ดร.สมพร หลิมเจริญ ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 นางกาญจนา อุปพงษ์ ครูโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 นางพรรณอร ศรีสำราญ ครูโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ ฯ สกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 นางพัชริดา บริบูรณ์ ครูโรงเรียนเซกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขอคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณนายผดุง ประพันธ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร และนายยุทธพงษ์ พรหมเชษฐา ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ่อแสนพนมมิตรภาพที่ 211 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือและการเก็บข้อมูลในการวิจัย และขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ทั้งสองโรงเรียนที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนสาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าวิจัย และสมาชิกในครอบครัวทุกคนที่เป็นกำลังใจในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

พัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ผู้วิจัย	นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์ ดร.สมเกียรติ พลละจิตต์
ปริญญา	ค.ม. (การวิจัยและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบการอ่านจับใจความของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน 3) เปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน 4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน และ 5) เปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน หลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จำนวนทั้งหมด 10 ชุด 2) แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ 3) แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที (t – test for Dependent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณร่วมทางเดียว (One – way MANCOVA) และ

การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One -way ANCOVA)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 85.05/83
2. การอ่านจับใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. การอ่านจับใจ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน เมื่อได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ ชุดฝึกทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ เทคนิค CIRC เทคนิค TPR

การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

TITLE Developing Packages of English Reading Skill Based on CIRC And TPR Techniques Affecting Prathom Suksa 6 Students' Reading for Main Ideas, Analytical Thinking and Learning Achievement

AUTHOR Patcharin Naosrison

ADVISORS Asst. Prof. Dr.Marasri Klangprapan
Dr.Somkiat Palajit

DEGREE M.Ed. (Educational Research and Development)

INSTITUTION Sakon Nakhon Rajabhat University

YEAR 2015

ABSTRACT

This study was conducted with these purpose: 1) to develop the packages of English reading skill based on CIRC And TPR Techniques to gain their efficiency of the standard criteria with of 80/80, 2) to compare students' reading for main ideas possessed before and after learning, 3) to compare the students' analytical thoughts gained before and after learning, 4) to compare students' learning achievements obtained before and after learning, 5) to compare the reading for main ideas, analytical thoughts and learning achievements of the students whose motivations to succeed varied after they had learnt though the packages of English reading skill based on CIRC And TPR techniques. The subjects were 20 Prothom Suksa 6 students who were studying in the second semester of 2015 academic year at Ban Nongbuasangwitthayakan School. They were gained through simple random sampling which used the schools as the sampling unit. The instruments used included: 1) 10 English reading skill based on CIRC And TPR techniques, 2) the test to examine the students' skills of reading for main ideas, 3) the test to measure the students' analytical thoughts, and 4) learning achievement test. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, t – test (Dependent Samples), One-way ANOVA, One-way MACOVA and One-way ANCOVA

The study unveiled these results :

1. The packages of English reading skill based on CIRC And TPR techniques had their efficiency, E_1/E_2 of 85.05/83.
2. After the Students had learnt through the packages of English reading skill based on CIRC And TPR techniques, their reading for main ideas was significantly higher than that of at the .05 statistical level.
3. After the Students had learnt through the packages of English reading skill based on CIRC And TPR techniques, their analytical thoughts was significantly higher than that of at the .05 statistical level.
4. After the Students had learnt through the packages of English reading skill based on CIRC And TPR techniques, their learning achievements was significantly higher than that of at the .05 statistical level.
5. The reading for main ideas, analytical thoughts and learning achievements of the students whose motivations to succeed varied after they had learnt through the packages of English reading skill based on CIRC And TPR techniques did not differ.

Keywords Skill Packages, English Reading, CIRC Technique, TPR Technique, Reading for main ideas, Analytical Thinking/Thought and Learning Achievement

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	คำถามของการวิจัย	9
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	9
	สมมติฐานของการวิจัย	10
	ความสำคัญของการวิจัย	10
	ขอบเขตของการวิจัย	11
	กรอบแนวคิดของการวิจัย	13
	นิยามศัพท์เฉพาะ	15
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
	หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร	
	พุทธศักราช 2555 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	23
	สาระสำคัญในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ	23
	สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	24
	วิสัยทัศน์	25
	หลักการ	25
	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	26
	คุณภาพผู้เรียน	28
	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	30
	ชุดฝึกทักษะ.....	33
	ความหมายของชุดฝึก	33
	หลักการสร้างชุดฝึก	34
	องค์ประกอบของชุดฝึก.....	35
	ลักษณะของชุดฝึกที่ดี.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ประโยชน์ของชุดฝึก.....	39
ข้อเสนอแนะในการสร้างชุดฝึก	41
เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)	42
ความหมายของเทคนิค CIRC	42
รูปแบบการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC	43
องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC	44
ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC	47
เทคนิค TPR	50
ความหมาย	50
ความเป็นมาและวิธีสอนแบบ TPR.....	50
แนวคิดพื้นฐานของวิธีสอนแบบ TPR	53
จุดมุ่งหมายของวิธีการสอนแบบ TPR.....	54
กิจกรรมวิธีสอนแบบ TPR	58
ประเภทของวิธีการสอนแบบ TPR.....	59
ขั้นตอนวิธีสอนแบบ TPR.....	62
การวัดผลและประเมินผลของวิธีสอนแบบ TPR	63
ข้อดีของวิธีสอนแบบ TPR.....	63
ข้อจำกัดของวิธีการสอนแบบ TPR.....	64
ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR	67
ความเป็นมา/หลักการ แนวคิด/ความสำคัญ	67
ความหมายและขั้นตอนของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	68
องค์ประกอบของชุดฝึกทักษะ	69
แผนการจัดการเรียนรู้	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	78
การอ่านจับใจความ	82
ความหมายของการอ่านจับใจความ	82
ความเข้าใจในการอ่านจับใจความ	83
ทักษะการอ่านจับใจความ	85
การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ	88
การคิดวิเคราะห์	90
ความหมายของการคิดวิเคราะห์	90
ทฤษฎีการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกระบวนการคิดวิเคราะห์	92
องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์	97
ลักษณะของการคิดวิเคราะห์	100
ทักษะการคิดวิเคราะห์	102
ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์	105
การวัดและประเมินผลการคิดวิเคราะห์	106
ทฤษฎีเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์	110
แนวทางในการพัฒนาด้านการคิดวิเคราะห์	115
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	117
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	117
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	118
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	120
การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	121
ลักษณะแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี.....	123
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	124
ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	124

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
	ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง..... 125
	บทบาทของครูในการส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน. 126
	การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 129
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 131
	งานวิจัยในประเทศ 131
	งานวิจัยต่างประเทศ 136
3	วิธีดำเนินการวิจัย 143
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 143
	รูปแบบของการวิจัย 144
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 146
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ 146
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 155
	การวิเคราะห์ข้อมูล 155
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย 157
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 163
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 163
	ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล 164
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 165
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 175
	สรุปผลการวิจัย 176
	อภิปรายผล 177
	ข้อเสนอแนะ..... 182

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	185
ภาคผนวก	201
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์	203
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	211
ภาคผนวก ค ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR	215
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล.....	261
ภาคผนวก จ การหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	297
ภาคผนวก ฉ ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์	307
ภาคผนวก ช ตัวอย่างผลงานนักเรียน	319
ภาคผนวก ซ บรรยากาศในชั้นเรียน	325
ประวัติย่อของผู้วิจัย	331

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รูปแบบการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest-Posttest)	144
2 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับ เทคนิค TPR.....	165
3 ผลการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค.....	166
4 ผลการเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับ เทคนิค TPR.....	167
5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR.....	168
6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยของคะแนนตัวแปรตามก่อนเรียนโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ของกลุ่มทดลอง.....	169
7 ผลการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันเมื่อได้รับการสอนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณร่วมทางเดียว (One-way ANCOVA).....	170

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียวของตัวแปรตาม (One-way ANCOVA) การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน เมื่อได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR	171
9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียวของตัวแปรตาม การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน เมื่อได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR.....	171
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียวของตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน เมื่อได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR	172
11 คะแนนเฉลี่ยการประเมิน ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จากผู้เชี่ยวชาญ	299
12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากผู้เชี่ยวชาญ	301
13 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ	302
14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ	303
15 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์	304
16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ	305

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	306
18	คะแนนผลงานระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จำนวน 10 ชุด ชุดละ 3 กิจกรรม	309
19	ผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR	311

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	14
2 แผนภาพขั้นตอนของการวิจัย.....	145

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะมุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้ โดยให้นำไปบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา โดยเฉพาะการปลูกฝังด้านปัญญา จะมุ่งพัฒนาความคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ พัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม การเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น ควรใช้รูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ ซึ่งการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม การบูรณาการเป็นการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกันยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำกระบวนการเรียนรู้และบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 3-4)

เมื่อพิจารณาถึงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีเป้าหมายหลักที่สำคัญคือ การปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการฟังพูดอ่านและเขียนไปพร้อม ๆ กันสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริงและใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อระหว่างชนชาติต่าง ๆ ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลที่ควรจะได้เรียนรู้เป็นภาษาแรกเพราะทำให้เราสามารถติดต่อกับชนชาติต่าง ๆ ได้ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อส่วนตัว การเจรจาทางการทูตทางการเมืองการค้าขายและการท่องเที่ยวซึ่งนำรายได้ไปสู่ประเทศอย่างมหาศาลเพิ่มมากขึ้นทุก ๆ ปี (อุมาภรณ์ ทองเสมอ, 2548, หน้า 45) สำหรับทักษะ

การอ่านแล้วการอ่านเป็นกุญแจสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทักษะการอ่านก็เป็นอีกทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต้องได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพราะบุคคลมีความจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในการค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์จึงถือได้ว่าการอ่านเป็นหัวใจสำคัญในการศึกษาหาความรู้ให้มีประสิทธิภาพดังนั้นการอ่านจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เข้าใจเนื้อหาบทความและเอกสารที่ปรากฏอยู่ในสื่อต่าง ๆ ไปที่เราพบกันอยู่ในชีวิตประจำวัน

สรุปว่า การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะนำมาสอนนักเรียนให้เข้าใจตั้งแต่ในระดับต้นจนถึงระดับมหาวิทยาลัยและนอกจากนี้การอ่านทำให้เข้าใจความสำคัญของเรื่อง การสอนอ่านเพื่อให้เข้าใจและสามารถจับใจความสำคัญได้นักเรียนจำเป็นต้องรู้ถึงความแตกต่างของเรื่องที่อ่านเพราะว่าเนื้อเรื่องบทความเอกสารต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับเรื่องที่อ่านและครูจำเป็นต้องมีการวางแผนในการเตรียมเนื้อหา เพื่อช่วยให้นักเรียนเป็นผู้อ่านที่ดี (อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์, 2549, หน้า 56) ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสากลที่มีผู้นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจและการเมือง ทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นซึ่งกันและกัน ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการเสาะแสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ สำหรับประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือในสภาพแวดล้อมที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดนั้น ทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คือ การอ่าน ซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องมือเพิ่มเติมในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการประกอบ นอกจากนี้การอ่านจะพัฒนาบุคคลและสังคมให้บุคคลมีความคิดสร้างสรรค์ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ และก่อให้เกิดความเพลิดเพลินในยามว่างแล้ว ในด้านการใช้ประโยชน์ทักษะการอ่านจะเป็นทักษะที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มีโอกาสได้ใช้มากหลังจากจบการศึกษาไปแล้วส่วนทักษะอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการพูด การฟัง การเขียนนั้นจะมีโอกาสได้ใช้น้อยมากและอาจลืมไปได้ในที่สุด ปัญหาที่สำคัญคือ ครูผู้สอนยึดหนังสือเรียนเป็นหลักในการสอน นักเรียนเรียนแบบท่องจำเป็นส่วนใหญ่กระบวนการสอนแบบอื่น ๆ มีน้อยมาก (วิชชุตา บุญณณี, 2548, หน้า 2) แต่การสำรวจการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่าปัญหาที่สำคัญใน

การอ่านของผู้เรียนคือ อ่านแล้วจับใจความไม่ได้ไม่สามารถสรุปประเด็นได้ไม่สามารถแยกความรู้ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็นทำให้ไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านเท่าที่ควรทั้งยังเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการเรียนรู้ และการศึกษาวิชาต่าง ๆ ด้วย (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2544, หน้า 88)

นอกจากนี้แล้ว ทักษะการคิดวิเคราะห์ยังเป็นทักษะที่สำคัญ ซึ่งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังกำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถการคิด ในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 6) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการคิดวิเคราะห์นั้นมีความสำคัญมาก เพราะเป็นพื้นฐานของการใช้เหตุผลเพื่อประกอบการพัฒนาทักษะการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการคิดวิเคราะห์จึงเป็นอีกหนึ่งตัวแปรที่ควรศึกษา เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของการคิดหลายระดับและถือเป็นการคิดระดับสูง (ทิตนา แคมมณี และคณะ, 2544, หน้า 46) ซึ่งมีประโยชน์สำหรับในประเทศที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพที่เป็นประชาธิปไตย คือ มีกระบวนการใช้เชิงเหตุผล รู้จักแยกแยะ รับฟังความคิดในการวิพากษ์วิจารณ์โดยใช้เหตุผลความเป็นตัวของตัวเอง มีวิสัยทัศน์ มีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเองและมีคุณลักษณะที่ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 2) ซึ่งการคิดของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับพัฒนาการของเด็กในแต่ละช่วงวัย ดังเช่นเด็กวัยมัธยมศึกษาหรือวัยรุ่น อายุ 12-18 ปี สามารถที่จะใช้เหตุผลเป็นหลักในการตัดสินใจสามารถคิดเหตุผลได้ทั้งอนุมานและอุปมาน มีหลักการเหตุผลของตนเองเกี่ยวกับความยุติธรรม ความเสมอภาค และมนุษยธรรม การสอนเด็กวัยรุ่นควรจะทำให้เด็กรู้จักคิด (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2552, หน้า 88) ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนในวัยประถมศึกษา ให้เป็นผู้มีลักษณะของการคิดวิเคราะห์เพื่อพัฒนาการทางความคิดและการใช้เหตุผลของผู้เรียนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการอ่านหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่าง ๆ ตลอดจนเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

แม้ว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความสำคัญยิ่งก็ตาม แต่การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ผ่านมา ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจะเห็นได้จากสภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร

อำเภอสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาส ขนาดกลาง จัดการศึกษาในระดับอนุบาลถึง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีครูทั้งหมด 17 คน มีนักเรียนจำนวน 282 คน พบว่านักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ และจากรายงานผลการทดสอบระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2556 พบว่าผลสัมฤทธิ์ในระดับ โรงเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 26.54 ในระดับจังหวัด นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 36.38 ในระดับสังกัด นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 31.42 และในระดับประเทศ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 33.82 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำมาก สอดคล้องกับการประเมิน คุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องปรับปรุง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 12) แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นยังไม่สัมฤทธิ์ผล เท่าที่ควร มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษลดลง เนื่องจากมีสาเหตุจากปัญหาต่าง ๆ หลายประการด้วยกัน ซึ่งสามารถสรุปปัญหาได้คือ 1) นักเรียนขาดทักษะด้านการอ่าน และมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ พบว่านักเรียน ไม่เข้าใจเนื้อหาในบทอ่าน ไม่สามารถจับใจความสำคัญ และไม่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่ นักเรียนอ่านในบทเรียนได้ (อัจฉราววงศ์, โสธร, 2549, หน้า 1 ; พระมหาสนิท บุญอ่อน, 2549, หน้า 3) ที่ว่านักเรียนประสบปัญหาการอ่านในแต่ละบทเป็นเวลานานและพบว่า หลังการสอนแล้วนักเรียนไม่ได้เข้าใจสิ่งที่ครูสอนจริง ๆ ไม่เข้าใจเนื้อหาในบทที่อ่าน โดยเฉพาะนักเรียนไม่สามารถเชื่อมโยงแนวคิดที่อ่านในบทเรียนได้บางครั้งนักเรียนเข้าใจ บทอ่านบ้างในระดับคำหรือประโยคซึ่งไม่สามารถใช้ได้ถูกต้องในบริบทที่อ่านและ 2) สาเหตุจากครูผู้สอนเป็นปัญหาเกี่ยวกับการสอนอ่านในชั้นเรียนของครูผู้สอน และ ความไม่เหมาะสมของบทอ่าน (พรนิภา บรรจงมณี, 2548, หน้า 4) ซึ่ง Stauffer (1975, p.4) กล่าวว่า ความสามารถส่วนหนึ่งของผู้เรียนเกิดจากการสอนของครูและมี รายงานของกรมวิชาการเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษส่วนหนึ่งเกิดจากครูผู้สอนขาดความรู้ ความชำนาญ และขาดการนำเอาวิธีการสอนและเทคนิคใหม่มาใช้ผู้สอนยังคงใช้ วิธีการสอนแบบเดิมที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง ทำให้ประสบปัญหาอย่างมากในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพขาดการวิเคราะห์อย่างมีระบบ

นอกจากนี้ผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) พ.ศ. 2556 ในมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ได้รับผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2556, หน้า 38) ทักษะการอ่านจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในการเรียนรู้เพราะในการเรียนวิชาต่าง ๆ ทุกระดับต้องอาศัยความสามารถในการอ่าน เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาความรู้และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ การอ่านจับใจความจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนและเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาระดับที่สูงขึ้นเพราะการอ่านจับใจความเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542, หน้า 3) จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูควรจะต้องใช้เทคนิคอย่างหลากหลายให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษาเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเองโดยให้มีการเชื่อมโยงกับธรรมชาติจินตนาการ ความงามปัญญาและฐานความจริงที่พึงปรารถนาในอนาคตควรเป็นผู้เรียนที่มีทักษะการคิดวิเคราะห์ทั้งนี้เพราะทักษะการคิดเป็นหัวใจของการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าถึงความรู้ความสามารถที่จะนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้ การปลูกฝังหรือการพัฒนาการคิดต้องริเริ่มตั้งแต่ผู้เรียนเข้าสู่สถานศึกษาเพราะผู้เรียนมีธรรมชาติของการอยากรู้อยากเห็นสูงอยู่แล้วถ้าผู้เรียนได้รับการกระตุ้นส่งเสริมตั้งแต่เริ่มต้นก็จะเป็นการช่วยพัฒนาศักยภาพทางการคิดที่มีอยู่ในตัวให้ก้าวหน้าถึงขีดสูงสุดซึ่งเป็นเป้าหมายของการพัฒนาความสามารถในการคิดที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนดังนั้นการพัฒนาความสามารถในการคิดจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์เรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องและเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเอง (ทีศนา แคมมณี, 2543, หน้า 19) เทคนิคการสอนที่หลากหลายวิธีที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ร่วมทำกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญส่งเสริมความคิดของผู้เรียนให้เป็นรูปธรรมเพื่อให้มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นต่าง ๆ ในข้อมูลซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่ใช้แนวคิดทฤษฎีกระบวนการทางสมองในการประมวลข้อมูล (ทีศนา แคมมณี, 2553, หน้า 234)

จากปัญหาดังกล่าวจึงจำเป็นที่ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องค้นหาเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ แบบฝึกทักษะหรือชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีขึ้นตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและยังมีส่วนช่วยในการพัฒนา

ความสามารถในการเรียนของผู้เรียนและทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดีเพราะผู้เรียนได้รับการฝึกและทบทวนด้วยตนเองตลอดเวลาและเป็นที่ยอมรับ จากการศึกษางานวิจัยของ อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์ (2549, หน้า 78) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเมืองกาญจนบุรีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ผู้เรียนมีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และจากการศึกษางานวิจัยของ เอนก สังฆะมณี (2551, หน้า 65) ได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพที่กำหนด คือ 80/80 ทุกเล่ม การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านนั้น มีวิธีที่น่าสนใจ คือ เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์เป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านอย่างกว้างขวาง (นัยนา จันตาวงศ์, 2551, หน้า 2-3) โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างน้อย 2 ระดับผู้สอนจะจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม เป็นคู่ เพื่อช่วยกันทำกิจกรรมที่ครูมอบหมายและช่วยกันแก้ไขจุดบกพร่อง หลังจากครูนำเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว และหลังกิจกรรมการอ่าน ครูจะนำอภิปรายเรื่องที่อ่าน โดยครูจะเน้นการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการอ่าน ผู้เรียนจะได้รับการทดสอบการอ่านเป็นรายบุคคลและกลุ่ม (ทิตนา แคมมณี, 2553, หน้า 270) ซึ่งมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่า

ก่อนเรียน (สมสมร ทีภูเวียง, 2552, หน้า 67 ; วราพร สิมมา, 2552, หน้า 67) รวมทั้งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน (ชัชวาล แสงจักรวาล, 2551, หน้า 82) และมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (กชนันท์ ช่มอาวุธ, 2549, หน้า 72)

กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการเรียนที่ได้คาดหวังไว้ เนื่องจากการเป็นการเรียนที่ผู้เรียนได้ผ่านกระบวนการคิด กลั่นกรองโดยผู้เรียนเอง ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจและจดจำในสิ่งที่ตนได้เรียนรู้ได้ดี การที่ผู้เรียนจะสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) ไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนนำความรู้ไปประยุกต์ (Application) ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย (ทีศนา แคมมณี, 2545, หน้า 10) การจัดการเรียนรู้แบบ TPR (Total Physical Response) หรือวิธีการสอนตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งตามสถานการณ์และตอบสนองด้วยท่าทางที่เหมาะสม สามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีปัญหาด้านทักษะการฟัง และทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นวิธีช่วยลดความเครียดของนักเรียน การจัดการเรียนรู้แบบ TPR (Total Physical Response) หรือวิธีการสอนตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่คิดขึ้นมาโดย เจมส์ เจ. แอชเชอร์ (James J. Asher) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาและนักการศึกษาชาวอเมริกา เพื่อแก้ไขปัญหาลมเหลวในการจัดการเรียนการสอนทักษะภาษาที่ 2 โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร ระดับต้น การเรียนรู้โดยวิธีการสอนตอบสนองด้วยท่าทางของ แอชเชอร์ (Asher, 1982, p.34) จึงน่าจะมีประโยชน์มากในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในระดับต้น มีหลักการสำคัญ คือ เป็นภาษาที่สอง ที่เน้นความเข้าใจ และการรับรู้ที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ผลการวิจัยของ แอชเชอร์ (Asher, 1982, p.35) พบว่า วิธีการสอนตอบสนองด้วยท่าทาง ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้ นักเรียนมีความสนุกสนาน รวมทั้งมีความมั่นใจในตนเอง และกล้าแสดงออก สร้างแรงจูงใจและก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับ ดวงเพชร นาอุดม (2551, หน้า 135) ได้พัฒนากิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การตอบสนองด้วยท่าทาง เพลงและเกมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สกลนคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้เรียนมีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และจากการศึกษางานวิจัยของ พิมพา อัมเพิลปี (2553, หน้า 65) ได้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ โดยใช้วิธีการสอนตอบสนองด้วยท่าทาง ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อน เรียนและหลังเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากสภาพปัญหาและแนวคิดการจัดการเรียนรู้การเรียนรูปแบบ CIRC ซึ่งเป็น วิธีการเรียนรูปแบบหนึ่ง ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ แบบกลุ่มสัมพันธ์เป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านอย่างกว้างขวาง เมื่อนำมาจัดกิจกรรม การเรียนรู้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPR (Total Physical Response) หรือวิธีการสอน ตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นบทบาทการเข้าใจ การรับรู้ภาษา ที่สอง โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร ระดับต้นของนักเรียนโดยใช้ประโยคคำสั่ง เป็นวิธีช่วยลดความเครียดของนักเรียน โดยมีหลักการสำคัญ คือ เป็นภาษาที่สอง ที่เน้นความเข้าใจ และการรับรู้ที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิด แก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษ แก้ไขผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ นักเรียนไม่สามารถสื่อสารได้ โดยการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อความ การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพใน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและ บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์หรือไม่ อย่างไร
2. การอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร
3. การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร
5. การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จำแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ หลังเรียนมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จะส่งเสริมการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านจับใจความของนักเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ระหว่างก่อนเรียนและ

หลังเรียน

5. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จำแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. การอ่านจับใจความของนักเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
5. การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จำแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำหลังเรียนมีความแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ได้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับ เทคนิค TPR สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพในการนำไปใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการพัฒนาการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เป็นแนวทางสำหรับครูในการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ของศูนย์เครือข่ายกลุ่มมาลัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 12 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนนาเพียงสว่างวิทยานุกูล โรงเรียนชมชนปอแสนพันมิตรภาพที่ 211 โรงเรียนบ้านทุ่งศรี โรงเรียนบ้านจิวศิริราษฎร์บำรุง โรงเรียนบ้านซ่งเต่า โรงเรียนบ้านนาเพียงเก่าสนธิราษฎร์สามัคคี โรงเรียนบ้านสนามบิน โรงเรียนบ้านหนองปลาตอง (ประชาวิทยาคาร) โรงเรียนบ้านอุมจาน โรงเรียนบ้านโคกสะอาด โรงเรียนแก่งคำประชาสามัคคี และโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร จำนวน 224 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มซึ่งเป็นห้องเรียนที่ทางโรงเรียนจัดนักเรียนเข้าห้องเรียนแบบคละความสามารรถ แล้วใช้ระดับผลการเรียนเฉลี่ยซึ่งเป็นผลการเรียนในทุกวิชาที่เรียนมาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงปานกลาง และ ต่ำ โดยใช้เทคนิคร้อยละ 33 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรได้

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

2.1.1 ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

2.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.1.2.1 นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

2.1.2.2 นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง

2.1.2.3 นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2.2 ตัวแปรตามได้แก่

2.2.1 การอ่านจับใจความ

2.2.2 การคิดวิเคราะห์

2.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาชุดฝึกการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครอบคลุมเนื้อหา 2 สาระ คือ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกละความคิดเห็น ดีความ นำเสนอ ข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาย่อยจำนวน 10 ชุด โดยมีเนื้อหาความยากง่ายเหมาะสมกับระดับ ดังนี้

ชุดที่ 1 Brunei Darussalam

ชุดที่ 2 Cambodia

ชุดที่ 3 Indonesia

ชุดที่ 4 Laos

ชุดที่ 5 Malaysia

ชุดที่ 6 Myanmar

ชุดที่ 7 Philippines

ชุดที่ 8 Singapore

ชุดที่ 9 Thailand

ชุดที่ 10 Vietnam

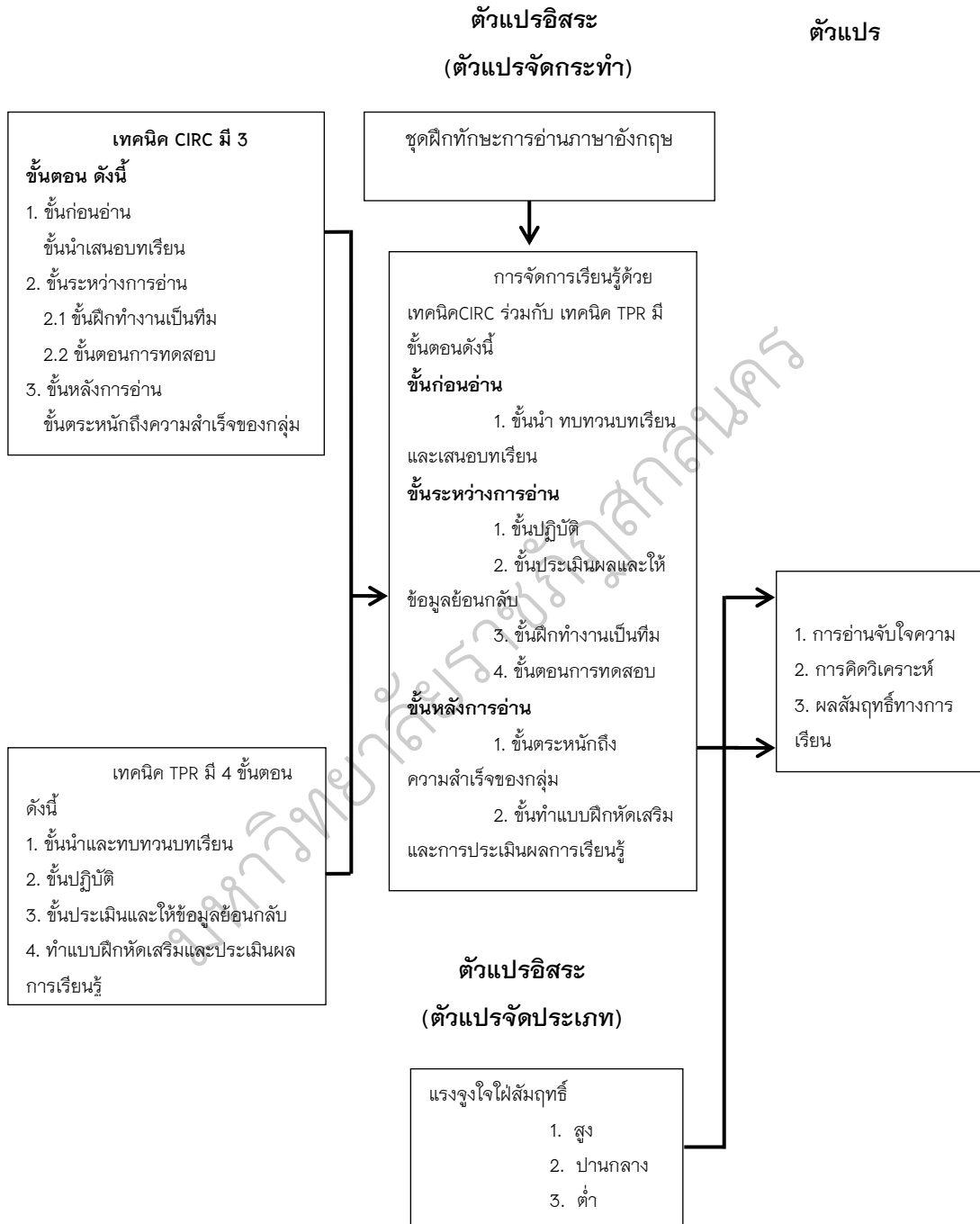
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โดยใช้เวลารวม 20 ชั่วโมง (ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, หน้า 9-10), วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2545, หน้า 131) และฤชชัช ไซยขาว (2551, หน้า 131) ด้วยเทคนิค CIRC ซึ่งพัฒนาโดย Madden and Slavin (1986, อ้างถึงใน วราพร สิมมา, 2552, หน้า 29-35) และชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553, หน้า 192-193) นำมาร่วมกับ เทคนิค TPR สุมิตรา อังวัฒนากุล (2539, หน้า 86) อุไรวรรณ ชูพันธุ์ (2544, หน้า 27) Asher (1982, p.35) มีความเหมาะสมกับระดับชั้นเป็นชุดฝึกที่ออกแบบขึ้นโดยมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ และการคิดวิเคราะห์พร้อมกับการเรียนเป็นกลุ่มส่งเสริมทักษะทางสังคมปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือกันซึ่งจะก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียน นักเรียนมีความรู้สึกลดท้อถอยผ่อนคลาย นำไปสู่การเรียนรู้ได้ดีบรรลุตามความมุ่งหมาย ผู้วิจัยจึงสรุปกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หมายถึง สื่อการเรียนรู้ประกอบการจัดการเรียนรู้ ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์จำนวน 10 ชุด แต่ละชุดจะประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1.1 ส่วนที่ 1 คำชี้แจง ประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับครู และคำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1.2 ส่วนที่ 2 ชุดฝึกทักษะการอ่าน ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน กระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน บทเนื้อหา คำศัพท์ แบบฝึกหัดเสริมทักษะ แบบทดสอบหลังเรียน กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน ใบบันทึกคะแนนชุดฝึก บรรณานุกรม และภาคผนวก

1.3 ส่วนที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ของชุดฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค ร่วมกับเทคนิค TPR

2. เทคนิค CIRC หมายถึง การเรียนโดยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-6 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างน้อย 2 ระดับผู้สอนจะจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม เป็นคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน เพื่อช่วยเหลือกันในการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยมีขั้นตอนการสอนอ่าน มีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นก่อนอ่าน

2.1.1 ขั้นนำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation) โดยครูเป็นผู้ นำเสนอบทเรียนและแนะนำให้ผู้เรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับบทอ่าน

2.2 ขั้นระหว่างการอ่าน

2.2.1 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกทำงานเป็นทีมทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกันมีการฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice) และการฝึกแบบอิสระ (Free Practice)

2.2.2 ขั้นตอนการทดสอบ (Testing) โดยทดสอบเป็นรายบุคคลแล้ว นำคะแนนของสมาชิกในทีมทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

2.3 ขั้นหลังการอ่าน

2.3.1 ชั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) โดยให้รางวัลเกียรติบัตรหรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีถึงเกณฑ์ที่กำหนด

3. เทคนิค TPR หมายถึง วิธีสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานในการเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษด้วย วิธีการสอนตอบสนองด้วยท่าทางมี 4 ขั้นตอน คือ

3.1 ขั้นนำและทบทวนบทเรียน ครูทบทวนบทเรียนโดยครูพูดภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งเป็นประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ แล้วปฏิบัติตามคำสั่งนั้นให้ดูเป็นตัวอย่าง 2-3 ครั้ง จากนั้นขออาสาสมัครหรือครูเลือกตัวแทนนักเรียน 3-5 คน พร้อมทั้งให้สัญญาแก่นักเรียน ที่เป็นตัวแทนนักเรียนให้ปฏิบัติตามเป็นตัวอย่างพร้อม ๆ กับครู ครูออกคำสั่งโดยสลับคำสั่งไปมา จากนั้น ครูออกคำสั่งให้นักเรียนที่เป็นอาสาสมัครปฏิบัติเป็นกลุ่มและเดี่ยว จากนั้นครูออกคำสั่งให้นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตาม

3.2 ขั้นปฏิบัติ เมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนสามารถเข้าใจคำสั่งแล้ว ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู อาจจะปฏิบัติทั้งชั้นเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือ รายบุคคล

3.3 ขั้นประเมินผลและข้อมูลย้อนกลับ ครูจะประเมินโดยการสังเกตและให้ข้อมูลย้อนกลับ (feed back) โดยการพูดหรือแสดงอาการชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง และให้คำแนะนำแก้ไขสำหรับนักเรียนที่ไม่เข้าใจ สำหรับขั้นนี้ ครูจะต้องใช้ตลอดเวลา ทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน และให้นักเรียนออกคำสั่งเลียนแบบ ต่อจากนั้น ครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมเสริมการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น บทบาทสมมติ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเกิดความมั่นใจในการเรียนในการใช้ภาษายิ่งขึ้น

3.4 ขั้นทำแบบฝึกหัดส่งเสริมการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ โดยครูสุรปุ๋ยเขียนคำสั่งต่าง ๆ บนกระดาน ซึ่งในขณะที่ครูเขียนคำสั่งแต่ละครั้ง ครูจะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ให้นักเรียนดูด้วย เพื่อเป็นการสุรปุ๋ยและประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้ว จากนั้นจะเป็นการศึกษาเนื้อหาสาระเพิ่มเติมจากใบความรู้ แบบเรียน หรือเอกสารอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องและประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาด้วยการทำแบบฝึกหัด

4. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หมายถึง ชุดฝึก หรือแบบฝึก หรือแบบฝึกหัดที่ครูจัดให้นักเรียนเพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้น

หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้วโดยชุดฝึกต้องมีทิศทางตามจุดประสงค์ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจ และสนุกสนาน ผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่นำเทคนิค CIRC ร่วมกับ เทคนิค TPR โดยมีขั้นตอนการสอนอ่าน 3 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขั้นก่อนอ่าน

ขั้นนำ ทบทวนบทเรียน และเสนอบทเรียน โดยครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน และแนะนำให้ผู้เรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับบทอ่าน แล้ว ครูทบทวนบทเรียนโดยครูพูดภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งเป็นประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ แล้วปฏิบัติตามคำสั่งนั้นให้ดูเป็นตัวอย่าง 2-3 ครั้ง จากนั้นขออาสาสมัครหรือครูเลือกตัวแทนนักเรียน 3-5 คน พร้อมทั้งให้สัญญาณแก่นักเรียน ที่เป็นตัวแทนนักเรียนให้ปฏิบัติตามเป็นตัวอย่างพร้อม ๆ กับครู ครูออกคำสั่งโดยสลับคำสั่งไปมา จากนั้น ครูออกคำสั่งให้นักเรียนที่เป็นอาสาสมัครปฏิบัติเป็นกลุ่ม และเดี่ยว จากนั้นครูออกคำสั่งให้นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตาม

4.2 ขั้นระหว่างการอ่าน

4.2.1 ขั้นปฏิบัติ เมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนสามารถเข้าใจคำสั่งแล้ว ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู อาจจะปฏิบัติทั้งชั้นเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือ รายบุคคล

4.2.2 ขั้นประเมินผลและข้อมูลย้อนกลับ ครูจะประเมินโดยการสังเกตและให้ข้อมูลย้อนกลับ (feed back) โดยการพูดหรือแสดงอาการชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง และให้คำแนะนำแก้ไขสำหรับนักเรียนที่ไม่เข้าใจ สำหรับขั้นนี้ ครูจะต้องใช้ตลอดเวลา ทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน และให้นักเรียนออกคำสั่งเลียนแบบ ต่อจากนั้น ครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมเสริมการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น บทบาทสมมติ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเกิดความมั่นใจในการเรียนในการใช้ภาษายิ่งขึ้น

4.2.3 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกทำงานเป็นทีมทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกันมีการฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice) และการฝึกแบบอิสระ (Free Practice)

4.2.4 ขั้นตอนการทดสอบ (Testing) โดยทดสอบเป็นรายบุคคลแล้ว นำคะแนนของสมาชิกในทีมทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

4.3 ขั้นหลังการอ่าน

4.3.1 ชั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) โดยให้รางวัลเกียรติบัตรหรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีถึงเกณฑ์ที่กำหนด

4.3.2 ชั้นทำแบบฝึกหัดส่งเสริมการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ โดยครูสุรยุ้ยเขียนคำสั่งต่าง ๆ บนกระดาน ซึ่งในขณะที่ครูเขียนคำสั่งแต่ละครั้งครูจะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ให้นักเรียนดูด้วย เพื่อเป็นการสุรยุ้ยและประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้ว จากนั้นจะเป็นการศึกษาเนื้อหาสาระเพิ่มเติมจากใบความรู้แบบเรียน หรือเอกสารอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องและประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาด้วยการทำแบบฝึกหัด

5. การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่สามารถแปลความหมายของอักษรอันเป็นข้อมูลข่าวสารในเรื่องแล้วเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงตามเจตนาของผู้เขียน โดยอาศัยความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษา แล้วสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้านคือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยวัดได้จากแบบทดสอบการอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความรู้ ความสามารถของผู้เรียนในด้านการแยกแยะการคิดพิจารณาใคร่ครวญ ไตร่ตรอง เพื่อตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างละเอียดรอบคอบมีเหตุผล ซึ่งสามารถวัดได้จาก แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ และการให้เหตุผลตามการสร้างแบบทดสอบวัดความถนัด ของ Thurston ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดการจำแนกพฤติกรรมการคิดวิเคราะห์ของ Bloom ที่ประกอบด้วย

6.1 การคิดวิเคราะห์ความสำคัญ หมายถึง การวิเคราะห์ว่า สิ่งที่มีอยู่นั้น อะไรสำคัญหรือจำเป็นหรือมีบทบาทที่สุด ตัวไหนเป็นเหตุ ตัวไหนเป็นผล เหตุผลใดถูกต้องและเหมาะสมที่สุด

6.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การหาความสัมพันธ์ หรือความเกี่ยวข้องส่วนย่อยในสถานการณ์ หรือเนื้อหานั้น เพื่อนำมาอุปมาอุปไมย หรือค้นหาว่าแต่ละเหตุการณ์นั้นมีความสำคัญอะไรที่ไปเกี่ยวพันกัน

6.3 การวิเคราะห์หลักการ หมายถึง การพิจารณาส່วนย่อยต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ว่าสอดคล้องกับหลักการใดของภาษาอังกฤษ

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะหรือความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนการสอนการศึกษาค้นคว้าอบรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทำให้ประสบความสำเร็จในด้านความรู้ทักษะและ

เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆทางสมองซึ่งเป็นพฤติกรรมที่วัดได้ จากแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง คุณภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับ เทคนิค TPR ซึ่งมีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งหาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มการประเมินผลงานนักเรียนการทดสอบย่อยโดยกำหนดสัดส่วนคะแนนเป็น 30:30:40 ตามลำดับได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ซึ่งหาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

9. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความกระตือรือร้น ความทะเยอทะยาน ความกล้าตัดสินใจ รับผิดชอบต่อตนเอง การรู้จักวางแผน ของนักเรียนซึ่งเป็นตัวแปรจัดประเภทของนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง กลุ่มต่ำ วัดได้จากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับแก้เพื่อให้เหมาะกับกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้อย่างนี้ แบ่งกลุ่มโดยใช้เทคนิค 33 เปอร์เซ็นต์โดยนักเรียนร้อยละ 33 ของกลุ่มที่มีคะแนนสูง จัดให้เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และนักเรียนร้อยละ 33 ของกลุ่มที่มีคะแนนต่ำจัดให้เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ และส่วนของนักเรียนร้อยละ 34 ที่อยู่ระหว่างกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำจัดให้เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้านี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร พุทธศักราช 2555 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 สาระสำคัญในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
 - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.3 วิสัยทัศน์
 - 1.4 หลักการ
 - 1.5 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์
 - 1.6 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.7 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
2. ชุดฝึกทักษะ
 - 2.1 ความหมายของชุดฝึก
 - 2.2 หลักการสร้างชุดฝึก
 - 2.3 องค์ประกอบของชุดฝึก
 - 2.4 ลักษณะของชุดฝึกที่ดี
 - 2.5 ประโยชน์ของชุดฝึก
 - 2.6 ข้อเสนอแนะในการสร้างชุดฝึก
3. เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)
 - 3.1 ความหมายของเทคนิค CIRC
 - 3.2 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC
 - 3.3 องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC
 - 3.4 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC
4. เทคนิค TPR (Total Physical Response)

- 4.1 ความหมาย
- 4.2 ความเป็นมาและวิธีสอนแบบ TPR
- 4.3 แนวคิดพื้นฐานของวิธีสอนแบบ TPR
- 4.4 จุดมุ่งหมายของวิธีการสอนแบบ TPR
- 4.5 กิจกรรมวิธีสอนแบบ TPR
- 4.6 ประเภทของวิธีการสอนแบบ TPR
- 4.7 ขั้นตอนวิธีสอนแบบ TPR
- 4.8 การวัดผลและประเมินผลของวิธีสอนแบบ TPR
- 4.9 ข้อดีของวิธีสอนแบบ TPR
- 4.10 ข้อจำกัดของวิธีการสอนแบบ TPR
5. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR
 - 5.1 ความเป็นมา/หลักการ แนวคิด/ความสำคัญ
 - 5.2 ความหมายและขั้นตอนของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 5.3 องค์ประกอบของชุดฝึกทักษะ
 - 5.4 แผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.5 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
6. การอ่านจับใจความ
 - 6.1 ความหมายของการอ่านจับใจความ
 - 6.2 ความเข้าใจในการอ่านจับใจความ
 - 6.3 ทักษะการอ่านจับใจความ
 - 6.4 การวัดและประเมินผลของการอ่านจับใจความ
7. การคิดวิเคราะห์
 - 7.1 ความหมายของการคิดวิเคราะห์
 - 7.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกระบวนการคิดวิเคราะห์
 - 7.3 องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์
 - 7.4 ลักษณะของการคิดวิเคราะห์
 - 7.5 การคิดวิเคราะห์
 - 7.6 ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์
 - 7.7 การวัดและประเมินผลของการคิดวิเคราะห์

- 7.8 ทฤษฎีเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์
- 7.9 แนวทางในการพัฒนาการคิดวิเคราะห์
- 8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 8.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 8.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 8.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 8.4 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 8.5 ลักษณะแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี
- 9. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 9.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 9.2 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
 - 9.3 บทบาทของครูในการส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน
 - 9.4 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร พุทธศักราช 2555 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการได้เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษได้ปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษ และประกาศใช้ในปีพุทธศักราช 2555 กำหนดวิสัยทัศน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถแสวงหาความรู้และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และเน้นการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคารได้พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. สาระสำคัญในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้

ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้ อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหา ความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศใน สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือ พื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

3. วิสัยทัศน์

โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร จัดกระบวนการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในวิชาภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

4. หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร ได้ใช้หลักการพัฒนาหลักสูตรตามแบบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งมีหลักการที่สำคัญดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐาน ของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย หลักสูตรสถานศึกษามีความมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานมีสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

สมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ

1. **ความสามารถในการสื่อสาร** เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา

ตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นกรคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะของผู้เรียนที่พึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ หมายถึง การปฏิบัติตนเป็นคนดีในสังคม มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง ปฏิบัติตนอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ

3. มีวินัย หมายถึง ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียน ครอบครัวชุมชน และกิจกรรมในห้องเรียน เช่น สมุดงาน ชิ้นงาน สะอาดเรียบร้อยปฏิบัติตามอยู่ในข้อตกลงที่กำหนดให้ร่วมกันทุกครั้ง

4. ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถถ่ายทอดเผยแพร่องค์ความรู้ให้กับผู้อื่น

5. อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง มีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง รู้จักการดำรงชีวิตให้มีคุณค่า

6. มุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง มุ่งมั่นทำงานอย่างรอบคอบ จนประสบผลสำเร็จ

7. รักความเป็นไทย หมายถึง มีความตระหนักเห็นคุณค่าของความเป็นไทย และมีเจตคติที่ดี รักษาเอกลักษณ์ ไทย และขนบธรรมเนียมประเพณี

8. มีจิตสาธารณะ หมายถึง มีความสำนึกและมุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

6. คุณภาพผู้เรียน

6.1 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

6.1.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยค และข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

6.1.2 พุด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาตและให้คำแนะนำ พุด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับ และปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่าง ๆ พุดและเขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัวกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ ประกอบ

6.1.3 พุดและเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อม ใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พุด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

6.1.4 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม

ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและ วัฒนธรรมตามความสนใจ

6.1.5 บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยค ชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

6.1.6 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจาก แหล่งการเรียนรู้ การนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

6.1.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและ สถานศึกษา

6.1.8 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง พูด อ่าน เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวง คำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

6.1.9 ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

6.2 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

6.2.1 เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยน และนำเสนอข้อมูล ข่าวสารสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมในชุมชน

6.2.2 มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน ตามหัวข้อ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลเวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

6.2.3 ใช้ประโยคเดี่ยว และประโยคผสม สื่อความหมายตามบริบท ต่าง ๆ

6.2.4 เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียง และไม่ใช้ความเรียงในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในบริบทที่หลากหลาย

6.2.5 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความ

เป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ตามบริบทของข้อความที่พบตามระดับชั้น

6.2.6 มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและสืบค้น ข้อมูลความรู้ ในวิชาอื่นที่เรียนตามความสนใจและระดับชั้น

6.2.7 มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียน และ ในโรงเรียน ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อความเพลิดเพลิน

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐาน สองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนา คุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและ ประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ในทุกๆระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่ การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศ ที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และ ความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคารพุทธศักราช 2555 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการ จัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่ว่างตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริมการประเมิน ระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็น ผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้อง

ได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผล การเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษา ต่อคณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

3. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาวะความรับผิดชอบ สามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบ ทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

4. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้ารับการประเมินผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศ ข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาวะความรับผิดชอบต่อสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุง

แก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐานความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัย และพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกาย และสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันท่วงที ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งพัฒนาความเป็นเอกภาพของชาติ โดยต้องพัฒนาคุณธรรมบนพื้นฐานความเป็นไทยสู่ความเป็นสากล คนไทยทุกคนต้องได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน และต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรมนำความรู้สู่การคิดวิเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ สามารถนำความคิดต่าง ๆ ไปแก้ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินชีวิตประจำวัน รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองเลือกใช้เทคโนโลยีอย่างฉลาด และเท่าทันโลกแห่งการเรียนรู้ ยึดมั่นในคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนและทำความเข้าใจให้เกิดความชำนาญ และเรียนรู้อยู่เสมอ ซึ่งต้องเริ่มตั้งแต่การอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด หลักการใช้ภาษา เน้นการ ฟัง พูด อ่าน เขียน เพราะสิ่งทีกล่าวถึงนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของทุกคน หากแม้ขาดทักษะหนึ่งทักษะใดไปคงเป็นคนที่ไม่สมบูรณ์ได้ยาก

ชุดฝึกทักษะ

ในการพัฒนา เพื่อพัฒนาการเรียนของนักเรียนให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของการศึกษา โดยการใช้แบบฝึกให้นักเรียนฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนเกิดความชำนาญซึ่งแบบฝึกเป็นสื่อประเภทหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ตามกระบวนการที่เป็นที่ยอมรับ และสามารถวัดผลได้ด้วยดังนี้

1. ความหมายของชุดฝึก

มีผู้ให้ความหมายของชุดฝึก ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2545, หน้า 131) กล่าวถึงความสำคัญของชุดฝึกทักษะว่า เป็นเทคนิคการสอนที่สนองอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำหรือฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นเพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางขึ้น มีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น

อารีย์ วาคน์อำนวย (2545, หน้า 48) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกคืออุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่งอันประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจที่จะนำมาใช้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนปฏิบัติเพิ่มขึ้นเพื่อจะได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เกิดความคล่องแคล่วความชำนาญจนเกิดความแม่นยำซึ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติด้วยการทบทวนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่เรียนไปแล้วอย่างมีทิศทาง

ถวัลย์ มาศจรัส (2546, หน้า 52-62) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกทักษะว่าเป็นการจัดสภาพการณ์เพื่อให้ผู้ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสร้างชุดฝึกหรือแบบฝึกหัดต้องคำนึงถึงหลักการสร้างจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับชุดฝึกทักษะ ลักษณะของชุดฝึกทักษะ ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะหลักการนำไปใช้ในการเรียนการสอน

ศรุณี เรือนใจมั่น (2546, หน้า 48) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อที่ตอบสนองความสนใจของผู้เรียนสร้างขึ้นตามระดับความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียนเป็นสื่อช่วยในการแบ่งเบาภาระของครูซึ่งทำให้ครูมองเห็นข้อบกพร่องและปัญหาจุดอ่อนของนักเรียนเป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนและช่วยเสริมทักษะทางภาษาของนักเรียนให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่าแบบฝึก หรือชุดฝึก คือ สื่อการเรียนรู้เครื่องมือทางการเรียนอย่างหนึ่งของนักเรียนที่มุ่งให้นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเองเพิ่มเติมหลังจากนักเรียน ได้เรียนรู้ใน

ภาคทฤษฎีหรือเนื้อหาเพื่อให้ผลการเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนและมีความสนุกสนานในการเรียน ในการวิจัยครั้งนี้เป็นชุดฝึกที่จะทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญเพิ่มขึ้นในแบบฝึกประกอบไปด้วยรูปภาพ หรือสิ่งที่น่าสนใจและควรมีคำแนะนำในการทำ ข้อคำถามหรือกิจกรรมและช่องว่างให้นักเรียนตอบคำถาม

2. หลักการสร้างชุดฝึก

มีผู้กล่าวเกี่ยวกับการสร้างชุดฝึก ดังนี้

ชัชยงค์ พรหมวงศ์ (2541, หน้า 490) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการสร้างชุดฝึก หรือแบบฝึกมีวิธีการพอสรุปได้ดังนี้

1. ควรมีคำชี้แจงการใช้ที่มีการกำหนดทิศทางไว้เด่นชัด เช่นเมื่อให้ผู้เรียนอ่านข้อความใดข้อความหนึ่งแล้วก็จะเขียนว่า “โปรดอ่านเรื่อง ... หน้า ...” หรือ “โปรดพลิกไปหน้า...เรื่อง...”
2. ควรมีตารางการปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนวางแผนได้เองซึ่งเรียกว่า “ใบแนะนำ” หรือ “Guidesheet”
3. ไม่ว่าจะ เป็นแบบแผนหรือเป็นเล่มควรมี “แผนการสอน” โดยสังเขปไว้ด้วย โดยเฉพาะมโนคติ วัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียน สื่อการสอนและประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบทิศทางเป้าหมายและบทบาทของตนเอง
4. ในกรณีที่มีกิจกรรมให้นักเรียนตอบเติมคำเขียนภาพฯลฯ ก็ต้องเตรียมเนื้อที่ไว้ในแบบฝึกให้ตรงกันโดยใช้หมายเลข และรหัสไว้เด่นชัด พอที่ผู้เรียนจะตอบได้ตรงตามที่ครูกำหนดไว้และควรมี “บัตรเฉลย” ไว้ให้แต่ไม่เด่นชัดจนจนเกินไปเพื่อป้องกันการเฉลย ก่อนทำกิจกรรมการมีเฉลยไว้จะช่วยให้แบ่งเบาภาระของครูเพราะนักเรียนช่วยกันตรวจเองและส่งเสริมการเรียนรู้รายบุคคลได้ด้วย “บัตรเฉลย” อาจอยู่ในแบบฝึกปฏิบัติหรือแยกต่างหาก
5. ควรออกแบบให้สะดวกตา น่าอ่าน ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง และมีการ์ตูนประกอบเนื้อหาที่น่าสนใจ
6. เนื้อหาในชุดฝึกปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องต่าง ๆ ควรให้ตรงกับเนื้อหาหรือประสบการณ์อื่นใดที่ครูกำหนดแบบฝึกปฏิบัติ ไม่มีรูปแบบที่ตายตัว ขึ้นอยู่กับจินตนาการของผู้เขียนหากเป็น “กระดาษคำตอบ” ก็ไม่มีอะไรลับซับซ้อนและอาจไม่ต้องมีแผนการสอนไว้ถ้าผู้เรียนยังอยู่ระดับต่ำเกินไป

ธนียฐา พรหมกอง (2554, หน้า 56) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการสร้างชุดฝึกหรือแบบฝึกที่มีวิธีการพอสรุปได้ดังนี้

1. สำรวจปัญหาและความต้องการ
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือทักษะที่เป็นปัญหา
3. เขียนวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับปัญหา
4. สร้างแบบวัด ซึ่งจะสอดคล้องกับเนื้อหาหรือทักษะที่วิเคราะห์
5. สร้างแบบฝึก เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะ ซึ่งแบบฝึกย่อยแต่ละชุดควรมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ
6. สร้างแบบทดสอบของแต่ละชุด พร้อมอธิบายคำตอบ
7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อบันทึกผลการทดสอบ
8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้ (try out) เพื่อหาข้อบกพร่องของชุดฝึก และคุณภาพของแบบวัด

9. ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกและแบบวัด

10. รวบรวมเป็นชุด จัดทำคำชี้แจง หรือคู่มือการใช้แบบฝึก

สรุปได้ว่า หลักในการสร้างชุดฝึก ต้องกำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจนว่า ต้องการฝึกในเรื่องใดศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะสร้างแบบฝึกเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกำหนดวิธีการสอน สื่อที่จะนำมาสร้างแบบฝึก ลงมือผลิตและพัฒนาคุณภาพของแบบฝึกก่อนที่จะนำแบบฝึกไปใช้จริงหรือเผยแพร่ นอกจากนี้ในการสร้างชุดฝึกหรือแบบฝึกสำหรับ วิชาต่าง ๆ ย่อมไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับระดับชั้น และเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 ชุด

3. องค์ประกอบของชุดฝึก

ธนภณ ธรรมรักษ์ (2546, หน้า 18) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับองค์ประกอบของแบบฝึกว่า มีส่วนประกอบ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม
2. คำชี้แจงเป็นส่วนที่อธิบายความหมายหลักของกิจกรรมและลักษณะของกิจกรรม
3. จุดประสงค์ของกิจกรรมเป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นหลังจากที่นักเรียนศึกษา ชุดกิจกรรมแล้ว

4. เวลาที่ใช้เป็นส่วนที่บอกเวลาทั้งหมดที่ใช้ในการทำกิจกรรม
5. สื่อเป็นส่วนที่ระบุ ในกิจกรรมนั้นว่ามีวัสดุ-อุปกรณ์ อะไรบ้าง
6. เนื้อหาสาระ เป็นส่วนที่เสนอความรู้ให้กับนักเรียน
7. กิจกรรมเป็นส่วนที่กำหนด ให้นักเรียนปฏิบัติ
8. การประเมินผลเป็นส่วนที่ระบุให้นักเรียนได้ประเมินความรู้

ความสามารถของตนจากการที่ได้ปฏิบัติกิจกรรม

ธนัญญา พรหมทอง (2554, หน้า 63) กล่าวไว้เกี่ยวกับองค์ประกอบของแบบฝึกว่า แบบฝึกประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่

1. คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับผู้สอน แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และเฉลยแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
2. คู่มือนักเรียน ประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน และเฉลยใบงาน

คาร์ดา เรลลี (Carda Ielli, 1987, อ้างถึงใน ธนภณ ธรรมรักษ์, 2546, หน้า 32) กล่าวไว้ว่า โครงสร้างของชุดฝึกหรือ แบบฝึกต้องประกอบด้วย

1. หัวข้อ (Topic)
2. หัวข้อย่อย (Sub Topic)
3. จุดมุ่งหมายหรือเหตุผล (Rational)
4. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objective)
5. การสอบก่อนเรียน (Pre-test)
6. กิจกรรมการประเมินตนเอง (Activities and Self-Evaluation)
7. การทดสอบย่อย (Quiz หรือ Formative Test)
8. การทดสอบขั้นสุดท้าย (Post-Test หรือ Summative Evaluation)

สรุปได้ว่า แบบฝึกประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับผู้สอน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และเฉลยแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ในการวิจัยครั้งนี้มีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ คำชี้แจง แผนการจัดการเรียนรู้ และชุดฝึกที่มีใบความรู้ แบบฝึก และเฉลยใบงาน

4. ลักษณะชุดฝึกที่ดี

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, หน้า 36-39) ได้กล่าว ไว้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้ เพื่อให้นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ถ้าต้องการ
2. แบบฝึกหัดที่ดี ควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึกลงทุนน้อยใช้ได้นาน ๆ และทันสมัยอยู่เสมอ
3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหัดควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ ของผู้เรียน
4. แบบฝึกหัดที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่น่าเบื่อหน่ายในการทำงาน และเพื่อฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ
5. แบบฝึกหัดที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบให้ แบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความ หรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับ ความสนใจของนักเรียน เพื่อว่าแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ที่ว่าเด็กมักจะเรียนรู้ได้เร็วในการทำที่ก่อให้เกิด ความพึงพอใจ
6. แบบฝึกหัดที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลผู้เรียน แต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญาและประสบการณ์ ฯลฯ ฉะนั้นการทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องควรจัดทำให้ มากพอและมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง กลาง และอ่อนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึกหัด
7. แบบฝึกหัดที่ดี ควรสามารถเร้าความสนใจของนักเรียนได้ตั้งแต่ หน้าปก ไปจนถึงหน้าสุดท้าย
8. แบบฝึกหัดที่ดี ควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียน อยู่เสมอ และ ควรใช้ได้ดีทั้งในและนอกห้องเรียน
9. แบบฝึกหัดที่ดี ควรเป็นแบบฝึกหัดที่สามารถประเมิน และจำแนก ความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

ธนียฐา พรหมกอง (2554, หน้า 67) ได้กล่าวเกี่ยวกับแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. เหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ และสภาพปัญหาของนักเรียน ต้องสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ และลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียน คนที่เริ่มเรียน หรือมีประสบการณ์น้อย จะต้องสร้างแบบฝึกที่น่าสนใจและจูงใจผู้เรียนด้วยการเริ่มจากข้อที่ง่ายไปหายาก เพื่อให้ให้นักเรียนมีกำลังใจในการทำแบบฝึก
2. ควรมีเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ต้องการฝึกและเวลาเตรียมการไว้ล่วงหน้าอยู่เสมอ
3. ควรมุ่งส่งเสริมผู้เรียนแต่ละกลุ่มตามความสามารถที่แตกต่างกัน
4. แบบฝึกแต่ละชุดควรมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ หรือมีตัวอย่างแสดงวิธีทำจะช่วยให้เข้าใจดียิ่งขึ้น
5. แบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีแนวคิดที่หลากหลาย กว้างไกลอีกทั้งมีให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
6. ต้องมีการฝึกผู้เรียนมากพอสมควรในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนจะมีการเรียนเรื่องอื่น ๆ ต่อไป
7. ทำทนายให้นักเรียนใช้ความสามารถ และฝึกด้วยตนเอง
8. การฝึกแต่ละครั้งควรมีแบบเดียว และควรเป็นแบบสั้น ๆ

River (1998, อ้างถึงใน อารีย์ วาคนันท์, 2545, หน้า 46) ได้กล่าวเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. ต้องมีการฝึกนักเรียนมากพอในเรื่องหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะฝึกเรื่องอื่น ๆ
 2. แต่ละแบบฝึกควรมีประโยคเพียงหนึ่งแบบเท่านั้น
 3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
 4. ประโยคที่ฝึกควรเป็นประโยคสั้น ๆ
 5. ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวัน
- นักเรียนรู้จักกันดี การฝึกหัด (Practice) คือ การให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมซ้ำเพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะจึงต้องมีการฝึกฝนอยู่บ่อย ๆ เพื่อช่วยให้มีทักษะทางการพูดเพิ่มขึ้น ดังนั้นอุปกรณ์ที่จะช่วยในการฝึกทักษะให้ได้ผลนั้น ได้แก่แบบฝึกหัด เพราะนอกจากจะช่วยเร้าให้ผู้ฝึกเกิดความสนใจแล้วสามารถที่จะพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ชุดฝึกหรือแบบฝึกที่ดี ควรมีความเหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ เริ่มจากข้อที่ง่ายไปหายาก เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ควรมีความชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจ หรือมีตัวอย่างแสดงวิธีทำจะช่วยให้เข้าใจดียิ่งขึ้น มีหลาย ๆ แบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีแนวคิดที่หลากหลาย ทำท่ายให้นักเรียนใช้ความสามารถ ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. ประโยชน์ของชุดฝึก

อารีย์ วาศน์อำนวนย (2545, หน้า 45) ได้กล่าวไว้ว่า แบบฝึกมีประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อฝึกทบทวนสิ่งที่นักเรียนเรียนไปแล้วเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ที่คงทนคล่องแคล่ว แม่นยำ ที่จะนำไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ ในทักษะที่ต้องการฝึกมากยิ่งขึ้นทำให้นักเรียนสามารถตรวจสอบได้ว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมามากน้อยเพียงไร เพื่อจัดหาแบบฝึกที่มีความยากง่าย เหมาะสมตามสภาพความแตกต่างของผู้เรียนเป็นการช่วยให้ครูประหยัดเวลาในการเตรียมแบบฝึกหัด โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและตรวจสอบความก้าวหน้าของตนเองได้ทันที

ดรุณี เรือนใจมั่น (2546, หน้า 48) ได้กล่าวไว้ว่า ประโยชน์ของแบบฝึกคือ เป็นสื่อที่แบ่งเบาภาระของครู และเป็นเครื่องมือที่วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ทำให้ครูรู้ปัญหาและข้อบกพร่องของนักเรียน

กันตรัตน์ ชื่นชมน้อย (2546, หน้า 62) ได้กล่าวไว้ว่าแบบฝึกมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการเรียนของผู้เรียนและทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนได้รับการฝึกและทบทวนด้วยตนเองตลอดเวลา

Green and Walter (1996, อ้างถึงในดรุณี เรือนใจมั่น, 2546, หน้า 42) ได้กล่าวไว้ว่าชุดฝึกมีประโยชน์ดังนี้

1. แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก
2. ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้ประสบผลสำเร็จในทางจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทนโดยมีการฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
5. ช่วยเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนจบเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจนขึ้น

8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่นอกเหนือจากที่เรียนในหนังสือเรียน
9. ช่วยประหยัดแรงงานและเวลาของครู
10. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง

Rowntree (1992, อ้างถึงใน ตรุณี เรือนใจมั่น, 2546, หน้า 42) ได้กล่าวไว้ว่าชุดฝึกมีประโยชน์ดังนี้

1. เป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่ายมิฉะนั้นผู้เรียนบางคนอาจจะไม่สามารถเรียนรู้ในสิ่งที่ต้องการเรียนได้
2. มีความยืดหยุ่นกล่าวคือถ้ามีเนื้อหาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาก่อนผู้เรียนก็สามารถข้ามเนื้อหาในส่วนนี้ไปได้
3. บทเรียนประกอบไปด้วยสื่อหลายรูปแบบซึ่งให้ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนและผู้เรียนสามารถประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองได้
4. เอกสารจริงเอื้อให้ผู้เรียนเรียนไปที่ละก้าวตามความสามารถของผู้เรียน
5. เป็นสื่อที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียนนอกจากนี้

ธนัญญา พรหมทอง (2554, หน้า 61) กล่าวไว้ว่าประโยชน์ของชุดฝึก ได้แก่

1. ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น
2. ช่วยให้ครูทราบ ซึ่งจะเป็นสารสนเทศให้ครูสามารถปรับปรุงวิธีการสอนและกิจกรรมในแต่ละบทเรียนได้
3. ช่วยฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลงานของตนเอง
4. เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะที่ดีขึ้น ทั้งนี้ต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่ของครูด้วย
5. ชุดฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่มนักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนบทเรียนด้วยตนเองได้ อีกทั้งยังช่วยฝึกฝนความชำนาญเพิ่มขึ้นด้วยการสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะชุดฝึกเป็นสิ่งที่พัฒนาขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ
6. แบบฝึกเป็นส่วนที่เพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะชุดฝึกเป็นสิ่งที่พัฒนาขึ้นอย่างมีระบบระเบียบ
7. ชุดฝึกช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน การให้นักเรียนทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น

สรุปได้ว่าชุดฝึก หรือแบบฝึกมีความสำคัญมีประโยชน์ และจำเป็นเพราะ จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาบทเรียนได้คงทน ทำให้ เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกหัดมา ทบทวนเนื้อหาเดิมได้ด้วยตนเองนำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว ตลอดจน สามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่ ซึ่งจะช่วยให้ครู ประหยัดเวลาค่าใช้จ่ายและลดภาระของครูได้มากช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนนอกจากนี้ยังทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

6. ข้อเสนอแนะในการสร้างชุดฝึก

อนุก สัมมะมณี (2551, หน้า 28-29) และ ธนิษฐา พรหมกอง (2554, หน้า 87) ได้ข้อเสนอแนะในการสร้างชุดฝึก สรุปได้ดังนี้

1. รู้สึกเสมอว่าต้องให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาก่อนใช้แบบฝึก
2. ในแต่ละแบบฝึกอาจมีเนื้อหาสรุปย่อ หรือเป็นหลักเกณฑ์ไว้ ให้ผู้เรียน ได้ศึกษาทบทวนก่อนก็ได้
3. ควรสร้างแบบฝึกให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ที่ต้องการและ ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป
4. คำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะ และความแตกต่างของผู้เรียน
5. ควรศึกษาแนวทางการสร้างแบบฝึกให้เข้าใจก่อนปฏิบัติการสร้าง อาจนำหลักการของผู้อื่น หรือทฤษฎีการเรียนรู้ของนักการศึกษา หรือนักจิตวิทยา มา ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา และสภาพการณ์ได้
6. ควรมีคู่มือการใช้แบบฝึก เพื่อให้ผู้สอนคนอื่นนำไปใช้ได้อย่าง กว้างขวาง หากไม่มีคู่มือต้องมีคำชี้แจงขั้นตอนการใช้ที่ชัดเจน แนบไปในแบบฝึกด้วย
7. การสร้างแบบฝึก ควรพิจารณารูปแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติ ของแต่ละเนื้อหาวิชา รูปแบบจึงควรแตกต่างกันตามสภาพการณ์
8. การออกแบบแบบฝึกควรมีความหลากหลาย ไม่ซ้ำซากไม่ใช้รูปแบบ เดียว เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ควรมีแบบฝึกหลาย ๆ แบบ เพื่อฝึกให้ ผู้เรียนได้เกิดทักษะอย่างกว้างขวาง และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย
9. การใช้ภาพประกอบเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้แบบฝึกนั้นน่าสนใจ และ

ยังเป็นการพักสายตาให้กับผู้เรียนด้วย

10. การสร้างแบบฝึกหัดต้องการให้สมบูรณ์ครบถ้วน ควรสร้างในลักษณะของเอกสารประกอบการสอน แต่จะเน้นความหลากหลายของแบบฝึกมากกว่า และเนื้อหาที่สรุปไว้จะมีเพียงย่อ ๆ

11. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง อย่าให้มีข้อผิดพลาดโดยเด็ดขาดเพราะเหมือนกับยื่นยาพิษให้กับลูกศิษย์โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เขาจะจำในสิ่งที่ผิด ๆ ตลอดไป

12. คำสั่งในแบบฝึกเป็นสิ่งสำคัญ ที่ไม่ควรมองข้ามไป เพราะคำสั่งคือประตูด่านใหญ่ที่จะไขความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนเข้าไปสู่ความสำเร็จ คำสั่งจึงต้องสั้น กระชับ ชัดเจน และเข้าใจง่าย ไม่ทำให้ผู้เรียนสับสน

13. การกำหนดเวลาในการใช้แบบฝึกในแต่ละชุดควรให้เหมาะสมกับเนื้อหา และความสนใจของผู้เรียน

14. กระดาษที่ใช้ควรมีคุณภาพเหมาะสม มีความเหนียวและทนทาน ไม่เปราะบาง หรือขาดง่ายจนเกินไป

สรุปได้ว่า ควรสร้างชุดฝึกให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ การออกแบบแบบฝึกควรมีความหลากหลาย ไม่ซ้ำซากไม่ใช้รูปแบบเดียวเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อ ควรมีคู่มือการใช้ชุดฝึกชุดฝึกต้องมีความถูกต้อง กระดาษที่ใช้ควรมีคุณภาพเหมาะสม และการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกที่ครอบคลุมเนื้อหา มีความหลากหลาย

เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)

1. ความหมายของเทคนิค CIRC

ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน (2552, หน้า 165) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ CIRC ว่า เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่มที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีความสามารถในการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่านและการเขียน โดยร่วมกันสรุปข้อความที่อ่าน ถามคำถาม ชี้แจงความเข้าใจ หรือ ความถูกต้องให้แก่เพื่อนร่วมกลุ่ม

Slavin (1995, pp. 104-110 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2553, หน้า 270) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)

ไว้ว่า เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการบูรณาการภาษากับการเรียน

สรุปได้ว่า เทคนิค CIRC เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นด้านการอ่านและการเขียน มีกิจกรรมที่สำคัญ คือการอ่านเพื่อความเข้าใจแล้วร่วมกันสรุปเรื่องที่อ่าน มีการถามคำถาม ชี้แจงเพื่อให้เกิดความเข้าใจในกลุ่ม

2. รูปแบบการเรียนแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition หรือ CIRC)

เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ประเภทการเรียนแบบทีม (Student Team Learning) พัฒนาขึ้นโดย Stevens, Madden, Slavin และ Fanish นักวิจัยทางการศึกษาจากศูนย์การวิจัยประสิทธิภาพทางด้านวิชาการแห่งมหาวิทยาลัยจอห์นส์ฮอปกินส์ (Johns Hopkins University) ประเทศสหรัฐอเมริกา รูปแบบการเรียนแบบ CIRC เป็นรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือรูปแบบหนึ่งซึ่งออกแบบเพื่อการสอนอ่านเขียนและการใช้ภาษาในระดับประถมศึกษาโดยครูผู้สอนจะแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง 2 คน และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ 2 คนครูผู้สอนจะจัดนักเรียนออกในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ระหว่างผู้ที่เรียนเก่งและผู้ที่ยังอ่อนช่วยกันทำกิจกรรมการอ่านที่ครูมอบหมายหลังจากที่ครูนำเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว และในช่วงสุดท้ายของการเรียนนักเรียนในกลุ่มทั้งหมดจะกลับเข้ามาทำงานช่วยกันตรวจแก้ไขงานของกันและกันอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่เรียนจบบทเรียนในแต่ละบทแล้ว จะมีการทดสอบเป็นรายบุคคลคะแนนที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่มเพื่อสร้างความตระหนักในความสำเร็จของการเรียน

Johnson and Johnson (1987, อ้างถึงใน ศิริวรรณ อินทร์พ่วง, 2540, หน้า 24-25) ได้กล่าวถึงการจัดรูปแบบการเรียนที่ครูผู้สอนแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มว่าวิธีดังกล่าวย่อมนำมาซึ่งความสำเร็จแก่นักเรียนทั้งนี้เพราะ

1. เป็นการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Teaching) เป็นการสอนแบบตัวต่อตัวทำให้นักเรียนสนใจและเอาใจใส่ในบทเรียนมากขึ้น
2. ครูผู้สอนนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบเป็นรายบุคคลของสมาชิก

ในกลุ่มมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่มทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มพยายามช่วยเหลือกันเพื่อให้กลุ่มของตัวเองได้รับรางวัล

3. ในการทดสอบคะแนนที่ได้เป็นรายบุคคลสามารถที่จะช่วยให้กลุ่มของตนเองได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้เพราะฉะนั้นสมาชิกทุกคนจึงต้องพยายามทำคะแนนของตนเองอย่างเต็มที่

4. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ

5. นักเรียนทุกคนได้ฝึกทักษะทางสังคมและการมีเพื่อนร่วมงานช่วยทำให้เรียนรู้วิธีการทำงานร่วมกันซึ่งนักเรียนสามารถจะนำไปใช้ในวิธีการทำงานที่แท้จริงได้

6. นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนดีจะเกิดความภูมิใจว่าตนเองมีส่วนร่วมช่วยเหลือเพื่อนมีส่วนร่วมช่วยเหลือสังคมในชั้นเรียน

7. การตอบคำถามของครูการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันจะทำให้นักเรียนกล้าที่จะแสดงออกเพราะถ้าตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่มทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมกันเกิดความผูกพันกันและไม่อายเมื่อตอบผิด

สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบเทคนิค CIRC เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อม ๆ กับเน้นการเรียนเป็นกลุ่มไปด้วยกันและเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นการเรียนที่คำนึงถึงนักเรียนเป็นสำคัญซึ่งจะก่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนที่ดีเพราะครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มและเป็นคู่ให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงได้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำเป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้นเพราะนักเรียนที่เรียนเก่งจะเข้าใจคำสอนของครูและรับรู้ได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน

3. องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมด้วยเทคนิค CIRC

Johnson and Johnson (1987, อ้างถึงใน ศิริวรรณ อินทร์พวง, 2540, หน้า 27-29) กล่าวว่า การเรียนแบบ CIRC นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นทีมมีองค์ประกอบใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

1. ทีมการเรียนรู้ (Team Study) ครูผู้สอนจะเป็นผู้จัดนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่าน (Reading Groups) กลุ่มละ 2 คน แต่ถ้าจำนวนนักเรียนไม่ลงตัวเป็นคู่ก็สามารถจัดกลุ่มละ 3 คนก็ได้หลังจากที่ครูผู้สอนจัดนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่านเรียบร้อยแล้วครูผู้สอนจะ

จัดทีมอ่านเข้าเป็นทีม (Team) ในแต่ละทีมประกอบด้วยสมาชิกจากกลุ่ม 2 กลุ่มรวมกันเป็น 4 คนประกอบด้วยผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาสูง 2 คนและต่ำ 2 คน สมาชิกในแต่ละทีมจะจับคู่กันช่วยกันทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้จนครบ

2. กิจกรรมเกี่ยวกับการอ่าน (Study Related Activities) เป็นกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนทำหลังจากที่ครูได้นำเสนอบทเรียนไปแล้วกิจกรรมดังกล่าวได้แก่

2.1 กิจกรรมการฝึกเกี่ยวกับคำศัพท์นักเรียนจะต้องฝึกกิจกรรมต่อไปคือการหาความหมายของคำ (Word Meaning Practice) ครูจะแจกใบงานที่มีรายการคำศัพท์ยากหรือศัพท์ใหม่ ที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนให้นักเรียนทุกคนนักเรียนในแต่ละกลุ่มจะอภิปรายและหาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม รวมทั้งสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ครูกำหนดให้

2.1.1 การอ่านออกเสียงคำ (Words out Loud Practice) ครูจะแจกใบงานที่มีรายการคำศัพท์ใหม่และศัพท์ยากให้นักเรียนทุกคนนักเรียนต้องฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้องไม่ติดขัดกับคู่ของตนหรืออ่านกับเพื่อนร่วมทีมก็ได้

2.1.2 การสะกดคำ (Spelling) การฝึกสะกดคำนักเรียนอาจฝึกกับเพื่อนเป็นคู่หรือฝึกกันเป็นทีมก็ได้ โดยให้คนหนึ่งเป็นคนอ่าน หรือบอกคำเพื่อนร่วมทีมหรือคู่ของตนจะเขียนคำศัพท์ตามที่เพื่อนบอกแล้วเปลี่ยนกันตรวจกิจกรรมในขั้นนี้นักเรียนสามารถจะฝึกได้จนกระทั่งเขียนไม่ผิดเลย

2.2 การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยตรง (Direct Instruction Inreading Comprehension) ครูจะเป็นผู้สอนวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจให้แก่ นักเรียนในชั้น นำเสนอบทเรียนเพื่อแนะนำให้นักเรียนสามารถอ่านหาใจความสำคัญ (Main Ideas) เข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล (Understanding Casual Relations) และการอ้างอิงจากเรื่องที่อ่าน (Inferences)

2.3 การอ่านเป็นคู่ (Partner Reading) นักเรียนจะต้องอ่านเรื่องในใจก่อนแล้วจึงฝึกอ่านออกเสียงกับคู่ของตนหรือกับเพื่อนร่วมทีมโดยเปลี่ยนกันอ่านคนละย่อหน้าให้คู่หรือเพื่อนร่วมทีมฟังโดยช่วยกันแก้ไขการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

2.4 การเล่าเรื่อง (Story Retelling) หลังจากที่นักเรียนอ่านเรื่องจบ นักเรียนต้องช่วยกันเล่าสรุปใจความสำคัญและลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านโดยการใช้อคำถามเพื่อแสดงความเข้าใจในการอ่าน

2.5 การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน (Treasure Hunt) ในระหว่างที่นักเรียนอ่านเรื่องนักเรียนจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปด้วย

2.6 การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story Grammar and Story Related Writing) เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องซึ่งเป็นโครงสร้างข้อเขียน (Story Grammar) ที่มีองค์ประกอบของเรื่อง อันได้แก่จากตัวละครสถานที่และเวลาในเรื่องซึ่งประกอบด้วยเหตุการณ์ที่เป็นเหตุให้เรื่องดำเนินไปและเป้าหมายของตัวละครโครงเรื่องซึ่งประกอบด้วยจำนวนตอนว่าเป็นเรื่องตอนเดียวหรือมากกว่าหนึ่งตอนซึ่งจะอธิบายว่าตัวละครมีเป้าหมายย่อยอะไรกระทำอะไรบ้างและมีผลจากการกระทำดังกล่าวอย่างไรบ้างและสุดท้ายคือการแก้ไขปัญหาว่าตัวละครบรรลุเป้าหมายหรือไม่และเรื่องจบแบบใดหลังจากอ่านจบแล้วนักเรียนก็จะเขียนเรียงความเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ครูให้อ่านตามแนวความคิดของตนซึ่งตอนจบอาจจะไม่เหมือนกับเรื่องที่อ่านก็ได้

2.7 การตรวจงานโดยผู้ร่วมทีม (Partner Checking) หลังจากให้นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมในข้อ 2 ครบหมดแล้วคู่ของตนจะเป็นผู้บันทึกลงในแบบฟอร์มการทำงาน (Student Assignment Form) เพื่อเป็นการตรวจสอบความรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมาย

3. การอ่านด้วยตนเอง (Independent Reading) หากนักเรียนต้องการทำการอ่านเพิ่มเติมด้วยตนเองก็สามารถทำได้นอกห้องเรียนหรือครูผู้สอนอาจจะมอบหมายให้นักเรียนไปอ่านเป็นการบ้าน ตอนเย็นทุก ๆ วัน ๆ ละ 20 นาที โดยเลือกอ่านหนังสือเรื่องที่ตนเองชอบแล้วเขียนรายงานส่งครูผู้สอนทุก ๆ 2 สัปดาห์

4. การทดสอบ (Testing) นักเรียนจะต้องทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ครูให้สะกดคำศัพท์และอ่านออกเสียงคำศัพท์ในตอนท้ายคาบที่ 2 หรือ 3 หรือเมื่อเรียนจบแต่ละบทเรียนนักเรียนจะต้องสอบเป็นรายบุคคลไม่มีการช่วยเหลือกันคะแนนที่แต่ละบุคคลได้จะนำมารวมกับคะแนนการเขียนเรียงความจากเรื่องที่อ่านคะแนนทั้งหมดที่ได้นำมารวมกันเฉลี่ยเป็นคะแนนของทีม

5. การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) เมื่อครูผู้สอนคิดคำนวณคะแนนของนักเรียนแต่ละคนและแต่ละกลุ่มเสร็จแล้วควรจะให้รางวัลเกียรติบัตรหรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อเป็นการชี้ให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญและคุณค่าของความสำเร็จของกลุ่มและครูควรจะให้กำลังใจให้นักเรียนทราบคะแนนในคาบเรียนต่อไปพร้อมกับมอบเกียรติบัตรหรือรางวัลชมเชยไปพร้อม ๆ กัน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเรียนการสอนด้วยเทคนิค CIRC นั้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้กิจกรรมที่หลากหลายคือ 1) ทีมการเรียนรู้ (Team Study) ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาสูง 2 คน และต่ำ 2 คน สมาชิกในแต่ละทีมจะจับคู่กันช่วยกันทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้จนครบ 2) กิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Study Related Activities) ซึ่งผู้เรียนต้องฝึกตามกิจกรรมที่ครูกำหนดหลังจากการเรียนรู้แล้ว 3) การอ่านด้วยตนเอง (Independent Reading) สามารถทำได้นอกห้องเรียน 4) การทดสอบ (Testing) ผู้เรียนจะต้องสอบเป็นรายบุคคล แล้วนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของทีม และ 5) การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและคุณค่าของความสำเร็จของกลุ่ม เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

4. ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามเทคนิคCIRC

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553, หน้า 192-193) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ว่า ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชี้นำเสนอบทเรียน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนโดยการแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนทราบและทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้วหรือคำศัพท์เก่า แนะนำเนื้อหาการเรียนหรือคำศัพท์ใหม่ ตลอดจนอธิบายถึงวิธีการเรียน เกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำได้ รวมถึงการทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท

2. ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่ม ดังนี้

2.1 กิจกรรมพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติตามประกอบด้วยกิจกรรมฝึกอ่านกับเพื่อน การอ่านออกเสียง การให้ความหมายของคำ การสะกดคำและกิจกรรมการสรุปเรื่อง

2.2 กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ เมื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปได้ระยะหนึ่ง ครูจะจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการอ่านจับใจความกับนักเรียนโดยตรง มีขั้นตอนคือครูเสนอเรื่องที่จะให้อ่าน ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล การตรวจสอบจากเพื่อน ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมและประเมินผล

3. ขั้นประเมินผล

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งจะทำการวัดผลและประเมินผลโดยใช้การซักถาม สนทนา การอ่านออกเสียง การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง

การทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่องและในรอบ 1 สัปดาห์ จะนำคะแนนทุกกิจกรรมของนักเรียนทุกคนมารวมเป็นคะแนนของทีม กล่าวคือ ทีมใดที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 90 ขึ้นไป จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมยอดเยี่ยม (Super Teams) และได้รับใบเกียรติบัตรและทีมที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมเก่ง (Great Teams) และได้รับใบเกียรติบัตรที่รองลงมา

ระวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2552, หน้า 165-166) กล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบ CIRC ดังนี้

1. ผู้สอนจัดเตรียมเอกสารสำหรับการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจจะอยู่เป็นชุดของการอ่าน ประกอบด้วยเนื้อเรื่องต่าง ๆ หรือนิทาน
2. จัดแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มอย่างน้อย 2-4 คน ซึ่งผู้เรียนในกลุ่มจะต้องมีระดับความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน
3. ให้ใบงานและเอกสารสำหรับการอ่านแก่ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ผู้สอนอาจจะเล่าเรื่องราวอย่างคร่าว ๆ ให้ผู้เรียนฟังในเรื่องที่ต้องการให้ผู้เรียนอ่าน ถ้ามองความคิดเห็นทั้งนี้เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนให้ศึกษาหรืออ่านต่อไป ซึ่งอาจจะใช้เวลาประมาณวันละ 10-20 นาที
4. ผู้เรียนในกลุ่มเมื่อได้รับเอกสารการอ่าน อาจจะอ่านให้เพื่อนฟังด้วยการอ่านออกเสียงหรือเปลี่ยนกันอ่าน หรือต่างคนต่างอ่านเอกสารและจะต้องร่วมกันทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ได้รับ สรุปความเข้าใจ ชี้แจงข้อถูกต้อง อธิบายหรือให้ความกระจ่างเกี่ยวกับเนื้อเรื่องให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟังและร่วมกันเขียนตอบคำถาม สะกดตัวอักษรที่ถูกต้องเพื่อตอบคำถาม สรุปเนื้อเรื่องที่ได้อ่านโดยการเขียน หรือเขียนความคิดเห็น ตามที่ได้รับในใบงาน
5. ให้ผู้เรียนพิมพ์หรือเขียนผลงานเกี่ยวกับความเข้าใจในด้านการอ่านของกลุ่มตนเอง แจกจ่ายให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มอื่นอ่านด้วย หรือนำลงในสมุดประจำห้องเรียน หรือชั้นเรียน เพื่อเผยแพร่ให้ผู้อื่นอ่านต่อไป

ทิศนา แหมมณี (2553, หน้า 270-271) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามรูปแบบ CIRC ดังนี้

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน นักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน หรือ 3 คน ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน

2. ครูจัดทีมใหม่โดยให้แต่ละทีมมีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ ทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนรายงาน ทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบต่าง ๆ และมีการให้คะแนนผลงานของแต่ละทีม ทีมใดได้คะแนนร้อยละ 90 ขึ้นไป จะได้รับประกาศนียบัตรเป็น “ซูเปอร์ทีม” หากได้รับคะแนนตั้งแต่ร้อยละ 80-89 ก็จะได้รับรางวัลรองลงมา

3. ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจงวัตถุประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ทบทวนศัพท์เก่า ต่อจากนั้นครูจะกำหนดและแนะนำเรื่องที่จะอ่าน แล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่อ่านออกเสียงให้เพื่อนฟังและช่วยกันแก้จุดบกพร่องหรือครูอาจจะให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม วิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหา หรือทำนายว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป

4. หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูนำการอภิปรายเรื่องที่จะอ่าน โดยครูจะเน้นการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการอ่าน เช่น การจับประเด็นปัญหา การทำนาย

5. นักเรียนรับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนจะได้รับคะแนนเป็นทั้งรายบุคคลและทีม

6. นักเรียนจะได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะการจับใจความสำคัญ ทักษะการอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล

7. นักเรียนจะได้รับชุดการเรียนรู้การสอนเขียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อการเขียนได้ตามความสนใจ นักเรียนจะช่วยกันวางแผนเขียนเรื่องและช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องและตีพิมพ์ผลงานออกมา

8. นักเรียนจะได้รับการบ้านให้เลือกอ่านหนังสือที่สนใจและเขียนรายงานเรื่องที่จะอ่านเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองช่วยตรวจสอบพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่บ้าน โดยมีแบบฟอร์มให้

สรุปได้ว่า เทคนิค CIRC เป็นการเรียนโดยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-6 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างน้อย 2 ระดับผู้สอนจะจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน เพื่อช่วยเหลือกันในการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยมีขั้นตอนการสอนอ่านมี ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นก่อนอ่าน

ขั้นนำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation) โดยครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน และแนะนำผู้เรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับบทอ่าน

3.2 ชั้นระหว่างการอ่าน

3.2.1 ชั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกทำงานเป็นทีมทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกันมีการฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice) และการฝึกแบบอิสระ (Free Practice)

3.2.2 ชั้นตอนการทดสอบ (Testing) โดยทดสอบเป็นรายบุคคลแล้วนำคะแนนของสมาชิกในทีมทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

3.3 ชั้นหลังการอ่าน

ชั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) โดยให้รางวัลเกียรติบัตรหรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีถึงเกณฑ์ที่กำหนด

เทคนิค TPR

1. ความหมาย

เทคนิคการสอนแบบ TPR (Total Physical Response) หรือการตอบสนองด้วยท่าทาง หมายถึง การสอนภาษาโดยใช้ท่าทาง โดยให้ผู้เรียนฟังคำสั่งจากครูแล้วให้นักเรียนทำตาม เป็นการประสานการฟังกับการเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นการตอบรับให้ทำตามโดยผู้เรียนไม่ต้องพูด วิธีสอนภาษาโดยใช้ท่าทางใช้สำหรับการเริ่มต้นเรียนภาษาที่ 2

2. ความเป็นมาและวิธีสอนแบบ TPR (Total Physical Response

Method)

วิธีสอนแบบ TPR หรือการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า TPR พัฒนาโดยนักจิตวิทยาชาวอเมริกา ชื่อ เจมส์ แอชเชอร์ (James Asher) ในปี ค.ศ. 1960 ซึ่งวิธีสอนนี้ได้แนวคิดการวิจัยด้านจิตวิทยา พัฒนาการและทฤษฎีการเรียนรู้ วิธีสอนนี้ได้เชื่อมโยงทฤษฎีของการจำในเชิงจิตวิทยา ที่กล่าวว่า ถ้าบุคคลได้ฝึกฝนบ่อย ๆ หรืออย่าเข้มขึ้น อย่างต่อเนื่อง จะเกิดการสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ และสามารถระลึกและถ่ายทอดออกมาได้ การจำเกิดจากการท่องจำหรือการแสดงท่าทาง แอชเชอร์กล่าวว่า การสอนด้วยวิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง มีเป้าหมายที่จะใช้สมองซีกขวาในการควบคุม การเคลื่อนไหวของร่างกาย (การแสดงออก) ของบุคคล ซึ่งเกิดจากการมุ่งพัฒนาการแสดงออกของสมองซีกขวาในช่วงแรกของการเรียนภาษา ทำให้สมองซีกซ้ายซึ่งควบคุมทางภาษาเกิดปฏิกิริยา

สนองตอบจนเกิดการเรียนรู้ขึ้น แอชเชอร์มุ่งพัฒนาความเข้าใจในการฟังในช่วงต้นของการเรียนรู้โดยใช้ท่าทาง ซึ่งวิธีการสอนแบบนี้ใช้คำสั่งเป็นหลักในการสอน โดยครูผู้สอนเป็นผู้ออกคำสั่งแล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม อย่างไรก็ตามเมื่อนักเรียนคนใดพร้อมแล้วอาจจะเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ออกคำสั่งให้เพื่อนปฏิบัติตามก็ได้ จากการสังเกตการณ์เรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กเล็ก แอชเชอร์ พบว่าเด็กเหล่านี้จะใช้เวลาหลายเดือนในการฟังพี่เลี้ยงก่อนที่เขาจะพูดได้ ผลิตทางภาษาจะเกิดขึ้นเมื่อเด็กพร้อมที่พูดเท่านั้น นอกจากนี้เขายังพบว่าประโยคที่พี่เลี้ยงใช้กับเด็กเล็กมักจะเป็นประโยคคำสั่ง ตัวอย่างเช่น “เก็บของเล่น” หรือ “โบกมือลา” แล้วเด็กก็ปฏิบัติตามคำพูดเหล่านั้น ในห้องเรียนภาษาต่างประเทศ แอชเชอร์กล่าวว่า การเปลี่ยนเป้าหมายของการเรียนภาษา เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง เป็นการพูดที่สามารถฟังและเข้าใจเพื่อลดความกังวลของนักเรียน ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ง่ายกว่าวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีจุดหมาย เพื่อลดความกังวลของนักเรียน นอกจากนี้ยังทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เครียด และช่วยให้นักเรียนสนุกสนานด้วย แอชเชอร์ กล่าวว่าครูผู้สอนจำนวนมากใช้คำสั่งที่ซ้ำกันในการทำให้นักเรียนสนใจบทเรียน เขายังกล่าวเสริมว่า คำสั่งที่ใช้ควรมีการสลับเปลี่ยนบ่อย ๆ เพื่อไม่ให้นักเรียนจำได้ในลักษณะการท่องจำ และยังเตือนครูผู้สอนควรหลีกเลี่ยงการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน เพราะจะทำให้เด็กไม่กล้าแสดงออกต่อไป ครูควรอดทนต่อข้อผิดพลาดของนักเรียน เพราะเป็นเรื่องธรรมดาในการเรียนภาษา อย่างไรก็ตาม ถ้านักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา การสนทนากับเพื่อนและครูจะเกิดขึ้น ครูจะเป็นศูนย์กลางในการเรียนแบบ TPR เพราะครูเป็นผู้เลือกสื่อที่จะสอน ออกคำสั่งพร้อมทั้งทำหน้าที่เป็นแม่แบบ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียดเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าประโยคคำสั่งและขั้นตอนการสอนต่าง ๆ ได้บรรจุลงในแผนการจัดการเรียนรู้ และมีการประเมินความเข้าใจของนักเรียนโดยการสังเกต การปฏิบัติตามคำสั่งการสอนสอนโดยการตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กเล็ก อย่างไรก็ตามมีข้อวิพากษ์วิจารณ์มากมายว่า จะนำความรู้ที่ได้ไปใช้อย่างไรในสถานการณ์จริง เพราะจุดเด่นของ TPR การใช้ประโยคคำสั่งเรียนรู้ ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ทำให้ความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนอยู่ในวงจำกัด นอกจากนี้ การสอนนี้ไม่สามารถทำให้นักเรียนสื่อสารทางภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนข้อมูล หรือเข้ากับสังคมได้อย่างฉับพลัน อย่างไรก็ตาม งานวิจัยเป็นจำนวนมากพบว่า วิธีสอนแบบ TPR เหมาะกับนักเรียนในระดับสูง แอชเชอร์ ยอมรับว่า วิธีสอนแบบ TPR ควรใช้ร่วมกับวิธีสอน

แบบอื่น ๆ ถ้าแม้ว่า วิธีสอนแบบ TPR จะพัฒนานักเรียนในเรื่องของโครงสร้าง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ การสอนไวยากรณ์ และคำศัพท์ในทักษะการอ่านและการเขียนก็มีข้อวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากเช่นกันทั้ง ๆ ที่ข้อวิพากษ์วิจารณ์งานวิจัยหลายชิ้นก็ชี้ให้เห็นว่า TPR มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมทัศนคติในการเรียนภาษาต่างประเทศ เพิ่มพูนแรงจูงใจ และช่วยให้ความจำคงทนตลอดจนให้ TPR ในช่วงแรกของการเรียนภาษา ซึ่งนักเรียนสามารถโต้ตอบโดยการใช้ท่าทางแสดงออกเนื่องจาก การสื่อสาร (Communication) เป็นเป้าหมายสำคัญในการสอนภาษาต่างประเทศ ดังนั้น TPR จึงเป็นรูปแบบการสอนที่ควรใช้กับผู้เริ่มเรียนภาษา และเลือกใช้วิธีการสอนอื่น ๆ เมื่อนักเรียนพร้อมที่จะพูด (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์, 2542, หน้า 2-3) วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นตัวอย่างหนึ่งของแนวการสอนภาษาต่างประเทศแบบใหม่ ซึ่งเน้นความเข้าใจ (The Comprehension Approach) แนวการสอนแบบนี้ให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ วิธีการให้สอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางใช้วิธีให้ผู้ฟัง ฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งผู้สอน สามารถสรุปได้ว่าการเรียนภาษาจะได้ผลช้าลงถ้านักเรียนรีบร้อนที่จะพูดเร็วเกินไป เน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน นักเรียนควรได้รับการฝึกฟังให้เข้าใจก่อนที่จะฝึกพูด นักเรียนจะเริ่มพูดเมื่อพร้อมที่จะพูด นักเรียนจะเรียนภาษาจากการสังเกตการณ์กระทำของผู้อื่นและจากการฝึกปฏิบัติด้วยตัวเอง การที่นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นสิ่งสำคัญช่วยให้การเรียนรู้อันเป็นไปได้อย่างยิ่ง (สุมิตรา อังวัฒนากุล, 2540, หน้า 85 อ้างถึงใน พิมพ์ อัมเพิลปี, 2553, หน้า 97) วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ในขั้นแรกจะมุ่งทักษะการฟัง และตามด้วยการเคลื่อนไหวทันที เวลาที่ใช้การเรียนร้อยละ 70 จะให้การฟังและทำตามคำสั่ง อีกร้อยละ 20 ใช้ในการฝึกพูด ส่วนการอ่าน และการเขียนนั้นใช้เวลาเพียงร้อยละ 10 เท่านั้น ลักษณะการสอนแบบนี้จะเน้นการฝึกด้วยประโยคคำสั่ง โดยครูผู้สอนพูดคำสั่งพร้อมกับแสดงท่าทางประกอบให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมกัน และพูดประโยคคำสั่งนั้น ๆ ประมาณ 2-3 ครั้ง จนกว่านักเรียนจะพร้อมทดลองด้วยตัวเอง โดยไม่มีแบบอย่างจากครู การแสดงออกด้วยท่าทางเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติตามคำสั่งเพราะทำให้นักเรียนเข้าใจ และสื่อความหมายได้ตรงที่สุด คำสั่งที่นำมาใช้ในระยะต้นของชั่วโมงแรกนั้น และเข้าใจง่าย ต่อมาลักษณะคำสั่งอาจจะเพิ่มความซับซ้อนยิ่งขึ้นตามลำดับ แต่ต้องไม่ซับซ้อนจนเกินไป จนนักเรียนสับสน การฝึกมาก ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง และการออกเสียง และสำเนียงที่ตินั้นขึ้นอยู่กับการฟังที่ชัดเจนและถูกต้อง การที่นักเรียนได้ยินเสียงของตัวเองในขั้นแรก ๆ อาจทำให้เกิด

ความสับสนในการแยกเสียงและจำเสียงได้ถูกต้อง ถ้านักเรียนได้ฝึกพูดโดยการให้นักเรียน มีระยะเวลาแห่งการเก็บรวบรวมข้อมูลให้มากที่สุดตั้งแต่เริ่มเรียน ความผิดพลาดก็จะมีมาก และเป็นสิ่งขัดขวางการเรียนรู้อีกด้วย ถ้าให้ฟังทักษะการฟังก่อนทักษะการพูด นักเรียนจะได้ประสบการณ์แรกในการเรียนภาษาที่ดี สามารถตอบได้อย่างถูกต้อง และมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ด้วย (สุมิตรา อังวัฒนากุล, 2539, หน้า 86)

สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบ TPR หรือการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นการสอนเพื่อให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องเป็นการพูดที่สามารถฟังและเข้าใจเพื่อลดความกังวลของนักเรียน ซึ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ง่ายกว่า วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีจุดหมาย เพื่อลดความกังวลของนักเรียน ทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เครียด และช่วยให้นักเรียนสนุกสนานด้วย

3. แนวคิดพื้นฐานของวิธีสอนแบบ TPR

สุมิตรา อังวัฒนากุล (2540, หน้า 86 อ้างถึงใน พิมพา อัมเฟิลปี, 2553, หน้า 98) ได้กล่าวถึง วิธีสอนแบบ TPR หรือการตอบสนองด้วยท่าทางอิงแนวความคิดที่ว่า การสื่อความหมายภาษาต่างประเทศ อาจทำได้โดยการปฏิบัติหรือการทำกริยาอาการ ประกอบ นักเรียนจะจำได้ดีถ้าได้ปฏิบัติหรือการแสดงโต้ตอบด้วยการเรียนภาษา การเรียนเป็นกลุ่มคำที่มีความหมายไม่ใช่การเรียนคำแบบโดด ๆ เน้นภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน นักเรียนควรได้รับการฟังให้เข้าใจก่อนที่จะฝึกพูด นักเรียนจะเริ่มพูดเมื่อพร้อมที่จะพูด นักเรียนจะเรียนรู้ภาษาจากการสังเกตการกระทำของผู้อื่น จากการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง การที่นักเรียนรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นสิ่งสำคัญช่วยให้ การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างยิ่ง

แอสเชอร์ (Asher, 1982, pp.5-19) การฟังและการพูดออกเสียงที่ดีขึ้นว่าขึ้นอยู่กับกรฝึก โดยการฝึกให้ชำนาญทั้งการพูดและการฟัง ทำให้เราสามารถโต้ตอบอย่างถูกต้องและมีความมั่นใจในการใช้ภาษา ดังนั้นเราจึงควรฝึกทักษะการฟังให้ดีก่อน แล้วจึงฝึกทักษะการพูดควบคู่กันไป

ริชาร์ด แลและรอดเจอร์ (Richard & Rodgers, 1986, p.90) ได้กล่าวถึง การสอนภาษาด้วยวิธีแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ว่าเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เริ่มเรียนภาษาซึ่งมีหลักเบื้องต้น คือ

1. วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง กระตุ้นให้สมองซีกขวาควบคุม การเคลื่อนไหวทางร่างกาย สมองซีกซ้ายมีหน้าที่ในการผลิตภาษา

2. การฟังเพื่อความเข้าใจควรมาก่อนการพูด
3. ผู้เรียนจะเรียนได้ดีในบรรยากาศที่ปราศจากความกังวลหรือความเครียด
4. ผู้เรียนไม่ควรถูกบังคับให้พูดจนกว่าจะพร้อมพูด
5. ผู้เรียนควรเริ่มพูดโดยการเป็นผู้ออกคำสั่งแทนครูผู้สอนและให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม
6. คำสั่งเป็นหลักการสำคัญของการสอน
7. คำสั่งที่ซับซ้อนทำให้การเรียนสนุกสนาน และทำให้ผู้เรียนสนใจ
8. คำสั่งควรสลับเปลี่ยนและหลากหลาย
9. ผู้เรียนเริ่มเรียนภาษาโดยการแสดงท่าทาง
10. ครูผู้สอนไม่ควรวิตกกังวลกับข้อผิดพลาดของนักเรียนจนมากเกินไป เพราะเป็นธรรมชาติของการเริ่มเรียนภาษา
11. ไวยากรณ์และรูปประโยค คำสั่งควรสอนโดยทางอ้อม
12. ครูประเมินความเข้าใจของผู้เรียนโดยการสังเกตการณ์ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้เรียน

เวีย (Via, 1987, pp.21-29) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ที่ดีที่สุด คือการเรียนรู้จากการกระทำ ดังนั้นถ้านักเรียนจะเรียนรู้จากการฟังพูดให้มีประสิทธิภาพ เราก็ต้องฟังและฝึกพูด ซึ่งจะสามารถทำให้เราใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ

สรุปได้ว่า วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดความกังวลของผู้เรียนโดยไม่เน้นรูปประโยคที่ยาวเกินไป แต่จะใช้ข้อความสั้น ๆ ที่พบในชีวิตประจำวัน มุ่งพัฒนาด้านทักษะการฟัง และการใช้ท่าทางในการสื่อสาร ที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งผู้สอนพูดคำสั่งสั้น ๆ พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบให้ผู้เรียนปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน ปฏิบัติอย่างนี้ 2-3 ครั้ง จากนั้นจึงให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติเอง เขาก็จะสามารถทำได้

4. จุดมุ่งหมายของวิธีการสอนแบบ TPR

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 87 อ้างถึงใน พิมพา อัมเพิลปี, 2553, หน้า 99) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของวิธีการสอนแบบ TPR หรือการตอบสนองด้วยท่าทาง มีสาระสำคัญดังนี้ วิธีแบบนี้มุ่งเน้นนักเรียนได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานการเรียนเพื่อการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศและกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ต่อไปหลังจากการเรียนในระยะเริ่มต้นแล้วในระยะแรกของการเรียนการสอน นักเรียนไม่ต้องพูดแต่เป็นผู้ฟังและ

ทำตามคำบอกของผู้สอนซึ่งผู้สอนเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของนักเรียนทั้งหมดนักเรียนเป็นผู้เรียนแบบการกระทำของผู้สอนโดยผู้สอนออกคำสั่งให้นักเรียน 2-3 คน ปฏิบัติตามคำสั่งแล้วระยะหนึ่ง เมื่อนักเรียนพร้อมที่จะพูดก็จะเป็นผู้ออกคำสั่งเองแล้วจะเรียนอ่าน และเขียนต่อไป ผู้สอนสื่อสารกับนักเรียนทั้งชั้นและรายบุคคลส่วนนักเรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตดูเพื่อนนักเรียนด้วยกันช่วยให้เข้าใจ และจำได้ดี นอกจากนี้ให้นักเรียนพูดเมื่อพร้อมที่จะพูด ช่วยลดความวิตกกังวลของนักเรียนทำให้นักเรียนเรียนภาษาอย่างสนุกและง่ายขึ้น ภาษาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนเน้นที่ภาษาพูด และเน้นโคลงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์มากกว่าด้านอื่น โดยอิงอยู่กับประโยคคำสั่ง ทั้งนี้เพราะภาษาพูด ที่ใช้กับเด็กวัยเรียนภาษานั้นส่วนใหญ่เป็นประโยคคำสั่งความเข้าใจคำพูดที่รับฟังควมมาพร้อมกับการแสดงออกภาษาพูดจึงได้รับการเน้นมากกว่าภาษาเขียน ผู้สอนอาจจะใช้ภาษาท่าทางอธิบายให้นักเรียนเข้าใจก่อน หลังจากนั้นแทบจะไม่ต้องใช้ภาษาของนักเรียนเลย เพราะนักเรียนเข้าใจหรือไม่จากการสังเกตการปฏิบัติตามคำสั่งของนักเรียนเป็นเรื่องแน่นอนกว่าในครั้งแรก ๆ ของนักเรียน ต้องอดทนและแก้ไขเฉพาะที่ผิดพลาดสำคัญ ๆ เท่านั้นและควรแก้ไขอย่างนุ่มนวลเมื่อนักเรียนอยู่ในระดับสูงขึ้น จึงแก้ไขในรายละเอียดต่อไป

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 88 อ้างถึงใน พิมพา อัมพิลปี, 2553, หน้า 100) ได้สรุปแนววิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

1. การใช้คำสั่งเพื่อกำกับพฤติกรรม การใช้คำสั่งต่าง ๆ เป็นเทคนิคการสอนที่สำคัญของการสอนแบบนี้ คำสั่งทำให้นักเรียนต้องปฏิบัติตามของนักเรียนทำให้คำสั่งนั้นมีผู้สอนจำเป็นต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้าว่า การเรียนแต่ละครั้งจะใช้คำสั่งใดบ้าง ถ้าจะคิดเอาขณะที่จะทำให้การเรียนการสอนนั้นช้าเกินไปในขั้นตอนแรก เมื่อนักเรียนทั้งชั้นเข้าใจความหมายได้ชัดเจน ผู้สอนต้องปฏิบัติพร้อม ๆ กับนักเรียนด้วย ต่อมาจึงจะสั่งนักเรียนเท่านั้นการแสดงออกของนักเรียนจะช่วยให้ทราบว่านักเรียนเข้าใจหรือไม่ นอกจากนี้ แอชเชอร์ เสนอแนะว่า ผู้สอนควรเรียงลำดับคำสั่งให้แตกต่างกันในแต่ละครั้งหรือไม่ให้นักเรียนใช้วิธีจำลำดับการปฏิบัติเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้เชื่อมโยงการปฏิบัติกับภาษาเลย แอชเชอร์ เชื่อว่าเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะต้องให้นักเรียนรู้สึกว่าเขาประสบผลสำเร็จในการเรียน ฉะนั้น จึงไม่ควรให้คำสั่งใหม่เร็วเกินไป และได้เสนอแนะว่า ควรจะให้คำสั่งใหม่ครั้งละประมาณ 3 คำสั่ง

2. การสลับบทบาทของนักเรียนและผู้สอน นักเรียนมีโอกาสจะเป็นผู้ออกคำสั่ง ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นให้ปฏิบัติตามคำสั่งได้ แอชเชอร์ กล่าวว่า นักเรียนต้องการ

พูดหลังจากได้เรียนไปแล้วประมาณสักระยะหนึ่ง นักเรียนไม่ควรกระตุ้นหรือเร่งเร้าให้พูดจนกว่าเขาจะพร้อมที่จะพูดเอง

3. การปฏิบัติคำสั่งที่ต่อเนื่องกันเป็นลำดับ ในขั้นแรก ผู้สอนออกคำสั่ง 3 คำสั่งแก่นักเรียน เช่น ให้ชี้ไปที่ประตู ให้เดินไปที่ประตู และให้แตะที่ประตูเมื่อนักเรียนเรียนภาษามากขึ้นแล้ว ก็จะทำให้คำสั่งจำนวนมาก และเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันได้ ตัวอย่างเช่น

Stand

Stop

Walk

Turn around

Run

Stand up

Take out a pen.

Take out a piece of paper.

Write a letter. (imaginary)

Fold the letter.

Put it in an envelope.

Write the address on the envelope.

Put a stamp on the envelope.

Mail the letter.

คำสั่งต่อเนื่องการเป็นลำดับเช่นนี้เรียกว่า action sequence กิจกรรมประจำวันหลาย ๆ อย่างเช่น การเขียนจดหมาย สามารถนำมาแบ่งเป็นขั้นตอนตามลำดับก่อนหลัง เพื่อใช้ออกคำสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามได้จะเห็นว่า กลวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือการใช้คำสั่งเพื่อกำกับพฤติกรรมของนักเรียนที่จะพูดหลังจากได้เรียนไปแล้วระยะหนึ่งนักเรียนมีโอกาสเป็นผู้พูดตามคำสั่ง ออกคำสั่งให้ผู้สอนหรือเพื่อน ๆ ในชั้นให้ปฏิบัติตามคำสั่งได้ และเมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษจะให้คำสั่งจำนวนมาก และเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องกัน

4. การเรียนการสอนของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีขั้นตอนการสอนดังนี้

4.1 ขั้นนำและทบทวนบทเรียน ครูทบทวนบทเรียนและนำเข้าสู่บทเรียน โดยครูผู้สอนพูดภาษาอังกฤษ แล้วปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ให้ดูเป็นตัวอย่างพร้อมเป็น สัญญาณแก่นักเรียน 3-4 คน ที่เลือกมาเป็นตัวแทน ให้ปฏิบัติตามเป็นตัวอย่างพร้อม ๆ กับผู้สอน ผู้สอนออกคำสั่งเหล่านี้โดยสลับคำสั่งไปมา ต่อมาผู้สอนออกคำสั่งเหล่านั้น แล้วให้นักเรียน ที่มาเลือกปฏิบัติตามคำสั่งเป็นกลุ่ม และทีละคน จากนั้นผู้สอนออกคำสั่งให้นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตาม

4.2 ขั้นปฏิบัติเมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนสามารถ ครูจะสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูแบบจากครู อาจให้ปฏิบัติพร้อมกันทั้งชั้น เป็นกลุ่มหรือทีละคน

4.3 ขั้นประเมินผลการปฏิบัติและข้อมูลย้อนกลับ ครูประเมินการปฏิบัติตามโดยวิธีการสังเกตและให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) โดยการพูดหรือแสดงอาการ ชมเชย เมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง หรือให้คำแนะนำแก้ไข เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ สำหรับขั้นนี้ครูต้องใช้ตลอดเวลา ทุกกระยะการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

4.4 ขั้นทำแบบฝึกหัดส่งเสริมการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้ โดยตรงเขียนคำสั่งต่าง ๆ บนกระดานดำ ในการเขียนคำสั่งแต่ละครั้ง ครูจะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ให้นักเรียนดูเพื่อเป็นการสรุปย่อและประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้มาด้วย สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบ TPR หรือการตอบสนองด้วยท่าทาง มุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานการเรียนเพื่อการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศและกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ต่อไปหลังจากการเรียนในระยะเริ่มต้นแล้วในระยะแรกของการเรียนการสอน นักเรียนไม่ต้องพูดแต่เป็นผู้ฟังและทำตามคำบอกของผู้สอนซึ่งผู้สอนเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของนักเรียนทั้งหมดนักเรียนเป็นผู้เรียนแบบการกระทำของผู้สอน โดยผู้สอนออกคำสั่งให้นักเรียน 2-3 คน ปฏิบัติตามคำสั่งแล้วระยะหนึ่ง เมื่อนักเรียนพร้อมที่จะพูดก็จะเป็นผู้ออกคำสั่งเองแล้วจะเรียนอ่าน และเขียนต่อไป และให้นักเรียนพูดเมื่อพร้อมที่จะพูด ช่วยลดความวิตกกังวลของนักเรียนทำให้นักเรียนเรียนภาษาอย่างสนุกและง่ายขึ้น ภาษาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนเน้นที่ภาษาพูด

5. กิจกรรมวิธีสอนแบบ TPR มีดังนี้

อุไรวรรณ ชูพันธ์ (2544, หน้า 27 อ้างถึงใน พิมพา อัมเพิลปี, 2553, หน้า 101) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของวิธีสอนแบบ TPR หรือการตอบสนองด้วยท่าทางได้แก่

กิจกรรมการสอนทักษะการฟัง

1. ในระยะแรกของการสอน นักเรียนไม่ต้องพูด แต่จะเป็นผู้ฟัง และทำตาม ผู้สอนนักเรียนจะเป็นผู้เรียนแบบการกระทำของผู้สอน โดยผู้สอนออกคำสั่งให้ฟัง และปฏิบัติตามคำสั่ง ให้ดูเป็นตัวอย่าง 2-3 ครั้ง จากนั้นให้นักเรียน 2-3 คน เป็นตัวแทนผู้เรียน ออกมาปฏิบัติตามคำสั่ง โดยผู้สอนปฏิบัติตามคำสั่งนั้นด้วย ทำเช่นนี้หลาย ๆ ครั้ง จากนั้น ผู้สอนออกคำสั่งให้นักเรียนเป็นตัวแทนนักเรียน 2-3 คนนั้นปฏิบัติตามคำสั่งเป็นกลุ่ม และทีละคน ให้นักเรียนทั้งชั้นฟัง ดูเป็นตัวอย่างต่อมาผู้สอนออกคำสั่งให้นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตาม โดยผู้สอนและนักเรียนเป็นตัวแทนก็ปฏิบัติตามไปพร้อม ๆ กันด้วย

2. เมื่อผู้สอนเห็นว่านักเรียนเข้าใจคำสั่งที่สอนไปแล้วผู้สอนจะเริ่มออก คำสั่งใหม่ให้นักเรียนที่เป็นตัวแทนปฏิบัติตามคำสั่งไปพร้อม ๆ กับครูผู้สอน และให้นักเรียน ผึกปฏิบัติเอง จากนั้นฝึกพร้อมกันทั้งชั้น เช่นเดียวกับข้อ 1.

3. ผู้สอนออกคำสั่งให้นักเรียนเป็นตัวแทนปฏิบัติตามคำสั่งโดยผู้สอนไม่ได้ แสดงท่าทางให้ดูเป็นตัวอย่าง แต่มีคำศัพท์และประโยคคำสั่งที่ได้เรียนมาแล้วซึ่งนักเรียน ต้องปฏิบัติตามได้

กิจกรรมสอนทักษะการพูด

1. นักเรียนจะมีทักษะการฟังอย่างเข้าใจจากการที่นักเรียนฟังผู้สอนพูด ประโยคคำสั่งและปฏิบัติตามหลาย ๆ ครั้ง และจากการที่นักเรียนดูตัวอย่างการกระทำของ เพื่อนที่เป็นตัวแทนนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของครู เมื่อผู้สอนให้นักเรียนพูดประโยคคำสั่ง ที่เรียนไปแล้วนักเรียนจะสามารถพูดได้โดยไม่ต้องกลัวว่าจะผิด เพราะได้ฟังอย่างเข้าใจ มาแล้วหลายครั้ง

2. ผู้สอนจะเขียนคำสั่งต่าง ๆ ลงบนกระดานจากนั้นจะพูดประโยคคำสั่ง ทีละข้อ ให้นักเรียนฟัง พร้อมกันนั้น ผู้สอนก็ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นให้ดูเป็นตัวอย่างด้วย แล้วจึงให้นักเรียนเป็นผู้พูดประโยคคำสั่ง สั่งเพื่อน ๆ ให้ปฏิบัติตามโดยใช้คำสั่งบนกระดาน

3. ให้นักเรียนพูดประโยคคำสั่งเอง โดยดูประโยคคำสั่งบนกระดานสั่งให้ เพื่อน ๆ ในชั้นปฏิบัติตาม เป็นกลุ่มหรือทีละคน

4. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ถาม
5. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียนให้นักเรียนใช้บทสนทนาหรือประโยค คำสั่งต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์
6. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษาเช่น เกมพูด และปฏิบัติตามคำสั่ง ให้แสดง บทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่เขียน

6. ประเภทของวิธีการสอนแบบ TPR

วิธีการสอนแบบ TPR อาจแบ่งออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. TPR-B (Total Physical Response–Body) เป็นการสอนโดยใช้คำสั่ง ที่มีคำศัพท์เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของร่างกาย (body movement เช่น นั่ง (sit down) ยืน ขึ้น (stand up) เลี้ยวซ้าย (turn left) เลี้ยวขวา (turn right) เดินหน้า (go straight) ถอยหลัง (back) กระโดด (jump) ปรบมือ (clap your hand) หยุด (stop) กลับหลังหัน (turn around) ชูมือขึ้น (raise your hand) เอามือลง (put down your hand) โบกมือ (wave your hand) เป็นต้น หรือเกมที่ใช้อาจใช้เกม Simon Says ไม่ต้องทำตาม

ข้อควรคำนึง

1. กิริยา/ท่าทาง ทุกอย่าง que แสดงต้องสมจริง (must be real) ไม่ใช่ การสมมุติและต้อง ถูกต้อง
2. เวลาครูสาธิต ต้องพูดคำสั่งก่อนแล้วจึงทำท่าทาง (เพื่อตั้งใจฟัง ก่อน และป้องกันนักเรียนทำตามครูโดยไม่เข้าใจ)
3. พูดและทำท่าทางเป็นตัวอย่างให้นักเรียนดู อย่างน้อย 3 ครั้ง
4. ทุกหนึ่งรอบของการทำท่าทาง ควรจะให้จบกระบวนการ
5. ทุกๆ การสอน ต้องชูปทวนบทเรียน/ คำศัพท์ในอาทิตย์ที่แล้ว หรือ อาทิตย์ที่ผ่าน ๆ มา โดยครูอาจทำพร้อมนักเรียน หรือ ครูสั่งแล้วให้นักเรียนทำพร้อมกัน โดยทบทวนสอนคำชุดใหม่
6. พูดคำที่ต้องการสอนเท่านั้น สิ่งที่ไม่ต้องการให้นักเรียนรับรู้ก็ไม่ต้องพูด

7. จัดสถานที่ให้เหมาะสมกับคำกริยา/คำสั่งที่ต้องการสอน

2. TPR-O (Total Physical Response–Objects) เป็นสอนโดยใช้คำสั่งที่มี คำศัพท์ที่เป็นสิ่งของ (objects) เช่น สมุด (book) ปากกา (pen) ดินสอ (pencil)

ยางลบ (eraser) ไม้บรรทัด (ruler) แผนที่ (map) โต๊ะ (table) เก้าอี้ (chair) ประตู (door) นาฬิกา (clock) ไฟฉาย (flash light) ดอกไม้ (flower) ใบไม้ (leaf) ก้อนหิน (rock) จาน (plate) ชาม (bowl) แก้วน้ำ (glass) ช้อน (spoon) ส้อม (fork) หวี (comb) กระจก (mirror) เป็นต้น อย่าไปติดการสอนในชั้นเรียนอาจพาผู้เรียนออกนอกห้องเรียน เพื่อเรียนรู้วัตถุ สิ่งต่าง ๆ หรืออาจใช้เกม bring me (a pen, a red pencil) วัตถุประสงค์ ต้องการให้ผู้เรียน ฟังคำสั่งให้เข้าใจและทำตามคำสั่ง โดยผู้สอนมีเป้าหมายให้ผู้เรียนรู้จักกลุ่มเกี่ยวกับสิ่งของ ต่าง ๆ

ข้อควรคำนึง

1. ต้องพูดหลายครั้งจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจ
2. ให้ระวังคำที่มีความหมายที่ใกล้กัน
3. หากว่าบทเรียนอยากเกินไป ครูอาจแบ่งเป็น 2 บทเรียนก็ได้ เพื่อให้ เห็นความเชื่อมโยงของเนื้อหา
4. หากนักเรียนทำผิด ครูจะต้องทำให้ดู ทบทวนจนแน่ใจว่านักเรียน ทำได้ หากนักเรียนทำไม่ได้ ให้กำลังใจ อย่าทำให้นักเรียนเสียหน้าหรือขาดความมั่นใจ โดยทั่วไปมีข้อปฏิบัติดังนี้
 - 4.1 ครูเรียกชื่อสิ่งของ 3 ครั้ง แล้วหยิบของสาธิตให้ดู
 - 4.2 ให้ตัวแทน 2 คนออกมาแสดงพร้อมกับครู และให้นักเรียนแสดง ให้ดู 3 ครั้ง การทำ TPR-O อาจแทรกคำศัพท์ TPR-B ได้เพราะเรียนมาจากบทที่แล้วผสม กันไปแต่เอาง่าย ๆ ก่อนแล้วเพิ่มความยากไปเรื่อย ๆ
 - 4.3 ให้นักเรียนทำพร้อม ๆ กัน
 - 4.4 แบ่งเป็นกลุ่มย่อย (กลุ่มละ 3-5 คน) และปฏิบัติตามคำสั่งของ ครูโดยให้ผู้เรียนแสดง

3. TPR-P (Total physical Response-Picture) เป็นการสอนเกี่ยวกับ

การออกคำสั่งที่เกี่ยวกับรูปภาพ การเลือกคำที่ใช้ในการเรียนการสอนควร ใช้ให้เหมาะสมกับนักศึกษาโดยยกตัวอย่างคำถามจากภาพ เมื่อครูถามแล้วให้นักเรียนไปชี้ ภาพให้ดู ไม่มีการพูด ภาพที่ครูกำหนดควรเป็นภาพตัดแปะจะได้เคลื่อนย้ายคน สัตว์ สิ่งของ ไปตามตำแหน่งของภาพได้เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียน เป็นการสอนโดยใช้คำสั่งที่ เกี่ยวข้องกับรูปภาพมีเป้าหมายให้ผู้เรียนรู้จักคำเกี่ยวกับภาพต่าง ๆ มี 3 ประเภทคือ

- 1) ภาพโปสเตอร์ แผ่นพับ รูปภาพที่มีอยู่แล้ว
- 2) ภาพตัดแปะจากผ้าหรือกระดาษ

3) ภาพวาดลายเส้นหรือภาพสีที่ผลิตโดยครูหรือผู้เรียนหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น

การใช้ TPR-P มีหลักการใช้โดยทั่วไป ดังนี้

1. รูปภาพที่ใช้ต้องมีสิ่งของ/กิจกรรมต่าง ๆ /ผู้คนที่จะสอนผู้เรียนได้
2. ครูจะสอนให้ผู้เรียนมาชี้ จับ และ สิ่งต่าง ๆ ในภาพตามที่

ครูต้องการสอน

3. การใช้ TPR-P อาจสอนอาทิตย์ละครั้ง แต่ถ้านักเรียนมีความ

ความก้าวหน้าอาจใช้สอนมากกว่านี้

4. ภาพหนึ่งอาจสอนได้หลาย ๆ ครั้ง โดยอาจสอนเสริมเมื่อผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์มามากแล้ว

5. อาจใช้ TPR-B ประกอบการสอน TPR-P เช่นสอนเรื่องข้างหน้าข้างหลัง ข้าง ๆ สอนคำเหล่านี้ก่อนจึงสอนคำจากภาพ

6. ภาพควรเป็นภาพที่เหมาะสมกับบุคคลและสอดคล้องกับสภาพของนักเรียน

4. TPR-S (Total Physical Response–Story telling) เป็นการสอนภาษาโดยการเล่าเรื่อง โดยครูเล่าเรื่องคล้ายกับชีวิตประจำวันของนักเรียน หรือเล่านิทาน 2-3 ครั้ง แล้วให้ผู้เรียนมาแสดงละครจากเรื่องที่ครูเล่า หรือบางครั้งอาจเปลี่ยนเป็นครูอ่านให้ฟัง 1-3 ครั้ง ให้นักเรียนเขียนขึ้นมาใหม่เหมือนครูเล่าหรือไม่ แสดงว่าผู้เรียนฟังแล้วเข้าใจมากน้อยแค่ไหน ให้เริ่มจากง่าย ๆ ก่อนเป็นการสอนเกี่ยวกับการออกคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ การเลือก ภาพที่ใช้ในการเรียนการสอนควรใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียน โดยยกตัวอย่างคำถามจากภาพ เมื่อครูถามแล้วให้ผู้เรียนไปชี้ภาพให้ดู ไม่มีการพูดภาพที่ครูกำหนดควรเป็นภาพตัดแปะจะได้เคลื่อนไหว ย้าย คน สัตว์ สิ่งของ ไปไว้ตามตำแหน่งต่าง ๆ ของภาพได้ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนรู้จักภาพเหล่านั้นจริง ๆ ไม่ใช่การท่องจำภาพเท่านั้น เป็นการสอนที่ใช้เรื่องเล่าการสอนภาษาโดยการใช้อุปกรณ์ TPR-P การสอนภาษาด้วยการเล่าเรื่อง ควรใช้เมื่อผู้เรียนมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ โดยครูเล่าเรื่องราวที่คล้ายคลึงกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน หรือ นิทานเรื่องง่าย ๆ ครูเล่าเรื่องให้ฟังอีกครั้งหนึ่ง จากนั้นให้ผู้เรียนออกมาแสดงเรื่อง (ตามที่ครูเล่า) โดยไม่ต้องพูด ต่อมาให้ผู้เรียนเล่าเรื่องเอง แล้วให้ผู้เรียนคนอื่นมาแสดงละครตามเรื่องที่ผู้เรียนเล่าให้ฟัง

จุดประสงค์ TPR-S คือ ต้องการให้ผู้เรียนฟังครูพูดให้เข้าใจและทำท่าทางโดยผู้เรียนไม่ต้องพูด เพียงแต่แสดงท่าทางประกอบการเล่าเรื่องเท่านั้น

7. ขั้นตอนวิธีสอนแบบ TPR

ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอน

วิธีสอนแบบ TPR หรือการตอบสนองด้วยท่าทาง มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำและทบทวนบทเรียน ครูทบทวนบทเรียนโดยครูพูด

ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งเป็นประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ แล้วปฏิบัติตามคำสั่งนั้นให้ดูเป็นตัวอย่าง 2-3 ครั้ง จากนั้นขออาสาสมัครหรือครูเลือกตัวแทนนักเรียน 3-5 คน พร้อมทั้งให้สัญญาแก่นักเรียน ที่เป็นตัวแทนนักเรียนให้ปฏิบัติตามเป็นตัวอย่างพร้อม ๆ กับครู ครูออกคำสั่งโดยสลับคำสั่งไปมา จากนั้น ครูออกคำสั่งให้นักเรียนที่เป็นอาสาสมัครปฏิบัติตามเป็นกลุ่มและเดี่ยว จากนั้นครูออกคำสั่งให้นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตาม

2. ขั้นปฏิบัติ เมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนสามารถเข้าใจคำสั่งแล้ว

ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู อาจจะปฏิบัติทั้งชั้นเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือ รายบุคคล

3. ขั้นประเมินผลและข้อมูลย้อนกลับ ครูจะประเมินโดยการสังเกตและ

ให้ข้อมูลย้อนกลับ (feed back) โดยการพูดหรือแสดงอาการชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ถูกต้อง และให้คำแนะนำแก้ไขสำหรับนักเรียนที่ไม่เข้าใจ สำหรับขั้นนี้ ครูจะต้องใช้ตลอดเวลา ทุกกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน และให้นักเรียนออกคำสั่งเลียนแบบ ต่อจากนั้น ครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมเสริมการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น บทบาทสมมติ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเกิดความมั่นใจในการเรียนในการใช้ภาษายิ่งขึ้น

4. ขั้นทำแบบฝึกหัดส่งเสริมการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้

โดยครูสุรปุ๋ยเขียนคำสั่งต่าง ๆ บนกระดาน ซึ่งในขณะที่ครูเขียนคำสั่งแต่ละครั้ง ครูจะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ให้นักเรียนดูด้วย เพื่อเป็นการสุรปุ๋ยและประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้ว จากนั้นจะเป็นการศึกษาเนื้อหาสาระเพิ่มเติมจากใบความรู้แบบเรียน หรือเอกสารอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องและประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาด้วยการทำแบบฝึกหัด

8. การวัดผลและประเมินผลของวิธีสอนแบบ TPR

การวัดผลและประเมินผลของการเรียนวิชาอังกฤษ โดยวิธีสอนแบบ TPR หรือการตอบสนองด้วยท่าทาง วิธีการที่จะนำมาใช้ในการวัดและประเมินผล ได้แก่ การสังเกตในเวลา ครูควรสังเกตนักเรียนในเรื่องต่อไปนี้

1. ความสนใจและความเอาใจใส่ในการเรียน รวมทั้งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนในแต่ละครั้ง
2. การฟังอย่างตั้งใจ และสามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่ผู้อื่นสั่งให้ปฏิบัติได้
3. ความถูกต้องในการใช้ภาษาให้ผู้อื่นเข้าใจ เช่น การใช้ประโยคคำสั่งที่ผู้อื่นปฏิบัติตามในการเล่นเกมน หรือการใช้ภาษาในกิจกรรมต่าง ๆ เข้าใจในเรื่องราวที่อ่าน เช่น เล่าเรื่องที่ได้ถูกต้องเป็นภาษาไทย ใช้ภาษาท่าทางประกอบตามเรื่องในบทอ่านได้

9. ข้อดีของวิธีสอนแบบ TPR

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 93 อ้างถึงใน พิมพา อัมเพิลบี, 2553, หน้า 109) ได้สรุปข้อดีของวิธีสอนแบบ TPR หรือการตอบสนองด้วยท่าทางดังนี้

1. นักเรียนได้ประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติจริง จึงเข้าใจสนุกสนาน
2. นักเรียนไม่เกิดความเครียด เพราะไม่มีการบังคับให้นักเรียนพูด เมื่อยังไม่พร้อมที่จะพูด
3. วิธีสอนแบบนี้ เหมาะสำหรับนักเรียนในเริ่มเรียน
4. ไม่เสียเวลาในการสอนมาก เนื่องจากนักเรียนได้ประสบการณ์มาจากการเรียนภาษาอังกฤษโดยตรงจากการปฏิบัติ

นอกจากนี้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ (2545, หน้า 4) ได้รวบรวมข้อดีของวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไว้ ดังนี้

1. ประโยคคำสั่งเป็นประโยคที่ใช้กันมากในชีวิตประจำวันเพราะเป็นลักษณะการสื่อสารโดยตรงระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง วิธีการสอนโดยใช้คำสั่งจึงเป็นวิธีที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน คือ เป็นวิธีที่มุ่งพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (communication approach)
2. เป็นวิธีสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. ในด้านภาษาศาสตร์ โคลงสร้างประโยคคำสั่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานของโคลงสร้างประโยคต่าง ๆ ฉะนั้นการสอนโดยประโยคคำสั่ง จึงนับว่าเป็นวิธีสร้างความรู้ ความเข้าใจพื้นฐานที่ดีมากแก่นักเรียน

4. นักเรียนมีข้อผิดพลาดน้อยหรือแทบไม่มีเลย เพราะนักเรียนได้ปฏิบัติตามคำสั่ง ซึ่งผู้สอนปฏิบัติตามคำสั่งให้ดูแล้ว

5. การที่นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งทันที ทำให้ครูไม่ต้องคอยคำตอบ เหมือนกับการสอนแบบอื่น ๆ ซึ่งทำให้เกิดบรรยากาศที่น่าเบื่อหน่ายในห้องเรียน ดังนั้นการสอนแบบนี้ยังให้ทั้งครูและนักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนการสอน และการเรียนมีบรรยากาศสนุกสนาน แต่ฝ่ายสามารถได้รับข้อมูลป้อนกลับอย่างรวดเร็ว

6. ช่วยให้เกิดความทรงจำในการเรียนที่ถาวร และต่อเนื่องไปยังทักษะอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี เพราะการให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้สรีระ (Total Physical) ตอบสนอง (Response) ที่เป็นคำสั่งต่างประเทคนั้น ทำให้นักเรียนต้องใช้ประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อในการเรียนรู้ซึ่งตามทฤษฎีเกี่ยวกับความจำกล่าวไว้ว่า การเรียนรู้โดยวิธีนี้ จะทำให้นักเรียนเกิดความทรงจำแบบถาวร ไม่ลืมง่าย ๆ เช่นเดียวกับคนที่จักรยาน ว่ายน้ำ หรือขับรถเป็น

7. เป็นวิธีสอนภาษาที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาของสมอง จึงช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้รวดเร็วและสมบูรณ์

8. เป็นวิธีที่ทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน จึงช่วยให้ความมั่นใจในตนเองยิ่งขึ้น และเกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

9. ครูสามารถประเมินผลการเรียนการสอนได้อย่างรวดเร็ว และกระทำได้อย่างรวดเร็วสามารถควบคุมพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ไปสู่เป้าหมายของการสอนได้เป็นอย่างดี

10. ข้อจำกัดของวิธีการสอนแบบ TPR

1. สิ่งที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถนำมาสอนให้เข้าใจได้ดีด้วยการสอนแบบนี้ เพราะความคิดรวบยอดของคำศัพท์ที่เป็นนามธรรม ไม่อาจแสดงได้ชัดเจน

2. การสอนทักษะทางภาษาที่สลับซับซ้อน เช่น ทักษะการพูด และทักษะการเขียนวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง อาจไม่ได้ผลดีเท่าการสอนแบบอื่น

3. วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ครูจะต้องมีการวางแผนการใช้ประโยคคำสั่งในการสอนแต่ละคาบเป็นอย่างดี คือ จะต้องเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง จึงจะทำให้เกิดความสนุกสนาน และไม่น่าเบื่อหน่าย

สรุปวิธีการสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง มีสาระสำคัญ ดังนี้
(สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์, 2542, หน้า 3)

1. TPR กระตุ้นให้สมองซีกขวา ซึ่งควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย ขณะที่สมองซีกซ้ายจะมีหน้าที่ในการผลิตภาษา
2. การฟังเพื่อความเข้าใจควรมาก่อนคำพูด
3. นักเรียนจะเรียนได้ดีในบรรยากาศที่ปราศจากความกังวลหรือความเครียด
4. นักเรียนไม่ควรถูกบังคับให้พูดจนกว่าจะพร้อมที่จะพูด
5. นักเรียนควรเริ่มพูดโดยการเป็นผู้ออกคำสั่งแทนครูผู้สอน และผู้อื่นปฏิบัติตามด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง
6. คำสั่งเป็นหลักการสำคัญของวิธีการสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
7. คำสั่งที่ซับซ้อนทำให้การเรียนที่สนุก และทำให้นักเรียนสนใจ
8. คำสั่งควรสลับเปลี่ยนและหลากหลาย
9. นักเรียนเริ่มเรียนภาษาโดยการแสดงท่าทาง
10. ครูไม่ควรวิตกกังวลกับข้อผิดพลาดของนักเรียนมากเกินไป เพราะเป็นธรรมชาติของการเริ่มเรียนภาษา
11. ไวยากรณ์และรูปประโยค คำสั่ง ควรสอนโดยทางอ้อม
12. ครูผู้สอนประเมินความเข้าใจของนักเรียนโดยสังเกตการณ์ปฏิบัติตามคำสั่งของนักเรียน

กลวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง คือ การใช้คำสั่ง เพื่อกำกับพฤติกรรมของนักเรียนเมื่อนักเรียนพร้อมที่จะพูดหลังจากได้เรียนไประยะหนึ่ง นักเรียนมีโอกาสพูดประโยคคำสั่ง ออกคำสั่งให้ผู้สอนหรือเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนปฏิบัติตามคำสั่งได้ และเมื่อนักเรียนเรียนภาษาได้มากขึ้นแล้ว ก็จะทำให้คำสั่งจำนวนมาก และเป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันได้

1. วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สามารถสรุปได้ว่า เป็นกลวิธี

การสอนที่มีประสิทธิภาพ เพราะมาจากวิธีการที่ทารกเรียนภาษา โดยเริ่มฟังคำพูด จากพ่อแม่

2. การใช้การเคลื่อนไหวทางร่างกายร่วมกับภาษา
3. การเรียนรู้ที่ไม่ใช้การพูดจะใช้สมองซีกขวา

ผลดีของการจัดการเรียนวิธีสอนแบบ TPR คือ

1. เป็นต้นแบบโดยครู ครูพูด ครูทำ ให้ผู้เรียนดูก่อน
2. เน้นการสาธิต ครูและผู้เรียนอาสาสมัครทำพร้อมกัน
3. ให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนทำไม่ได้ ไม่เร่ง ต้องแน่ใจว่านักศึกษาทำได้ครูไม่

รีบเร่งแต่จะให้ผู้เรียนเข้าใจเอง

4. ครูให้นักเรียนทำเมื่อแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจแล้ว
5. มีส่วยขยาย เพิ่มวงคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว

แนวการสอน TPR ดังนี้

1. แนวทางการสอน TPR อาจสอนเป็นช่วง ๆ วันละประมาณ 20 นาที
2. TPR-B TPR-O TPR-S อาจสอนสลับกันได้
3. สามารถนำเพลง เกม มาใช้สอนประกอบด้วย เช่น เพลงเกี่ยวกับ

ร่างกายของเรา

4. การนำ TPR ไปใช้สอนกับวิชาต่าง ๆ เช่น คณิตศาสตร์ สุขศึกษา และ

ศิลปะ เป็นต้น

5. การสอน TPR เป็นการสอนคำศัพท์ใหม่ ๆ ครั้งแรกควรสอนประมาณ 5-10 คำก่อนโดยครูทำให้ดูเป็นต้นแบบ มีการสาธิตตามครู แล้วให้ผู้เรียนทำตามคำสั่งครู เมื่อเริ่มต้นกำหนดคำที่ต้องใช้ ควรตรวจสอบว่านักศึกษาเข้าใจคำที่ครูพูดหรือไม่

ข้อควรคำนึงกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของวิธีสอนแบบ TPR

1. การออกแบบกระบวนการเรียนด้านภาษาจะต้องตระหนักให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนรู้แบบต่าง ๆ เช่น การเรียนด้วยภาพ/สิ่งของ การเรียนด้วยการพูด สนทนา บรรยาย พรรณนา อธิบาย อภิปราย และวิพากษ์วิจารณ์สิ่งต่าง ๆ ได้

2. การถามคำถามปลายเปิด เพื่อให้มีความสามารถในการพรรณนา อธิบาย วิพากษ์วิจารณ์เรื่องราวต่าง ๆ ได้

3. สิ่งที่สำคัญที่สุดของการเรียนภาษาที่สองก็คือ ผู้เรียนต้องไม่รู้สึกลัวหรืออาการเรียนภาษาที่สองจะต้องเริ่มจากที่นักเรียนรู้ และขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน และเรื่องที่เรียนรู้อาจต้องสนุกสนาน

4. การสอน TPR ใช้สอนระยะแรกสำหรับผู้เรียนไม่รู้จำวงคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ อาจใช้สอนประมาณ 1-2 เดือนแรกที่เข้าเรียนเท่านั้นเนื่องจากโรงเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษโดยตรง จากการปฏิบัติในการใช้ประโยคคำสั่ง ซึ่งมีประโยคที่ใช้กันส่วนมากในชีวิตประจำวันของนักเรียน เป็นวิธีสอนหนึ่งที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

1. ความเป็นมา/หลักการแนวคิด/ความสำคัญ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ชุดฝึกช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะนักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียนและผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตัวเองจดจำเนื้อหาได้คงทนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนชุดฝึกถือเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งซึ่งสามารถทดสอบความรู้วัดผลการเรียนหรือประเมินผลการเรียนก่อนและหลังเรียนได้เป็นอย่างดีทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าของตนเองครูประหยัดเวลาค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้การเรียนรูปแบบ CIRC ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรูปแบบหนึ่ง ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์เป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านอย่างกว้างขวาง เมื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบ TPR (Total Physical Response) หรือวิธีการสอนตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นบทบาทการเข้าใจ การรับรู้ภาษาที่สอง โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร ระดับต้นของนักเรียนโดยใช้ประโยคคำสั่ง เป็นวิธีช่วยลดความเครียดของนักเรียน โดยมีหลักการสำคัญ คือ เป็นภาษาที่สอง ที่เน้นความเข้าใจ และการรับรู้ที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จึงสามารถแก้ไขปัญหการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ แก้ไขผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ นักเรียนไม่สามารถสื่อสารได้ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไป

2. ความหมายและขั้นตอนของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง เอกสารการเรียนรู้ประกอบการอ่านที่ครูจัดให้นักเรียนเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านเพิ่มขึ้นโดยต้องมีทิศทางตรงตามวัตถุประสงค์ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนานซึ่งในที่นี่ มีจำนวน 10 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 Brunei Darussalam

ชุดที่ 2 Cambodia

ชุดที่ 3 Indonesia

ชุดที่ 4 Laos

ชุดที่ 5 Malaysia

ชุดที่ 6 Myanmar

ชุดที่ 7 Philippines

ชุดที่ 8 Singapore

ชุดที่ 9 Thailand

ชุดที่ 10 Vietnam

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR เป็นแบบฝึกที่ครูจัดให้นักเรียนเพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้วโดยชุดฝึกต้องมีทิศทางตามจุดประสงค์ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจ และสนุกสนาน ผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่นำเทคนิค CIRC ร่วมกับ เทคนิค TPR โดยมีขั้นตอนการสอนอ่าน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนอ่าน

ขั้นนำ ทบทวนบทเรียน และเสนอบทเรียน โดยครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน และแนะนำให้ผู้เรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับบทอ่าน แล้วครูทบทวนบทเรียนโดยครูพูดภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งเป็นประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ แล้วปฏิบัติตามคำสั่งนั้นให้ดูเป็นตัวอย่าง 2-3 ครั้ง จากนั้นขออาสาสมัครหรือครูเลือกตัวแทนนักเรียน 3-5 คน พร้อมทั้งให้สัญญาณแก่นักเรียน ที่เป็นตัวแทนนักเรียนให้ปฏิบัติตามเป็นตัวอย่าง พร้อม ๆ กับครู ครูออกคำสั่งโดยสลับคำสั่งไปมา จากนั้น ครูออกคำสั่งให้นักเรียนที่เป็นอาสาสมัครปฏิบัติเป็นกลุ่ม และเดี่ยว จากนั้นครูออกคำสั่งให้นักเรียนทั้งชั้นปฏิบัติตาม

2 ชั้นระหว่างการอ่าน

2.1 ชั้นปฏิบัติ เมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนสามารถเข้าใจคำสั่งแล้ว ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู อาจจะปฏิบัติทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือ รายบุคคล

2.2 ชั้นประเมินผลและข้อมูลย้อนกลับ ครูจะประเมินโดยการสังเกต และให้ข้อมูลย้อนกลับ (feed back) โดยการพูดหรือแสดงอาการชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติ ได้ถูกต้อง และให้คำแนะนำแก้ไขสำหรับนักเรียนที่ไม่เข้าใจ สำหรับชั้นนี้ ครูจะต้องใช้ ตลอดเวลา ทุกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน และให้นักเรียนออกคำสั่ง เลียนแบบ ต่อจากนั้น ครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมเสริมการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น บทบาท สมมติ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเกิดความมั่นใจในการเรียนในการใช้ภาษายิ่งขึ้น

2.3 ชั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนฝึก ทำงานเป็นทีมทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกันมีการฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice) และการฝึกแบบอิสระ (Free Practice)

2.4 ชั้นตอนการทดสอบ (Testing) โดยทดสอบเป็นรายบุคคลแล้วนำ คะแนนของสมาชิกในทีมทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

3. ชั้นหลังการอ่าน

3.1 ชั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) โดยให้ รางวัลเกียรติบัตรหรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีถึงเกณฑ์ที่กำหนด

3.2 ชั้นทำแบบฝึกหัดส่งเสริมการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้ โดยครูสุรยุ้ยเขียนคำสั่งต่าง ๆ บนกระดาน ซึ่งในขณะที่ครูเขียนคำสั่งแต่ละครั้ง ครูจะ ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ให้นักเรียนดูด้วย เพื่อเป็นการสุรยุ้ยและประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้ เรียนรู้มาแล้ว จากนั้นจะเป็นการศึกษาเนื้อหาสาระเพิ่มเติมจากใบความรู้ แบบเรียน หรือ เอกสารอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องและประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาด้วยการทำ แบบฝึกหัด

3. องค์ประกอบของชุดฝึกทักษะ

บุญเกื้อ ควรรหาเวช (2545, หน้า 95-97) ได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ในชุดฝึกทักษะสามารถจำแนกออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

1. คู่มือครูเป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับผู้สอนหรือผู้เรียนตามแต่ละชนิดของชุดฝึกทักษะ
2. บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้
3. เนื้อหาสาระและสื่อเป็นสื่อการสอนต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดกิจกรรมตามบัตรคำที่กำหนดไว้
4. แบบประเมินผลเป็นแบบประเมินผลที่อยู่ในชุดกิจกรรมอาจจะเป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำในช่องว่างเลือกคำตอบที่ถูกจับคู่ดูจากผลการทดลองหรือให้ทำกิจกรรม

วรรณทิพา รอดแรงคำ และพิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2542, หน้า 1-2) ได้กล่าวไว้สามารถสรุปได้ว่าชุดฝึกทักษะมีองค์ประกอบที่สำคัญดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ชื่อกิจกรรมเป็นส่วนที่บอกให้ทราบถึงลักษณะที่ต้องการฝึก
2. คำชี้แจงเป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น ๆ
3. จุดมุ่งหมายเป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้น ๆ
 - 3.1 จุดมุ่งหมายทั่วไปเป็นส่วนที่บอกจุดหมายปลายทางหรือพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดตามกิจกรรมนั้น
 - 3.2 จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมเป็นส่วนที่ชี้ให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่กำหนดโดยสังเกตและวัดได้และเป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวัง
4. แนวคิดเป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหรือมโนคติของกิจกรรมนั้น
5. สื่อเป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรม
6. เวลาที่ใช้เป็นส่วนที่ระบุจำนวนโดยประมาณว่ากิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด
7. ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเป็นส่วนที่ระบุวิธีการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้วิธีจัดกิจกรรมนี้จัดไว้เป็นขั้นตอน
 - 7.1 ขั้นนำเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนเริ่มทำกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แต่ละทักษะ
 - 7.2 ขั้นกิจกรรมเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ฝึกปฏิบัติการทดลอง

7.3 ชั้นอภิปรายเป็นส่วนที่ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำเอาประสบการณ์ที่ได้รับจากชั้นกิจกรรมมาวิเคราะห์เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนและแม่นยำ

7.4 ชั้นสรุปเป็นส่วนที่ผู้สอนและผู้เรียนประมวลข้อความที่ได้จากชั้นกิจกรรมและชั้นอภิปรายแล้วนำมาสรุปเนื้อหาสาระและใจความสำคัญ

8. การประเมินผลเป็นการทดสอบผู้เรียนหลังจากจบบทเรียนของแต่ละกิจกรรม

9. ภาคผนวกเป็นส่วนที่ให้ความรู้กับครูผู้สอน

สมจิต สวรรณไพบูลย์ (2546, หน้า 10) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดฝึกทักษะว่าประกอบด้วย

1. ชื่อชุดกิจกรรม
2. สารบัญ
3. ข้อเสนอแนะในการใช้ชุดกิจกรรม
4. การประเมินผลก่อนเรียน
5. โครงสร้างของกิจกรรม
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. การประเมินผลตนเองหลังเรียน
8. เฉลยการประเมินตนเอง

ทิศนา แคมมณี (2553, หน้า 10-12) ได้กล่าวไว้ว่าชุดฝึกทักษะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. ชื่อกิจกรรมประกอบด้วยหมายเลขกิจกรรมชื่อของกิจกรรมและเนื้อหาของกิจกรรม
2. คำชี้แจงเป็นส่วนที่อธิบายความมุ่งหมายหลักของกิจกรรมและลักษณะของกิจกรรมเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น
3. จุดมุ่งหมายและแนวคิดเป็นส่วนที่ระบุจุดมุ่งหมายที่สำคัญของกิจกรรมนั้นและเป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาหรือมโนทัศน์ของกิจกรรมนั้นส่วนนี้ควรได้รับการย้ำและเน้นเป็นพิเศษ
4. สื่อเป็นส่วนที่ระบุถึงวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้ครูทราบว่าจะต้องเตรียมอะไรบ้าง

5. เวลาที่ใช้เป็นส่วนที่ระบุจำนวนเวลาโดยประมาณว่ากิจกรรมนั้นควรใช้เวลาเพียงใด
6. ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมเป็นส่วนที่ระบุวิธีดำเนินการกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้วิธีการจัดกิจกรรมนี้ได้จัดไว้เป็นขั้นตอน
7. ภาคผนวกในส่วนนี้คือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมและข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็น

สรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะจะประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม คำชี้แจง จุดมุ่งหมายแนวคิด สื่อ เวลาที่ใช้ ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมและภาคผนวก

สำหรับส่วนประกอบของของชุดฝึกทักษะในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยออกแบบให้ชุดฝึกทักษะแต่ละชุดมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 คำชี้แจง ประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับครู และคำชี้แจงสำหรับนักเรียน

ส่วนที่ 2 ชุดฝึกทักษะการอ่าน ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน กระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน บทเนื้อหา คำศัพท์ แบบฝึกหัดเสริมทักษะ แบบทดสอบหลังเรียน กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน ใบบันทึกคะแนนชุดฝึก บรรณานุกรม และภาคผนวก

ส่วนที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

4. แผนการจัดการเรียนรู้

4.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2547, หน้า 14) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า คือเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อแจกแจงรายละเอียดของหลักสูตร ทำให้ครูผู้สอนสามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นรายคาบหรือรายชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้จะมีรายละเอียดเกี่ยวกับสาระสำคัญ (บทสรุปของเนื้อหา) จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชาสาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549, หน้า 58) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็น แผนการเตรียมการสอนหรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

มากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์จะให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งการเรียนรู้ใดและจะประเมินผลอย่างไร

ดวงกมล สิ้นเพ็ง (2551, หน้า 79) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า คือ แผนหรือแนวทางการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้พัฒนาคุณภาพตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้ แผนการจัดการเรียนรู้มีหลายลักษณะ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค แผนการจัดการเรียนรู้รายหน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้รายคาบ

สำลี รักรุทธิ์ (2551, หน้า 18) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงการนำรายวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการใช้สื่ออุปกรณ์การสอนและการวัดประเมินผลเพื่อใช้สอนในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยกำหนดเนื้อหาสาระและจุดประสงค์ของการเรียนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสภาพผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์และตรงกับชีวิตจริงในห้องเรียน

ชนาธิป พรกุล (2552, หน้า 54) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า คือ แผนที่ผู้สอนเขียนไว้ล่วงหน้าก่อนการสอนจริง มีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้จนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตร

ชวลิต ชูกำแพง (2553, หน้า 94) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของครูซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละครั้งโดยใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังเนื้อหาเวลาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, หน้า 341) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการใช้สื่อการสอนการวัดผลประเมินผลให้เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าแผนการสอนเป็นแผนที่ครูผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือครูหรือแนวการสอนของกรมวิชาการทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนเนื้อหาใดเพื่อจุดประสงค์ใดสอนอย่างไรใช้สื่ออะไรและวัดประเมินผลโดยวิธีใด

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แนวทางในการจัดกระบวนการเรียนรู้ กำหนดรูปแบบรายละเอียด ของการสอน แต่ละบท แต่ละชั่วโมง เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอน อย่างเป็นระบบ มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าอย่างละเอียดประกอบด้วยสาระสำคัญจุดประสงค์การเรียนรู้สาระการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้สื่อและแหล่งการเรียนรู้และวิธีการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนเหมาะสมกับเนื้อหา ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนี้ครูคนอื่นสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

4.2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

บุรุษย์ ศิริมหาสาคร (2547, หน้า 17-18) กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องมีส่วนประกอบอย่างน้อย 3 ส่วน คือ

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน (Objective) (จัดการเรียนรู้เพื่ออะไร)
2. การเรียนการสอนที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ (Learning) (จัดการเรียนรู้อย่างไร)
3. การวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่ (Evaluation) (จัดการเรียนรู้แล้ว ได้ผลตามที่ต้องการหรือไม่)

สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2549, หน้า 63) กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ

1. ส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด ใช้กับผู้เรียนระดับชั้นใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

2. ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ (องค์ประกอบที่สำคัญ) ได้แก่

2.1 สาระ

2.2 มาตรฐานการเรียนรู้

2.3 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

2.4 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.5 สาระสำคัญ

2.6 จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย

2.6.1 จุดประสงค์ปลายทาง

2.6.2 จุดประสงค์นำทาง

2.7 สารการเรียนรู้/เนื้อหา

2.8 กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้

2.9 สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้

2.10 การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย

2.10.1 วิธีการประเมิน

2.10.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

2.10.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน

2.11 เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้

2.12 บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

3. ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยบันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้สอนบันทึกข้อสังเกตที่พบจากการนำไปใช้ เช่น ปัญหาและแนวทางแก้ไข กิจกรรมเสนอแนะและข้อมูลอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในการนำไปใช้ต่อไป อีกส่วนหนึ่งของท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน ได้แก่ ใบงาน แบบทดสอบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้น ๆ เป็นต้น

ดวงกมล สิมเพ็ง (2551, หน้า 79-80) กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. ส่วนนำ ได้แก่ ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ ช่วงชั้น ระดับชั้น ห้องเรียน ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หัวข้อเรื่อง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ เวลาที่จัดการเรียนการสอน

2. มโนทัศน์ (Concept) หรือสาระสำคัญ

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งต้องเขียนเป็นพฤติกรรม (Behavioral Objectives) ที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาครบทั้ง 3 ด้าน คือ

3.1 ความรู้ (Knowledge) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จัดการเรียนรู้

3.2 ทักษะกระบวนการ (Process) ได้แก่ ทักษะกระบวนการคิด

โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์ การได้ลงมือปฏิบัติ

3.3 เจตคติ (Attitude) ได้แก่ ความตั้งใจ ความสนใจ การเห็นคุณค่า

4. เนื้อหาสาระ (Content)

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Learning Process)
6. การประเมินผลการเรียนรู้ (Evaluation)
7. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (Learning Materials/Learning Resources)
8. บันทึกหลังการจัดการเรียนการสอน ส่วนนี้ครูสามารถนำไปพัฒนาเป็นวิจัยในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี

ชนาธิป พรกุล (2552, หน้า 86) กล่าวถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ 7 ประการ ได้แก่

1. เรื่องและเวลาที่ใช้สอน
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้
3. สาระสำคัญ
4. เนื้อหา (สาระ)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (กิจกรรมการเรียนการสอน)
6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ (สื่อการเรียนการสอน)
7. การวัดผลและประเมินผล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีองค์ประกอบที่สำคัญครบถ้วนทุกองค์ประกอบมีความสอดคล้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม ผู้สอนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ความถูกต้อง หมายถึง ข้อความในแต่ละองค์ประกอบมีความถูกต้องตามลักษณะขององค์ประกอบนั้น ความสอดคล้อง หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่มีความเกี่ยวข้องต่อเนื่องอย่างสมเหตุสมผลเป็นเรื่องเดียวกัน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ ส่วนนำ หมายถึง ภาพรวมของแผน ส่วนที่เป็นตัวแผนซึ่งมีรายละเอียดที่สำคัญ เช่น สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนการสอนและส่วนท้ายของแผนเป็นส่วนที่ใช้บันทึกการใช้แผน

4.3 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

บุรุษย์ ศิริมหาสาคร (2547, หน้า 16-17) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ต่อวิชาชีพรู ไว้ว่า

1. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครูแบบมืออาชีพ มีการเตรียมการล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้ของครูสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรมและจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก มาผสมผสานกันหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน
2. ช่วยส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรมและวิธีการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง
3. ทำให้ครูผู้สอนและครูที่จะทำการสอนแทน สามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ
4. เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป
5. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปี เพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง หรือระดับให้สูงขึ้นและเพื่อใช้ประกอบการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549, หน้า 58) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
2. ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำไว้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่า การสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่า จะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร จะวัดและประเมินผลอย่างไร
4. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนเฝ้าศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีจัดการเรียนรู้ จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล
5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษา

7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน สำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญสำหรับครูและครูที่ปฏิบัติการสอนแทน เนื่องจากเป็นการเตรียมการสอนไว้เป็นอย่างดีแล้ว มีการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนต่าง ๆ ตลอดจนเลือกการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่แสดงความชำนาญในวิชาชีพและใช้ในการพัฒนาความก้าวหน้าของครูในการวิจัยครั้งนี้

ได้เอาแผนไปไว้เป็นส่วนหน้าของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแผนประกอบการใช้ชุดฝึก

5. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

5.1 ความหมายของประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2544, หน้า 16-20) ให้ความหมายว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจโดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของคะแนนเฉลี่ยของการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด

เพชฌัญญู กิจระการ (2546, หน้า 49-51) ให้ความหมายว่าการหาประสิทธิภาพของสื่อเช่นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนหรือแบบทดสอบย่อยโดยแสดงเป็นค่าตัวอย่าง 80/80 ดังนี้ 80 ตัวแรก (E₁) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E₂) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ภาควิชาวิจัยและพัฒนาสื่อการสอน (2552, หน้า 113-119)

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ภายในกิจกรรมที่กำหนดให้ โดยมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความงอกงามของผู้เรียนได้ส่วนประสิทธิภาพ (E₂) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามกำหนดไว้มากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง คุณภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อนำไปใช้แล้วทำให้ผู้เรียนบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

5.2 การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร E_1 / E_2

เผชิญ กิจระการ (2546, หน้า 50) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเมื่อพิจารณาชุดฝึกขึ้นเป็นต้นฉบับแล้วต้องนำไปหา ประสิทธิภาพเสร็จแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามขั้นตอนดังนี้

1. ชั้น 1 : 1 (แบบเดี่ยว) คือการนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ไปทดลองใช้ กับนักเรียน 1 คนคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. ชั้น 1 : 10 (แบบกลุ่ม) คือการนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ไปทดลองใช้กับนักเรียน 6-10 คนคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น
3. ชั้น 1 : 100 (แบบภาคสนามหรือกลุ่มใหญ่) คือการนำชุดฝึกทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษใช้กับนักเรียน 30-100 คนคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น

บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 153-156) ได้กล่าวถึงการพัฒนา สื่อการสอนหรือวิธีสอนหรือนวัตกรรมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการทดลองใช้และหา ประสิทธิภาพของสิ่งพัฒนาเพื่อจะมั่นใจในการนำไปใช้ต่อไปการหาประสิทธิภาพนิยมใช้ เกณฑ์ 80/80 ซึ่งมีวิธีการ 2 แนวทางดังนี้

แนวทางที่ 1 พิจารณาจำนวนผู้เรียน (ร้อยละ 80) สามารถบรรลุผลใน ระดับสูง (ร้อยละ 80) ในกรณีนี้เป็นนวัตกรรมสั้น ๆ ใช้เวลาน้อยเนื้อหาที่สอนมีเรื่องเดียว เช่นการสอน 1 บทใช้เวลา 1 ชั่วโมงเป็นต้นเกณฑ์ 80/80 หมายถึงมีคะแนนไม่ต่ำกว่า 80% ของผู้เรียนที่ทำได้ไม่ต่ำกว่า 80% ของคะแนนเต็ม

แนวทางที่ 2 พิจารณาจากผลระหว่างดำเนินการและเมื่อสิ้นสุด ดำเนินการโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง (เช่นร้อยละ 80%) ในกรณีนี้ใช้การสอนหลายครั้งมี เนื้อหาสาระมากเช่น สอน 3 บทขึ้นไปมีการวัดผลระหว่างเรียน (Formative) หลายครั้ง เกณฑ์ 80/80 มีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

80 ตัวหลัง เป็นประสิทธิภาพของผลโดยรวม (E_2)

ประสิทธิภาพจึงเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ยเมื่อเทียบกับคะแนนเต็มซึ่งต้องมีค่าสูงจึงจะชี้ถึงประสิทธิภาพได้กรณีนี้ใช้ร้อยละ 80

80 ตัวแรกซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการเกิดจากการนำคะแนนที่สอบได้ระหว่างดำเนินการ (นั่นคือระหว่างเรียนหรือระหว่างการทดลอง) มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลังซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลโดยรวมเกิดจากการนำคะแนนจากการวัดโดยรวมเมื่อสิ้นสุดการสอนหรือสิ้นสุดการทดลองมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา (2552, หน้า 113-119) การหาระสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ภายในกิจกรรมที่กำหนดให้โดยมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความมั่งคั่งของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยหรือคะแนนจากพฤติกรรม การเรียนหรือคะแนนจากกิจกรรมการเข้ากลุ่ม (ไม่ใช่คะแนนการทำแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ) ซึ่งคำนวณจากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน สื่อประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน

N แทน จำนวนนักเรียน

A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดใช้ในการจัดการเรียนรู้น้อยเพียงใดซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคนซึ่งคำนวณได้จาก

$$E_2 = \frac{\sum y}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2	แทน ประสิทธิภาพของของผลสัมฤทธิ์
$\sum y$	แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
N	แทน จำนวนผู้เรียน
B	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง การนำเอาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ หาคุณภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้านกระบวนการและผลสัมฤทธิ์ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อจะมั่นใจในการนำไปใช้สอนจริงให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ 80/80 อธิบายได้ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งหาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมการเรียนผลงานและการทดสอบย่อยหลังเรียนในแต่ละชุดฝึกตามสัดส่วน 30:30:40 ที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ซึ่งหาได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

การอ่านจับใจความ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่านจับใจความดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านเป็นสิ่งที่จำเป็นและมีความสำคัญยิ่งต่อการใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์จึงมีนักการศึกษาหลายท่านให้ความสนใจศึกษาตลอดจนให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการอ่านไว้ต่างทัศนะกันดังนี้

พลสุข ญาณไพศาล (2540, หน้า 1 อ้างถึงใน พิมพา อัมเพิลปี. 2553, หน้า 115) กล่าวว่าไว้ว่าการอ่านคือ การถอดรหัสความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดและนำความคิดนั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ตัวอักษรเป็นเพียงเครื่องหมายแทนคำพูดและคำพูดก็เป็นเพียงเสียงใช้แทนของจริงอีกทอดหนึ่งเพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏในข้อความนั้น ๆ

อารีย์ วาคน์อำนวย (2545, หน้า 27) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่สื่อสารกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารโดยอาศัยความรู้ความสามารถในการสื่อความหมายจากอักษรที่ปรากฏตลอดจนอาศัยประสบการณ์หรือความรู้เดิมเพื่อช่วยในการแปลความหมายให้ชัดเจนขึ้นและหากสิ่งทีอ่านเป็นสิ่งที่ไม่เคยพบมาก่อนผู้อ่านก็ต้องใช้ความพยายามในการหาความหมายจากสิ่งทีอ่านด้วยการเดาหรือหาตัวบ่งชี้ที่ปรากฏในข้อความมาช่วยให้การอ่านง่ายขึ้น

Lawrey (2001, pp.127-135) กล่าวว่าไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่ซับซ้อนซึ่งผู้อ่านจะต้องสร้างความหมาย (reconstruct) โดยความหมายที่ได้มานั้นต้องตรงหรือใกล้เคียงกับความหมายที่ผู้เขียนได้สื่อไว้ในรูปของตัวอักษรแต่การที่จะได้มาซึ่งความหมายนี้จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับกระบวนการคิดและกระบวนการเลือกสิ่งชี้้นำทางภาษา (linguistic clue) ทั้งที่ปรากฏเป็นตัวอักษรและไม่ปรากฏเป็นตัวอักษรโดยอาศัยความสามารถของผู้อ่านเป็นพื้นฐานในการใช้สิ่งชี้้นำเพื่อการเดาและการทำนาย

McPeake (2002, pp.4-5) กล่าวว่าไว้ว่า เป็นปฏิกริยาระหว่างการมองเห็นองค์ประกอบในการแปลความหมายโดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษรจากซ้ายไปขวาหากทำความเข้าใจแล้วรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิดผู้อ่านจึงตีความหมายสิ่งทีอ่านโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อประมวลความคิดการพินิจพิจารณาและการสรุปความคิด

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ เป็นกระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านโดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อกลางในการสื่อสารซึ่งผู้อ่านต้องใช้ความรู้ ประสบการณ์และความรู้เดิมเพื่อช่วยในการแปลความหมายให้ชัดเจนขึ้นและหากสิ่งที่อ่านเป็นสิ่งที่ไม่เคยพบมาก่อนผู้อ่านต้องอาศัยการคาดเดาจากภาษาที่อ่านโดยการบูรณาการทักษะหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกันเช่นการมองเห็นการจำแนกความแตกต่างการวิเคราะห์คำ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เน้นให้ผู้เรียนทำความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนและต้องการสื่อความหมายตลอดจนต้องรู้วิธีการเขียนและความคิดของผู้เขียนหรือโครงสร้างของข้อเขียนนั้น ๆ ในขณะเดียวกันผู้อ่านจะต้องพยายามทำความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องพร้อมทั้งสรุปความของเรื่องได้

2. ความเข้าใจในการอ่านจับใจความ

ความเข้าใจในการอ่านเป็นเป้าหมายสำคัญที่สุดในการอ่านจึงมีนักการศึกษาได้ทำการศึกษาและให้ความหมายเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านไว้หลายท่านดังนี้

ลินจง จันทรวราทิพย์ (2542, หน้า 49) กล่าวว่าไว้ว่าระดับ ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละคนไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาวุฒิภาวะการฝึกฝนและประสบการณ์ระดับความเข้าใจสามารถแบ่งได้ 4 ระดับดังนี้

2.1 อ่านออกเป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดโดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูดเป็นการอ่านมุ่งสะกดตัวผสมคำอ่านเป็นคำ ๆ ไปไม่สามารถสื่อความหมายโดยการฟังได้ทันที

2.2 อ่านได้เป็นการใช้ความสามารถในการผสมผสานตัวอักษรออกเสียงเป็นคำหรือเป็นประโยคทำให้เข้าใจความหมายในการสื่อความโดยการอ่านหรือรู้เรื่องที่อ่านหรือฟังผู้อื่นอ่านแล้วรู้เรื่องได้

2.3 อ่านเป็นเป็นการสื่อความหมายที่ถ้อยความคิดความรู้จากผู้เขียนถึงผู้อ่านผู้อ่านย่อมเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนและสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้ว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร

2.4 อ่านเป็นและนำข้อคิดสารประโยชน์จากการอ่านไปพัฒนาแนวความคิดและแนวปฏิบัติให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองครอบครัวและสังคมโดยที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้านใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมในการแปลความถอด

ความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดีคือการอ่านในระดับนี้ต้องดำเนินการอย่างเป็นกระบวนการอาจต้องใช้อ่านเป็นมาช่วยด้วย

กึ่งเพชร บ้องแก้ว (2545, หน้า 11-12) กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือความสามารถในการเข้าใจคำวลีประโยคในการอ่านบริบทต่าง ๆ เพื่อจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่องลำดับความดีความชยายความสรุปความจากเรื่องที่อ่านหรือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายได้โดยผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิมการคาดเดาเรื่องล่วงหน้า และความรู้ทางภาษาศาสตร์มาช่วยทำความเข้าใจความหมายโดยรวม

ขจรศักดิ์ สุนลี (2545, หน้า 9) กล่าวไว้ว่าความเข้าใจถือเป็นความหมายสูงสุดของการอ่านเมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านแล้วจะทำให้สามารถแปลความดีความชยายความเก็บใจความสำคัญรู้จักการประเมินข้อเท็จจริงและสื่อความหมายกับผู้เขียนได้ตรงประเด็นถือได้ว่าประสบความสำเร็จในการอ่านระดับหนึ่งดังนั้นผู้สอนควรจะฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านโดยเฉพาะด้านความเข้าใจ

อารีย์ วาศน์อำนวย (2545, หน้า 27) กล่าวไว้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่สื่อสารกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารโดยอาศัยความรู้ความสามารถในการสื่อความหมายจากอักษรที่ปรากฏอาศัยประสบการณ์หรือความรู้เดิมเพื่อช่วยแปลความหมายให้ชัดเจนและสิ่งที่อ่านเป็นสิ่งที่ไม่เคยพบมาก่อน

ตรุณี เรือนใจมัน (2546, หน้า 20) กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการของความหมายที่ผู้เรียนได้แสดงรหัสเป็นภาษาและผู้อ่านเป็นผู้ถอดรหัสภาษานั้นเป็นการสื่อสารหรือสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนโดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง

Miller (1990, pp.2-7) กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านจัดเป็นกระบวนการสร้างความเข้าใจในสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนความคิดของผู้เขียนโดยผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมที่ตนมีอยู่มาปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอในบทอ่าน

Gunter (2001, p.74) กล่าวไว้ว่า การที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้นั้นควรได้รับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคำที่ปรากฏในประโยคย่อหน้าและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและสิ่งที่ผู้อ่านรู้แล้วที่มีอยู่ในข้อความที่เขียนหรือประสบการณ์เดิม

Clanton (2002, p.54) กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านคือการตีความหมายจากเรื่องที่อ่านและปฏิสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่านที่ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมในการตีความ (Interpretation) และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านจับใจความ คือความสามารถ ในการตีความหมายจากเรื่องที่อ่านซึ่งต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ความรู้จากสำนวน ประโยคต่าง ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาของเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของ ผู้อ่านนอกจากนี้ยังต้องอาศัยความสามารถในการพินิจพิจารณาและไตร่ตรองเพื่อหา ข้อสรุปที่ถูกต้องชัดเจน

3. ทักษะการอ่านจับใจความ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 178-179) ได้กล่าวไว้ว่า ขั้นตอนและ กิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารมีดังนี้

3.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ในเรื่องที่อ่านตัวอย่างการจัดกิจกรรมดังนี้

3.1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่านเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคำนึงถึง ความรู้เดิมแล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่านการคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

3.1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทโดยดูจากประโยค ข้างเคียงหรือจากรูปภาพและการแสดงท่าทาง

3.2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While-reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อความในเรื่องที่อ่านกิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

3.2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ (Strip Story) อาจจะ เป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้แล้วให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

3.2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับเนื้อเรื่อง (Semantic Organizer)

3.2.3 เติมข้อความลงในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)

3.2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป (Summarizing)

3.3 กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) เป็นการตรวจสอบ ความเข้าใจของผู้เรียนกิจกรรมที่ทำอาจจะเป็นการถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่นทักษะ การพูดและการเขียนก็ได้โดยให้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

3.3.1 ให้แสดงบทบาทสมมติ

3.3.2 ให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบเช่นเขียนจดหมายเขียนบท สนทนาเขียนแบบฟอร์มวาดรูป เป็นต้น

3.3.3 พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

วิสาข์ จัตุวัตร (2543, หน้า 52-57) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารมีดังนี้

1. ก่อนอ่านข้อความใด ๆ ผู้อ่านควรทำนายข้อความที่อ่านล่วงหน้าจากหัวข้อเรื่องหัวข้อย่อยโดยใช้ความรู้ของตัวเองที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ผู้อ่านสามารถเดาเนื้อเรื่องได้จากรูปภาพตารางแผนภูมิซึ่งสามารถเสนอแนะเนื้อหาของเรื่องที่จะอ่านได้
2. ผู้อ่านควรมีจุดประสงค์ในการอ่าน เช่นอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลบางอย่างโดยใช้เทคนิค Scanning (กวาดสายตารอ่านข้อความอย่างรวดเร็วเพื่อหาข้อความที่ต้องการ) ทั้งนี้ผู้เขียนอาจตั้งคำถามหรือปัญหาให้ผู้อ่านหาคำตอบก่อนที่จำข้อความนั้น ๆ เพื่อให้ผู้อ่านมีวัตถุประสงค์ในการอ่าน
3. การตีความหมายของคำศัพท์ยากจากข้อความในบริบท (Context) โดยผู้อ่านอาจจะอนุมาน (infer) ความหมายของคำศัพท์ได้จากคำศัพท์ที่มีความหมายคล้ายกันตรงข้ามกันหรือโครงสร้างของคำและจากประสบการณ์ของผู้อ่าน
4. ผู้อ่านควรทราบความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ และโครงสร้างของย่อหน้าที่อ่านโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ไวยากรณ์และคำที่ใช้เชื่อมประโยค เช่นสามารถเขียนโครงสร้างของย่อหน้าซึ่งประกอบด้วยใจความสำคัญ (main idea) และข้อความสนับสนุนได้สามารถบอกหน้าที่ของภาษาว่าข้อความนั้น ๆ มีจุดมุ่งหมายที่จะให้คำจำกัดความบรรยายยกตัวอย่างหรือให้เหตุผลได้เป็นต้น
5. การสร้างชุดฝึกการอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่แปลกใหม่และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่อ่านได้ดียิ่งขึ้นคือการถ่ายโอนข้อมูลที่อ่านในรูปแบบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - 5.1 การถ่ายโอนข้อมูลจากข้อความที่อ่านมาเป็นแผนผังตารางรูปภาพแผนที่และแผนภูมิ
 - 5.2 การถ่ายโอนข้อความจากแผนผังตารางแผนที่แผนภูมิและรูปภาพเป็นข้อความภาษาอังกฤษ
 - 5.3 การย่อข้อความที่อ่านในรูปของตารางหรือย่อหน้าสั้น ๆ
 - 5.4 การอ่านเพื่อแก้ปัญหาโดยใช้หลัก Jigsaw Reading คือผู้อ่านพยายามนำเนื้อหาข้อมูลมาปะติดปะต่อกันเพื่อแก้ปัญหาบางอย่างกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นหาข้อมูลจากสื่อที่ครูจัดให้เมื่อได้ข้อมูลแล้วผู้เรียนสามารถนำข้อมูลที่เขาเข้าใจไปใช้เพื่อการสื่อสารหรือถ่ายโอนความรู้ได้ใน

หลาย ๆ รูปแบบเช่นการสื่อสารการเขียนในรูปแบบรายงานแผนผังตารางโดยเรียงลำดับเนื้อหาได้อย่างถูกต้องและผู้รับเข้าใจความหมายได้สามารถคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านเพื่อนำมาสร้างให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาอย่างมากและเป็นทักษะในการพัฒนาสังคมให้มีความของเจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศต่าง ๆ ในโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตรุณี เรือนใจมัน (2546, หน้า 29) กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิดผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจะต้องมีความรู้ความเข้าใจและสามารถจดจำรายละเอียดที่สำคัญได้จับใจความได้ลำดับความคิดเห็นทั้งที่คล้ายคลึงกันและขัดแย้งกันได้รวมทั้งเขียนสรุปได้ความสามารถในการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนแตกต่างกันและจะมีสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับตัวผู้อ่านเป็นสำคัญผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะอ่านได้เร็วจับใจความได้ถูกต้องรู้จักวิเคราะห์และประเมินค่าในการอ่านได้ดีซึ่งต้องได้รับการฝึกฝนและอาศัยประสบการณ์ทางด้านภาษาที่มีอยู่ช่วยในการคิดหาเหตุผลความเข้าใจในการอ่านก็คือความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ซึ่งความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ ในหลาย ๆ ด้านของแต่ละคนและถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งของการอ่านถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลขก็ถือว่าเป็นการเห็นเพียงแต่ตัวหนังสือเท่านั้นซึ่งไม่ถือว่าเป็นการสื่อความหมายอะไรทั้งสิ้นจึงถือว่าการอ่านเป็นเรื่องของการสร้างมโนภาพจากตัวหนังสือให้เกิดรูปธรรมขึ้นมาให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพราะสื่อที่นักเรียนพบเห็นอยู่ประจำจากในชีวิตประจำวันเช่นจากโทรทัศน์หนังสือพิมพ์ป้ายโฆษณาต่าง ๆ แบบเรียนนวนิยายการ์ตูนผู้อ่านไม่ได้สนใจในตัวภาษาแต่สนใจในสาระที่รับรู้จากสื่อเหล่านั้น ๆ จึงเกิดเป็นความรู้หรือแนวคิดต่าง ๆ

Catano (2002, p.86) กล่าวไว้ว่า ในการอ่านจะต้องอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านนั้นความเข้าใจจึงเป็นผลสำคัญที่สุดการอ่านในการอ่านสิ่งใดก็ตามถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านก็ถือว่าเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์การที่ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีนั้นขึ้นอยู่กับทักษะดังนี้ 1) รู้จักคำ (Perception of the Words Used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษรและเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียนเพราะการเข้าใจความหมายของคำนั้นเป็นทักษะเบื้องต้นของการ

อ่านทุกประเภท 2) การเข้าใจความคิดของผู้เขียน (Comprehension of the Idea Expressed) 3) การมีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียน (Reaction to their Ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องี่อ่านซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ 4) ทักษะในการผสมผสานความคิดใหม่กับความคิดเก่าจากเรื่องี่อ่าน (Integration of Ideas) หมายถึง การรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องี่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

สรุปได้ว่า ทักษะการอ่านจับใจความ เป็นความสามารถที่จะจดจำจับใจความสำคัญและเข้าใจสิ่งี่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิมของแต่ละคนการที่ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องความหมายของคำเข้าใจความคิดของผู้เขียนมีปฏิกิริยาโต้ตอบความคิดของผู้เขียนและทักษะในการผสมผสานความคิดใหม่กับเก่าให้เข้าใจและเกิดเป็นความรู้

4. การวัดและประเมินผลการอ่านจับใจความ

อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์ (2549, หน้า 22-25) กล่าวไว้เกี่ยวกับการสอนอ่าน ดังนี้

4.1 กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถทางภาษาตลอดเวลาในการทำความเข้าใจเรื่องี่อ่านไม่ใช่การอ่านที่ทำความเข้าใจเพียงระดับความหมายในตัวประโยคเท่านั้นการอ่านเป็นกิจกรรมที่ผู้อ่านต้องคาดเดาทำนายตีความและตอบคำถามตนเองตลอดระยะเวลาในการอ่านผู้อ่านต้องการมีความสามารถในการสื่อสารแล้วผู้อ่านต้องพัฒนาความสามารถในการตีความเพื่อจะสามารถหาความหมายจากสิ่งี่ต้องการได้จากเนื้อเรื่องนอกจากนี้ยังได้แบ่งแยกระดับความสามารถของผู้อ่านเป็นสองระดับคือ 1) ความเข้าใจ (Comprehending) หมายถึงผู้อ่านใช้ความสามารถทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ในการแปลความหมายประโยคที่อ่านโดยถือว่าประโยคนั้นเป็นหน่วยหนึ่งทางภาษาศาสตร์

4.2 ความสามารถในการตีความ (Interpreting) หมายถึง ผู้อ่านสามารถตีความหมายของประโยคได้โดยดูจากความสัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ ในบทอ่านจากแนวคิดของวิตโดร์สันแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการอ่านมีความสำคัญมากและจากที่กล่าวแล้วว่าต้องอาศัยความสามารถในการตีความตลอดเวลาผู้สอนจึงต้องเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้อ่านด้วยตนเองเพื่อผู้อ่านจะได้ฝึกทักษะฝึกการแก้ปัญหาและช่วยตนเองเวลาพบ

ศัพท์ใหม่จะได้รู้จักเดาศัพท์ที่พบจากคำข้างเคียงหรือจากรากศัพท์อย่างไรก็ตามผู้สอนควรให้หลักการในการอ่านก่อนต้องสอนคำศัพท์ที่คาดว่าจะมีปัญหาและช่วยแนะนำเรื่องเมื่อทำได้ดังนี้จึงจะมั่นใจได้ว่าได้สอนให้ผู้่านรู้จักใช้ความสามารถที่มีอยู่และเกิดทักษะทางภาษาอย่างแท้จริง 2) การอ่านคือปฏิกริยาโต้ตอบกันระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนมักเกิดความเข้าใจผิดว่าการอ่านนั้นผู้อ่านจะมีปฏิกริยาโต้ตอบกับเนื้อเรื่องทีอ่านเพียงอย่างเดียว ส่วนแนวคิดของวิตโดว์สัน กล่าวว่า การอ่านคือปฏิกริยาระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน หมายความว่า การใช้ความคิดกับเรื่องทีอ่านคล้ายกับการมีส่วนร่วมในการสนทนากับผู้เขียน ถึงแม้จะไม่ได้รับตอบโดยทันทีในขณะเดียวกันเมื่อผู้เขียนเขียนเรื่องมักจะทำพยายามสมมติให้ตนเองเป็นผู้อ่านและนึกถึงข้อสงสัยต่าง ๆ ทีผู้อ่านมีดังนั้นจึงเหมือนกับผู้เขียนตอบคำถามทีผู้อ่านสงสัยดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการสื่อสารด้วยการอ่านมีปฏิกริยาโต้ตอบเหมือนกับ การสื่อสารด้วยการพูด

4.3 บทอ่านไม่ควรเน้นความรู้ทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์แต่ควรเน้นความสามารถในการใช้ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพหากบทอ่านเน้นสอนโครงสร้างไวยากรณ์จะทำให้บทอ่านดูไม่เป็นธรรมชาติ เช่นบทอ่านทีเขียนขึ้นเพื่อสอนการใช้ประโยคทีบอกเหตุการณ์ทีเกิดขึ้นในอนาคต (Future Tense) ผู้เขียนจะพยายามบรรจุตัวอย่างการใช้รูปประโยคทีเกิดขึ้นในอนาคตกาลมากเกินไปจนดูไม่สมจริง

4.4 เน้นความเข้าใจในความหมายทั้งหมดของย่อหน้าและของบทอ่านทั้งหมดมากกว่ารายละเอียดแต่เดิมในการสอนอ่านภาษาอังกฤษมักจะทำให้ความสนใจลงในประโยคต่าง ๆ แต่จะเน้นความเข้าใจในความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ ในแต่ละย่อหน้าทีมีต่อกันข้อสำคัญอีกอย่างหนึ่งเมื่อผู้เรียนอ่านจบต้องบอกได้ว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร เช่นชักชวนโฆษณาประกาศหรือให้ข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่งในเรื่องของงานหรือชุดฝึกหัดทีผู้เรียนทำประกอบการอ่านนั้นซึ่งมีผลวิจัยกล่าวว่าควรเป็นงานทีให้ผู้เรียนได้ใช้ความเข้าใจอย่างกว้างๆเช่นเกี่ยวกับหน้าที่ (Function) และจุดมุ่งหมาย (Aim) ของบทอ่านหลังจากนั้นจึงค่อยถามลึกลงไปเกี่ยวกับคำศัพท์สำนวนหรือเนื้อหาในรายละเอียด

4.5 บทอ่านทีนำมาให้อ่านควรมีลักษณะเป็นธรรมชาติคล้ายกับบทสนทนาและเป็นบทอ่านทีพบในชีวิตประจำวัน (Authentic texts) เช่นบทอ่านทีนำมาจากหนังสือพิมพ์ข่าวคำโฆษณาประกาศและนวนิยายโดยไม่ควรแก้ไขให้่ง่ายขึ้นหรือสรุปย่อ ทำให้ความผิดไปจากเดิมการเลือกบทอ่านในลักษณะเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยและ

ความยากง่ายที่ผู้เรียนจะประสบขึ้นอยู่กับลักษณะของการสอนและกิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้ เพราะฉะนั้นควรสนใจในการเลือกกิจกรรมมากกว่าการตัดแปลงบทอ่าน

4.6 ควรใช้ทักษะสัมพันธ์ในการสอนอ่านหมายถึงไม่สอนเฉพาะให้ผู้เรียนอ่านบทอ่านเพียงอย่างเดียวเพราะในชีวิตจริงเมื่อได้อ่านสิ่งใดมักจะต้องนำไปใช้ด้วย เช่นการนำไปบอกเล่าบรรยายหรือเขียนเพื่อถ่ายทอดให้อีกคนหนึ่งดังนั้นการจัดกิจกรรมควรให้ฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่องเช่นให้อ่านบทอ่านที่เกี่ยวกับการรับสมัครงานแล้วเขียนจดหมายระบุว่าต้องการสมัครงานในตำแหน่งนั้นให้อ่านเกี่ยวกับบ้านและสิ่งตกแต่งภายในแล้วเขียนหรือวาดสิ่งของต่าง ๆ ลงในแผนผังให้อ่านบทอ่านที่ต่างกันในช่วงกิจกรรมแล้วให้สนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันแล้วกรอกลงในแผนผัง

สรุปได้ว่า การสอนอ่านต้องอาศัยทักษะที่หลากหลาย ควรมีจุดประสงค์ในการอ่านในการสอนอ่านที่เน้นโครงสร้างและไวยากรณ์นั้นผู้เรียนจำเป็นต้องอ่านเพื่อเรียนรู้ภาษาในการวิจัยครั้งนี้ผู้เรียนต้องทราบเหตุผลในการอ่านและมีความสนใจหรือจำเป็นที่จะอ่านผู้เรียนจะสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การคิดวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการคิดวิเคราะห์

สุวิทย์ มูลคำ (2548, หน้า 21) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดโดยใช้สมองซีกซ้ายเป็นหลัก เป็นการคิดเชิงลึกคิดอย่างละเอียด จากเหตุไปสู่ผล ตลอดจนการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผลและความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง

ชาตรี สำราญ (2548, หน้า 40-41) ได้ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ว่าการคิดวิเคราะห์ คือ การรู้จักพิจารณา ค้นหา ใคร่ครวญ ประเมินค่าโดยใช้เหตุผลเป็นหลักในการหาความสัมพันธ์เชื่อมโยง หล่อหลอมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์แบบอย่างสมเหตุสมผลก่อนที่จะตัดสินใจ

ลักขณา สิริวัฒน์ (2549, หน้า 67) การคิดวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง การจำแนกแยกแยะองค์ประกอบของสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกเป็นส่วน ๆ เพื่อศึกษาค้นคว้าว่าทำมาจากอะไรมีองค์ประกอบอะไร ประกอบขึ้นมาได้อย่างไร และเชื่อมโยงสัมพันธ์กันได้อย่างไร เพียงไร จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่าการคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถ

ในการแยกแยะส่วนย่อย ๆ ของเหตุการณ์เรื่องราวหรือเนื้อเรื่องต่าง ๆ ว่าประกอบด้วยอะไร มีจุดมุ่งหมายหรือมีความประสงค์สิ่งใด และส่วนย่อย ๆ ที่สำคัญนั้นแต่ละเหตุการณ์เกี่ยวพันกันอย่างไร และเกี่ยวพันกันโดยอาศัยหลักการใด เพื่อให้เกิดความชัดเจนและความเข้าใจจนสามารถนำไปสู่การตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ชนาธิป พรกุล (2552, หน้า 75) ได้ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ว่า หมายถึง การจำแนกแยกแยะสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อค้นหาองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้นเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในสิ่งนั้น

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2551, หน้า 54) การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นรายละเอียด และจำแนกแยกแยะข้อมูลองค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุ เรื่องราว เหตุการณ์ต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ และจัดเป็นหมวดหมู่ เพื่อค้นหาความจริง ความสำคัญ แก่นแท้ องค์ประกอบหรือหลักการของเรื่องนั้น ๆ สามารถอธิบาย ดีความ สิ่งที่เห็นทั้งที่แอบแฝงซ่อนอยู่ภายในสิ่งต่าง ๆ หรือปรากฏได้อย่างชัดเจน รวมทั้งหาความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ ว่าเกี่ยวพันกันอย่างไร อะไรเป็นสาเหตุส่งผลกระทบต่อกันอย่างไร อาศัยหลักการใด จนได้ความคิดเพื่อนำไปสู่การสรุป การประยุกต์ใช้ ทำนายหรือคาดการณ์สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2552, หน้า 13) ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ว่า หมายถึง การคิดที่สามารถแยกแยะข้อมูลหรือวัตถุสิ่งของต่าง ๆ หรือเรื่องราว เหตุการณ์ออกเป็นส่วนย่อยตามหลักการหรือเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อค้นหาความจริงหรือความสำคัญที่แฝงอยู่ หรือปรากฏอยู่จนได้ความคิดที่จะนำไปสู่ข้อสรุป และการนำไปประยุกต์ใช้

พนัธ ธาดุทอง (2554, หน้า 323) ได้ให้ความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ว่า การพิจารณาสິงที่อยู่รวมกันทั้งหมด แล้วจำแนกแยกแยะสิ่งนั้นออกเป็นองค์ประกอบย่อย

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการใช้สติปัญญา เพื่อจำแนกแยกแยะสิ่งต่าง ๆ เช่น ข้อความ เรื่องราว หรือเนื้อหาออกเป็นส่วน ๆ ตามแต่ละองค์ประกอบ และสามารถหาความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบว่าสัมพันธ์กันอย่างไร ซึ่งนำไปสู่การใช้เทคนิคและแสดงหลักการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละองค์ประกอบ

สรุปได้ว่า ความหมายการคิดวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการคิดพิจารณา ไตร่ตรองหาเหตุผลให้กับข้อมูลต่าง ๆ โดยนำองค์ประกอบหลักและย่อยของข้อมูลนั้น ๆ มาหาความสัมพันธ์เชื่อมโยง จนสามารถประกอบเป็นโครงสร้างหรือภาพรวม และหาทางออกหรือแนวทางแก้ปัญหาได้

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกระบวนการคิดวิเคราะห์

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกระบวนการคิดที่สำคัญ ได้แก่

2.1 ทฤษฎีกระบวนการทางสมองในการประมวลข้อมูล (Information Processing Theory) (สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ, 2552, หน้า 20-25 อ้างถึงใน กัลยรัตน์ คำทะเนตร, 2556, หน้า 80) เป็นทฤษฎีที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์โดยเปรียบเทียบการทำงานของสมองของมนุษย์ มีความคล้ายคลึงกับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีการทำเป็นขั้นตอน คือ การรับข้อมูล (Input) การเข้ารหัส (Encoding) การส่งออกข้อมูล (Output)

2.2 ทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of Multiple Intelligences)

Gardner (1983, อ้างถึงใน สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ, 2552, หน้า 22-23) ให้ความหมายของเชาวน์ปัญญา คือความสามารถในการแก้ปัญหาในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ หรือการสร้างสรรค์ผลงานต่าง ๆ ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับบริบทของวัฒนธรรมแต่ละแห่ง รวมทั้งความสามารถในการตั้งปัญหาเพื่อหาคำตอบและเพิ่มพูนความรู้เชาวน์ปัญญาของบุคคล ประกอบด้วยความสามารถ 3 ประการ คือ

- 1) ความสามารถในการแก้ปัญหาในสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นไปตามธรรมชาติ และตามบริบททางวัฒนธรรมของบุคคลนั้น
- 2) ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานที่มีประสิทธิภาพและสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรม
- 3) ความสามารถในการแสวงหาหรือตั้งปัญหาเพื่อหาคำตอบและเพิ่มพูนความรู้

Gardner ได้จำแนกเชาวน์ปัญญาหรือสติปัญญาของมนุษย์ออกเป็น 8 ด้าน คือ 1) ด้านภาษา 2) ด้านคณิตศาสตร์ 3) ด้านมิติสัมพันธ์ 4) ด้านดนตรี 5) ด้านการเคลื่อนไหวร่างกายและกล้ามเนื้อ 6) ด้านมนุษย์สัมพันธ์ 7) ด้านการคิด การเข้าใจตนเอง 8) ด้านความเข้าใจธรรมชาติ

2.3 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development)

Piaget (1983, อ้างถึงใน สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ, 2552, หน้า 23-24) กล่าวว่า การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปตามพัฒนาการทางสติปัญญา ซึ่งมี

การพัฒนาการไปตามวัยต่าง ๆ การจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมการพัฒนาการของเด็ก ในช่วงที่เด็กกำลังพัฒนาไปสู่ขั้นที่สูงกว่าจะสามารถช่วยให้เด็กพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget มีสาระสำคัญ คือ

1. พัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลเป็นไปตามวัย ดังนี้ 1) ขั้นรับรู้ด้วยประสาทสัมผัส 2) ขั้นก่อนปฏิบัติการคิด 3) ขั้นการคิดแบบรูปธรรม 4) ขั้นการคิดแบบนามธรรม

2. ภาษาและกระบวนการคิดของเด็กแตกต่างจากผู้ใหญ่

3. กระบวนการทางสติปัญญามีลักษณะ ดังนี้ 1) การดูดซับหรือดูดซึม 2) การปรับและจัดระบบ 3) เกิดความสมดุล

Piaget (1980, อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2552, หน้า 49)

ได้อธิบายพัฒนาการทางสติปัญญาว่าเป็นผลเนื่องมาจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม โดยบุคคลพยายามปรับตัวโดยกระบวนการดูดซึม (Assimilation) และกระบวนการปรับให้เหมาะ (Accommodation) โดยการพยายามปรับความรู้ความคิดเดิมกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ซึ่งทำให้บุคคลอยู่ในภาวะสมดุลสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ กระบวนการดังกล่าวเป็นกระบวนการพัฒนาโครงสร้างทางสติปัญญาของบุคคล Piaget เชื่อว่าคนเราทุกคนตั้งแต่เกิดมามีความพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เป็นผู้พร้อมที่จะมีกิจกรรม หรือเริ่มกระทำก่อน (Active) นอกจากนี้ Piaget ถือว่ามนุษย์เรามีแนวโน้มพื้นฐานที่ติดตัวมาแต่กำเนิด 2 ชนิดคือ การจัดและรวบรวม (Organization) และการปรับตัว (Adaptation) ซึ่งอธิบายได้

สรุปได้ว่า ในการพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาบุคคลต้องมีการปรับตัว ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญ 2 อย่าง คือ การซึมซับหรือการดูดซึม และการปรับโครงสร้างทางสติปัญญา ดังกล่าว Piaget กล่าวว่า ระยะเวลาตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยรุ่น คนเราจะค่อย ๆ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น Piaget ได้แบ่งพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาออกเป็นขั้นใหญ่ ๆ 4 ขั้น คือ 1) ขั้นระดับเชาวน์ปัญญา 2) การบรรลุถึงขั้นเชาวน์ปัญญาขั้นหนึ่งจะเป็นรากฐานสำหรับพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาขั้นต่อไป 3) ระดับขั้นของการพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาเป็นสิ่งที่เป็นไปตามขั้นไม่สลับสน 4) ขั้นพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาแต่ละขั้นเป็นรากฐานของขั้นต่อไป

Piaget ถือว่าเด็กทุกคนตั้งแต่เกิดมาพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และปฏิสัมพันธ์นี้ทำให้เกิดพัฒนาการเซวอร์นปัญญา Piaget แบ่งองค์ประกอบที่มีส่วนเสริมสร้างพัฒนาการเซวอร์นปัญญา มี 4 องค์ประกอบ คือ 1) วุฒิภาวะ (Maturation) 2) ประสบการณ์ (Experience) 3) การถ่ายทอดความรู้ทางสังคม (Social Transmission) 4) กระบวนการพัฒนาสมดุล (Equilibration)

ขั้นพัฒนาการเซวอร์นปัญญา

Piaget (1980, อ้างถึงใน สุรางค์ ไควตระกูล, 2552, หน้า 51-57) ได้แบ่งขั้นพัฒนาการของเซวอร์นปัญญาออกเป็น 4 ขั้น คือ

1. ขั้น Sensorimotor (อายุแรกเกิด ถึง 2 ปี) เป็นขั้นของพัฒนาการทางสติปัญญาความคิดก่อนระยะ เวลาที่เด็กอ่อนจะพูดได้ Piaget กล่าวว่าสติปัญญาความคิดของเด็กในวัยนี้แสดงออกโดยทางการกระทำ (Actions) เด็กสามารถแก้ปัญหาได้แม้ว่าจะไม่สามารถที่จะอธิบายได้
2. ขั้น Preoperational (อายุ 18 เดือน-7 ปี) เป็นขั้นที่เซวอร์นปัญญาและความคิดของเด็กในวัย 18 เดือนถึง 7 ขวบ ความคิดของเด็กวัยนี้ยังขึ้นอยู่กับการรับรู้เป็นส่วนใหญ่ ไม่สามารถที่จะใช้เหตุผลอย่างลึกซึ้งแต่เป็นขั้นที่เด็กเริ่มใช้ภาษา สามารถที่จะบอกชื่อสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเขา สามารถที่จะเรียนรู้ถึงสัญลักษณ์และใช้สัญลักษณ์ได้
3. ขั้น Concrete Operations (อายุ 7-11 ปี) เป็นขั้นที่เซวอร์นปัญญาและความคิดของเด็กในวัย 7 ปี ถึง 11 ปี นับว่าเป็นไปอย่างรวดเร็วมาก ในขั้นนี้ Piaget ได้เรียกว่า Concrete Operations เด็กวัยนี้มีเซวอร์นปัญญาที่มีคุณภาพแตกต่างจากเด็กขั้น Preoperational คือ สามารถที่จะอ้างอิงด้วยเหตุผลและไม่ขึ้นกับการรับรู้จากรูปร่างเท่านั้น เด็กวัยนี้สามารถแบ่งกลุ่มโดยใช้เกณฑ์หลาย ๆ อย่างและคิดย้อนกลับ (Reversibility) ได้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมและความสัมพันธ์ของตัวเลขก็เพิ่มขึ้น
4. ขั้น Formal Operations (อายุ 12 ปี ถึงวัยผู้ใหญ่) เป็นขั้นที่เซวอร์นปัญญาและความคิดของเด็กขั้นสุดท้าย คือเด็กวัยนี้จะเริ่มคิดเป็นผู้ใหญ่ ความคิดแบบเด็กสิ้นสุดลง เด็กสามารถที่จะคิดหาเหตุผลนอกเหนือไปจากข้อมูลที่มีอยู่ สามารถที่จะคิดอย่างนักวิทยาศาสตร์ สามารถที่จะตั้งสมมติฐานและทฤษฎีและเห็นว่าความเป็นจริงที่เห็นด้วยกับการรับรู้ไม่สำคัญเท่ากับความคิดถึงสิ่งทีอาจเป็นไปได้ (Possibility) Piaget

ได้สรุปว่า “เด็กวัยนี้เป็นผู้ที่คิดเหนือไปกว่าสิ่งปัจจุบัน สนใจที่จะสร้างทฤษฎีเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่าง และมีความเข้าใจที่จะคิดพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ตัวตนหรือสิ่งที่เป็นนามธรรม”

จากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักการจัดการศึกษา ดังนี้ (ทีศนา แชมณี, 2553, หน้า 66)

1. ในการพัฒนาเด็กควรคำนึงถึงพัฒนาการทางสติปัญญาเด็ก และจัดประสบการณ์ให้เด็กอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการนั้น ไม่ควรบังคับให้เด็กเรียนในสิ่งที่ยังไม่พร้อม หรือยากเกินพัฒนาการตามวัยของตนเพราะจะก่อให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีได้ เช่น การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามวัยของตน สามารถให้เด็กพัฒนาไปสู่พัฒนาการที่สูงขึ้น เด็กแต่ละคนมีพัฒนาการที่แตกต่างกัน ถึงแม้อายุจะเท่ากันแต่ระดับพัฒนาการอาจไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงไม่ควรเปรียบเทียบเด็ก ควรให้เด็กมีอิสระที่จะเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของเขาไปตามระดับพัฒนาการของเขา ในการสอนควรใช้สิ่งที่เป็นรูปธรรม เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจลักษณะต่าง ๆ ได้ดีขึ้น แม้ในพัฒนาการช่วงการคิดแบบรูปธรรมเด็กจะสามารถสร้างภาพในใจได้ แต่การสอนที่ใช้อุปกรณ์ที่เป็นรูปธรรมจะช่วยให้เด็กเข้าใจชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การให้ความสนใจ และสังเกตเด็กอย่างใกล้ชิดจะช่วยให้ได้ทราบลักษณะเฉพาะตัวของเด็ก

3. ในการสอนเด็กเล็ก ๆ เด็กจะรับรู้ส่วนรวม (Whole) ได้ดีกว่าส่วนย่อย (Part) ดังนั้นครูควรสอนภาพรวมก่อนแล้วค่อยแยกสอนทีละส่วน

4. ในการสอนสิ่งใดให้กับเด็กควรเริ่มจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยหรือมีประสบการณ์มาก่อนแล้วจึงเสนอสิ่งใหม่ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเก่า การทำเช่นนี้จะทำให้กระบวนการซึมซับและจัดระบบความรู้ของเด็กเป็นไปด้วยดี

5. การเปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์ และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมมาก ๆ ช่วยให้เด็กดูดซึมข้อมูลเข้าสู่โครงสร้างทางสติปัญญาของเด็กอันเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก

จากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget มีประโยชน์กับการเรียนการสอน คือเด็กระดับมัธยมมีความสามารถในการคิดเชิงนามธรรมได้ การสอนบางส่วนอาจใช้วิธีการให้ศึกษาจากเอกสาร จากหนังสือหรือการบรรยายของครู แต่ไม่ได้

หมายความว่าครูจะสอนโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียวเพราะ Piaget เชื่อว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ช่วยให้ครูวางแผนจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถทางการเรียนของนักเรียน และเลือกเนื้อหาหรือกิจกรรมให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละวัย หากเรื่องที่สอนยากเกินกว่าจะเข้าใจ นักเรียนจะเกิดความเบื่อหน่าย เพราะการเรียนรู้เป็นกระบวนการ นักเรียนแต่ละคนมีระดับการใช้ความสามารถทางสมองที่แตกต่างไปตามความแตกต่างของเนื้อหากิจกรรม

2.4 ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Bruner

Bruner (1963, pp.1-54, อ้างถึงใน สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ, 2552, หน้า 24) กล่าวว่า ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์แบ่งได้เป็น 3 ชั้น คือ ชั้นการเรียนรู้จากการกระทำ ชั้นการเรียนรู้จากความคิด และชั้นการเรียนรู้สัญลักษณ์และนามธรรม

2.5 ทฤษฎีการเรียนรู้ของกาเย่ (Gagne)

Gagne and Briggs (1974, อ้างถึงใน สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ, 2552, หน้า 25) ได้กล่าวถึง สมรรถภาพในการเรียนรู้ด้านทักษะทางสติปัญญาว่าเป็นความสามารถในการใช้สมองคิดหาเหตุผลโดยใช้ข้อมูล ประสบการณ์ ความรู้ ความคิดในด้านต่าง ๆ นับแต่การเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นทักษะง่าย ๆ ไปสู่ทักษะที่ยากสลับซับซ้อนมากขึ้น ทักษะทางสติปัญญาที่ควรได้รับการฝึก คือความสามารถในการจำแนกความสามารถในการคิดรวบยอดเป็นรูปธรรม ความสามารถในการแก้ปัญหา และได้กล่าวถึงสมรรถภาพในการเรียนรู้ของมนุษย์ด้านยุทธศาสตร์ในการคิด ว่าเป็นความสามารถในการทำงานภายในสมองของมนุษย์ ซึ่งควบคุมการเรียนรู้ การเลือกรับรู้ การแปลความ การดึงความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และประสบการณ์เดิมออกมาใช้ ผู้มียุทธศาสตร์ในการคิดจะมีเทคนิคในการดึงความรู้ ความจำ ความเข้าใจ และประสบการณ์เดิมที่สะสมเอาไว้ออกมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาที่มีสถานการณ์แตกต่างกันได้ดี และสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์

2.6 ทฤษฎีกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของ Bloom (Bloom's Taxonomy of Educational Objectives)

Bloom (1961, อ้างถึงใน ทิศนา แคมณี, 2544, หน้า 56) แบ่งการเรียนรู้เป็น 6 ระดับ คือ ความรู้ที่เกิดจากการจำ (Knowledge) ซึ่งเป็นระดับล่างสุด ความเข้าใจ (Comprehend) การประยุกต์ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) สามารถ

แก้ปัญหาและตรวจสอบได้ การสังเคราะห์ (Synthesis) สามารถนำส่วนต่าง ๆ มาประกอบเป็นรูปแบบใหม่ได้ให้แตกต่างจากรูปเดิม โดยเน้นโครงสร้างใหม่ และการประเมินค่า (Evaluation) สามารถวัดและตัดสินใจได้ว่าอะไรถูก อะไรผิด ประกอบการตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผลและเกณฑ์ที่แน่นอน ให้แนวคิดเรื่องการกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (Cognitive Domain) ด้านความรู้สึกและเจตคติ (Affective Domain) และด้านทักษะ (Psycho-motor Domain) โดยในแต่ละด้านจะมีการเรียนรู้ย่อย ๆ มากมายที่แสดงแนวคิดด้านการคิดชัดเจนว่า บุคคลเรียนรู้ทางด้านสติปัญญาหรือการคิด ด้านจิตใจและด้านการกระทำในเรื่องเกี่ยวกับการคิด Bloom ให้ข้อคิดเห็นว่า “การคิดของบุคคลเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากการเรียนรู้การเข้าใจและพัฒนาต่อไปถึงขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า” ซึ่งนับว่า Bloom เป็นผู้ก้าวสู่กระบวนการทางสมองชัดเจน

3. องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546, หน้า 26-28) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ออกเป็น 4 ประการ คือ

1. ความสามารถในการตีความ เราไม่สามารถวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ได้หากไม่เริ่มต้นทำความเข้าใจข้อมูลที่ปรากฏ เริ่มแรกเราจึงต้องพิจารณาข้อมูลที่ได้รับว่าอะไรเป็นอะไรด้วยการตีความ (Interpretation) หมายถึง การพยายามทำความเข้าใจและให้เหตุผลแก่สิ่งที่เราต้องการวิเคราะห์ เพื่อแปรความหมายที่ปรากฏโดยตรงของสิ่งนั้น เป็นการสร้างความเข้าใจต่อสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์โดยสิ่งนั้นไม่ปรากฏโดยตรงคือ ตัวข้อมูลไม่ได้บอกโดยตรงแต่เป็นการสร้างความเข้าใจที่เกินกว่าสิ่งที่ปรากฏในข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ เกณฑ์ที่แต่ละคนใช้เป็นมาตรฐานในการตัดสิน หรือเป็นไม้เมตรที่แต่ละคนสร้างขึ้น ในการตีความย่อมแตกต่างกันไปตามความรู้ ประสบการณ์ การตีความจากข้อเขียน

2. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะวิเคราะห์ เราจะคิดวิเคราะห์ได้ดีนั้นจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเป็นพื้นฐานในเรื่องนั้น เพราะความรู้จะช่วยในการกำหนดขอบเขตของการวิเคราะห์แจ่มแจ้งและจำแนกได้ว่าเรื่องนั้นเกี่ยวข้องกับอะไร มีองค์ประกอบย่อย ๆ อะไรบ้าง มีที่หมวดหมู่จัดลำดับความสำคัญอย่างไร และรู้ว่าอะไรเป็นสาเหตุก่อให้เกิดอะไร การวิเคราะห์ของเราจะไม่สมเหตุผลสมผลหากเราไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นเราจำเป็นต้องใช้ความรู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามาเป็นองค์ประกอบในการคิด ถ้าเราขาดความรู้ เราไม่อาจวิเคราะห์หาเหตุผลได้ว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น

3. ความช่างสังเกต ช่างสงสัยและช่างถาม นักคิดเชิงวิเคราะห์ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบทั้งสามรวมด้วย คือ ต้องเป็นคนที่ช่างสังเกต สามารถค้นพบความเป็นปกติท่ามกลางสิ่งที่ดูอย่างผิวเผินแล้วเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่การคิดต่อเกี่ยวกับเรื่องนั้น การตั้งคำถามจะนำไปสู่การสืบค้นความจริง และเกิดความชัดเจนในประเด็นที่ต้องการวิเคราะห์ขอบเขตคำถามที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ จะยึดหลักการตั้งคำถามโดยใช้หลัก 5 W ; 1 H คือ ใคร (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) อย่างไร (How) คำถามเหล่านี้อาจไม่จำเป็นทุกข้อ เพราะการตั้งคำถามมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความชัดเจน ครอบคลุมและตรงประเด็นที่เราต้องการสืบค้น

4. ความสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล นักคิดเชิงวิเคราะห์ จะต้องมีความสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล สามารถค้นหาคำตอบได้ว่า

- 4.1 อะไรเป็นสาเหตุให้เกิดสิ่งนี้
- 4.2 เรื่องนั้นเชื่อมโยงกับเรื่องนี้ได้อย่างไร
- 4.3 เรื่องนี้มีใครเกี่ยวข้องบ้าง เกี่ยวข้องกันอย่างไร
- 4.4 เมื่อเกิดเรื่องนี้ จะส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้าง
- 4.5 สาเหตุที่ก่อให้เกิดเหตุการณ์นี้
- 4.6 องค์ประกอบใดบ้างที่นำไปสู่สิ่งนั้น
- 4.7 วิธีการ ขั้นตอนการทำให้เกิดสิ่งนั้น
- 4.8 สิ่งนี้ประกอบด้วยอะไรบ้าง
- 4.9 แนวทางแก้ปัญหาอะไรบ้าง
- 4.10 ถ้าทำเช่นนี้จะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต

นักคิดเชิงวิเคราะห์จึงต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้เหตุผล จำแนกแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็นความจริง สิ่งใดเป็นความเท็จ สิ่งใดมีองค์ประกอบในรายละเอียดเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างไรเป็นเหมือนคนที่ใส่แว่นเพื่อดูภาพยนตร์ 3 มิติ ขณะที่คนทั่วไปไม่ได้ใส่แว่นจะดูไม่รู้เรื่อง เพราะจะเห็นเพียง 2 มิติ ที่เป็นภาพระนาบ แต่เมื่อใส่แว่นแล้วจะเห็นภาพในแนวลึก มองเห็นความซับซ้อนที่อยู่ภายใน รู้ว่าแต่ละสิ่งจัดเรียงกันอย่างไร รู้เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการกระทำ รู้อารมณ์ รู้ความรู้สึกที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังสีหน้าและการแสดงออก นอกจากนี้อาจเป็นคำถามอื่น ๆ ที่มุ่งเพื่อให้มีการออกแรงทางสมองให้ต้องขบคิดอย่างมีเหตุมีผลเชื่อมโยงกับเรื่องที่เกิดขึ้น ดังนั้นนักคิดเชิงวิเคราะห์จึงต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้เหตุผล จำแนกแยกแยะได้ว่าสิ่งใดเป็น

ความจริง สิ่งใดเป็นความเท็จ สิ่งใดมีองค์ประกอบในรายละเอียดเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน
อย่างไร เป็นเหมือนคนที่ใส่แว่นเพื่อดูภาพยนตร์ 3 มิติ ขณะที่คนทั่วไปไม่ได้ใส่แว่นจะดูไม่รู้
เรื่องเพราะจะเห็นเพียง 2 มิติ ที่เป็นภาพระนาบ แต่เมื่อใส่แว่นแล้วเราจะเห็นภาพในแนวลึก
มองเห็นความซับซ้อนที่อยู่ภายใน รู้ว่าแต่ละสิ่งจัดเรียงลำดับกันอย่างไรรู้เหตุผลที่อยู่
เบื้องหลังการกระทำ รู้อารมณ์ความรู้สึกที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังสีหน้าและการแสดงออก
การคิดเชิงวิเคราะห์ช่วยให้เราได้รับรู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้นเข้าใจความ
เป็นมาเป็นไปของเหตุการณ์ต่าง ๆ รู้ว่าเรื่องนั้นมีองค์ประกอบอะไรบ้าง รู้ว่าอะไรเป็นอะไร
ทำให้เราได้รับรู้ข้อเท็จจริงที่เป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา
การประเมินและการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน, 2548, หน้า 39 อ้างถึงใน บุญนำ เทียงดี, 2548, หน้า 52) กล่าวว่า
องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. การตีความ ความเข้าใจ และให้เหตุผลแก่สิ่งที่ต้องการวิเคราะห์เพื่อ
แปลความของสิ่งนั้นขึ้นกับความรู้ประสบการณ์ และค่านิยม
2. การมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่จะวิเคราะห์
3. การช่างสังเกต สงสัย ช่างถาม ขอบเขตของคำถามที่เกี่ยวข้องกับ
การคิดเชิงวิเคราะห์จะยึดหลัก 5W 1H คือใคร (Who) อะไร (What) ที่ไหน (Where) เมื่อไร
(When) ทำไม (Why) อย่างไร (How)
4. การหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (คำถาม, ค้นหาคำตอบ ได้ว่า
อะไรเป็นสาเหตุให้เรื่องนั้นเชื่อมกับสิ่งนี้ได้อย่างไร มีองค์ประกอบใดบ้างที่นำไปสู่สิ่งนั้น
มีวิธีการ ขั้นตอนการทำให้เกิดสิ่งนี้ได้อย่างไร มีแนวทางแก้ไขปัญหอย่างไรบ้าง
ถ้าทำเช่นนี้จะเกิดอะไรขึ้นในอนาคตลำดับเหตุการณ์นี้ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไรจากการศึกษา
องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ คือความสามารถ
ในการช่วยให้เรารับรู้ข้อเท็จจริงจากการตีความในด้านต่าง ๆ เช่น การตีความจากความรู้
การตีความจากประสบการณ์ การตีความจากค่านิยม เข้าใจขอบเขตของการคิดวิเคราะห์
เป็นคนช่างสังเกต ช่างสงสัย จนถึงขั้นสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของ
คำตอบได้ การคิดเชิงวิเคราะห์ช่วยให้เรารู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้นเข้าใจ
ความเป็นมาความเป็นไปของเหตุการณ์ต่าง ๆ รู้ว่าเรื่องนั้นมีองค์ประกอบอะไรบ้าง

รู้ว่าอะไรเป็นอะไร ทำให้เราได้ข้อเท็จจริงที่เป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจ
แก้ปัญหา การประเมิน และการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

4. ลักษณะของการคิดวิเคราะห์

Watson and Glaser (1946, p.10 อ้างถึงใน มาลินี ศิริจारी, 2545, หน้า 40)
ได้กล่าวถึงการคิดวิเคราะห์ว่า ประกอบด้วยทัศนคติ ความรู้ และทักษะในเรื่องต่าง ๆ
ดังต่อไปนี้

1. ทัศนคติในการสืบเสาะ ซึ่งประกอบไปด้วยความสามารถในการเห็น
ปัญหา และความต้องการที่จะสืบเสาะค้นหาข้อมูล หลักฐานมาพิสูจน์เพื่อหาข้อเท็จจริง
2. ความรู้ในการหาแหล่งข้อมูลอ้างอิงและการใช้ข้อมูลอ้างอิงอย่าง
มีเหตุผล

3. ทักษะในการใช้ความรู้และทัศนคติที่กล่าวมาข้างต้น
สุวิทย์ มูลคำ (2547, หน้า 23-24 อ้างถึงใน รุ่งอรุณ ถำวาปี, 2556,
หน้า 115-116) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ อาจจำแนกออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นความสามารถในการหาส่วนประกอบ
ที่สำคัญของสิ่งของหรือเรื่องราวต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ส่วนประกอบของพืช สัตว์ ข้าว
ข้อความหรือเหตุการณ์ เป็นต้น
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการหา
ความสัมพันธ์ของส่วนสำคัญต่าง ๆ โดยระบุความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความสัมพันธ์
ในเชิงเหตุผล หรือความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง
3. การวิเคราะห์หลักการเป็นความสามารถในการหาหลักความสัมพันธ์
ส่วนสำคัญในเรื่องนั้น ๆ ว่าสัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด เช่น การให้ผู้เรียนค้นหา
หลักการของเรื่องการระบุจุดประสงค์ของผู้เรียน ประเด็นสำคัญของเรื่อง เทคนิคที่ใช้ใน
การจูงใจผู้อ่าน และรูปแบบภาษาที่ใช้ เป็นต้น

ทิวัดต์ มณีโชติ (2549, หน้า 63) กล่าวถึงลักษณะการคิดวิเคราะห์
ตามแนวคิดของ Bloom และคณะ ว่าแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. การวิเคราะห์ความสำคัญ เป็นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาคุณลักษณะ
เด่นในแง่มุมต่าง ๆ ตามกฎเกณฑ์ที่กำหนด เช่น การหาความสำคัญของเรื่อง ความนัยของ
คำพูด

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการค้นหาความเกี่ยวข้องเกี่ยวกับคุณลักษณะสำคัญของเรื่องราวและสิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผล โดยที่สิ่งวิเคราะห์มีทั้งสองอย่าง คือ คุณลักษณะ 2 คุณลักษณะ ที่เกี่ยวเนื่องกันจนมีเหตุผลเพียงพอที่จะนำมาหาความสัมพันธ์กันได้

3. การวิเคราะห์หลักการ เป็นการค้นหาโครงสร้าง และระบบของวัตถุสิ่งของเรื่องราว และการกระทำต่าง ๆ รวมกันอยู่ในสภาพนั้นได้เนื่องด้วยอะไร ยึดอะไรเป็นหลักเกณฑ์ หรือมีสิ่งใดเป็นตัวเชื่อมโยง

ลักขณา สริวัฒน์ (2549, หน้า 72-73) ได้อธิบายถึงการคิดวิเคราะห์มีลักษณะเป็นการกำหนดขอบเขตของสิ่งที่จะวิเคราะห์ โดยกำหนดจุดมุ่งหมายลงไปว่าจะวิเคราะห์เพื่ออะไรด้วยการใช้ทฤษฎีใด ๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมมาเป็นกรอบในการคิดวิเคราะห์ และต้องสรุปผลงานให้ชัดเจน สำหรับการคิดวิเคราะห์จำเป็นต้องมีพื้นฐานหลายประการในการที่จะนำมาสู่การคิดวิเคราะห์ซึ่ง ได้แก่

1. ลักษณะการคิดที่เป็นหัวใจของการคิด คือ เป้าหมายของการคิด ไม่ว่าจะเป็นการคิดเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ก็ตามการตั้งเป้าหมายของการคิดให้ถูกทางเป็นสิ่งสำคัญมากเนื่องจากการคิดนั้นหากเป็นไปในทางที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ถึงแม้จะมีความคิดที่มีคุณภาพดีเพียงไรอาจจะมี การคิดให้เกิดความเสียหายและมีผลก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ส่วนรวมได้ ยิ่งคุณภาพของการคิดสูงผลเสียหายก็จะสูงตามไปด้วย ดังนั้นหากไม่มีทิศทางที่ถูกต้องคอยกำกับหรือควบคุมไว้ ความคิดนั้นก็ไร้ประโยชน์ การคิดที่เหมาะสมและถูกทางจึงเป็นการคิดที่คำนึง ถึงประโยชน์ส่วนรวมและประโยชน์ในระยะยาวด้วย

2. ลักษณะการคิดระดับพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกระดับ ได้แก่ การคิด 4 ลักษณะ ประกอบด้วย 1) การคิดคล่อง หมายถึง ให้กล้าที่จะคิด และให้มีความคิดหลังไหล ออกมาได้อย่างรวดเร็ว 2) การคิดหลากหลาย หมายถึง ให้ได้ความคิดในหลายลักษณะหลาย ประเภท หลายรูปแบบ หรือหลายชนิด 3) การคิดละเอียดลออ หมายถึง การคิดเพื่อให้ได้ข้อมูลในอันที่จะส่งผลให้ความคิดมีความรอบคอบขึ้น และ 4) การคิดให้ชัดเจน หมายถึง การคิดให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่คิด สามารถอธิบายขยายความได้ด้วยคำพูดของตนเอง โดยสรุปลักษณะทั้ง 4 ลักษณะนี้เป็นลักษณะเบื้องต้นที่จะนำไปใช้ในการคิดที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น

3. ลักษณะการคิดระดับกลาง 4 ลักษณะ ประกอบด้วย 1) การคิดกว้าง หมายถึง คิดให้ได้หลายด้าน หลายแง่มุม 2) การคิดลึกซึ้ง หมายถึง การคิดให้เข้าใจถึงสาเหตุที่มาที่ไปของสิ่งนั้น 3) การคิดไกล หมายถึง การประมวลข้อมูลในระดับกว้าง และระดับลึกเพื่อทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และ 4) การคิดอย่างมีเหตุผล หมายถึง การคิดโดยใช้หลักเหตุผลแบบนิรนัยหรืออุปนัย

4. ลักษณะการคิดระดับสูง ได้แก่ การคิดที่ต้องมีกระบวนการ มีขั้นตอนที่มากและซับซ้อนขึ้นที่เรียกว่า กระบวนการคิด และกระบวนการคิดที่มีความสำคัญและจำเป็นมาก คือกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งหากบุคคลใดสามารถคิดได้อย่างมีวิจารณญาณก็จะได้สานความคิดที่ผ่านการกลั่นกรองมาดีแล้ว และนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่นการนำไปใช้แก้ปัญหา การตัดสินใจทำหรือไม่ทำ การริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ หรือการปฏิบัติการสร้างและการผลิตสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งการที่จะนำไปใช้ในด้านการศึกษาวิจัยด้วย

สรุปได้ว่า ลักษณะการคิดวิเคราะห์เป็นการกำหนดขอบเขตสิ่งที่จะวิเคราะห์โดยกำหนดเป้าหมายลงไปว่าจะวิเคราะห์เพื่ออะไร ด้วยทฤษฎีใด จำแนกเป็น 3 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์ความสำคัญ การวิเคราะห์สัมพันธ์ และการวิเคราะห์หลักการ การคิดวิเคราะห์จำเป็นต้องมี พื้นฐานลักษณะการคิดในหลายระดับ คือ ลักษณะการคิดระดับพื้นฐาน ลักษณะการคิดระดับกลาง และลักษณะการคิดระดับสูง

5. ทักษะการคิดวิเคราะห์

ชนาธิป พรกุล (2552, หน้า 76) กล่าวว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. สามารถกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. สามารถแยกแยะข้อมูลได้ตามเกณฑ์
3. สามารถบอกความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ และความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละองค์ประกอบ
4. สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์มาสรุปตอบคำถามตามวัตถุประสงค์

Bloom (1956, pp.201-207, อ้างถึงใน ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2552, หน้า 56-59) กล่าวว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์ ประกอบด้วยทักษะสำคัญ ๆ 3 ด้าน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสำคัญหรือเนื้อหาของสิ่งต่าง ๆ (Analysis of Elements) เป็นความสามารถในการแยกแยะได้ว่า สิ่งใดจำเป็น สิ่งใดสำคัญ สิ่งใดมีบทบาทมากที่สุด ประกอบด้วย

1.1 วิเคราะห์ชนิด เป็นการให้นักเรียนวินิจฉัยว่า สิ่งนั้น เหตุการณ์นั้น ๆ จัดเป็นชนิดใด ลักษณะใด เพราะเหตุใด เช่น ข้อความนี้ (ทำได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว) เป็นข้อความชนิดใด ต้นผักชีเป็นพืชชนิดใด ม้าน้ำเป็นพืชหรือสัตว์

1.2 วิเคราะห์สิ่งสำคัญ เป็นการวินิจฉัยว่า สิ่งใดสำคัญ สิ่งใดไม่สำคัญ เป็นการค้นหาสาระสำคัญ ข้อความหลัก ข้อสรุป จุดเด่น จุดด้อย ของสิ่งต่าง ๆ เช่น สาระสำคัญของเรื่องนี่คืออะไร ควรตั้งชื่อเรื่องนี้อย่างไร การปฏิบัติเช่นนั้น เพื่ออะไร สิ่งใดสำคัญที่สุด สิ่งใดมีบทบาทมากที่สุดจากสถานการณ์นี้

1.3 วิเคราะห์เลศนัย เป็นการมุ่งค้นหาสิ่งที่แอบแฝงซ่อนเร้น หรืออยู่เบื้องหลังจากสิ่งที่เห็น ซึ่งมีได้บ่งบอกตรง ๆ แต่มีร่องรอยของความจริงซ่อนเร้นอยู่ เช่น สมทรงเป็นป่าของฉัน (จึงหมายความว่า สมทรงเป็นผู้หญิง)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationships) เป็นการค้นหาความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ว่ามีอะไรสัมพันธ์กัน สัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างไร สัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด สอดคล้องหรือขัดแย้งกัน ได้แก่

2.1 วิเคราะห์ชนิดของความสัมพันธ์ คือมุ่งให้คิดว่าเป็นความสัมพันธ์แบบใดมีสิ่งใดสอดคล้องกัน หรือไม่สอดคล้องกัน มีสิ่งใดเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ มีข้อความใดมีสิ่งใดไม่สมเหตุสมผล เพราะอะไร คำกล่าวใดสรุปผิด การตัดสินใจอย่างไรหรือการกระทำอะไรที่ไม่ถูกต้อง ภาพที่ 1 คู่กับภาพที่ 2 ภาพที่ 3 คู่กับภาพใด สองสิ่งนี้เหมือนกันอย่างไร หรือแตกต่างกันอย่างไร

2.2 วิเคราะห์ขนาดของความสัมพันธ์ ได้แก่ สิ่งใดเกี่ยวข้องมากที่สุด สิ่งใดเกี่ยวข้องน้อยที่สุด สิ่งใดสัมพันธ์กับสถานการณ์ หรือเรื่องราวมากที่สุด การเรียงลำดับมากน้อยของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เรียงลำดับความรุนแรง จำนวน ใกล้-ไกล มาก-น้อย หนัก-เบา ใหญ่-เล็ก ก่อน-หลัง

2.3 วิเคราะห์ขั้นตอนความสัมพันธ์ ได้แก่ เมื่อเกิดสิ่งนี้แล้ว เกิดผลลัพธ์อะไรตามมาบ้างตามลำดับ การเรียงลำดับขั้นตอนของเหตุการณ์ วงจรของสิ่งของต่าง ๆ สิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมาตามลำดับขั้นตอน ผลสุดท้ายจะเป็นอย่างไร

2.4 วิเคราะห์จุดประสงค์และวิธีการ เช่น การกระทำแบบนี้ เพื่ออะไร เมื่อทำอย่างนี้แล้วจะเกิดสัมฤทธิ์ผลอะไร ทำอย่างนี้มีเป้าหมายอะไร

2.5 วิเคราะห์สาเหตุและผล เช่น สิ่งใดเป็นสาเหตุของเรื่องนี้ หากไม่ทำอย่างนี้ผลจะเป็นอย่างไร หากทำอย่างนี้ผลจะเป็นอย่างไร ข้อความใดเป็นเหตุผลผลแก่กันหรือขัดแย้งกัน

2.6 วิเคราะห์แบบความสัมพันธ์ในรูปอุปมาอุปมัย เช่น บินเร็วเหมือนนก ซ้อนคู่ล้อตะปูจะคู่กับอะไร ควายอยู่ในนา ปลาอยู่ในน้ำ ระบบประชาธิปไตยเหมือนระบบการทำงานของอวัยวะในร่างกาย

3. การวิเคราะห์เชิงหลักการ (Analysis of Organizational Principles)
หมายถึง การค้นหาโครงสร้างระบบ เรื่องราว สิ่งของและการทำงานต่าง ๆ ว่าสิ่งเหล่านั้นดำรงอยู่ในสภาพเช่นนั้น เนื่องจากอะไร มีอะไรเป็นแกนหลัก มีหลักการอย่างไร มีเทคนิคอะไรหรือยึดถือคติใด มีสิ่งใดเป็นตัวเชื่อมโยง การคิดวิเคราะห์หลักการเป็นการวิเคราะห์ที่ถือว่ามีความสำคัญที่สุด การที่จะวิเคราะห์เชิงหลักการได้ดี จะต้องมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์องค์ประกอบและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ได้ดีเสียก่อน เพราะผลจากการคิดวิเคราะห์องค์ประกอบและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ จะทำให้สามารถสรุปเป็นหลักการได้ ประกอบด้วย

3.1 วิเคราะห์โครงสร้าง เป็นการค้นหาโครงสร้างของสิ่งต่าง ๆ เช่น การทำวิจัยมีกระบวนการทำงานอย่างไร สิ่งนี้บ่งบอกความคิดหรือเจตนาอะไร คำกล่าวนี้มีลักษณะอย่างไร โครงสร้างของสังคมไทยเป็นอย่างไร ส่วนประกอบของสิ่งนี้มีอะไรบ้าง

3.2 วิเคราะห์หลักการ เป็นการแยกแยะเพื่อค้นหาความจริงของสิ่งต่าง ๆ แล้วสรุปเป็นคำตอบหลักได้ เช่น หลักการของเรื่องนี้มีว่าอย่างไร เหตุใดความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้จึงไม่มีท่าจะยุติลงได้ หลักในการสอนของครูควรเป็นอย่างไร ลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการคิดวิเคราะห์ เช่น วิเคราะห์วัตถุ วิเคราะห์สถานการณ์ วิเคราะห์บุคคล วิเคราะห์ข้อความ วิเคราะห์ข่าว วิเคราะห์สารคดี เป็นต้น สรุปได้ว่า ในการวิเคราะห์จะวิเคราะห์ข้อมูลเชิงกายภาพ เชิงรูปธรรม และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณธรรม

Marzano (2001, อ้างถึงใน ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ, 2552, หน้า 59-60)
กล่าวว่า ทักษะในการคิดวิเคราะห์ มีดังนี้

1. ทักษะการจำแนกเป็นความสามารถในการแยกแยะส่วนย่อยต่าง ๆ ทั้งเหตุการณ์เรื่องราว สิ่งของ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ให้เข้าใจง่าย อย่างมีหลักเกณฑ์ สามารถบอกรายละเอียดของสิ่งต่าง ๆ ได้
 2. ทักษะการจัดหมวดหมู่ เป็นความสามารถในการจัดประเภท จัดลำดับ จัดกลุ่มของสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน โดยยึดหลักโครงสร้าง ลักษณะหรือคุณสมบัติที่เป็นประเภทเดียวกัน
 3. ทักษะการเชื่อมโยง เป็นความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลต่าง ๆ ว่าสัมพันธ์กันอย่างไร
 4. ทักษะการสรุปความ หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็นและสรุปผลจากสิ่งที่กำหนดให้ได้
 5. การประยุกต์ เป็นความสามารถในการนำความรู้ หลักการและทฤษฎี มาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถคาดการณ์ กะประมาณ พยากรณ์ ขยายความ คาดเดา สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้
- สรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ ได้แก่ ความสามารถในการกำหนดเกณฑ์ วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อจำแนกแยกแยะ จัดหมวดหมู่ วิเคราะห์ความสำคัญ วิเคราะห์ ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์หลักการ สามารถสรุปความและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยยังได้นำเสนอประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ ซึ่งนำเสนอไว้ในหัวข้อต่อไป

6. ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์

สุวิทย์ มูลคำ (2547, หน้า 39, อ้างถึงใน กัลยรัตน์ คำทะเนตร, 2556, หน้า 95-96) กล่าวถึงประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้เราารู้ข้อเท็จจริง รู้เหตุผลเบื้องหลังของสิ่งที่เกิดขึ้น เข้าใจ ความเป็นมาเป็นไปของเหตุการณ์ต่าง ๆ รู้ว่าเรื่องนั้นมีองค์ประกอบอะไรบ้าง ทำให้ได้ ข้อเท็จจริงที่เป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา การประเมินและ การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง
2. ช่วยให้เราสำรวจความสมเหตุสมผลของข้อมูลที่ปรากฏและไม่ด่วน สรุปตามอารมณ์ ความรู้สึก หรืออคติ แต่สืบค้นตามหลักเหตุผลและข้อมูลที่เป็นจริง

3. ช่วยให้เราไม่สรุปสิ่งใดง่าย ๆ แต่สื่อสารตามความเป็นจริง และไม่หลงเชื่อข้ออ้างที่เกิดจากตัวอย่างเพียงอย่างเดียว ตาพิจารณาเหตุผล และปัจจัยเฉพาะในแต่ละกรณีได้

4. ช่วยในการพิจารณาสาระสำคัญของอื่น ๆ ที่อาจถูกปิดเปื้อนไป จึงทำให้มองได้อย่างครบถ้วนในแง่มุมอื่น ๆ ที่มีอยู่

5. ช่วยพัฒนาความเป็นคนช่างสังเกต การหาความแตกต่างของสิ่งที่ปรากฏ พิจารณาตามความสมเหตุสมผลของสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนที่จะตัดสินใจสรุปสิ่งใด ๆ

6. สามารถประเมินสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล

7. ช่วยประมาณการความน่าจะเป็น โดยสามารถใช้ข้อมูลพื้นฐานที่มีการวิเคราะห์ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ ของสถานการณ์ เวลานั้น อันจะช่วยให้สามารถคาดการณ์ความน่าจะเป็นได้สมเหตุสมผลยิ่งขึ้น ทำให้เป็นคน

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ คือ ช่วยให้รู้ข้อเท็จจริง ที่เป็นฐานความรู้ที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาเรื่องใด ๆ ได้อย่างถูกต้อง ช่วยให้ค้นหาความรู้ ติความและสรุปความได้ดี ช่วยพัฒนาตนเองให้รู้จักสังเกต ประเมินสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล ช่วยให้พัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่อง ทำให้เป็นคนมีหลักการ มีเหตุผล ทำงานทุกอย่างด้วยการมีเป้าหมาย มีความคิดทุกขั้นตอนที่ชัดเจน เกิดปัญญา สร้างเสริมและพัฒนาความสามารถทางภาษาและเพิ่มพูนศักยภาพการเรียนรู้ของบุคคลให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น และสามารถตัดสินใจได้อย่างเหมาะสมถูกต้อง

7. การวัดและประเมินผลการคิดวิเคราะห์

สมนึก ภัททิยธนี (2546, หน้า 144-147) เสนอว่าการวัดการวิเคราะห์ เป็นการใช้วิจารณ์ญาณเพื่อไตร่ตรอง การแยกแยะพิจารณาคุณรายละเอียดของสิ่งต่าง ๆ หรือเรื่องต่าง ๆ ว่ามีชิ้นส่วนใดสำคัญที่สุด ของชิ้นส่วนใดสัมพันธ์กันมากที่สุด และชิ้นส่วนเหล่านั้นอยู่รวมกันได้ หรือทำงานได้เพราะอาศัยหลักการใด ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. การวิเคราะห์ความสำคัญ หมายถึง การพิจารณาหรือจำแนกว่าชิ้นใดส่วนใดเรื่องใด เหตุการณ์ใด ตอนใด สำคัญที่สุด หรือหาจุดเด่น จุดประสงค์สำคัญ สิ่งที่ซ่อนเร้น

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การค้นหาความเกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะสำคัญของเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ว่าส่วนใดสัมพันธ์กัน รวมถึงข้อสอบอุปมาอุปมัย

3. การวิเคราะห์หลักการ หมายถึงการให้พิจารณาดูชิ้นส่วน หรือ ส่วนปลีกย่อยต่าง ๆ ว่าทำงานหรือเกาะยึดกันได้ หรือคงสภาพเช่นนั้นได้เพราะใช้หลักการใดเป็นแกนกลางจึงถาวรโครงสร้างหรือหลัก หรือวิธีการที่ยึดถือ

ทิตานา แชมณีและคณะ (2544, หน้า 123-145) กล่าวว่า การวัดการคิดวิเคราะห์นั้น จะต้องทำการวัดทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

1. การวิเคราะห์หลักการ คือความสามารถในการกำหนดเกณฑ์ในการจำแนกข้อมูล
2. การวิเคราะห์เนื้อหา คือความสามารถในการแยกข้อมูล เนื้อเรื่องได้ตามเกณฑ์
3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละองค์ประกอบ

ทิตานา แชมณี (2544, หน้า 56) กล่าวว่า การวัดการคิดวิเคราะห์จะพิจารณา 3 ด้าน ซึ่งสามารถจัดหมวดหมู่ได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหาหรือข้อความ ได้แก่การรวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาจัดระบบหรือเรียบเรียงง่ายต่อการทำความเข้าใจ
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อความหรือประเด็นต่าง ๆ ได้แก่ความสามารถในการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างในแต่ละหมวดหมู่ในแง่ของความมาก-น้อย ความสอดคล้อง-ขัดแย้ง ผลทางบวก-ผลทางลบ ความเป็นเหตุ-เป็นผล
3. การวิเคราะห์หลักการ ได้แก่ความสามารถในการกำหนดมิติหรือแง่มุมที่คิดวิเคราะห์ หรือคุณสมบัติร่วมของกลุ่ม ความสามารถในการกำหนดหมวดหมู่ในมิติ ความสามารถในการแจกแจงข้อมูลที่มีอยู่ลงในหมวดหมู่โดยคำนึงถึงเหตุการณ์ การเป็นสมาชิกหรือความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546, หน้า 53) กล่าวว่า การวัดการคิดวิเคราะห์ต้องประกอบด้วยทักษะการคิดวิเคราะห์ ดังนี้

1. ทักษะการระบุองค์ประกอบสำคัญหรือลักษณะเฉพาะ

2. ทักษะการระบุความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและแบบแผนขององค์ประกอบเหล่านั้น

3. ทักษะการจับใจความสำคัญ

4. ทักษะการค้นหาและระบุความผิดพลาด

สุวิทย์ มูลคำ (2548, หน้า 157 อ้างถึงใน กัลยรัตน์ คำทะเนตร, 2556, หน้า 97-98) กล่าวถึง การประเมินผลกระบวนการคิดว่า การประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพราะผลที่ได้จากการประเมินจะทำให้ครูผู้สอน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทราบถึงพัฒนาการหรือความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน แนวทางในการประเมินผลกระบวนการคิด สามารถจำแนกได้เป็น 2 แนวทางใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การประเมินผลด้วยการใช้แบบทดสอบ

1.1 การใช้แบบทดสอบมาตรฐาน เป็นลักษณะแบบสอบมาตรฐานที่มีผู้สร้างไว้แล้วสำหรับวัดความสามารถในการคิด สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบทดสอบการคิดทั่วไป และแบบทดสอบการคิดเฉพาะด้าน

1.2 การสร้างแบบวัดการคิดขึ้นใช้เอง แบบทดสอบมาตรฐานสำหรับการคิดที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปนั้น บางครั้งอาจไม่สอดคล้องกับเป้าหมายในการวัด ก็สามารถสร้างแบบทดสอบการคิดขึ้นใช้เองเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการในการวัด

2. การประเมินตามสภาพจริง การประเมินผลและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิดนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันอย่างแยกกันไม่ได้ เพราะครูผู้สอนจะต้องทำหน้าที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้และประเมินผลควบคู่กันไปด้วย

กองวิจัยทางการศึกษา (2545, หน้า 39) กล่าวว่า แบบวัดความสามารถในการคิด มี 2 ลักษณะ คือ แบบสอบมาตรฐานที่ใช้สำหรับวัดความสามารถในด้านการคิด ซึ่งมีผู้สร้างไว้แล้ว กับแบบสอบสำหรับวัดความสามารถในด้านการคิดที่สามารถสร้างขึ้นใช้เอง

1. แบบสอบมาตรฐานใช้สำหรับวัดความสามารถในการคิด เป็นแบบสอบมาตรฐานที่มีผู้สร้างไว้แล้วสำหรับวัดความสามารถในการคิด มี 2 ประเภท คือ

1.1 แบบสอบการคิดทั่วไป เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดให้ครอบคลุมความสามารถในการคิดโดยเป็นความคิดที่อยู่บนพื้นฐานของการใช้ความรู้ทั่วไป แบบสอบลักษณะนี้ส่วนใหญ่เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ

1.2 แบบสอบความสามารถในการคิดลักษณะเฉพาะ เป็นแบบสอบที่มุ่งวัดความสามารถในการคิดเฉพาะที่แสดงถึงลักษณะของการคิด เช่น การคิดแบบนิรนัย ความสามารถประเมินข้อมูลที่ได้จากการสังเกต เป็นต้น

2. การสร้างแบบวัดการคิดขึ้นใช้เอง ถ้าแบบสอบมาตรฐานที่มีใช้กันอยู่ทั่วไป ไม่สอดคล้องกับเป้าหมายการวัดจะต้องหาวิธีสร้างแบบวัดขึ้นใช้เอง เพื่อให้เหมาะสมแก่ความต้องการในการวัดอย่างแท้จริงการคิดเป็นกิจกรรมทางสมองที่เกิดขึ้นตลอดเวลา การคิดที่เราสนใจเป็นการคิดอย่างมีจุดหมาย ซึ่งเป็นการคิดที่นำไปสู่เป้าหมายโดยตรงหรือคิดค้นข้อสรุปอันเป็นคำตอบสำหรับการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาสิ่งใดสิ่งหนึ่ง การคิดจึงเป็นความสามารถอย่างหนึ่งของสมอง การคิดเป็นนามธรรมที่ลักษณะซับซ้อน ไม่สามารถมองเห็น ไม่สามารถสัมผัสผัสได้โดยตรงจึงต้องอาศัยการวัดของนักจิตมิติเข้ามาช่วยในการวัด การสร้างแบบวัดความสามารถในการคิดของบุคคล ผู้สร้างเครื่องมือจะต้องมีความรอบรู้ในแนวคิดหรือทฤษฎีเกี่ยวกับการคิด เพื่อนำมาเป็นกรอบหรือโครงสร้างของการคิด เมื่อมีการกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของโครงสร้างหรือองค์ประกอบ การคิดแล้ว จะทำให้ได้ตัวชี้วัดหรือลักษณะพฤติกรรมเฉพาะที่เป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถบ่งชี้ถึงโครงสร้าง หรือองค์ประกอบการคิด จากนั้นจึงเขียนข้อความตัวชี้วัดตามตัวชี้วัดหรือลักษณะพฤติกรรมเฉพาะแต่ละองค์ประกอบการคิด

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการคิดวิเคราะห์ สามารถวัดและประเมินได้ด้วยแบบทดสอบ ทั้งที่เป็นแบบทดสอบมาตรฐาน และแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง นอกจากนี้ยังสามารถวัดและประเมินผลตามสภาพจริงซึ่งสามารถวัดได้ต่อเนื่องและตรงตามสภาพความเป็นจริง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้สร้างเครื่องมือวัดการคิดวิเคราะห์ ดังนี้ ศิริินภา นามมณี (2551, หน้า 10-109) ได้สร้างแบบวัดการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีกรอบในการออกข้อสอบที่วัดการคิดวิเคราะห์ 3 ด้าน คือ วิเคราะห์ความสำคัญ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์หลักการ นอกจากนี้ เครือวัลย์ ภูมิศรีแก้ว (2552, หน้า 169-175) ได้สร้างแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งครอบคลุม การคิดวิเคราะห์ 3 ด้าน คือ วิเคราะห์ความสำคัญ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์ หลักการในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยสร้างแบบวัดครอบคลุมการคิดวิเคราะห์ 3 ด้านตามทฤษฎีของ Bloom คือวิเคราะห์ ความสำคัญ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์หลักการ โดยประยุกต์ใช้หลักการสร้าง แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ของ คีรินภา นามมณี และเครีอวัลย์ ภูมิศรีแก้ว

8. ทฤษฎีเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์

การคิดวิเคราะห์เป็นกระบวนการที่ใช้ปัญญาหรือใช้ความคิดนำพฤติกรรม ผู้ที่คิดวิเคราะห์เป็นจึงสามารถใช้ปัญญาในชีวิตได้ในทุกๆสถานการณ์เป็นบุคคลที่ไม่โลภ ไม่เห็นแก่ตัวไม่ยึดเอาตนเองเป็นศูนย์กลางมีเหตุผลไม่มีอคติมีความยุติธรรมและพร้อมที่จะ สร้างสันติสุขในทุกโอกาสมีผู้ให้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์ไว้ในลักษณะ ต่าง ๆ ดังนี้

1. ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา (Intellectual Development)

Paiget (1980, อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2552, หน้า 49)

ได้อธิบายพัฒนาการทางสติปัญญาว่าเป็นผลเนื่องมาจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กับสิ่งแวดล้อมโดยบุคคลพยายามปรับตัวโดยกระบวนการดูดซึม (Assimilation) และ กระบวนการปรับให้เหมาะสม (Accommodation) โดยการพยายามปรับความรู้ความคิดเดิมกับ สิ่งแวดล้อมใหม่ซึ่งทำให้บุคคลอยู่ในภาวะสมดุลสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ กระบวนการดังกล่าวเป็นกระบวนการพัฒนาโครงสร้างทางสติปัญญาของบุคคลเชื่อว่า คนเราทุกคนตั้งแต่เกิดมามีความพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและโดยธรรมชาติ แล้วมนุษย์เป็นผู้พร้อมที่จะมีกริยาหรือเริ่มกระทำก่อน (Active) นอกจากนี้ Paiget ถือว่า มนุษย์เรามีแนวโน้มพื้นฐานที่ติดตัวมาแต่กำเนิด 2 ชนิดคือการจัดและรวบรวม (Organization) และการปรับตัว (Adaptation) ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

การจัดและรวบรวม (Organization) หมายถึง การจัดและรวบรวม กระบวนการต่าง ๆ ภายในเข้าเป็นระบบอย่างต่อเนื่องกันเป็นระเบียบและมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตราบที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม

การปรับตัว (Adaptation) หมายถึง การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเพื่ออยู่ ในสภาพสมดุลการปรับตัวประกอบด้วยกระบวนการ 2 อย่างคือ

1. การซึมซาบหรือดูดซึมประสบการณ์ (Assimilation) เมื่อมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ก็จะซึมซาบหรือดูดซึมประสบการณ์ใหม่ให้รวมเข้าอยู่ในโครงสร้างของสติปัญญา (cognitive structure)

2. การปรับโครงสร้างทางเชาวน์ปัญญา (Accommodation) หมายถึง การเปลี่ยนแบบโครงสร้างของเชาวน์ปัญญาที่มีอยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมหรือประสบการณ์ใหม่หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมใหม่

สรุปได้ว่า พัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาบุคคลต้องมีการปรับตัวซึ่งประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญ 2 อย่างคือการซึมซาบหรือการดูดซึมและการปรับโครงสร้างทางสติปัญญาดังกล่าว Piaget กล่าววาระหว่างระยะเวลาตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยรุ่นคนเราจะค่อย ๆ สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น Piaget ได้แบ่งพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาออกเป็นขั้นใหญ่ ๆ 4 ขั้น โดยให้ความหมายของขั้น (Stage) ดังนี้

1. ขั้นระดับเชาวน์ปัญญาหมายถึงระยะเวลาที่ก่อตั้งริเริ่มและรวบรวมความรู้คิด (Mental Operation) หรือเริ่มพัฒนาเชาวน์ปัญญา
 2. การบรรลุถึงขั้นเชาวน์ปัญญาขั้นหนึ่งจะเป็นรากฐานสำหรับพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาขั้นต่อไปหรือการจะกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าการพัฒนาทางเชาวน์ปัญญาเป็นสิ่งที่ต่อเนื่องกัน
 3. ระดับขั้นของการพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาเป็นสิ่งที่เป็นไปตามขั้นไม่ลับสนเป็นต้นว่าขั้นแรกต้องมาก่อนขั้น 2 ขั้น 2 ต้องมาก่อนขั้น 3 เป็นต้น
 4. ขั้นพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาแต่ละขั้นเป็นรากฐานของขั้นต่อไป
- Piaget ถือว่าเด็กทุกคนตั้งแต่เกิดมาพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์นี้ทำให้เกิดพัฒนาการเชาวน์ปัญญา Piaget แบ่งองค์ประกอบที่มีส่วนเริ่มสร้างพัฒนาการเชาวน์ปัญญา มี 4 องค์ประกอบคือ

1. วุฒิภาวะ (Maturation) Piaget กล่าวว่าการเจริญเติบโตด้านสรีรวิทยา โดยเฉพาะเส้นประสาทและต่อมไร้ท่อมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเชาวน์ปัญญาหรือจะต้องจัดประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับความพร้อมหรือวัยของเด็ก

2. ประสบการณ์ (Experience) ทุกครั้งที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมก็จะเกิดประสบการณ์แบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ

2.1 ประสบการณ์ที่เนื่องมาจากปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ (Physical Environment)

2.2 ประสบการณ์เกี่ยวกับการคิดหาเหตุผลและทางคณิตศาสตร์ (Logico mathematical Experience) ซึ่งมีความสำคัญในการแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะทางวิทยาศาสตร์

3. การถ่ายทอดความรู้ทางสังคม (Social Transmission) หมายถึง การที่พ่อ แม่ ครูและผู้ที่อยู่รอบตัวเด็กจะถ่ายทอดความรู้ให้เด็กหรือสอนเด็กที่พร้อมจะรับการถ่ายทอดด้วยกระบวนการซึมซาบประสบการณ์หรือการปรับโครงสร้างทางเชาวน์ปัญญา

4. กระบวนการพัฒนาสมดุล (Equilibration) หรือการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง (Self-Regulation) ซึ่งอยู่ในตัวของแต่ละบุคคลเพื่อจะปรับความสมดุลของพัฒนาการเชาวน์ปัญญาขั้นต่อไปอีกขั้นหนึ่งซึ่งสูงกว่าโดยใช้กระบวนการการซึมซาบประสบการณ์และการปรับโครงสร้างทางสติปัญญา

Piaget กล่าวว่า โดยธรรมชาติแล้วคนเราทุกคนต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมเสมอและจะต้องมีการปรับตัวอยู่เรื่อย ๆ เช่นนี้เป็นเหตุให้คนเรามีพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาและองค์ประกอบ 4 อย่างดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทางเชาวน์ปัญญา

ขั้นพัฒนาการเชาวน์ปัญญา

Paiget (1980, อ้างถึงใน สุรางค์ ไควตระกูล, 2552, หน้า 51-57) ได้แบ่งขั้นพัฒนาการของเชาวน์ปัญญาออกเป็น 4 ขั้นคือ

1. ขั้น Sensorimotor (อายุแรกเกิด ถึง 2 ปี) เป็นขั้นของพัฒนาการทางสติปัญญาความคิดก่อนระยะเวลาที่เด็กอ่อนจะพูดได้ Piaget กล่าวว่าสติปัญญาความคิดของเด็กในวัยนี้แสดงออกโดยทางการกระทำ (Actions) เด็กสามารถแก้ปัญหาได้แม้ว่าจะไม่สามารถที่จะอธิบายได้

2. ขั้น Preoperational (อายุ 18 เดือน - 7 ปี) เป็นขั้นที่เชาวน์ปัญญาและความคิดของเด็กในวัย 18 เดือนถึง 7 ขวบความคิดของเด็กวัยนี้ยังขึ้นอยู่กับการรับรู้เป็นส่วนใหญ่ ไม่สามารถที่จะใช้เหตุผลอย่างลึกซึ้งตั้งแต่เป็นขั้นที่เด็กเริ่มใช้ภาษาสามารถที่จะบอกชื่อสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของเขา สามารถที่จะเรียนรู้ถึงสัญลักษณ์และใช้สัญลักษณ์ได้

3. ชั้น Concrete Operations (อายุ 7-11 ปี) เป็นชั้นที่เชาวน์ปัญญาและความคิดของเด็กในวัย 7 ปีถึง 11 ปีนับว่าเป็นไปอย่างรวดเร็วมากในชั้นนี้ Piaget ได้เรียกว่า Concrete Operations เด็กวัยนี้มีเชาวน์ปัญญาที่มีคุณภาพแตกต่างจากเด็กชั้น Preoperational คือ สามารถที่จะอ้างอิงด้วยเหตุผลและไม่ขึ้นกับการรับรู้จากรูปร่างเท่านั้นเด็กวัยนี้สามารถแบ่งกลุ่มโดยใช้เกณฑ์หลาย ๆ อย่างและคิดย้อนกลับ (Reversibility) ได้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมและความสัมพันธ์ของตัวเลขก็เพิ่มขึ้น

4. ชั้น Formal Operations (อายุ 12 ปี ถึงวัยผู้ใหญ่) เป็นชั้นที่เชาวน์ปัญญาและความคิดของเด็กชั้นสุดท้าย คือเด็กวัยนี้จะเริ่มคิดเป็นผู้ใหญ่ความคิดแบบเด็กสิ้นสุดลง เด็กสามารถที่จะคิดหาเหตุผลนอกเหนือไปจากข้อมูลที่มีอยู่สามารถที่จะคิดอย่างนักวิทยาศาสตร์สามารถที่จะตั้งสมมติฐานและทฤษฎีและเห็นว่าความเป็นจริงที่เห็นด้วยการรับรู้ไม่สำคัญเท่ากับความคิดถึงสิ่งที่จะเป็นไปได้ (Possibility) Piaget ได้สรุปว่า “เด็กวัยนี้เป็นผู้ที่คิดเหนือไปกว่าสิ่งปัจจุบันสนใจที่จะสร้างทฤษฎีเกี่ยวกับทุกสิ่งทุกอย่างและมีความเข้าใจที่จะคิดพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ตัวตนหรือสิ่งที่เป็นนามธรรม”

จากทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ Piaget สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยมีหลักการจัดการศึกษา

1. ในการพัฒนาเด็กควรคำนึงถึงพัฒนาการทางสติปัญญาเด็กและจัดประสบการณ์ให้เด็กอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการนั้นไม่ควรบังคับให้เด็กเรียนในสิ่งที่ยังไม่พร้อมหรือยากเกินพัฒนาการตามวัยของตนเพราะจะก่อให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีได้ เช่น การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามวัยของตนสามารถให้เด็กพัฒนาไปสู่พัฒนาการที่สูงขึ้นเด็กแต่ละคนมีพัฒนาการที่แตกต่างกันถึงแม้อายุจะเท่ากันแต่ระดับพัฒนาการอาจไม่เท่ากันดังนั้นจึงไม่ควรเปรียบเทียบเด็กควรให้เด็กมีอิสระที่จะเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของเขาไปตามระดับพัฒนาการของเขาในการสอนควรใช้สิ่งที่เป็นรูปธรรมเพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจลักษณะต่าง ๆ ได้ดีขึ้นแม้ในพัฒนาการช่วงการคิดแบบรูปธรรมเด็กจะสามารถสร้างภาพในใจได้แต่การสอนที่ใช้อุปกรณ์ที่เป็นรูปธรรมจะช่วยให้เด็กเข้าใจแจ่มชัดขึ้น

2. การให้ความสนใจและสังเกตเด็กอย่างใกล้ชิดจะช่วยให้ได้ทราบลักษณะเฉพาะตัวของเด็ก

3. ในการสอนเด็กเล็ก ๆ เด็กจะรับรู้ส่วนรวม (Whole) ได้ดีกว่าส่วนย่อย (Part) ดังนั้นครูควรสอนภาพรวมก่อนแล้วค่อยแยกสอนทีละส่วน

4. ในการสอนสิ่งใดให้กับเด็กควรเริ่มจากสิ่งที่เด็กคุ้นเคยหรือมีประสบการณ์มาก่อนแล้วจึงเสนอสิ่งใหม่ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเก่าการทำเช่นนี้จะทำให้กระบวนการซึมซับและจัดระบบความรู้ของเด็กเป็นไปด้วยดี

5. การเปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมมาก ๆ ช่วยให้เด็กดูดซึมข้อมูลเข้าสู่โครงสร้างทางสติปัญญาของเด็กอันเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก

2. ทฤษฎีกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของ Bloom (Bloom's Taxonomy of Educational Objectives)

Bloom (1961, อ้างอิงใน ทิศนา แคมมณี, 2544 หน้า 56) แบ่งการเรียนรู้เป็น 6 ระดับ คือ ความรู้ที่เกิดจากการจำ (Knowledge) ซึ่งเป็นระดับล่างสุด ความเข้าใจ (Comprehend) การประยุกต์ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) สามารถแก้ปัญหาและตรวจสอบได้ การสังเคราะห์ (Synthesis) สามารถนำส่วนต่าง ๆ มาประกอบเป็นรูปแบบใหม่ได้ให้แตกต่างจากรูปเดิมโดยเน้นโครงสร้างใหม่และการประเมินค่า (Evaluation) สามารถวัดและตัดสินใจได้ว่าอะไรถูกอะไรผิดประกอบกับการตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผลและเกณฑ์ที่แน่นอนให้แนวคิดเรื่องการกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (Cognitive Domain) ด้านความรู้สึก และเจตคติ (Affective Domain) และด้านทักษะ (Psycho-Motor Domain) โดยในแต่ละด้านจะมีการเรียนรู้ย่อย ๆ มากมายที่แสดงแนวคิดด้านการคิดชัดเจนว่าบุคคลเรียนรู้ทางด้านสติปัญญาหรือการคิดด้านจิตใจ และด้านการกระทำเกี่ยวกับในเรื่องเกี่ยวกับการคิดของ Bloom ให้ข้อคิดเห็นว่า “การคิดของบุคคลเป็นขั้นตอนโดยเริ่มจากการเรียนรู้การจำการเข้าใจและพัฒนาต่อไปถึงขั้นวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินค่า” ซึ่งนับว่า Bloom เป็นผู้ก้าวสู่กระบวนการทางสมองชัดเจน

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Gagne

Gagne และ Briggs (1974, อ้างอิงใน สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ, 2552, หน้า 25) ได้กล่าวถึงสมรรถภาพในการเรียนรู้ด้านทักษะทางสติปัญญาว่าเป็นความสามารถในการใช้สมองคิดหาเหตุผลโดยใช้ข้อมูลประสบการณ์ความรู้ความคิดในด้านต่าง ๆ นับแต่การเรียนรู้ขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นทักษะง่าย ๆ ไปสู่ทักษะที่ยากสลับซับซ้อนมากขึ้นทักษะทางสติปัญญาที่ควรได้รับการฝึก คือความสามารถในการจำแนกความสามารถในการคิดรวบยอดเป็นรูปธรรมความสามารถในการแก้ปัญหาและได้

กล่าวถึงสมรรถภาพในการเรียนรู้ของมนุษย์ด้านยุทธศาสตร์ในการคิดว่าเป็นความสามารถในการทำงานภายในสมองของมนุษย์ซึ่งควบคุมการเรียนรู้ การเลือกรับรู้ การแปลความ การดึงความรู้ ความจำ ความเข้าใจและประสบการณ์เดิมออกมาใช้ผู้มียุทธศาสตร์ในการคิดจะมีเทคนิคในการดึงความรู้ ความจำ ความเข้าใจและประสบการณ์เดิมที่สะสมเอาไว้ออกมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถแก้ปัญหาที่มีสถานการณ์แตกต่างกันได้ดีและสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์

จากแนวคิดของนักการศึกษา นักจิตวิทยาการศึกษาที่กล่าวมานี้เป็นแนวคิดด้านพัฒนาการคิดของเด็กโดยเฉพาะในช่วงอายุ 7-9 ปี เมื่อพบสิ่งแวดล้อมปัญหาสถานการณ์และสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่มีส่วนกระตุ้นการคิดเด็กจะรับข้อมูลเหล่านั้นเข้าสู่กระบวนการทางสมองแล้วตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยการคิดเป็นกระบวนการในที่สุดเด็กจะได้คำตอบว่าควรตอบได้หรือเลือกอะไรเพราะอะไรที่เป็นรูปธรรมมากขึ้นสิ่งที่เราคิดมีความสำคัญมาก เพราะสะท้อนสาระแห่งความเป็นคนภายในตัวตนของเราออกมาเราคิด เช่น สิ่งที่เราแสดงออกมาย่อมเป็นเช่นนั้นความคิด ณ จุดเริ่มต้นของเราเป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวในการแสดงออกของเราได้

9. แนวทางในการพัฒนาการคิดวิเคราะห์

ศิริกาญจน์ โกลุมภ์ และดาริณี คำวังนัง (2546, หน้า 26) ได้นำเสนอทักษะย่อยที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความตระหนักในปัญหาและเป็นพื้นฐานในการคิดวิเคราะห์หาทางเลือกจากทักษะขั้นเริ่มต้นไปสู่ทักษะที่ซับซ้อน ดังนี้

1. การสังเกตเป็นทักษะขั้นต้นในการศึกษาปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและทางสังคม ครูอาจฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการสังเกตโดยตรง เช่น การสังเกตปรากฏการณ์ธรรมชาติ สังเกตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน สังเกตการณ์ดำรงชีวิตของสัตว์ สังเกตของจริง ฯลฯ และสังเกตโดยทางอ้อม เช่น การสังเกตจากภาพถ่าย แผนที่ วิดีทัศน์ รูปจำลอง สไลด์ การเล่นเกมบางประเภท เช่น เกมจับผิดหรือเกมจับคู่ภาพ เป็นต้น การฝึกการสังเกตจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการเฝ้าดูรายละเอียดของสถานการณ์ต่าง ๆ พฤติกรรมของคน วัตถุสิ่งของ รายงานหรือบุคคล

2. การวัดและการใช้ตัวเลข ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนจะต้องเกี่ยวข้องกับการชั่งน้ำหนัก การวัดส่วนสูง การวัดใช้ การวัดพื้นที่ ปริมาตร การคำนวณทางคณิตศาสตร์ การดูเวลา วัน เดือน ปี ที่เป็นตัวเลข ซึ่งผู้เรียนควรได้รับการฝึกหัดทั้งโดยการคิดคำนวณและการสังเกตเพื่อประมาณการ

3. การจำแนกประเภท สิ่งของที่อยู่รอบตัวเราสามารถจัดเป็นประเภทได้หลายประเภทตามเกณฑ์ที่ใช้ เช่น สี รูปร่าง อายุ ขนาด ลักษณะคล้ายคลึงหรือแตกต่าง ซึ่งผู้เรียนควรได้รับการฝึกจำแนกประเภท คน สัตว์ สิ่งของ ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยใช้เกณฑ์ที่ตนสร้างขึ้น เพื่อฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยจำแนกประเภทของสิ่ง ต่าง ๆ

4. การสื่อสาร สามารถสังเกตได้จากการฟัง พูด อ่าน เขียน รวมทั้งการแสดงออกทางหน้าตา ท่าทางเป็นสิ่งที่เรียนควรได้รับการฝึกให้มีความสามารถรับรู้และส่งข่าว ความรู้สึกแนวความคิด หรือปัญหาต่าง ๆ กับผู้อื่น

5. การใช้ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางกับเวลา เช่น ความสัมพันธ์ของเวลาในการลำดับเหตุการณ์จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ความสัมพันธ์ของวัตถุ สิ่งของ สถานที่ บุคคล ซึ่งสัมพันธ์กันในแง่ของเวลาและระยะทาง การลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามลำดับก่อน-หลัง ที่สัมพันธ์กับความใกล้ไกลของระยะทาง

6. การทำนาย เป็นการคาดการณ์ถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วยความมั่นใจมากกว่าการเดา เพราะมีการศึกษาหลักฐานต่าง ๆ อย่างรอบคอบ หรือการสังเกตการณ์สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างต่อเนื่อง จนมั่นใจว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์เช่นนี้แล้วจะเกิดเหตุการณ์หนึ่งตามมา เช่น การเห็นมดย้ายรังอาจทำนายว่า อีกไม่นานจะเกิดฝนตกหนัก เป็นต้น

7. การอ้างอิงเป็นการลงความเห็น โดยพิจารณาจากหลักทั่วไป ไปสู่เรื่องเฉพาะเป็นการแสดงนัยหรือการลงสรุป หรือการตัดสินสาเหตุของบางสิ่งบางอย่าง

8. การนิยามปฏิบัติการ เป็นการกำหนดความหมายหรือการอธิบายสถานการณ์บางสิ่งบางอย่าง เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันได้ง่ายขึ้น

9. การแปลความหมายข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้มาแปลความ หรือ ตีความหมายโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การหาค่าสถิติ การเขียนกราฟแบบต่าง ๆ หรือการอธิบายแล้ว

10. การตั้งสมมติฐาน เป็นการคาดเดาหรือคาดการณ์โดยอาศัยข้อมูลอ้างอิงเกี่ยวกับสาเหตุหรือผลที่จะเกิดขึ้น แล้วทดสอบว่าสมมติฐานใดถูกต้องที่สุด โดยการสังเกตหรือการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อส่งผลให้เกิดการปรับปรุงหรือตั้งสมมติฐานใหม่สรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการใช้สติปัญญาเพื่อการแยกแยะทางความคิด หรือทางวัตถุของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อให้

เห็นองค์ประกอบ เพื่อศึกษาแต่ละองค์ประกอบหรือว่าแยกแยะ เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดสิ่งนั้น หรือเรื่องนั้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น จะนำเฉพาะส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีความกะทัดรัดและสัมพันธ์สอดคล้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะวิชาการรวมทั้งสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ได้แก่ระดับสติปัญญาการคิดการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนซึ่งแสดงให้เห็นด้วยคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือการรายงานทั้งเขียนและพูดการทำงานที่ได้รับมอบหมายตลอดจนการทำการบ้านในแต่ละรายวิชานักการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นพฤติกรรมที่กระทำได้น้อยก่อนที่จะมีการเรียนการสอนจะพัฒนาขึ้นหลังจากได้รับการอบรมสั่งสอนและฝึกฝนโดยตรงซึ่งผลที่เกิดจากการสอนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงออกทั้ง 3 ด้านได้แก่ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัยซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สามารถวัดขนาดความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่งซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำด้านความสามารถทางร่างกายและสมองส่วนประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์นั้น นักการศึกษาได้จำแนกไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์การเรียนการสอนที่แตกต่างกันไปด้วย ดังนี้

Bloom (Bloom, 1965, p.121) ได้จำแนกวัตถุประสงค์ทางการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ด้านคือ

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) คือมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความสามารถทางสมองหรือสติปัญญาด้านความรู้ความเข้าใจการนำไปใช้การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า
2. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) คือ มุ่งพัฒนาคุณลักษณะด้านจิตใจหรือความรู้เกี่ยวกับความสนใจเจตคติและการปรับตัวเป็นต้น

3. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) คือมุ่งพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและสมองที่มีความสามารถในการปฏิบัติจนเกิดทักษะมีความชำนาญในการดำเนินงานต่าง ๆ

นอกจากนี้ Bloom ยังแบ่งระดับของพิสัยการรู้ออกเป็น 6 ระดับด้วยกันหรือที่รู้จักกันดีในนามทฤษฎีของ Bloom (Bloom's Taxonomy, 1965, p.98) ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการจดจำในสิ่งที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วได้เช่น การจำในเรื่องของคำจำกัดความ (Definition) แนวคิดรวบยอด (Concept) ทฤษฎี (Principles) สูตรต่าง ๆ (Formulus) เป็นต้น
2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการด้านความเข้าใจที่แท้จริงในสิ่งที่ได้จดจำนั้นซึ่งนักเรียนสามารถที่จะเรียบเรียงและอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยคำพูดของตนเอง
3. การนำไปใช้ (Application) หมายถึง ความสามารถในการใช้ข้อมูลต่าง ๆ ในบริบทใหม่ ๆ เพื่อแก้ปัญหาที่ต่าง ๆ ได้เพื่อตอบคำถามหรือเพื่อจัดกระทำกับงานอย่างอื่นได้ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้อาจจะเป็นกฎทฤษฎี สูตรแนวคิดรวบยอดหรือกระบวนการก็ได้
4. การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะข้อมูลออกเป็นส่วน ๆ เพื่อศึกษาและหาความสัมพันธ์ของข้อมูลในแต่ละส่วนนั้นได้
5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถในการนำข้อมูลแต่ละส่วนมาหลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียวกันเป็นแบบแผนเป็นโครงสร้างในภาพรวมได้
6. การประเมินค่า (Evaluating) หมายถึง ความสามารถในการใช้หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนได้มอบหมายให้นักเรียนกระทำได้

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความเข้าใจความสามารถและทักษะวิชาการรวมทั้งสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ได้แก่ ระดับสติปัญญาการคิด การแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนซึ่งแสดงให้เห็นด้วยคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการวัดพฤติกรรมการเรียนรู้นี้ให้ตรงและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านวิชาการนี้มีเครื่องมือในการวัดผลอยู่หลายชนิดเช่นการสังเกตการสัมภาษณ์ แต่การวัดความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ด้านวิชาการควรใช้แบบทดสอบ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, หน้า 85) แบบทดสอบ (Test) หมายถึง ชุดของข้อคำถามหรือ

ปัญหาที่ออกแบบสร้างขึ้นอย่างมีระบบและกระบวนการเพื่อค้นหาตัวอย่างของพฤติกรรมของผู้สอบภายใต้เงื่อนไขเฉพาะอย่างชนิดของแบบทดสอบที่นิยมเขียนกันมีอยู่ 5 แบบคือ แบบความเรียง (Essay) แบบถูกผิด (True False) แบบเติมคำ (Completion) แบบจับคู่ (Matching) และแบบเลือกตอบ (Multiple Choices) ซึ่งรายละเอียดของแบบทดสอบทั้ง 5 แบบ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2548, หน้า 187-194) มีดังนี้

1. แบบความเรียง (Essay Questions) เป็นข้อสอบที่ให้เสรีภาพแก่ผู้ตอบในการประมวลคัดเลือกความรู้ความสามารถที่ตนมีอยู่นำมาจัดระบบเรียบเรียงและเขียนเป็นคำตอบเมื่อพิจารณาถึงความเป็นอิสระในการตอบสามารถแบ่งข้อสอบออกเป็น 2 ประเภทคือ

1.1 ข้อสอบความเรียงไม่จำกัดคำตอบ

1.2 ข้อสอบความเรียงจำกัดคำตอบ

2. แบบถูกผิด (True-False) เป็นข้อสอบที่ให้ผู้สอบเลือกตอบคำตอบที่เป็นไปได้ 2 อย่างเช่นข้อความที่กำหนดให้นั้นถูกหรือผิดใช่หรือไม่ใช่จริงหรือเท็จ เป็นต้น

3. แบบเติมคำ (Completion) เป็นข้อสอบที่ผู้สอบต้องคิดคำตอบขึ้นมาเองเหมาะสมสำหรับวัดความรู้ความจำเกี่ยวกับคำศัพท์ข้อเท็จจริงหลักการ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

4. แบบจับคู่ (Matching) เป็นข้อสอบที่ให้ผู้ตอบจับคู่ระหว่างคำหรือข้อความสองคอลัมน์ที่มีความสัมพันธ์หรือสอดคล้องกันโดยทั่วไปคอลัมน์ทางซ้ายมือจะเป็นข้อคำถามส่วนคอลัมน์ทางขวามือจะเป็นคำตอบ

5. แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางเพราะสามารถใช้วัดผลการเรียนรู้ทั้งความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้และผลการเรียนรู้ขั้นสูงได้สามารถสร้างให้วัดได้ครอบคลุมเนื้อเรื่องตามโครงสร้างอย่างมีประสิทธิภาพและนำไปพัฒนาเป็นแบบทดสอบมาตรฐานได้แต่มีข้อจำกัดที่สร้างให้มีคุณภาพดีได้ยากต้องใช้ผู้รู้ในเนื้อหาและมีทักษะในการเขียนข้อสอบค่อนข้างสิ้นเปลืองเวลาและแรงงานไม่ค่อยเหมาะสมสำหรับวัดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เป็นข้อสอบที่ให้ผู้สอบเลือกตอบจากตัวเลือกที่กำหนดให้ข้อสอบแบบหลายตัวเลือกประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ตัวคำถาม (Stem) และตัวเลือก (Alternatives หรือ Options) ซึ่งนิยมใช้ 3-6 ตัวเลือก ในส่วนของตัวเลือกประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกเรียกว่าตัวคำตอบ (Answer หรือ Key) 1 ตัวส่วนที่เหลือเป็นตัวเลือกที่ผิดเรียกว่าตัวลวง (Distracters)

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวัดดูว่านักเรียนมีพฤติกรรมต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใดเป็นการตรวจสอบ การเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมองซึ่งเป็นผลจากการได้รับการฝึกฝนอบรมในช่วงที่ผ่านมา การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถวัดได้ 2 แบบตาม จุดมุ่งหมายและลักษณะวิธีการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1 การวัดด้านปฏิบัติเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของนักเรียนโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนแสดงความสามารถในรูปของการกระทำจริง

2 การวัดด้านเนื้อหาเป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาอันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนรวมถึงพฤติกรรมทางความสามารถ ด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

สรุปได้ว่า ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชานั้นสามารถวัดได้ 2 แบบคือการวัดด้านการปฏิบัติและการวัดด้านเนื้อหาตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของวิธีสอน และการเขียนแบบทดสอบ ทั้ง 5 แบบนี้เวลาเขียนจะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวัดและแต่ละแบบต้องรักษาความเป็นปรนัย (Objectivity) ในการวัดผลซึ่งความเป็นปรนัยหมายถึงข้อสอบที่คนอ่านแล้วรู้ว่าถามอะไรสอบเสร็จแล้วไม่ว่าใครตรวจให้คะแนนค่าของคะแนนจะเท่ากันและการแปลความหมายของคะแนนในข้อนั้นจะตรงกันจากแบบทดสอบดังกล่าวนี้ แบบทดสอบที่นิยมใช้มากที่สุดในปัจจุบันคือแบบทดสอบแบบเลือกตอบทั้งนี้เพราะสามารถวัดได้คลุมจุดประสงค์และตรวจให้คะแนนได้แน่นอนจึงสะดวกต่อการนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิชาการมากกว่าแบบอื่น ๆ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกแบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 4 ตัวเลือก โดยวัดพฤติกรรม 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ และด้านการประเมินค่า

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายทั่วไปของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีบุคคลหลายท่านที่ให้ ความหมายคำนิยามไว้ เช่น

บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 53) ได้กล่าวว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ในเนื้อหาสาระและตามจุดประสงค์ของวิชาอาจจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

1) แบบทดสอบอิงเกณฑ์ หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตาม จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่การวัดตรงจุดประสงค์คือหัวใจสำคัญของ แบบทดสอบ

2) แบบทดสอบอิงกลุ่ม หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ ครอบคลุมหลักสูตรจึงสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรความสามารถในการจำแนกผู้สอบ ตามความเก่งอ่อนได้ดีเป็นหัวใจของข้อสอบในแบบทดสอบนี้

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2548, หน้า 16) ได้เสนอความหมายของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถทางวิชาการเช่นแบบทดสอบ วิชาเลขคณิตเป็นต้นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความมุ่งหมายที่สำคัญคือแบบทดสอบที่ ใช้วัดผลการเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชาและทักษะต่าง ๆ ของแต่ละสาขาวิชาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สาขาวิชาทั้งหลายที่ได้จัดสอนในระดับชั้นต่าง ๆ ของแต่ละโรงเรียน

สรุปว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่สร้าง ขึ้นเพื่อใช้วัดความรู้ทักษะความสามารถของแต่ละบุคคลซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ใน เนื้อหาวิชาที่สอนนั้น

4. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบทดสอบอิงเกณฑ์ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 59-61) กล่าวถึงการสร้าง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์ดำเนินตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์จุดประสงค์เนื้อหาชั้นแรกจะต้องทำวิเคราะห์ดูเนื้อหาที่ ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และที่จะต้องวัดแต่ละหัวข้อต้องให้นักเรียนเกิดพฤติกรรม หรือสมรรถภาพอะไรกำหนดออกมาชัดเจน

4.2 กำหนดพฤติกรรมย่อยที่ออกข้อสอบจะพิจารณาว่าจะวัดพฤติกรรม ย่อยอะไรบ้างอย่างไรข้อพฤติกรรมย่อยดังกล่าวคือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั่นเองเมื่อ กำหนดจำนวนข้อที่ต้องการจริงเสร็จแล้วต้องพิจารณาว่าจะออกข้อสอบเกินเท่าใดทั้งนี้ หลังจากที้นำไปทดลองใช้และวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบรายข้อแล้วจะต้องตัดข้อที่มี คุณภาพไม่เข้าเกณฑ์ออกข้อสอบที่เหลือจะได้ไม่น้อยกว่าจำนวนต้องการจริง

4.3 กำหนดรูปแบบของข้อสอบและศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบขั้นตอนนี้เหมือนขั้นตอนที่ 2 ของการวางแผนสร้างแบบอิงกลุ่มทุกประการคือตัดสินใจว่าจะใช้ข้อคำถามรูปแบบใดและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบเพื่อนำไปใช้ในการเขียนข้อสอบ

4.4 เขียนข้อสอบลงมือเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามตารางที่กำหนดจำนวนข้อสอบของแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและใช้รูปแบบเทคนิคการเขียนตามที่ศึกษา

4.5 ตรวจสอบข้อสอบนำข้อสอบที่เขียนเสร็จแล้วมาตรวจทานอีกครั้งโดยพิจารณาความถูกต้องตามหลักวิชาภาษาที่ใช้เขียนมีความชัดเจนเข้าใจง่ายหรือไม่ตัวถูกตัวลวง

4.6 ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและข้อสอบที่วัดแต่ละจุดประสงค์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและด้านเนื้อหาจำนวนไม่ต่ำกว่า 3 คนพิจารณาข้อสอบว่ามีความตรงกับจุดประสงค์หรือไม่ควรพิจารณาให้เหมาะสม

4.7 พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลองนำข้อสอบทั้งหมดที่ผ่านการพิจารณาว่าเหมาะสมเข้าเกณฑ์ในขั้นที่ 6 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบมีคำชี้แจงเกี่ยวกับแบบทดสอบวิธีตอบจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

4.8 ทดลองใช้วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุง

4.9 พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2548, หน้า 178-179) ได้เสนอวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ว่าการสร้างแบบทดสอบจะต้องมีวิธีการเตรียมตัว การวางแผนเพื่อให้แบบทดสอบดังกล่าวมีกลุ่มตัวอย่างของพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างเด่นชัดซึ่งจะต้องอาศัยกลวิธีในการสร้างแบบทดสอบสามารถแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปของการสอบให้อยู่ในรูปของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยระบุเป็นข้อ ๆ และให้วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมเหล่านั้นสอดคล้องกับเนื้อหาสาระทั้งหมดที่จะทำการทดสอบด้วย

ขั้นที่ 2 กำหนดโครงเรื่องของเนื้อหาสาระที่จะทำการทดสอบให้ครบถ้วน

ขั้นที่ 3 เตรียมตารางเฉพาะหรือผังของแบบทดสอบเพื่อแสดงถึงน้ำหนักของเนื้อหาวิชาแต่ละส่วนและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ต้องการทดสอบให้เด่นชัด

สั้นกะทัดรัดและมีความชัดเจน

ขั้นที่ 4 สร้างข้อกระทงทั้งหมดที่ต้องการจะทดสอบให้เป็นไปตาม สัดส่วนของน้ำหนักที่ระบุไว้ในตารางเฉพาะ

สรุปได้ว่า แบบทดสอบต้องสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนโดย วัดได้ทั้งความรู้ ความจำ การนำไปใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบและหา คุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความยาก อำนาจจำแนก ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ก่อนนำไปใช้ กับผู้เรียน

5. ลักษณะแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2548, หน้า 225-227) กล่าวถึงคุณลักษณะของ แบบทดสอบหลายตัวเลือกที่ดีไว้ดังนี้

- 5.1 ข้อคำถามที่เป็นส่วนนำนั้นควรใช้ภาษากระทัดรัดชัดเจนได้ใจความ และเรื่องที่ถามควรเป็นเรื่องที่สำคัญเพียงเรื่องเดียวในแต่ละข้อ
- 5.2 ข้อคำถามควรใช้ข้อความในเชิงบวกหลีกเลี่ยงการใช้ข้อความในเชิง ปฏิเสธแต่ถ้าจำเป็นต้องใช้ควรขีดเส้นใต้หรือเขียนเป็นตัวเน้นคำที่เป็นปฏิเสธเพื่อให้เห็นได้ ชัดเจน
- 5.3 ข้อกระทงแต่ละข้อควรเป็นอิสระหรือแยกขาดจากกันไม่ขึ้นกับข้อ อื่น ๆ ในแบบทดสอบนั้น ๆ
- 5.4 ถ้าข้อคำถามข้อดีที่ต้องอาศัยกราฟตารางและอื่น ๆ ตัวคำถามและ ตัวเลือกจะต้องหาจากข้อมูลหรือมีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลที่มาจากกราฟหรือตาราง
- 5.5 ตัวเลือกที่ถูกต้องควรเป็นคำตอบที่สมบูรณ์ที่สุดและจะต้องระวางว่ามี ตัวเลือกที่เป็นคำตอบเพียงตัวเดียวเท่านั้น
- 5.6 คำที่จะให้ความหมายควรให้อยู่ในตัวคำถามส่วนคำกำจัดความให้อยู่ในตัวเลือก
- 5.7 ควรหลีกเลี่ยงการใช้ตัวเลือกประเภทถูกทุกข้อหรือถูกทุกข้อที่กล่าว มาหรือคำตอบถูกไม่ได้ให้ไว้
- 5.8 การเขียนคำถามจะต้องระวางไม่ให้คำตอบของข้อหนึ่งมาจากคำถาม อีกข้อหนึ่ง
- 5.9 ลักษณะของข้อคำถามจะต้องไม่ก่อให้เกิดการชี้แนะคำตอบ
- 5.10 การจัดเรียงตำแหน่งตัวเลือกที่ถูกของข้อต่าง ๆ ควรจะอยู่ใน

ลักษณะร่วม

- 5.11 ตัวเลือกที่ถูกควรกระจายไปยังลำดับที่ ก ข ค ง หรือ จ ใน สัดส่วนที่ไม่ต่างกันมากนัก
- 5.12 การจัดเรียงข้อกระทงและการดำเนินการจัดพิมพ์ควรอยู่ในรูปแบบ เดียวกัน
- 5.13 ข้อคำถามข้อหนึ่งควรจะมีสั้นสุดลงในหน้าเดียวกันไม่ควรที่จะมี คำถามและตัวเลือกข้อเดียวกันไปอยู่แยกไปคนละหน้าเพราะจะทำให้ผู้ตอบสับสน
- สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี คือ แบบทดสอบที่สามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมายมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้หลักการของเยาเวดี วิบูลย์ศรี (2548, หน้า 225-227) คือแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ กำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดโครงสร้างเนื้อหา สร้างตารางแบบทดสอบ และสร้างข้อสอบตามสัดส่วนของน้ำหนัก ยึดหลัก คุณลักษณะที่ดีของแบบทดสอบหลายตัวเลือก โดยผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ ดังนี้

เดมคักดี คทวณิช (2546, หน้า 78) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะพยายามทำกิจกรรมหนึ่ง กิจกรรมใดที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ไม่ว่างานนั้นจะมี ความยากลำบากหรือประสบปัญหาเล็กน้อยเพียงใดก็ตาม บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูงจะอดทนและไม่เกิดความย่อท้อ ในทางตรงกันข้ามกลับยิ่งพยายามหาทางฝ่าฟัน อุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยตนเองเพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจที่จะเกิดขึ้นกับตน ในขณะที่เดียวกันถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถผ่านพ้นปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้แล้ว บุคคลที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะรู้สึกกังวลอยู่ตลอดเวลา

สุรวงศ์ โค้วตระกูล (2552, หน้า 172) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะ

ประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนเองตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

McClelland & Others (1953 pp.110-111, อ้างถึงใน วรันฐิยา ไชยลา, 2550, หน้า 38) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ว่าเป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แข่งขันกัน ด้วยมาตรฐานอันดีเลิศ (Standard of Excellence) หรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง มีความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อ มีความสบายใจ เมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จล้มเหลว

Atkinson (1966 pp.240-241, อ้างถึงใน วรันฐิยา ไชยลา, 2550, หน้า 38) ได้อธิบายว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินจากตนเองหรือบุคคลอื่น โดยเทียบกับมาตรฐานอันดีเลิศผลจากการประเมินอาจเป็นสิ่งที่พอใจเมื่อกระทำจนสำเร็จ หรือไม่พอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จ

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความพยายามของผู้เรียนที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยคาดหวังว่าการกระทำนั้นจะประสบความสำเร็จ และเมื่อพบกับอุปสรรคก็จะมีคามมุ่งมั่นในการที่จะเอาชนะโดยหาวิธีการในการเผชิญกับอุปสรรคนั้นอย่างไม่ย่อท้อ

2. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้อธิบายลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ไว้ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 199) ได้สรุปถึงบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีคุณลักษณะดังนี้ ได้แก่ 1) มีความกล้า กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ กล้าเผชิญความสำเร็จหรือความล้มเหลว 2) มีความมุ่งมั่นพยายาม ชอบทำงานที่ท้าทาย ความคิดและความสามารถ 3) มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง รู้จักหน้าที่และภารกิจของตนเอง 4) มีความรอบรู้ในการตัดสินใจ และการติดตามผลการตัดสินใจของตนเองและ 5) มีความสามารถในการคาดการณ์ล่วงหน้าแม่นยำ และ 6) มีความสามารถที่จะทำงานที่จะประสบความสำเร็จได้มากและด้วยความสามารถที่มีอยู่

สุรางค์ โค้วตระกูล (2552, หน้า 178) กล่าวว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีพฤติกรรมต่อไปนี้ได้แก่ 1) มีความรับผิดชอบในงานที่ตนทำ 2) รู้จักตั้งวัตถุประสงค์ของงานที่จะต้องทำเพื่อความสำเร็จ ไม่สูงหรือต่ำจนเกินไป หรือรู้จักเสี่ยงระดับปานกลาง 3) รู้จักใช้ข้อมูลย้อนกลับในการปรับการตั้งความคาดหวังของความสำเร็จของงานในอนาคต และ 4) มีความพยายามไม่ทอดทิ้งเพื่อทำงานให้สำเร็จ

McClelland (อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2552, หน้า 98) McClelland ได้สรุปว่า คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะต่อไปนี้ได้แก่ 1) เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบพฤติกรรมของตนและตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ในการทำงาน 2) เป็นผู้ที่ตั้งวัตถุประสงค์ที่จะมีโอกาสจะทำได้สำเร็จ 50-50 หรือเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงปานกลาง 3) พยายามที่จะทำงานอย่างไม่ทอดทิ้งจนถึงจุดหมายปลายทาง 4) เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการวางแผนระยะยาว 5) ต้องการข้อมูลผลย้อนกลับของผลงานที่ทำและ 6) เมื่อประสบความสำเร็จมักจะอ้างสาเหตุภายใน เช่น ความสามารถและความพยายาม

สรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือผู้ที่มีความกล้า ความมุ่งมั่นพยายามไม่ทอดทิ้งเพื่อทำงานให้สำเร็จ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบในงานที่ทำ รู้จักตั้งวัตถุประสงค์ของงานที่จะต้องทำเพื่อความสำเร็จ

3. บทบาทของครูในการส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า 231) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจที่สำคัญในการเรียนการสอนคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งจะช่วยให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการในการเรียน ประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงานและการดำรงชีวิต โดยครูมีหน้าที่ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

1. เพิ่มความต้องการความสำเร็จ และลดความกลัว ความล้มเหลว ซึ่งจำเป็นที่ครูจะต้องจัดประสบการณ์ให้นักเรียนประสบความสำเร็จซ้ำ ๆ ติดต่อกันเป็นเวลานาน
2. ช่วยให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนที่เรียนไม่ยากจนเกินไป ทำให้นักเรียนมีโอกาสสำเร็จได้ โดยครูใช้วิธีการแบ่งงานหรือบทเรียนออกเป็นตอนหรือเป็นหน่วยและให้ฝึกทำทีละหน่วย เมื่อสำเร็จขั้นตอนนี้แล้ว จึงฝึกในขั้นต่อไป วิธีนี้นักเรียนจะไม่เกิดความรู้สึกว่างานยากหรือซับซ้อน และครูควรคอยดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะขั้นตอนที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถทำผ่านได้สำเร็จลุล่วง

3. ชี้้นำให้ผู้เรียนเห็นว่า ในสังคมมีบุคคลตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งธรรมชาติของบุคคลนั้นมักชอบการเลียนแบบ มีความพยายามและไม่ต้องการด้อยกว่าคนอื่น ดังนั้น ถ้านักเรียนได้ตัวอย่างที่ดีเป็นแบบยึดถือจะเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4. แสดงให้ผู้เรียนเห็นว่า สังคมเราต้องการคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง การที่จะมีคุณลักษณะเช่นนั้นจะต้องสร้างนิสัยที่ดีในการเรียนและการทำงาน การรู้จักจุดบกพร่องในการทำงานของตนเอง มีระเบียบวินัย มีความสามารถในการพัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ และพฤติกรรมให้เป็นบุคคลที่สังคมต้องการสอดคล้องกับปทัสถานและค่านิยมของสังคม ก็จะพัฒนาตนเองไปสู่การเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

5. พยายามควบคุมความอ่อนแอและทอดอหย อันเป็นอุปสรรคสำคัญของความสำเร็จในการเรียนนอกจากนี้ครูจะต้องสร้างบรรยากาศในการเรียนให้รู้สึกอบอุ่นเป็นมิตร ไม่เคร่งเครียด และวิตกกังวลจนเกินไป

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2552, หน้า 180-182) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียน ไว้ดังนี้

1. ปรับปรุงวิธีสอนของครูโดยตรง วิธีการที่นักจิตวิทยาเชื่อว่าจะเป็นการช่วยส่งเสริมแรงจูงใจของนักเรียน มีดังนี้

1.1 ครูควรจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่ทำหายความอียากรู้อียากรเห็นของนักเรียน

1.2 บอกวัตถุประสงค์เฉพาะของบทเรียนให้นักเรียนทราบ

1.3 พยายามให้งานแก่นักเรียนตามความสามารถและให้โอกาสนักเรียนทุกคนมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสำเร็จในการเรียนรู้อ

1.4 พยายามให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน และแนะนำให้นักเรียนใช้ข้อมูลป้อนกลับช่วยปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น

1.5 พยายามพบนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยนักเรียนวิเคราะห์สาเหตุความสำเร็จหรือไม่สำเร็จในการเรียนของนักเรียน

1.6 ใช้หลักการในการอบรมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ช่วยนักเรียน

1.7 บรรยากาศของห้องเรียนต้องปราศจากการขู่เข็ญ หรือต้องเป็นบรรยากาศที่นักเรียนให้ความไว้วางใจในครูว่าเป็นผู้ที่คอยเอื้อการเรียนรู้อของนักเรียนอยู่เสมอ

1.8 ใช้หลักการสอนของนักจิตวิทยามนุษยนิยม มาสโลว์ ที่กล่าวว่า “นักเรียนจะเรียนรู้ก็ต่อเมื่อความต้องการพื้นฐานที่จะต้องซ่อมสมปรารถนา”

1.9 ครูจะต้องเป็นผู้ที่เป็นแบบในการแสดงความกระตือรือร้นในเวลาเรียน

2. การทำงานร่วมกับนักเรียนเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งอาจจะทำได้ดังต่อไปนี้

2.1 ช่วยนักเรียนในการตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ

2.2 ช่วยนักเรียนให้รู้จักวางแผนในการทำงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว

ยาว

2.3 ช่วยนักเรียนให้รู้จักประเมินผลของงานที่ทำและนำข้อมูลผลย้อนกลับมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

2.4 ช่วยนักเรียนในการวิเคราะห์สาเหตุของความสำเร็จหรือไม่สำเร็จ

2.5 ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าของความพยายามในการทำงาน

2.6 ช่วยนักเรียนให้ค้นพบความสามารถพิเศษของตนในวิชาต่าง ๆ และช่วยนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้วิชานั้น ๆ

2.7 ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล เกี่ยวกับการตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศให้ใกล้เคียงกับระดับความสามารถของตน

2.8 ช่วยนักเรียนจัดเวลาทำการบ้านและดูหนังสือที่บ้าน และการเตรียมตัวสำหรับสอบ

3. การทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ครูอาจใช้วิธีต่อไปนี้

3.1 ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน

3.2 วางแผนร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนเวลาอยู่บ้าน เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้เวลาอยู่ที่บ้านให้เป็นประโยชน์

3.3 ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน ช่วยดูแลเอาใจใส่ในการทำการบ้านของนักเรียน

3.4 ในกรณีที่ผู้ปกครองจะให้ให้นักเรียนช่วยทำงานบ้าน ครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาทำการบ้าน

3.5 สนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

สรุปได้ว่า ครูและผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันตามความสามารถ ผู้สอนจะต้องพยายามกระตุ้นสิ่งเหล่านั้นออกจากตัวผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอนที่สอดคล้องกับการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้เรียน อันจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

4. การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

Murray (1938, อ้างถึงใน วรวันฐิยา ไชยลา, 2550, หน้า 46)

เป็นนักจิตวิทยาบุคลิกภาพที่นิยมการทำจิตวิเคราะห์ร่วมกับประสบการณ์ในคลินิคทำให้เขามีความสนใจเกี่ยวกับแรงจูงใจและความต้องการ เขาเชื่อว่าหากผู้ให้ความช่วยเหลือบุคคลที่ปัญหาทางจิต อารมณ์ และบุคลิกภาพ สามารถเข้าใจความต้องการของผู้เข้ามาขอการบำบัดก็จะช่วยให้ผู้นั้นสามารถลดความกดดันทางอารมณ์ และปรับปรุงบุคลิกภาพได้ แต่การที่จะเข้าใจแรงใจและความต้องการของบุคคลไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ จำเป็นต้องมีเครื่องมือทางจิตวิทยาที่เป็นรูปธรรมเพื่อช่วยในการวิเคราะห์ ดังนั้น เขาจึงสร้างเครื่องมือเป็นแบบทดสอบวัดแรงจูงใจและความต้องการของบุคคล ชื่อว่า TAT (Thematic Apperception Test) ซึ่งในแบบทดสอบ TAT นี้ประกอบด้วยรูปภาพ 20 รูป ที่สามารถตีความได้หลายอย่าง (Ambiguous) มีชุดสำหรับผู้ชาย ผู้หญิง เด็กชายและเด็กหญิง ผู้ถูกทดสอบจะดูภาพเหล่านี้แล้วจะบอกผู้ทดสอบว่าเห็นอะไรจากภาพที่ให้ดู คำบอกเล่าของผู้รับการทดสอบจะถูกนำไปวิเคราะห์และตีความว่า จิตใต้สำนึกของผู้ถูกทดสอบเป็นอย่างไร เขากำลังมีปัญหาทางจิตหรืออารมณ์ในด้านใด TAT เป็นแบบทดสอบชนิด Projective Test วิธีการใช้แบบทดสอบ การให้คะแนน และการตีความต้องได้รับการเรียนและฝึกฝน จึงจะใช้ได้อย่างไม่ผิดพลาด

McClelland (1961, อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว้ตระกูล, 2552, หน้า 173)

McClelland ได้ใช้วิธีการที่เรียกว่า เทคนิคการฉายออก Projective Technique) ของ McClelland ที่เรียกว่า แบบทดสอบที่มมาติดแอฟเพอเซ็ปชั่น (Thematic Apperception Test) หรือเรียกชื่อย่อว่า ทีเอที (TAT) ซึ่งเป็นภาพชุด แต่ละภาพจะมีรูปคนอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ และให้ตอบคำถาม 4 ข้อต่อไปนี้

1. ภาพที่ท่านเห็นแสดงอะไรบ้าง ใครคือบุคคลที่ท่านเห็นในภาพ

2. ทำไมบุคคลนั้นจึงอยู่ในสถานการณ์นั้นมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นก่อนนี้
3. บุคคลที่ท่านเห็นในรูปกำลังคิดอะไร หรือต้องการอะไร
4. ต่อไปจะเกิดอะไรขึ้นการตอบคำถาม 4 ข้อของผู้ที่มีแรงจูงใจไฟ

สัมผัสสูงและแรงจูงใจไฟสัมผัสต่ำจะแตกต่างกัน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดแรงจูงใจไฟสัมผัส จัดว่าเป็นการวัดทางด้านบุคลิกภาพในการแสดงออกของบุคคลโดยมีความพยายามที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่วางเอาไว้ ซึ่งสามารถกระทำได้หลายวิธีตามความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายในการวัดที่แตกต่างกันไป สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือที่จะนำมาใช้วัดแรงจูงใจไฟสัมผัสของนักเรียนมาจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจไฟสัมผัสของ แวรวรี ลิฬหวนิช (2554, หน้า 112-113) และวรัญญา ไชยลา (2550, หน้า 123-125) ซึ่งเป็นแบบ สอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผู้วิจัยได้นำมาปรับแก้เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจไฟสัมผัสจำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 100 คะแนน ผู้วิจัยได้ใช้คะแนนจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจไฟสัมผัสมาจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ นักเรียนที่แรงจูงใจไฟสัมผัสสูง ปานกลางและต่ำ โดยประยุกต์ใช้เกณฑ์ร้อยละ 33 ของการวิเคราะห์ข้อสอบแบบอิงกลุ่มที่เรียกว่า เทคนิค 33 เปอร์เซนต์ (ลัวน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543, หน้า 186) โดยนักเรียนร้อยละ 33 ของกลุ่มที่มีคะแนนสูง จัดให้เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจไฟสัมผัสสูง และนักเรียนร้อยละ 33 ของกลุ่มที่มีคะแนนต่ำจัดให้เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจไฟสัมผัสต่ำ และส่วนของนักเรียนร้อยละ 34 ที่อยู่ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำจัดให้เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจไฟสัมผัสปานกลาง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

สุคนธ์ สุขนันต์ (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนการตอบสนองด้วยท่าทางผลการวิจัย พบว่า วิธีสอนการตอบสนองด้วยท่าทางสามารถช่วยแก้ปัญหาเด็กอ่อนหรือเด็กที่มีความสามารถทางภาษาต่ำกว่าระดับชั้นเรียน ให้กล้าพูดกล้าแสดงออกด้วยการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตามกำหนดด้วยความสมัครใจ ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนามีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารต่อไป

แรกขวัญ ครองงาม (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด โดยใช้วิธีการสอนการตอบสนองด้วยท่าทาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษอีกทั้งวิธีสอนนี้เน้นพัฒนาทักษะการฟังเพราะทักษะการฟังเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดซึ่งเป็นการสอนที่ไม่ฝืนหลักธรรมชาติของการสอนภาษา ในกิจกรรมนักเรียนได้ปฏิบัติตามตัวอย่างจากครูและอาสาสมัครหลาย ๆ ครั้ง ช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการออกเสียงคำศัพท์ รูปประโยคและไม้อายที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมก่อให้เกิดความสนุกสนานซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

จันทนา หน่อสุวรรณ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนโดยเฉลี่ยร้อยละสูงกว่าร้อยละ 65 ซึ่งเป็นเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน

อุมาภรณ์ ทองเสมอ (2548, หน้า 84) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานและรูปภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กชนันท์ ช่มอาวุธ (2549, หน้า 72) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหอเซฟอุปถัมภ์ สามพรานจังหวัดนครปฐม ที่สอนด้วยเทคนิค CIRC กับการสอนแบบปกติ จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 80 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผนแผนละ 5 คาบ รวมทั้งสิ้น 20 คาบ ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- และ 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC มีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดรุณี อินทร์บัว (2549, หน้า 64-65) ได้ศึกษาผลการเรียนด้วยเทคนิค CIRC ในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค CIRC มีคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาไทยเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค CIRC มีเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยที่มีเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บุษบา รัตนวิศ (2549, หน้า 76) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ในชั้นทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 48 คน สามารถทำ คะแนน จากแบบฝึกทั้ง 10 แบบฝึกได้คะแนนเฉลี่ย 90.39 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 90.39 ส่วนคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 37.48 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.70 ดังนั้นประสิทธิภาพแบบฝึกมีค่าเท่ากับ $90.39/93.70$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80 / 80

อัจฉราวรรณ ศิริรัตน์ (2549, หน้า 157) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แบบฝึก การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเมื่อกาญจนบุรี นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบฝึกการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเมื่อกาญจนบุรี นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อันธิกา ศรีชะตา (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย ทำทางและเล่าเรื่องเป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นความคิดสร้างสรรค์ในตัวนักเรียน นักเรียนจะได้รับ โอกาสที่จะฝึกเขียน ฝึกบรรยายฝึกแสดงออก มีการแลกเปลี่ยนความคิด นักเรียนเรียนรู้ ภาษาอังกฤษได้เร็ว จำได้ขึ้นใจและสามารถผลิตภาษาที่ซับซ้อนพูดได้อย่างลึกซึ้ง สามารถ ติดต่อสื่อสารได้อย่างเต็มที่และบรรยากาศในเวลาเรียนไม่เคยเครียดพบว่านักเรียนมีความ กระตือรือร้นที่จะพูดและแสดงทำทางประกอบคำศัพท์ นักเรียนบางคนแสดงทำทางตาม เพื่อน บางคนคิดทำทางใหม่ ๆ เป็นของตนเอง นักเรียนบางคนไม่กล้าพูดเป็นประโยคตั้งแต่ แสดงทำทางตามเพื่อน

จิรภา จันทพัฒน์ (2550, หน้า 116-117) ได้ศึกษาผลการด้วยเทคนิค CIRC ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC มีความเข้าใจในการอ่านหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนและมีความสามารถในการเขียน ภาษาไทยหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน

นัยนา จันตาวงศ์ (2551, หน้า 43) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการอ่านเพื่อ ความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ของ โรงเรียนแม่ก่งวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวนนักเรียน 14 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยวิธีซีไออาร์ซีได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละของความต่างระหว่าง หลังเรียนและก่อนเรียนอยู่ที่ 31.43% ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์พัฒนาการที่ตั้งไว้ที่ 25% และ นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีซีไออาร์ซี มีการแสดงออกของพฤติกรรมด้านการปฏิบัติตนที่ดีต่อ เพื่อนและด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับสูงมาก

ผานิตา เพิ่มพูลทรัพย์ (2551, หน้า 90) ได้วิจัยผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาโปใหญ่-โคกสุวรรณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด และกลุ่มร่วมมือที่ใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เพชรวิ ลิงวิ (2551, หน้า 142) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนไก่อ่เตี้ย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC กับการสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ฤชทัย ไชยขาว (2551, หน้า 131) ได้ปฏิบัติการพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเป้า (รัฐราษฎร์บำรุง) สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 พบว่า ผลการพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนมาตรา ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้วยเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชัชวาล แสงจักรวาท (2552, หน้า 82) ได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้รูปแบบ การเรียนการสอนแบบร่วมมือแบบผสมผสานการอ่านและการเขียน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวนนักเรียน 16 คน จำนวน 20 ชั่วโมง ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือแบบ ผสมผสานการอ่านและการเขียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มอยู่ใน ระดับดีมาก

วรภาพร สิมมา (2552, หน้า 58) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ ปวส. 2 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ที่ได้รับ

การสอนอ่านโดยใช้วิธีแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานและวิธีสอนการอ่านตามคู่มือครู ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน จำนวน 20 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธีแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธีแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน มีการพัฒนาการของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องจากการทดสอบย่อยเป็นคะแนนร้อยละ 72.00, 95.20 และ 97.20 ตามลำดับ

สมสมร ที่ฎเวียง (2552, หน้า 67) ได้ศึกษาเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีสำโรงชนูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต 2 อำเภอศรีสำโรง จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2552 จำนวน 52 คน จำนวน 20 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสามารถในการทำงานกลุ่มในระดับดี และมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบ CIRC ในระดับมาก

วิภาพรรณ นำอุทิศ (2552, หน้า 77) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนเรียนและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีระดับความสามารถอยู่ในกลุ่มสูง กลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ในระดับมาก

ดารุณี คำมูล (2552, หน้า บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผลการศึกษาพบว่าความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนจำนวน 27 คน โรงเรียนหนองโนวิทยาคารพบว่า ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการตอบสนอง

ด้วยท่าทาง มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 81.48 ของนักเรียนทั้งหมด ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 โดยทุกคนทำคะแนนได้มากกว่า 30 คะแนน ซึ่งมีคะแนนเกินครึ่งของคะแนนเต็มคะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมดเฉลี่ยร้อยละ 84.26 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป

ธนินฐา พรหมกอง (2554, หน้า 78) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 30 คน โรงเรียนสมสะอาดสวนฝ้าย อำเภอดงขุดม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.08/76.33

สดใส ชุมปัญญา (2555, หน้า 191) ได้ศึกษาผลการใช้กลวิธีอธิบายร่วมกับเทคนิค CIRC ที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติต่อ วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนดงมะไฟวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 23 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ในระยะหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีอธิบายร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Steals (1990, p. 1564) ได้ศึกษาการอ่านและการเขียนโดยใช้ยุทธวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับนักเรียนเกรด 9 และเกรด 11 จำนวน 81 คน ผลการทดลองพบว่า คะแนนทดสอบมาตรฐานในการอ่านและเขียนของนักเรียนกลุ่มเกรด 9 เป็นที่น่าพอใจ ส่วนกลุ่มทดลองในกลุ่มนักเรียนเกรด 11 พบว่า มีคะแนนเพิ่มขึ้นในด้านการอ่าน และสำหรับกลุ่มควบคุมในกลุ่มนักเรียนเกรด 11 พบว่า มีคะแนนเพิ่มขึ้นในด้านการอ่านและการเขียน

Lumpkin (1991, Abstract) ศึกษาผลการสอนทักษะการคิดวิเคราะห์ที่มีต่อการคิดวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในเนื้อหาวิชาสังคมของนักเรียนเกรด 5 และเกรด 6 ผลการศึกษาพบว่า เมื่อได้สอนทักษะการคิดวิเคราะห์แล้วนักเรียน

เกรด 5 และเกรด 6 มีการคิดวิเคราะห์ไม่แตกต่างกัน นักเรียนเกรด 5 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในเนื้อหาวิชาสังคมไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนเกรด 6 ที่เป็นกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในเนื้อหาวิชาสังคมสูงกว่ากลุ่มควบคุม

Albano (1992, Abstract) ได้ทำการวิจัยเรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนตอบโต้และการเขียนบรรยายของนักเรียนเกรด 7 จำนวน 30 คน ของโรงเรียนขนาดกลางที่ Long Inland รัฐนิวยอร์ก (New York) หลังจากที่นักเรียนได้อ่านนวนิยาย 3 เล่ม ระหว่างเรียนแล้ว นักเรียนได้ทำแบบทดสอบวัดระดับความสนใจในนวนิยาย เขียนเรื่องย่อและตอบคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจในนวนิยาย จำนวน 25 ข้อ ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่มีความสนใจในการอ่านสูง จะสามารถเขียนโต้ตอบและเขียนบรรยายได้ชัดเจน ถูกต้องและมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ดีกว่านักเรียนที่มีความสนใจในการอ่านต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการอ่านมีผลต่อการเขียนในระดับสูง

Bramlett (1994, pp.67-84) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้โปรแกรม CIRC กับนักเรียนชั้นปีที่ 3 จำนวน 198 คน จาก 9 ห้องเรียน เมื่อวัดด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ (California Achievement Test) จากกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน พบว่า กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำนั้น มีความพึงพอใจในโปรแกรม CIRC

Jewell (1994, Abstract) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลกระทบของการดำเนินการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านการอ่านและด้านภาษา โดยรูปแบบการสอนแบบ Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) กับครู 51 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่งและนักเรียน 1,058 คน ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง ครู 25 คนและครู 26 คน ให้เข้ากลุ่มควบคุม พบว่า 1) การใช้วิธีการดำเนินการติดตามดูแลช่วยเหลือชั้นเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการนำรูปแบบการสอนแบบ CIRC ไปใช้ในชั้นเรียนของครู 2) การใช้วิธีการดำเนินการติดตามดูแลช่วยเหลือชั้นเรียนไม่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของนักเรียนในกิจกรรมการสอนแบบ CIRC ในรูปแบบที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากครูที่เข้าร่วมในการอบรมช่วงเริ่มต้นเท่านั้น 3) การใช้วิธีการดำเนินการติดตามดูแลช่วยเหลือไม่มีผลให้ระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าครูที่เข้าร่วมในการอบรมช่วงเริ่มต้นเท่านั้น 4) ระดับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนจากแบบทดสอบหลังการทดลอง

ได้รับการทำนายตามผลคะแนนที่มาจากแบบทดสอบก่อนการทดลอง 5) การอบรมในโปรแกรมส่งเสริมรูปแบบการสอน CIRC ทั้งในแบบที่มีและไม่มี การดำเนินการติดตามการดูแลช่วยเหลือ ไม่มีผลกระทบต่อระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้กิจกรรมการสอนแบบ CIRC

Steven & Slavin (1995, pp.321–351) ได้ศึกษาผลระยะยาวของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ในการสอนอ่านและภาษาศาสตร์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทัศนคติต่อการอ่านและภาษาศาสตร์และความตระหนักรู้ในเมตาคอกนิชัน เมื่อระยะเวลา 2 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีความตระหนักรู้ในวิธีเมตาคอกนิชันมากกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนดั้งเดิม นักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการในห้องเรียน CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์ การอ่านจับใจความและการใช้ภาษาสูงกว่านักเรียนพิการในโรงเรียนแบบดั้งเดิม ไม่มีความแตกต่างกันในทัศนคติที่มีต่อการอ่านและการเขียนอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC กับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม

Rashed (1990, p.732–A) ได้ศึกษาวิธีสอนอย่างมีประสิทธิภาพ (นั่นคือ การตอบสนองด้วยท่าทาง) ซึ่งสามารถนำไปใช้ปรับปรุงทักษะความเข้าใจในการฟังของนักเรียนชาวอียิปต์ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้ เพื่อสำรวจพฤติกรรมของนักเรียนและกลยุทธ์ที่ยอมรับได้ในการดำเนินการเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนความเข้าใจในการฟัง ผลการศึกษาพบว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางให้ผลดีกว่าวิธีสอนแบบฟัง-พูดอย่างมีนัยสำคัญในการปรับปรุงอัตราการบรรลุถึงความเข้าใจในการฟังของนักเรียนผู้ฟังที่ประสบความสำเร็จในความเป็นพิศการทั้งหมดสูงกว่าผู้ฟังที่ไม่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก ในด้านพฤติกรรมที่แตกต่างกันและด้านกลยุทธ์ที่ยอมรับได้พบว่า ผู้ถูกทดลองที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จใช้พฤติกรรมและกลยุทธ์อย่างเดียวกันเกือบทั้งหมดในการปฏิบัติงานความเข้าใจในการฟัง

Furuhata (1997, p.3429–A) ได้ศึกษาวิธีการเพื่อกำหนดการรับรู้ของนักเรียนชาวญี่ปุ่นที่มีต่อวิธีการสอนแบบเดิมเทียบกับวิธีการสอนแบบธรรมชาติและแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ วิธีการศึกษาใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามเชิงสำรวจ ผลการศึกษาจากการตีความโดยรวมพบว่านักเรียนชาวญี่ปุ่นโดยรวมของวิธีการและเทคนิคที่ใช้เป็นวัตรกรรมมากกว่าวิธีการสอนแบบเดิม เช่น หลีกเลี่ยงการใช้ไวยากรณ์ การใช้ภาษาอังกฤษอย่างเดี่ยวของผู้สอน การเน้นทักษะการฟัง

การพูดการใช้เกมและบทบาทการเล่นแบบสมมุติ การใช้อุปกรณ์เสริมการสอน และใช้คำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ (วิธีการสอนโดย การตอบสนองด้วยท่าทาง) นักศึกษาญี่ปุ่นแสดงให้เห็นว่าชอบวิธีการสอนมากกว่า เช่นการแก้ไขข้อผิดพลาดมีคำตอบเฉพาะภาษาที่สอง และการท่องจำรายการคำศัพท์สำหรับการอ่านจากการวิเคราะห์กลุ่มย่อย พบว่ามีแนวโน้มอย่างเดียวกันเฉพาะในกลุ่มอายุ คือ นักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าชอบวิธีการสอนแบบใหม่มากกว่าวิธีการสอนแบบเดิมเพื่อเปรียบเทียบนักเรียนที่มีอายุมากกว่าไม่มีแนวโน้มที่ชัดเจนจากเพศ ระยะเวลาความสามารถและประเภทของโปรแกรมหรือหลักสูตร ในด้านชอบสไตล์การเรียน นักเรียนชาวญี่ปุ่นชอบการเรียนที่มีการเคลื่อนไหวร่างกายมากที่สุดและรองลงมาคือการเรียนที่ใช้ลักษณะการฟัง นักเรียนชอบทำงานเป็นกลุ่มมากกว่าการทำงานเป็นรายบุคคลและชอบทำงานร่วมกันทั้งสองเพศมากกว่าความแตกต่างทางเพศในสไตล์การเรียน พบว่า นักเรียนหญิงญี่ปุ่นชอบการเรียนที่มีการเคลื่อนไหวร่างกายมากกว่านักเรียนชายและนักเรียนชายชอบทำงานอยู่ในกลุ่มเพศตรงข้ามมากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนที่มีอายุมากกว่าชอบทำงานในกลุ่มเพศตรงข้ามมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่านักเรียนในโรงเรียนปกติชอบทำงานในกลุ่มเพศตรงข้ามมากกว่านักเรียนในโรงเรียนหลักสูตรพิเศษ

Raptine (2004, p.388) ได้ศึกษาการสอนตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง แนวทางการปฏิบัติและทฤษฎีในภาพรวมและการประเมินภายในกรอบมาตรฐานระดับชาติโดยได้ทำการศึกษาการสอนภาษาต่างประเทศโดยใช้วิธีการสอนการตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง

จากผลการวิจัยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิค TPR พบว่า เป็นเทคนิคและรูปแบบที่พัฒนาการอ่านนั้นได้ผลดีและสามารถทดลองกับนักเรียนได้ทุกระดับชั้นและทุกสาขาวิชา เป็นรูปแบบการเรียนร่วมมือกันที่น่าสนใจ เป็นวิธีช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ มีความรับผิดชอบต่องานของตนเองและงานของกลุ่ม ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการนำแนวทฤษฎีหลักการและแนวคิดดังกล่าวข้างต้น โดยผู้วิจัยวิเคราะห์และสังเคราะห์มาเป็นชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผู้วิจัยสร้างขั้นตอนการสอนอ่าน 3 ขั้นตอนหลัก 7 กิจกรรมย่อย ดังนี้

1. ขั้นก่อนอ่าน

ขั้นนำ ทบทวนบทเรียน และเสนอบทเรียน โดยครูเป็นผู้นำเสนอ บทเรียนและแนะนำให้ผู้เรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับบทอ่าน แล้ว ครูทบทวน บทเรียนโดยครูพูดภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ซึ่งเป็นประโยคคำสั่งภาษาอังกฤษ แล้วปฏิบัติตามคำสั่งนั้นให้ดูเป็นตัวอย่าง 2-3 ครั้ง จากนั้นขออาสาสมัครหรือครูเลือก ตัวแทนนักเรียน 3-5 คน พร้อมทั้งให้สัญญาณแก่นักเรียน ที่เป็นตัวแทนนักเรียนให้ปฏิบัติตาม เป็นตัวอย่างพร้อม ๆ กับครู ครูออกคำสั่งโดยสลับคำสั่งไปมา จากนั้น ครูออกคำสั่งให้นักเรียนที่เป็นอาสาสมัครปฏิบัติเป็นกลุ่มและเดี่ยว จากนั้นครูออกคำสั่งให้นักเรียนทั้งชั้น ปฏิบัติตาม

2. ขั้นระหว่างการอ่าน

2.1 ขั้นปฏิบัติ เมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนสามารถเข้าใจคำสั่งแล้ว ครูสั่งให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ โดยไม่ต้องดูแบบอย่างจากครู อาจจะปฏิบัติทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือ รายบุคคล

2.2 ขั้นประเมินผลและข้อมูลย้อนกลับ ครูจะประเมินโดยการสังเกตและให้ข้อมูลย้อนกลับ (feed back) โดยการพูดหรือแสดงอาการชมเชยเมื่อนักเรียนปฏิบัติได้ ถูกต้อง และให้คำแนะนำแก้ไขสำหรับนักเรียนที่ไม่เข้าใจ สำหรับขั้นนี้ ครูจะต้องใช้ ตลอดเวลา ทุกกระยะของการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน และให้นักเรียนออกคำสั่ง เลียนแบบ ต่อจากนั้น ครูผู้สอนอาจใช้กิจกรรมเสริมการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น บทบาทสมมติ การเล่นเกม การแสดงท่าทางประกอบเพลง เพื่อให้นักเรียน เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเกิดความมั่นใจในการเรียนในการใช้ภาษายิ่งขึ้น

2.3 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนฝึก ทำงานเป็นทีมทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกันมีการฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice) และการฝึกแบบอิสระ (Free Practice)

2.4 ขั้นตอนการทดสอบ (Testing) โดยทดสอบเป็นรายบุคคลแล้วนำ คะแนนของสมาชิกในทีมทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

3. ขั้นหลังการอ่าน

3.1 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) โดยให้ รางวัลเกียรติบัตรหรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีถึงเกณฑ์ที่กำหนด

3.2 ขั้นทำแบบฝึกหัดส่งเสริมการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้

โดยครูสุรพยำเขียนคำสั่งต่าง ๆ บนกระดาน ซึ่งในขณะที่ครูเขียนคำสั่งแต่ละครั้ง ครูจะปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ๆ ให้นักเรียนดูด้วย เพื่อเป็นการสุรพยำและประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้ว จากนั้นจะเป็นการศึกษาเนื้อหาสาระเพิ่มเติมจากใบความรู้ แบบเรียน หรือเอกสารอื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องและประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้เรียนมาด้วยการทำแบบฝึกหัด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกึ่งทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest-Posttest Design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบของการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายกุสุมาลย์ 2 อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 12 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนนาเพียงสว่างวิทยานุกูล โรงเรียนชมชนบ่อแสนพันมิตรภาพที่ 211 โรงเรียนบ้านกุงศรี โรงเรียนบ้านจิวศิริราษฎร์บำรุง โรงเรียนบ้านซ่งเต่า โรงเรียนบ้านนาเพียงเก่า สนธิราษฎร์สามัคคี โรงเรียนบ้านสนามบิน โรงเรียนบ้านหนองปลาตอง (ประชาวิทยาคาร) โรงเรียนบ้านอุ่มจาน โรงเรียนบ้านโคกสะอาดโรงเรียนแก่งคำประชาสามัคคี และโรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคารจำนวน 224 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

บ้านหนองบัวสร้างวิทยาอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากใช้โรงเรียน เป็นหน่วย (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 124) เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีบริบท ใกล้เคียงกัน

รูปแบบของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ซึ่งดำเนินการทดลองตามแบบ แผนการวิจัย คือ แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest- Posttest Design) (ชูศรี วงศ์รัตน์ และองอาจ นัยพัฒน์, 2551, หน้า 41) ดังตาราง 1 ตาราง 1 รูปแบบการทดลองก่อนเรียนและหลังเรียน (The One Group Pretest- Posttest Design)

กลุ่มทดลอง	ทดสอบก่อนเรียน	กระบวนการทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
A	T ₁	X	T ₂

A แทน กลุ่มทดลอง

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

X แทน การจัดกระทำหรือการใช้ตัวแปรทดลอง (Treatment)

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

ซึ่งดำเนินการทดลองตามขั้นตอน ดังนี้ คือก่อนเรียนนำแบบทดสอบการอ่านจับ ใจความภาษาอังกฤษ แบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบตามลำดับ แล้วบันทึกเป็นคะแนนก่อนเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จนครบ 10 ชุด ในระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัย มีการทดสอบย่อยของชุดฝึกแต่ละชุดแล้วบันทึกเป็นคะแนนระหว่างเรียน หลังเรียนนำ แบบทดสอบการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ แบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้นักเรียนทำตามลำดับ แล้วบันทึกเป็น คะแนนหลังเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนของการวิจัยโดยรวมเป็นแผนภาพดังนี้

ภาพประกอบ 2 แผนภาพขั้นตอนของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 4 ประเภท ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนทั้งหมด 10 ชุดฝึกดังนี้

- 1.1 ชุดที่ 1 Brunei Darussalam
- 1.2 ชุดที่ 2 Cambodia
- 1.3 ชุดที่ 3 Indonesia
- 1.4 ชุดที่ 4 Laos
- 1.5 ชุดที่ 5 Malaysia
- 1.6 ชุดที่ 6 Myanmar
- 1.7 ชุดที่ 7 Philippines
- 1.8 ชุดที่ 8 Singapore
- 1.9 ชุดที่ 9 Thailand
- 1.10 ชุดที่ 10 Vietnam

แต่ละชุดจะประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ 1 แผน (ชุดละ 2 ชั่วโมง)

2. แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ

3. แบบทดสอบเพื่อวัดการคิดวิเคราะห์ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนการสร้าง ดังต่อไปนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษ แบบเรียน เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหา และกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร จากเอกสาร ตำราหนังสือเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาและการพัฒนา

1.3 เลือกเนื้อหาที่มีปัญหาอุปสรรคหรือมีความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แล้วแบ่งเนื้อหา ที่จะสอนออกเป็นหน่วยการเรียนรู้ โดยกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เชิงพฤติกรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ทั่วไป เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

1.4 กำหนดเรื่องที่จะพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร โดยแบ่งเนื้อหาแต่ละตอนออกเป็น เนื้อหาย่อย จากง่ายไปหายาก เนื้อหาย่อยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงเนื้อหาย่อยสุดท้าย ให้ตรงตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ได้กำหนดไว้ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

1.1 ชุดที่ 1 Brunei Darussalam

1.2 ชุดที่ 2 Cambodia

1.3 ชุดที่ 3 Indonesia

1.4 ชุดที่ 4 Laos

1.5 ชุดที่ 5 Malaysia

1.6 ชุดที่ 6 Myanmar

1.7 ชุดที่ 7 Philippines

1.8 ชุดที่ 8 Singapore

1.9 ชุดที่ 9 Thailand

1.10 ชุดที่ 10 Vietnam

1.5 ดำเนินการสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน

บ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร ให้เสร็จเรียบร้อยทั้ง 10 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

1.5.1 ส่วนที่ 1 คำชี้แจง ประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับครู และชี้แจง สำหรับผู้เรียน

1.5.2 ส่วนที่ 2 ชุดฝึกทักษะการอ่าน ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน กระดาษคำตอบแบบทดสอบ ก่อนเรียน บทเนื้อหา คำศัพท์ แบบฝึกหัดเสริมทักษะ แบบทดสอบหลังเรียน กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน ใบบันทึกคะแนนชุดฝึก บรรณานุกรม และ ภาคผนวก

1.5.3 ส่วนที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดฝึกทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

1.5.3.1 ศึกษาวิธีการสร้างคู่มือ วิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบาย รายวิชา เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผล ประเมินผล

1.5.3.2 ศึกษาหลักการ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ ชุดฝึกทักษะจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.5.3.3 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนชุดฝึก ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR เข้ามาประยุกต์ใช้ ร่วมกับชุดฝึก ชุดฝึกละ 2 ชั่วโมง ซึ่งแต่ละแผนประกอบด้วย ชื่อสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการ จัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล สื่อการเรียนรู้ กิจกรรมเสนอแนะ ข้อเสนอแนะของ ผู้ตรวจสอบ / นิเทศ และบันทึกผลหลังสอนซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ ชุดละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง ดังนี้

1.6 นำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับ เทคนิค TPR ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคารให้ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปสู่ การปรับปรุง พัฒนาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นซึ่งรายชื่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ประกอบด้วย

1.6.1 นายจุฑัย ชลามาตย์ อาจารย์พิเศษ ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผู้เชี่ยวชาญทางด้าน

การเขียน การอ่าน และการแปลความหมายภาษาอังกฤษ

1.6.2 ดร.สมพร หลิมเจริญ คีษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลประเมินผล

1.6.3 นางกาญจนา อุปพงษ์ ครูชำนาญการพิเศษ (สาขาวิชา

ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคารอำเภอบ้านกู่สุมาลย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ

1.6.4 นางพรรณอร ศรีสำราญ ครูชำนาญการพิเศษ (สาขาวิชา

ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษและการวัดผลประเมินผล

1.6.5 นางพัชริดา บริบูรณ์ ครูชำนาญการพิเศษ (สาขาวิชา

ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเซกา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ

1.7 ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คนประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วย

เทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ซึ่งผลการประเมิน มีคะแนนเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.48 แปลความหมาย อยู่ในระดับ เหมาะสมมากที่สุด

1.8 ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค

TPR สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพ ความเหมาะสมและความสอดคล้อง ซึ่งมีกระบวนการดำเนินการทดลองดังต่อไปนี้

1.8.1 การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง คือ ทำการทดลองเพื่อหา

ประสิทธิภาพกับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายสุมาลย์ 2 อำเภอสุมลย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยทดลองใช้กับนักเรียนที่มีผลการเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน จำนวน 3 คน ทดลองครั้งละ 1 คน การทดลองในขั้นนี้เป็นการศึกษาทดลอง เพื่อสำรวจข้อบกพร่องชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ขณะที่ทำการทดลองผู้วิจัยสังเกตอย่างใกล้ชิด เพื่อบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้น ตรวจคำตอบในรูปแบบทดสอบ และซักถามข้อบกพร่องของชุดฝึกทักษะ และแบบทดสอบกับนักเรียน

ในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงและเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการทดลอง

1.8.2 การทดลองกลุ่มเล็ก คือ นำชุดฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษร่วมกับวิธีการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขหลังจากการทดลองใช้แบบหนึ่งต่อหนึ่งแล้วไปทดลองกลุ่มเล็กกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายกุสุมาลย์ 2 อำเภอกุสุมาลย์ โดยทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเก่ง จำนวน 3 คน กลุ่มปานกลาง จำนวน 4 คน และกลุ่มอ่อน จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 10 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ เพื่ออภิปรายในภายหลัง เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขชุดฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดลอง

1.8.3 การทดลองกลุ่มภาคสนามคือ นำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองภาคสนามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายกุสุมาลย์ 2 อำเภอกุสุมาลย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขชุดฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดลองและประสิทธิภาพของชุดฝึกเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

1.9 นำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ปรับปรุงแก้ไขและมีความถูกต้องเรียบร้อย ไปทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

2. แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ

2.1 ศึกษารายละเอียดของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 104) และศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์จากชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความจากหนังสือการวัดผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2553, หน้า 73-91) จากหนังสือกลยุทธ์

การสอนคิดวิเคราะห์ของสุวิทย์ มูลคำ (2550, หน้า 23) และจากหนังสือเทคนิคการวัดผล การเรียนรู้ของล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 133)

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความโดยอาศัยความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษา แล้วสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยจากเนื้อหา แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 50 ข้อ เพื่อจะเลือกใช้จริง 30 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความที่พิมพ์เสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.5 ปรับปรุงแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ ตามอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำและเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ความชัดเจนของคำถามและให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงแล้วนำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความสอดคล้องข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตั้งแต่ .80-1.00

2.6 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .80-1.00 จำนวน 30 ข้อ จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

2.7 นำแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความจำนวน 30 ข้อไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายกุสุมาลย์ 2 (โรงเรียนชุมชนบ่อแสนพันมิตรภาพที่ 211 ซึ่งมีนักเรียน จำนวน 57 คน) ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.8 นำผลจากการตรวจมาวิเคราะห์รายข้อหาค่าความยาก (p) รายข้อ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ .20-.80 และหาค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบทดสอบ และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-1.00 จำนวน 30 ข้อ ผลปรากฏว่าค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.21-0.76 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.76

2.9 นำแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (0.8 ขึ้นไป) โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson ผลปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

2.10 พิมพ์แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์

3.1 ศึกษารายละเอียดของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 104) และศึกษาเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้จากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

3.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์จากหนังสือการวัดผลการศึกษาของสมนึก ภัททิยธนี (2553, หน้า 73-91) จากหนังสือกลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์ของ สุวิทย์ มูลคำ (2550, หน้า 23) และจากหนังสือเทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ของล้วน สายยศและอังคณา สายยศ (2543, หน้า 133)

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ คือวัดการคิดวิเคราะห์ความสำคัญ การคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และการคิดวิเคราะห์หลักการจากเนื้อหาบทความ ข่าว เพลง นิทานและบทสนทนาแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ เพื่อจะเลือกใช้จริง 30 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ ที่พิมพ์เสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.5 ปรับปรุงแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ ตามอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำและเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ความชัดเจนของคำถามและให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงแล้วนำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความสอดคล้องข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตั้งแต่ .80-1.00

3.6 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .80-1.00 จำนวน 30 ข้อ จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

3.7 นำแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์มาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์จำนวน 30 ข้อไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายกุสุมาลย์ 2 (โรงเรียนชุมชนบ่อแสนพินมิตรภาพที่ 211 ซึ่งมีนักเรียน จำนวน 57 คน) ซึ่งไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง

3.8 นำผลจากการตรวจมาวิเคราะห์รายข้อหาค่าความยาก (p) รายข้อ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ .20-.80 และหาค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อ ของแบบทดสอบ และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-1.00 จำนวน 30 ข้อ ผลปรากฏว่า ค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.21-0.76 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.78

3.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อมาวิเคราะห์หาค่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (0.8 ขึ้นไป) โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson ผลปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

3.10 พิมพ์แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับ กลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 ศึกษารายละเอียดของสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและการวัดผล ประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 104) และศึกษาเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้จากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

4.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ จากหนังสือการวัดผล การศึกษาของ สมณี กัททิยธนี (2553, หน้า 63) การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล ของธานีทร์ ศิลป์จารุ (2552, หน้า 67) เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้ของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543, หน้า 89-90)

4.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะและเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมต่างๆ ทางสมอง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 50 ข้อเพื่อจะเลือกใช้จริง 30 ข้อประเมินค่าโดยการตรวจคำตอบตอบถูก ให้ 1 คะแนนตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

4.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่พิมพ์เสร็จแล้วเสนอ อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ จุดประสงค์การเรียนรู้

4.5 ปรับปรุงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามอาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำและเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้รู้ความชัดเจนของคำถามและให้ข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงแล้วนำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความสอดคล้องข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ตั้งแต่ .80-1.00

4.6 คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .80-1.00 จำนวน 30 ข้อ จากผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน

4.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อไปทดลอง (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ โรงเรียนในศูนย์เครือข่ายกุสุมาลย์ 2 โรงเรียนชุมชนบ่อแสนพินมิตรภาพที่ 211 ซึ่งมีนักเรียน จำนวน 57 คน) ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้ว นำคะแนนมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ

4.8 นำผลจากการตรวจมาวิเคราะห์รายข้อหาค่าความยาก (p) รายข้อ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ตั้งแต่ .20-.80 และหาค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อของแบบทดสอบ และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-1.00 จำนวน 30 ข้อ ผลปรากฏว่าค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.21-0.76 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.78

4.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (0.8 ขึ้นไป) โดยใช้สูตร KR-20 ของKuder Richardson ผลปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

4.10 พิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยช่วงการเก็บมี 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะการทดลอง และระยะหลังการทดลอง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ระยะก่อนการทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งอยู่ในรูปคะแนน
2. ระยะการทดลอง จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จนครบ 10 ชุด ในระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยมีการทดสอบย่อยของชุดฝึกแต่ละชุด ชุดละ 20 คะแนน รวม 200 คะแนนแล้วบันทึกเป็นคะแนนระหว่างเรียน
3. ระยะหลังการทดลอง นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนตามลำดับ แล้วบันทึกเป็นคะแนนหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จะส่งเสริมการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียน โดยการหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยใช้การทดสอบค่าที่ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ระหว่างก่อนเรียนและหลัง โดยใช้การทดสอบที (t-test for Dependent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 3

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยใช้การทดสอบค่าที่ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 4

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่มีผลต่อคะแนนเฉลี่ยการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณร่วมทางเดียว (One-way MANCOVA) และวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-way ANCOVA) ตามลำดับ เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 5

2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

2.1 วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนการคิดวิเคราะห์ คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

2.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการอ่านจับใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples)

2.3 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการคิดวิเคราะห์ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples)

2.4 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยใช้สถิติในการทดสอบค่าที่ (t-test for Dependent Samples)

2.5 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบวัด การอ่านจับใจความการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดที่ใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จำแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ โดยใช้คะแนนก่อนเรียนทั้งสามตัวแปรตาม ทดสอบด้วยสถิติ One-way ANOVA เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นในการใช้สถิติ ผลปรากฏว่า มีความแตกต่าง 3 ตัวแปรตาม หลังเรียนจึงใช้สถิติทดสอบด้วย One-way MANCOVA และทดสอบทีละตัวแปรด้วยสถิติ One-way ANCOVA

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. **สถิติพื้นฐาน** คำนวณค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean or \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation or S.D.)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี, 2548, หน้า 84) ดังนี้

$IOC = \frac{\sum r}{N}$		
เมื่อ IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
$\sum r$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 การหาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยคำนวณจากสูตร (สมนึก ภัททิยธนี, 2548, หน้า 195) ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) ของแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ, แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยคำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 84) ดังนี้

$$r = \frac{Ru - Rl}{f}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	Ru	แทน	จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	Rl	แทน	จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
	f	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำที่เท่ากัน

2.4 การหาความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ, แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำนวณจากสูตร KR_{20} ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 89) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	s^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของนักเรียนที่ทำถูก
	q	แทน	สัดส่วนของนักเรียนที่ทำผิด
	n	แทน	จำนวนข้อสอบ

2.5 การหาความเชื่อมั่น แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ, แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบัท (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 117) ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือ
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ดังนี้

3.1 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 คำนวณหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมมีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 76)

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100 \quad (\text{หรือ} \quad \frac{\bar{x}}{A} \times 100)$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรืองาน

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน

N คือ จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100 \quad (\text{หรือ} \quad \frac{\bar{F}}{A} \times 100)$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียน

3.2 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 เปรียบเทียบการอ่านจับใจความ ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบหาค่าที่ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) ซึ่งมีสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 83) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

$$df = n-1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากตาราง แจกแจงปกติ เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่ของตัวอย่าง

3.3 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 เปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบหาค่าที่ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) ซึ่งมีสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 83) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

$$df = n-1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากตาราง แจกแจงปกติ เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างของคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่ของตัวอย่าง

3.4 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบหาค่าที่ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) ซึ่งมีสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 83) ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}}$$

$$df = n-1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตจากตาราง
แจกแจงปกติ เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าผลต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่ของตัวอย่าง

3.5 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อ
ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียน
ด้วยชุดฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษร่วมกับวิธีการสอนเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค
TPR ที่มีผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้คะแนนก่อนเรียนทั้ง 3 ตัวแปรตาม ทดสอบด้วยสถิติ
One – way ANOVA เพื่อให้เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นในการใช้สถิติ พบว่า มีความ
แตกต่าง 3 แปรตาม และหลังเรียนทดสอบด้วยสถิติ One-way MANCOVA และทดสอบที่
ละตัวแปรตามด้วยสถิติ One-way ANCOVA

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่องผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จะส่งเสริมการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

E_1/E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของนวัตกรรม
$\sum x$	แทน	ค่าผลรวมคะแนน
\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน (t-test)
N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
Λ	แทน	ค่าแลมด้า ของ Wilks
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน (F-test)
df	แทน	ระดับของความเป็นอิสระ
Sig.	แทน	ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ
SS	แทน	ผลรวมของกำลังสอง
MS	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวน
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จะส่งเสริมการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียน โดยการหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยการใช้การทดสอบค่าที่ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ระหว่างก่อนเรียนและหลัง โดยการใช้การทดสอบที่ (t-test for Dependent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 3

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยการใช้การทดสอบค่าที่ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for Dependent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 4

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่มีผลต่อคะแนนเฉลี่ยการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณร่วมทางเดียว (One-way MANCOVA) และวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-way ANCOVA) ตามลำดับ เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 5

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยการหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

แบบทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	\bar{x}	E_1/E_2
สอบย่อยระหว่างเรียน (E_1)	20	200	85.05	85.05/83
วัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (E_2)	20	30	83	

จากตาราง 2 พบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 85.05/83 แสดงว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR มีค่าประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค
CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยใช้การทดสอบค่าที่ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน
(t-test for Dependent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 ดังปรากฏใน
ตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR (N = 20)

การอ่านจับใจความ	N	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	20	30	7.70	2.90	43.30*	.00
หลังเรียน	20	30	24.50	2.01		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการอ่านจับใจความก่อนเรียนระดับ มีค่า
เท่ากับ 7.70 คะแนนเฉลี่ยการอ่านจับใจความหลังเรียนเรียน มีค่าเท่ากับ 24.50
เมื่อทดสอบด้วยการทดสอบค่าที่ (t-test for Dependent Sample) ปรากฏค่า Sig. = .00
แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR (N = 20) ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Sample) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 3 ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR (N = 20)

การคิดวิเคราะห์	N	คะแนน เต็ม	\bar{X}	S.D.	T	Sig.
ก่อนเรียน	20	30	8.05	2.89	28.53*	.00
หลังเรียน	20	30	24.75	1.45		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนเท่ากับ 8.05 และคะแนนเฉลี่ยการคิดวิเคราะห์หลังเรียนเท่ากับ 24.75 เมื่อทดสอบด้วยการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Sample) ปรากฏค่า Sig. = .00 แสดงว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค
CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยใช้การทดสอบค่าที่ชนิดกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน
(t-test for Dependent Samples) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 4 ดังปรากฏใน
ตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	คะแนน เต็ม	N	\bar{x}	S.D.	T	Sig.
ก่อนเรียน	30	20	8.00	2.92	29.14*	.00
หลังเรียน	30	20	24.90	1.74		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เท่ากับ 8.00
และหลังเรียน เท่ากับ 24.90 เมื่อทดสอบด้วยการทดสอบค่าที่ (t-test for Dependent
Sample) ปรากฏค่า Sig. = .00 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC
ร่วมกับเทคนิค TPR สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่มีผลต่อคะแนนเฉลี่ยการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 5

การวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน เมื่อได้เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยก่อนการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้ทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ ได้แก่ ข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติหลายตัวแปร (Multivariate Normality Distribution), ข้อมูลมีเมตริกซ์ความแปรปรวนร่วมเท่ากันทุกกลุ่ม (Homogeneity of Covariance Matrix) และความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรตาม (Correlation) ซึ่งผลการตรวจสอบพบว่า เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นทั้ง 3 ข้อ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ดังตารางที่ 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันที่มีผลต่อค่าเฉลี่ยของคะแนนตัวแปรตามก่อนเรียนโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ของกลุ่มทดลอง

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig.
การอ่านจับใจความ	ระหว่างกลุ่ม	151.15	2	75.58	142.00*	.00
	ภายในกลุ่ม	9.05	17	.53		
	รวม	160.00	19			
การคิดวิเคราะห์	ระหว่างกลุ่ม	151.26	2	76.63	167.18*	.00
	ภายในกลุ่ม	7.69	17	.452		
	รวม	158.95	19			
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	152.00	2	76.05	130.52*	.00
	ภายในกลุ่ม	10.00	17	.58		
	รวม	162.00	19			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ก่อนเรียน การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น การวิเคราะห์ผลการทดลอง หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์แยกตัวแปรตามคือ การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณรวมทางเดียว (One-way MANCOVA) เนื่องจากผู้วิจัยพบว่า การอ่านจับใจ ความการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนของนักเรียน ที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนทั้ง 3 ตัวดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบการอ่านจับใจความการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันเมื่อได้รับการสอนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณรวมทางเดียว (One-way MANCOVA)

ตัวแปร	Λ	df	F	Sig.
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.52	6	1.53	.21

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า จากการพิจารณาค่าความน่าจะเป็น Sig. = .21 ปรากฏว่า Sig. > α (.21 > .05) หมายความว่า หลังจากควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนทั้ง 3 ตัวแล้ว การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันเมื่อเรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ไม่แตกต่างกันทั้ง 3 ตัวแปร

เมื่อพบว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน มีการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวแปรตามแต่ละด้าน โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมทางเดียว (One-way ANCOVA) ผลปรากฏดังตาราง 8-10

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียวของตัวแปรตาม(One-way ANCOVA) การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน เมื่อได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	5.45	2	2.75	2.08	.16
การอ่านจับใจความ	.13	1	.13	.10	.00

จากตาราง 8 พบว่า ตัวแปรตามด้านการอ่านจับใจความ มีค่าความน่าจะเป็น sig = .16 ปรากฏว่า sig > α (.16 > .05) หมายความว่า หลังจากควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน คือ การอ่านจับใจความก่อนเรียนแล้วการอ่านจับใจความของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อได้รับการสอนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียวของตัวแปรตาม การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน เมื่อได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	11.41	2	5.70	4.35	.08
การคิดวิเคราะห์ก่อนเรียน	.09	1	.09	.07	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า ตัวแปรตามด้านการคิดวิเคราะห์ มีค่าความน่าจะเป็น sig = .08 ปรากฏว่า sig > α (.08 > .05) หมายความว่า หลังจากควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน คือ การคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนแล้วการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อได้รับการสอนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียวของตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน เมื่อได้รับการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	Sig.
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	5.27	2	2.64	1.07	.37
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	1.65	1	1.65	.67	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า ตัวแปรตามด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความน่าจะเป็น $\text{sig} = .37$ ปรากฏว่า $\text{sig} > \alpha$ ($.37 > .05$) หมายความว่า หลังจากควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน เมื่อได้รับการสอนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ไม่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 8-10 สรุปได้ว่า หลังจากควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนทั้ง 3 ตัว แล้วนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพนี้ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR พบว่า

1. การที่ผู้วิจัยได้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR นั้น เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างสีสัน และยังเกิดการผ่อนคลายความตึงเครียดในการเรียนได้เป็นอย่างดี นักเรียนกล้าที่จะพูด กล้าที่จะถาม มีการวิพากษ์ มีการถกเถียง ออกความเห็นอย่างสนุกสนาน หัวเราะ มีอารมณ์ดี ซึ่งจากการสังเกตการณ์ออกความคิดเห็นของนักเรียนเป็นไปในทิศทางที่ดี
2. จากผลการวิจัยนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง ต่ำ เมื่อนักเรียนได้เรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR มีการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่

แตกต่าง แสดงว่าชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ส่งผลดีต่อนักเรียนทุกกลุ่ม โดยการสังเกตจากการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR โดยมีตัวชี้วัดพฤติกรรมที่สังเกตทางด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย พฤติกรรมที่สังเกตคือ การทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง การสมาชิกที่ดีของกลุ่ม และปฏิบัติตามบทบาทที่ได้รับอย่างตั้งใจ การมุ่งมั่นตั้งใจเรียน และการแสวงหาความรู้นอกห้องเรียนพฤติกรรมในด้านนี้สังเกตจากเจตนาของการกระทำพฤติกรรมนี้ของนักเรียน ซึ่งพบว่านักเรียนมีความพยายามที่จะมีส่วนร่วมในการกระทำ เนื่องจากการจัดกลุ่มนักเรียนแบบละความสามารถ มีการกำหนดหน้าที่ในกลุ่มที่ชัดเจน ดังนั้นเมื่อมอบหมายงานนักเรียนนักเรียนจะสามารถทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายทุกครั้ง มีการแสวงหาความรู้นอกห้องเรียน

2.2 ด้านการยึดมั่นในกฎเกณฑ์ พฤติกรรมที่สังเกตคือ การปฏิบัติตามข้อตกลงของห้องเรียน การแต่งกายถูกระเบียบ การใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างระมัดระวัง และใช้อย่างถูกต้อง การใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างระมัดระวัง ใช้อย่างถูกต้อง การรักษาความสะอาดของห้องเรียน และการขออนุญาตเข้า-ออกจากห้องเรียน

จากการสังเกตเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนในด้านนี้ ผู้วิจัยซึ่งได้สังเกตและบันทึกนับจำนวนครั้งของการเกิดพฤติกรรม พบว่า นักเรียนการปฏิบัติตามข้อตกลงของห้องเรียนได้เป็นอย่างดี การแต่งกายถูกระเบียบ การใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างระมัดระวัง และใช้อย่างถูกต้อง การใช้อุปกรณ์การเรียนอย่างระมัดระวัง ใช้อย่างถูกต้อง การรักษาความสะอาดของห้องเรียน และการขออนุญาตเข้า-ออกจากห้องเรียนทุกครั้ง

2.3 ด้านความเพียรพยายาม พฤติกรรมที่สังเกต คือ คุณภาพของงาน ความพยายามในการทำงานให้สำเร็จ การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม การทบทวนบทเรียน การซักถามครูในข้อสงสัยในบทเรียน พฤติกรรมในด้านนี้สังเกตจากเจตนาของการกระทำพฤติกรรมนี้ของนักเรียน ซึ่งพบว่านักเรียน มีความพยายามที่จะมีส่วนร่วมในการกระทำ เช่น มีการตอบคำถาม มีการแสดงความคิดเห็นแม้ว่าจะเป็นเพียงความคิดเห็นสั้น ๆ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนมีความพยายาม ในการทบทวนบทเรียน การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เนื่องจากครูมีการเสริมแรง ทำให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในตนเอง มีความสุขกับ

การเรียนรู้ ไม่มีความกดดัน ทำให้การเรียนรู้ราบรื่น ส่งผลทำให้ผลการเรียนดีขึ้น นักเรียนทำคะแนนได้ดี

2.4 ด้านความตรงต่อเวลา พฤติกรรมที่สังเกต คือ การเข้าเรียนตรงตามเวลา การส่งงานตรงตามเวลาที่กำหนด จากการสังเกตเจตนาที่จะทำพฤติกรรมของนักเรียนในด้านนี้ ผู้วิจัยซึ่งได้ สังเกตและบันทึกนับจำนวนครั้งของการมาสายและการเข้าห้องเรียน ซึ่งตลอดระยะเวลาของการทดลอง 2 เดือนไม่พบพฤติกรรมที่แสดงถึงเจตนา มาสาย ส่วนในการส่งงานทันตามกำหนดเวลา พบว่ามีบ้างที่ขอส่งงานที่หลังแต่เกิดจากเหตุสุดวิสัยของนักเรียนเช่นกัน เช่น ลาป่วย ลากิจ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบการอ่านจับใจความ เพื่อเปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อเปรียบเทียบการอ่านจับใจ ความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จำแนกตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานของการวิจัยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นักเรียนกลุ่มสูงกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำ ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประชากรคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในศูนย์เครือข่ายกุสุมาลย์ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 12 โรงเรียน จำนวน 224 คน และมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร ตำบลอุ่มจาน อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เนื่องจากแต่ละโรงเรียนมีบริบทใกล้เคียงกัน มีระบบการจัดห้องเรียนแบบคละชั้น ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ในระหว่างวันที่

5 มกราคม 2558 ถึง 20 กุมภาพันธ์ 2558 สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 7 สัปดาห์ รวมเวลาทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนรูปแบบของการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กระบวนการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One Groups Pretest Posttest Design มีขั้นตอนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล คือทำการทดสอบก่อนเรียนจัดกลุ่มนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองออกเป็น 3 กลุ่มย่อย ได้แก่ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ดำเนินการสอนให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR เมื่อสิ้นสุดการทดลองดำเนินการทดสอบหลังเรียนเมื่อผู้วิจัยดำเนินการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR แล้วจึงนำเสนอ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 85.05/83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน หลังเรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR มีการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่องผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อ การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 85.05/83 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาชุดฝึกตามหลักการและทฤษฎีการสร้างชุดฝึก และได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และเนื้อหาเหมาะสมกับนักเรียน ง่ายไม่ยากจนเกินไป มุ่งให้นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเองเพิ่มเติมหลังจากนักเรียน ได้เรียนรู้ในภาคทฤษฎีหรือเนื้อหาเพื่อให้ผลการเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนและมีความสนุกสนานในการเรียน ชุดฝึกที่จะทำให้ผู้เรียนมีความชำนาญเพิ่มขึ้นในแบบฝึกประกอบไปด้วยรูปภาพหรือสิ่งที่น่าสนใจและควรมีคำแนะนำในการทำข้อคำถามหรือกิจกรรมและช่องว่างให้นักเรียนตอบคำถาม ตลอดจนการได้ทดลองใช้ (try out) ก่อนนำมาทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุษบา รัตนาวิศ (2549, หน้า 76) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในชั้นทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 48 คน สามารถทำ คะแนน จากแบบฝึกทั้ง 10 แบบฝึกได้คะแนนเฉลี่ย 90.39 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 90.39 ส่วนคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 37.48 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.70 ดังนั้นประสิทธิภาพแบบฝึกมีค่าเท่ากับ 90.39/93.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 และงานวิจัยของเอนก สังฆะมณี (2551, หน้า 67) ที่ได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.13/85.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80 ทุกเล่ม อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิษฐา พรหมกอง (2554, หน้า 78) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 30 คน โรงเรียนสมสะอาดสวนฝ้าย อำเภอบางบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.08/76.33

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า การเปรียบเทียบการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้นำเอาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ให้นักเรียนได้ทำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบหลากหลาย และเป็นขั้นตอน อีกทั้งการเรียนรู้แบบเทคนิค CIRC เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อม ๆ กับเน้นการเรียนเป็นกลุ่มไปด้วยกันและเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นการเรียนที่คำนึงถึงนักเรียนเป็นสำคัญซึ่งจะก่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนที่ดี เพราะครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนเป็นกลุ่มและเป็นคู่ให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงได้ช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ เป็นการช่วยเหลือให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้นเพราะนักเรียนที่เรียนเก่งจะเข้าใจคำสอนของครูและรับรู้ได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของนัยนา จันตาวงค์ (2551, หน้า 43) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ของโรงเรียนแม่แก้ววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวนนักเรียน 14 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผนแผนละ 2 ชั่วโมงรวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยวิธีซีไออาร์ซีได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละของความต่างระหว่างหลังเรียนและก่อนเรียนอยู่ที่ 31.43% ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์พัฒนาการที่ตั้งไว้ที่ 25% และนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีซีไออาร์ซี มีการแสดงออกของพฤติกรรมด้านการปฏิบัติตนที่ดีต่อเพื่อนและด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับสูงมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสดใส ชุมปัญญา (2555, หน้า 191) ได้ศึกษาผลการใช้กลวิธีอภิปัญญาร่วมกับเทคนิค CIRC ที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติต่อ วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน

ดงมะไฟวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการคิดอย่างมี วิจาร์ณญาณ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ในระยะหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีอภิปัญญา ร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะการอ่าน

ภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้นำเอาชุดฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษมาจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนคิดวิเคราะห์มีความสามารถในการใช้ สติปัญญาเพื่อจำแนกสิ่งต่าง ๆ เช่น ข้อความ เรื่องราวหรือเนื้อหาออกเป็น ส่วน ๆ ตามแต่ ละองค์ประกอบและสามารถหาความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบว่าสัมพันธ์กันอย่างไร (สุวิทย์ มูลคำ, 2550, หน้า 9) ซึ่งนำไปสู่การใช้เทคนิคและแสดงหลักการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องใน แต่ละองค์ประกอบซึ่งผู้ที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์จะต้องมีคุณสมบัติ ในการวิเคราะห์ 3 หลัก คือ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบ 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ 3) วิเคราะห์หลักการ (สมนึก ภัททิยธนี 2548, หน้า 144-147) การคิดวิเคราะห์มี ประโยชน์ต่อบุคคลทุกคนในการนำไปใช้เพื่อดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมการคิดวิเคราะห์ ช่วยส่งเสริมความฉลาดทางสติปัญญาพัฒนาสมองซีกซ้ายสามารถจำแนกแยกแยะ องค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของสิ่ง เหล่านั้นและนำไปสู่การตัดสินใจที่มีความผิดพลาดน้อยที่สุด (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2547, หน้า 16-20) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Lumpkin (1991, Abstract) ศึกษา ผลการสอนทักษะการคิดวิเคราะห์ที่มีต่อการคิดวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ ความคงทนในเนื้อหาวิชาสังคมของนักเรียนเกรด 5 และเกรด 6 ผลการศึกษาพบว่า เมื่อได้ สอนทักษะการคิดวิเคราะห์แล้วนักเรียนเกรด 5 และเกรด 6 มีการคิดวิเคราะห์ไม่แตกต่างกัน นักเรียนเกรด 5 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทน ในเนื้อหาวิชาสังคมไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนเกรด 6 ที่เป็นกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและความคงทนในเนื้อหาวิชาสังคมสูงกว่ากลุ่มควบคุม

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจาก ผู้เรียนได้ เรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้สามารถปรึกษาหารือกันได้ โดยมีครูคอยให้คำชี้แนะใน

กระบวนการเรียนรู้ผู้เรียนได้ทราบเทคนิคและวิธีการอ่าน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียนนั้นเกิดจาก วิธีการสอนแบบ TPR หรือการตอบสนองด้วยท่าทาง มุ่งเน้นนักเรียนได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานการเรียนเพื่อการสื่อสารเป็น ภาษาต่างประเทศและกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้ต่อไปหลังจากการเรียนในระยะเริ่มต้นแล้ว ช่วยลดความวิตกกังวลของนักเรียนทำให้นักเรียนเรียนภาษาอย่างสนุกและง่ายขึ้น ทำให้ ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในนำชุดฝึกการอ่านไปทบทวนด้วยตนเองในเวลาว่าง และเมื่อสอบ หลังเรียนทำให้คะแนนหลังเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับอุมาภรณ์ ทองเสมอ (2548, หน้า 84) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนที่ใช้แบบฝึก ภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานและรูปภาพ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุชบา รัตนวิศ (2549, หน้า 76) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอนก สังฆะมณี (2551, หน้า 67) ได้ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พานิตา เพิ่มพูลทรัพย์ (2551, หน้า 90) ได้วิจัยผลการเรียนรู้ ด้านการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านนาโปใหญ่-โคกสุวรรณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด และกลุ่มร่วมมือที่ใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิษฐา พรหมกอง (2554, หน้า 78) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. คะแนนการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน เมื่อเรียนโดยชุดฝึกทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้โดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC

ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เพราะนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน สูง ปานกลาง และต่ำ ก็สามารถเรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR แล้วได้พัฒนาตัวแปรตามทั้ง 3 ตัว คือ การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันซึ่งเป็นสิ่งที่ดี ที่ทุกคนสามารถพัฒนาได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อันธิกา ศรีชะตา (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนอด้วยท่าทางและเล่าเรื่องเป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นความคิดสร้างสรรค์ในตัวนักเรียน นักเรียนจะได้รับโอกาสที่จะฝึกเขียน ฝึกบรรยายฝึกแสดงออก มีการแลกเปลี่ยนความคิด นักเรียนเรียนรู้ภาษาได้เร็ว จำได้ขึ้นใจและสามารถผลิตภาษาที่ซับซ้อนพูดได้อย่างลึกซึ้ง สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างเต็มที่และบรรยากาศในเวลาเรียนไม่เครียด พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะพูดและแสดงท่าทางประกอบคำศัพท์ นักเรียนบางคนแสดงท่าทางตามเพื่อน บางคนคิดท่าทางใหม่ ๆ เป็นของตนเอง นักเรียนบางคนไม่กล้าพูดเป็นประโยคตั้งแต่แสดงท่าทางตามเพื่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัยนา จันทาวงศ์ (2551, หน้า 43) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ของโรงเรียนแม่แก้ววิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษโดยวิธีซีไออาร์ซี ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละของความต่างระหว่างหลังเรียนและก่อนเรียนอยู่ที่ 31.43% ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์พัฒนาการที่ตั้งไว้ที่ 25% และนักเรียนที่เรียนโดยวิธีซีไออาร์ซี มีการแสดงออกของพฤติกรรมด้านการปฏิบัติตนที่ดีต่อเพื่อนและด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับสูงมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สดใส ชุมปัญญา (2555, หน้า 191) ได้ศึกษาผลการใช้กลวิธีอภิปัญญาพร้อมกับเทคนิค CIRC ที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนดงมะไฟวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาเขต 23 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ในระยะหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีอภิปัญญา ร่วมกับเทคนิค CIRC สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำเอาผลการวิจัยไปใช้

1.1 ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR เป็นนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพดีมากใช้ได้กับนักเรียนทุกคน โดยไม่มีผลกับนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน ดังนั้น ครูผู้สอนต้องกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีความพร้อมที่จะเรียน มีการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ตลอดจนฝึกฝนให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะ กล้าแสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นแต่ผู้สอนควร ฝึกฝนเป็นประจำเพื่อให้เกิดความคุ้นเคย เมื่อผู้สอนสามารถสร้างสิ่งเหล่านี้ได้แล้วย่อมสามารถนำพานักเรียนทั้งหลายสู่กระบวนการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายได้

1.2 การใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR เป็นการสอนที่ฝึกให้นักเรียน สร้างองค์ความรู้จากการอ่าน ซึ่งต้องอาศัยการคิดวิเคราะห์ การจับใจความสำคัญของเนื้อหาและสรุปเนื้อหาเป็นการแสดงความเข้าใจในเนื้อหาอย่างถูกต้องชัดเจน ดังนั้น ครูต้องตรวจผลงานและเสนอแนะให้ข้อคิดนักเรียนอย่างใกล้ชิดค้นหาจุดเด่น ความเหมาะสม ของหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่สอดคล้องและวิธีการแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับตัวแปรตามหรือปัญหาที่จะแก้ต่อไป

1.3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ส่งผลให้คะแนนการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนต้องมีการทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อดูพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละกิจกรรมมีการออกแบบหรือพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มีรูปแบบทฤษฎี แนวคิดที่เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ ๆ อย่างมีคุณภาพจะส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนในการทดสอบที่สูงขึ้น

1.4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง และต่ำ หลังจากเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ไม่แตกต่างกันดังนั้นครูจึงควรสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ มาจัดการเรียนการสอนให้เหมาะกับนักเรียนเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ไปทดลองใช้เพื่อพัฒนาตัวแปรตามอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณธรรมจริยธรรมด้านต่าง ๆ พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม เป็นต้น

2.2 ควรนำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ไปทดลองใช้ใน เนื้อหาอื่น หรือระดับชั้นอื่น

2.3 ควรนำตัวแปรอิสระชนิดจัดประเภท เช่น ตัวแปรพื้นฐานทางครอบครัว ความถนัดทางการเรียน ตัวแปรความวิตกกังวล การคิดแก้ปัญหา เป็นต้น มาศึกษาเพื่อให้ได้องค์ความรู้เพิ่มเติม ในการนำไปใช้วางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

- กชนันท์ ช่มอาวุธ. (2546). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน จังหวัดนครปฐม ที่สอนด้วยเทคนิค CICR กับการสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- กรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข. (2546). *การคิดเชิงวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.
- _____. (2546). *สายต่านักคิด*. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมีเดีย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้ำคูณสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2542). *การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้าน ทักษะการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2553). *แนวปฏิบัติกรวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2546) *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับแก้ไข พ.ศ.2545)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2540). *I want to be an animal doctor*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การ ค้ำคูณสภาลาดพร้าว.
- กฤษณา ลิกขมาน. (2544.) *บทบาทการสอนภาษาอังกฤษในสหัสวรรษใหม่*. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2545.) *การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- กันต์ดนัย วรจิตติพล. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กันต์รัตน์ ชื่นชมน้อย. (2546). การสร้างแบบฝึกการอ่านจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กัลยรัตน์ คำทะเนตร. (2556). ชุดฝึกประสบการณ์การเรียนรู้แบบ 4 MAT ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความพึงพอใจในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กิ่งเพชร ป้องแก้ว. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการฝึกกระบวนการเรียนรู้แบบ อภิปัญญา โดยการใช้ผังโยงความสัมพันธ์ความหมายกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2547). ทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ขจรศักดิ์ สุนลี. (2545). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549). แนวทางการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- เครือวัลย์ ภูมิศรีแก้ว. (2552). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านการคิดวิเคราะห์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แบบฝึกทักษะกับกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- พนันท ธาตุทอง. (2554). *การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิด*. กรุงเทพฯ: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จันทนา หน่อสุวรรณ. (2548). *การใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแม่ข้าวต้มท่าสุด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- จิรภา จันทพัฒน์. (2550). *ผลการใช้วิธีสอนแบบ CIRC ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *เทคนิคการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชนาธิป พรกุล. (2552). *การออกแบบการสอนการบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์และการเขียน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การประเมินการเรียนรู้*. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัชวาล แสงจักรวาท. (2551). *ผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือแบบผสมผสานการอ่านและการเขียน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2541). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2544). *ชุดการสอนในระดับประถมศึกษาในเอกสารการสอนชุดวิชา สื่อสารระดับประถมหน่วยที่ 8-15*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัทแดแน็กซ์ อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด.
- ชาติรี ลำราญ. (2548). *สอนให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์อย่างไร*. กรุงเทพฯ: สถานปฏิบัติ.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2553). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 12. นนทบุรี: ไทเนรมิตกิจ.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ และองอาจ นัยพัฒน์. (2551). *แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองและสถิติวิเคราะห์: แนวคิดพื้นฐานและวิธีการ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ดารุณี คำมูล. (2552). *การศึกษาความสามารถด้านการฟัง - พหูภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.*
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดรุณี เรือนใจมั่น. (2546). *การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ.* กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง.
- ดรุณี อินทร์บัว. (2549). *ผลการเรียนแบบร่วมมือซี.ไอ. อาร์. ซี. ในการอ่านจับใจความ
ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรธานี:*
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ดวงกมล สิ้นเพ็ง. (2551). *การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์.
- ดวงเพชร นาอุดม. (2551). *การพัฒนากิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้การตอบสนอง
ด้วยท่าทาง เพลงและเกม สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.*
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป.* กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดเคชั่น.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). *คู่มือการเขียนแผนการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อขอโอน
ตำแหน่งอาจารย์ 3. กรุงเทพฯ: 21 เซนจูรี 2.*
- ทิวัดต์ มณีโชติ. (2549). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.*
- ทีศนา แคมมณี. (2545). *กระบวนการเรียนรู้ : ความหมาย แนวทางการพัฒนาและปัญหา
ข้อใจ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- _____. (2540). *การเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- _____. (2543). *ชุดกิจกรรมการสอนและการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่ม ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6. กรุงเทพฯ: ภาควิชาประถมศึกษาคณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- _____. (2544). *วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.*
- _____. (2545). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- _____. (2553). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*

- ชนกณ ธรรมรักษ์. (2546). การพัฒนาแบบฝึกโครงการวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฉนิษฐา พรหมกอง. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธานีพนธ์ ศิลป์จารุ. (2552). การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS.
พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ปิสิกเนสอาร์แอนด์ดี.
- นัยนา จันตาวงศ์. (2551). การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- _____. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2553). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพฯ: ศรีอนันต์การพิมพ์.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2545). นวัตกรรมการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญนำ เทียงดี. (2548). การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน กลุ่มสาระวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องร่างกายของมนุษย์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD กับการใช้กระบวนการ
สืบเสาะ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุษบา รัตน์วิศ. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- บุรชัย ศิริมหาสาร. (2547). แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ:
บริษัทบุ๊คพอยท์.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2551). การพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด
9119 เทคนิคพรินติ้ง.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีจำกัด.
- เพชฌัญญู กิจระการ. (2546). ดัชนีประสิทธิผล. วารสารการวัดผลการศึกษา. 3(2), 5-7.

- พรนิภา บรรจงมณี. (2548). *การใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดไตร่ตรองของผู้เรียน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระมหาสนิท บุญอ่อน. (2549). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของสามเณรผู้เรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์เดิมกับการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพชรวิ ลิ่งวี. (2551). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนไก่อุดเย็น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- พิมพ์ อัมเพิลปี. (2553). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่องการวัดผลและการสร้างแบบสอบ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พูลสุข ญาณไพศาล. (2540). *การอ่านเพื่อชีวิต*. ภูเก็ต: สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา. (2552). *พื้นฐานการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มาลินี ศิริจारी. (2545). *การเปรียบเทียบความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์และความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทเรียนไฮเปอร์เท็กซ์และบทเรียนสื่อประสมในรายวิชาโครงงานวิทยาศาสตร์*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2548). *การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์ Measurement and Achievement Test Construction*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน. (2552). *เทคนิคการสอน teaching techniques*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- รุ่งอรุณ ถิ่นวาปี. (2556). การพัฒนาการเรียนรู้อิงวิชาชีพโดยใช้คู่มือการจัดการเรียนรู้
 วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7E บนพื้นฐานการคิดแบบโยนิโสมนสิการ และ คู่มือการ
 จัดการเรียนรู้สืบเสาะหาความรู้แบบ สสวท. ที่ส่งผลต่อ ความรับผิดชอบ การคิด
 วิเคราะห์ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- แรกขวัญ ครองงาม. (2547). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษา
 ปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนการตอบสนองด้วยท่าทาง. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
 กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฤชพัชย์ ไชยขาว. (2551). ปฏิบัติการพัฒนากิจกรรมอ่านการเขียนมาตราตัวสะกดกลุ่มสระ
 การเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเป่า (รัฐราษฎร์บำรุง) อำเภอตระการพืชผล
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
 อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้.
 กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- _____. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2549). การคิด. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ลินจง จันทรวราหิตย์. (2542). การอ่านเพื่อชีวิต. นครปฐม: สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ และพิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2542). การพัฒนาการคิดของครูด้วย
 กิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์
 กรู๊ปแมเนจเม้นท์.
- วรรณฐิยา ไชยลา. (2550). การศึกษาทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1
 ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบการเรียนรู้ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรภาพร ลิ้มมา. (2552). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ
 นักเรียนระดับ ปวส. 2 วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธี
 แบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานและวิธีสอนการอ่านตามคู่มือครู.
 วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- วิษุตา บุญณมี. (2548). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความด้วยแผนภาพ*
โครงเรื่องที่เน้นการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์.
 ค.ม. ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- วิภาพรรณ นำอุทิศ. (2552). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี*
ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ.* มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม.
- _____. (2549). *การพัฒนาการเรียนการสอน.* มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2554). *การออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด Backward Design.*
 มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิสาข์ จัฒวัตร. (2543). *การเปรียบเทียบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน*
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบอเมริกาและวิธีการสอนแบบปกติ.
 วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แหวววี ลิฬหนิช. (2554). *การประมาณค่าสหสัมพันธ์เงินเนอรัลโวลไซซ์คานิคอล*
ด้วยเทคนิคการคำนวณต่างกัน. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ และดารณี คำวัจนัง. (2545). *ชุดพัฒนาสู่มาตรฐานการศึกษา*
ขั้นพื้นฐาน: สอนเด็กให้คิดเป็น. กรุงเทพฯ: เสริมสิน พรีเมลส ซิสเท็ม,
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2548). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม.* พิมพ์ครั้งที่ 5 ปรับปรุงเพิ่มเติม.
 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิรินภา นามณีนี. (2551). *การสร้างแบบวัดความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์สำหรับ*
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น:
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริวรรณ อินทร์พวง. (2540). *ผลการใช้วิธีสอนแบบซี CIRC ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ*
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่:
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สดใส ชุมปัญญา. (2555) ผลการใช้กลวิธีอภิปัญญา ร่วมกับเทคนิค CIRC ที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สมจิต สวธนโพบูลย์. (2546). รายงานวิจัย การวิจัยและพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยกิจกรรมหลากหลาย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2548). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- _____. (2553). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2553). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2553). สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมสมร ที่ญเวียง. (2552). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สุคนธ์ ลินธพานนท์ และคณะ (2552). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ 9119 เทคนิคพรินติ้ง.
- _____. (2552). พัฒนาทักษะการคิดพิชิตการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เลี้ยงเซียง.
- สุคนธ์ สุขอนันต์. (2547). การพัฒนาทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนการตอบสนองด้วยท่าทาง. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมณฑา ตันเจริญ. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการเล่านิทานกับเกมการอ่านเป็นกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสื่อสารกับ
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ. วารสารศาสตร์. 24(3) : 57 – 77.
- _____. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 20 วิธีการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์
- _____. (2552). การบูรณาการหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.
กรุงเทพฯ: ที.พีพรินท์.
- _____. (2552). 19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ:
ภาพพิมพ์.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2552). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์. (2545). รายงานการประเมิน
ความก้าวหน้าคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษา ระดับประถมศึกษาและ
มัธยมศึกษาต้นต้น. สุรินทร์: หน่วยงานนิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสุรินทร์.
- ลำลี รักสุทธิ. (2550). แบบฝึกทักษะ การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนข้อความ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ: พัฒนศึกษา.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัครารวรรณ ศิริรัตน์. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นเมืองกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษา ปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อันธิกา ศรีชะตา. (2549). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง. การศึกษาค้นคว้า
อิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อารีย์ บัวคุ้มภัย. (2541). การสร้างแบบฝึกเพื่อเสริมทักษะการใช้ถ้อยคำในงานเขียนร้อยแก้ว
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

- อารีย์ วาศน์อำนวนย. (2545). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุมาภรณ์ ทองเสมอ. (2548). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทาน และรูปภาพสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ภูเก็ต: มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- อุไรวรรณ ชูพันธ์. (2544). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนแบบโต้ตอบทางสรีระและ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย มหาสารคาม
- เอนก สังฆะมณี. (2551). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. สกลนคร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1
- Albano, C. (1992). *The effects of an experimental training program on the creative thinking abilities of adults*. Dissertation Abstracts International. 48: p.869.
- Asher, J.J. (1979). *Learning Another Language Through Action : The Complete Teacher's Guide Book*. Los Gatos. California : Sky Oaks Publication.
- Bloom, Benjamin S. (1965). *Taxonomy of Education Objective Handbook 1 : Cognitive Domain*. New York : David Mackey Company Inc.
- Bramlett, R.K. (1994). "Implementing Cooperative Learning : A Field Study Evaluating Issue for School – based Consultants," *Journal of School Psychology*. 32(1) : 67 – 84.
- Catano, Fileen Aiken. (2002). *The effect of spelling program using words in given context on reading comprehension and vocabulary scores [CD-ROM]*. Abstract from : ProQuest File : *Dissertation Abstracts International* : 4983 A.
- Clanton, Patricin Brantley. (2002). *The effectiveness of the letter cloze procedure as a method of teaching spelling [CD-ROM]*. Abstract from : ProQuest File: *Dissertation. Abstracts International* : 38 – 2691 A.

- Furuhata, Hamako. (1997). Assessment of Japanese Students' Perception Toward Traditional Methods vs. the Natural Approach and Total Physical Response Methods of Learning English. *Dissertation Abstracts International*. 57(8) : 3429-A.
- Gunter. (2001). A study of effect of pre reading mapping on comprehension and transfer of learning [CD-ROM]. Abstract from : Pro Quest File : *Dissertation Abstracts International Item* : 2641 A.
- Jewell, M. E. (1994). The effects of classroom-based follow-up assistance on mainstream reading and language arts instruction (Doctoral dissertation, University of Washington, 1994). *Dissertation Abstracts International*, 55(11A), 107-3473.
- Lawrey. (2001). Acquisition Par Des Stagiaires De l'habileté a Difference Leers Pratiques Pedagogiques Pour Responder Aux Besoins Des Elves Douse En Classed Ordinaries a La Suite D'une Formation Et. *Masters Abstract International*.
- Lumpkin, Cynthia Rolan. (1991). Effects of Teaching Critical Thinking Skills on the Critical Thinking Ability, Achievement, and Retention of Social Studies Content by fifth and Sixth – Graders. *Dissertation Abstracts International*. 3694 – A.
- Marsh, Valeri. (2010). *TPRS Publishing*. 2005. Total Physical Response Storytelling. Retrieved December 16, 2014 from <http://www.tprstorytelling.com/htm>
- McPeake, P. G. (2002). *The effects of original systematic study worksheets, reading level and sex on the spelling achievement of sixth grade students* [CD-ROM].
- Miller, J. S. (1990). *Audio – visual materials and techniques*. New York : American Book.
- Raptine, Alexander Honoral. (2004). Total Physical Response Storytelling (TPRS) : A Practical and Theoretical Overview and Evaluation Within the Framework of the Nation Standards. *Masters Abstracts International*. 42(2) : 388 : April,
- Rashed, Mohamed Khyrat Mahmoud. (1990). The Effect of the Total Physical Response Method Versus the Audio – lingual Methods on the Rate of Attainment in Listening Comprehension of Egyptian Beginners of English as Foreign Language. *Dissertation Abstracts International*. 51(3) : 732– A.

- Rowntree. (1992). In the footsteps of Cygnaeus : From Handicraft Teaching to Technological Education. *Dissertation Abstracts Intemaional*.
- Smith, Frank. (1978). *Understanding Reading*. 2nd. New York: Holt Rinehart and Winston, Inc.
- Stauffer, Russel G. (1975). *Teaching Reading as a Thinking Process*. New York: Harper and Row.
- Steals, Melvin Howard. (1990). *Development to an Adapted Cooperative Learning Strategy in a Secondary Chapter I Option 4 Reading English/ Language Rats Pairing Program English, Language Arts*. DAT – A 51/05 : 1564.
- Stevens, R.J. and Slavin, R.E. (1995). The Cooperative Elementary School : Effects on students' Achievement, Attitude, an Social Relation, : *American Educational Research Journal*.32 : 321 – 351.
- Vai, R. (1987). *Learning by doing : Method and techniques that work*. That/TEOL, Bangkok:Thailand.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๒๕๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ หมู่ ๑๑ ถนนสกลนคร - อุดรธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์จุฑัย ชลามาตย์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัย และพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.สมเกียรติ พลละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ เครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์และประเมินเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย โสพันนา)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๓๔ ๓๗๓๘

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๒๕๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ หมู่ ๑๑ ถนนสกลนคร - อุตรธานี

อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.สมพร หลิมเจริญ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
 ๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
 ๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัย และพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.สมเกียรติ พลละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ เครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์และประเมินเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย โสพันนา)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๗๔ ๓๗๓๘

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๒๕๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ หมู่ ๑๑ ถนนสกลนคร - อุดรธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางพรรณอร ศรีสำราญ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
 ๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
 ๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัย และพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.สมเกียรติ พลละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ เครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์และประเมินเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย โสพันนา)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๗๔ ๓๗๓๘

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๒๕๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ หมู่ ๑๑ ถนนสกลนคร - อุดรธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางพัชนิดา บริบูรณ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัย และพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.สมเกียรติ พลละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ เครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์และประเมินเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย โสพันนา)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๗๔ ๓๗๓๘

โทรสาร ๐ ๔๒๘๗ ๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/ว ๒๕๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ หมู่ ๑๑ ถนนสกลนคร - อุดรธานี

อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางกาญจนา อุปพงษ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัย และพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.สมเกียรติ พละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบ เครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์และประเมินเครื่องมือการทำวิทยานิพนธ์ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย โสพันนา)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๗๔ ๓๗๓๘

โทรสาร ๐ ๔๒๗๗ ๐๐๓๒

ที่ ศธ ๐๕๔๒.๑๒/๒๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ หมู่ ๑๑ ถนนสกลนคร - อุดรธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ่อแสนพันมิตรภาพที่ ๒๑๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัย และพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารศรี กลางประพันธ์ เป็นประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.สมเกียรติ พลละจิตต์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดให้บุคคลดังกล่าว เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย โสพันนา)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นายจุฑัย ชลามาตย์ ตำแหน่งอาจารย์พิเศษ ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ดร.สมพร หลิมเจริญ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
3. นางกาญจนา อุปพงษ์ ตำแหน่งครู ชำนาญการพิเศษ วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
4. นางพรรณอร ศรีสำราญ ตำแหน่งครู ชำนาญการพิเศษ วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติฯ สกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
5. นางพัชนิดา บริบูรณ์ ตำแหน่งครู ชำนาญการพิเศษ วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติฯ สกลนคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

ภาคผนวก ค

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

Vietnam

Thailand

Singapore

Philippines

Myanmar

Malaysia

Laos

Indonesia

Cambodia

Brunei

ASEAN

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

เรื่อง "We Love ASEAN"

ชุดที่ 9 Thailand

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำนำ

ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง “We Love ASEAN” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ชุดฝึกทักษะการอ่านดังกล่าว มีทั้งหมด จำนวน 10 ชุด ใช้เวลาในการสอนชุดละ 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งหมด 20 ชั่วโมง ใช้สอนเพื่อเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง “We Love ASEAN” ดังนี้

ชุดที่ 1 Brunei Darussalam

ชุดที่ 2 Cambodia

ชุดที่ 3 Indonesia

ชุดที่ 4 Laos

ชุดที่ 5 Malaysia

ชุดที่ 7 Myanmar

ชุดที่ 6 Philippines

ชุดที่ 8 Singapore

ชุดที่ 9 Thailand

ชุดที่ 10 Vietnam

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง “We Love ASEAN” เล่มนี้ เป็นชุดที่ 9 เรื่อง Thailand เป็นชุดฝึกทักษะการอ่านที่มีรูปแบบง่าย มีภาพประกอบที่สวยงามเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนและนักเรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านได้จากการทำกิจกรรมและเฉลยของแต่ละชุดฝึก ทำให้นักเรียนทราบพัฒนาการในการอ่านของตนเองได้เป็นอย่างดี อันจะส่งผลให้คุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้นต่อไป

พัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1	
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำชี้แจงสำหรับครู	ค
คำชี้แจงสำหรับนักเรียน	ง
ส่วนที่ 2	
มาตรฐานการเรียนรู้	1
สาระสำคัญ	1
จุดประสงค์การเรียนรู้	1
แบบทดสอบก่อนเรียน	2
กระดาษคำตอบ	4
บทเนื้อหาเรื่อง Thailand	5
Vocabulary	10
แบบเสริมฝึกทักษะ	
– Activity 1	11
– Activity 2	12
– Activity 3	13
แบบทดสอบหลังเรียน	14
กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน	16
ใบบันทึกคะแนนชุดฝึกทักษะ	17
บรรณานุกรม	18
ภาคผนวก	20
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน	21
เฉลยชุดฝึกทักษะ Activity 1	22
เฉลยชุดฝึกทักษะ Activity 2	23
เฉลยชุดฝึกทักษะ Activity 3	24
เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน	25
ส่วนที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้	

ส่วนที่ 1

คำชี้แจง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

คำชี้แจงสำหรับครู

1. ปฐมนิเทศการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง “We Love ASEAN” ให้นักเรียนทราบอย่างละเอียด
2. ครูควรเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ครบถ้วน เพื่อให้มีความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อประเมินความรู้พื้นฐานของนักเรียน
4. นักเรียนทำความเข้าใจกับบทเนื้อหาที่ละขั้นตอน หากมีปัญหา หรือมีข้อสงสัยขณะที่ดำเนินกิจกรรม ครูควรให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือในทันที
5. หลังจากนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง “We Love ASEAN” ชุดที่ 9 Thailand เรียบร้อยแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน และครูควรบันทึกผลคะแนนของนักเรียนไว้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1. ศึกษารายละเอียดของชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และปฏิบัติตามขั้นตอน
2. ปฏิบัติตามขั้นตอนในการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน ดังนี้
 - 2.1 ศึกษาสาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 2.2 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน และตรวจคำตอบจากเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนด้วยตนเอง
 - 2.3 อ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาทุกขั้นตอน ก่อนทำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
 - 2.4 ทำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตรวจคำตอบจากเฉลยคำตอบ รวมทั้งบันทึกคะแนนของตนเองลงในใบบันทึกคะแนนชุดฝึกทักษะการอ่าน
 - 2.5 ร่วมสรุป อภิปรายเนื้อหา และกิจกรรมที่ทำในชุดฝึกทักษะร่วมกับเพื่อน และครู
 - 2.6 ทำแบบทดสอบหลังเรียน และตรวจคำตอบจากเฉลยคำตอบแบบทดสอบหลังเรียนด้วยตนเอง
3. เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนว่าแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด เพื่อดูความก้าวหน้าในการเรียนด้วยตนเอง
4. นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมในการค้นหาคำศัพท์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากขึ้น
5. ในการทำชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทุกชุด ขอให้นักเรียนทำด้วยความตั้งใจ มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง โดยไม่ดูเฉลยก่อนทำกิจกรรม

ส่วนที่ 2

ชุดฝึกการอ่านภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ

มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ ต 1.1 ป6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำ ที่ฟัง หรืออ่าน

ตัวชี้วัดที่ ต 1.1 ป6/2 อ่านออกเสียง ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ตัวชี้วัดที่ ต 1.1 ป6/3 เลือก/ระบุประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน

ตัวชี้วัดที่ ต 1.1 ป6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

สาระสำคัญ

การอ่านข้อมูลต่าง ๆ ของประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีความตระหนัก และเห็นความสำคัญของความร่วมมือกันในประชาคมอาเซียน และเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านข้อความ รูปภาพ สัญลักษณ์ เกี่ยวกับอาเซียนสามารถตอบคำถามได้ (K)
2. วิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ของประเทศสมาชิกอาเซียนและสามารถตอบคำถามได้ (P)
3. สร้างความตระหนักในการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน (A)

แบบทดสอบก่อนเรียน
เวลา 10 นาที คะแนนเต็ม 20

Direction : Choose the best answer in the answer sheet.

1. Which is Thailand 's flag?

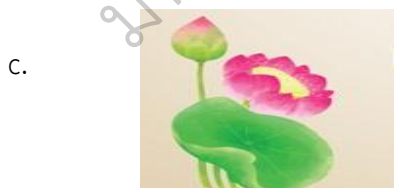

2. What is the capital of Thailand?

- a. Manila
c. Hanoi

- b. Jakarta
d. Bangkok

3. Which is the national flower of Thailand?

4. What is borders in the south of Thailand?

- a. Andaman Sea and Myanmar
b. Myanmar and Laos
c. Laos and Cambodia
d. The Gulf of Thailand and Malaysia

5. What is the national food of Thailand?

a.

b.

c.

d.

6. What season in Thailand is during February to May?

a. hot season

b. cool season

c. winter season

d. rainy season

7. If Thai people want to greet each other. What do they act?

a. shake hands

b. kiss

c. Wai

d. hug

8. What is "Water Festival" in Thailand?

a. Songkran Day

b. Loy Krathong Day

c. Visakha Bucha Day

d. Magha Puja Day

9. What should Thai people do most on Songkran Day?

a. Play the water.

b. Offer food to the monks.

c. Sing and dance.

d. Pour scented water onto the hands of their parents and elders.

10. Who is the beloved person of Thai people?

a. Yingluck Shinawatra

b. Nadech Kugimiya

c. Bhumibhol Adulyadej

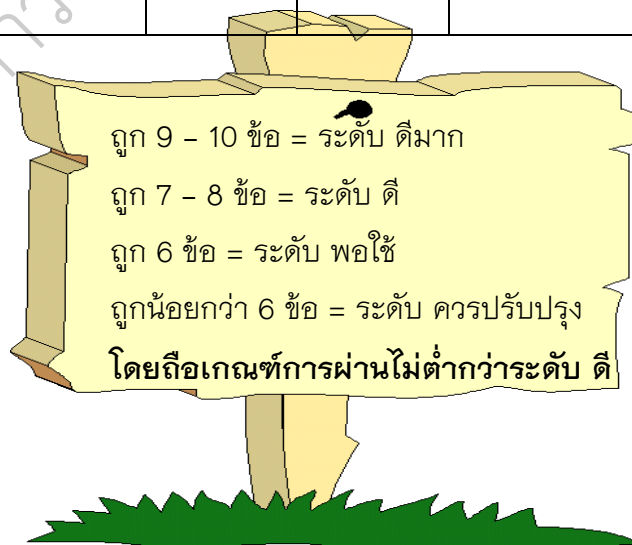
d. Thongchai mcintyre

กระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อน

Name.....Class.....No.....

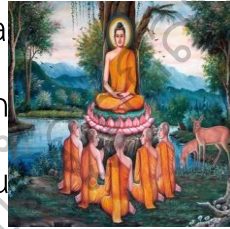
No.	Choices a b c d			
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

Basic Information

Official Name	: Kingdom of Thailand
Capital of Thailand	: Bangkok
Language	: Thai
Religion	: Buddhism
Currency	: Baht
Food	: Tom Yamkung
Flower	: Ratchaphruek
Date of joining ASEAN	: August 8, 1967

The map of Thailand

Borderland of Thailand

North : Myanmar and Laos

South : The Gulf of Thailand and Malaysia

East : Laos and Cambodia

West : Andaman Sea and Myanmar

Bangkok is the capital and the most populous city of Thailand. It is known in Thai as Krung Thep Maha Nakhon.

The Seasons of Thailand

There are three seasons in Thailand : rainy season, cool season and hot season. The rainy season is from May to October. The cool season is generally from November to February. The hot season is from February to May.

Greeting in Thailand

Thai people greet each other with the Wai and say “Sawasdee”. The Wai is done by pressing your hands together in front of your chest or face and bowing slightly. The Wai is also used to say "sorry" or "thank you"

The Festival of Thailand

Songkran Festival

Songkran festival is one of the most celebrated festivals in Thailand. Songkran festival is celebrated from April 13th to April 15th. It is known as the "Water festival" and people believe that water will wash away bad luck. At this time of the year, Thai people visit temples to offer food to the monks and to participate in bathing ceremonies of Buddha statues. At home, young people pour scented water onto the hands of their parents and elders as a mark of respect. In return, they receive the blessings from the elderly.

The Important Person of Thailand

The most important person in Thailand is King Bhumibhol Adulyadej. He is the great king of Thailand. He has worked hard for Thai people. He is their beloved king. He is the one who influences their daily life and he is the center of their hearts

Vocabulary

official name (n.) หมายถึง ชื่อเป็นทางการ
 emblem (n.) หมายถึง สัญลักษณ์, ตราเครื่องหมาย
 religion (n.) หมายถึง ศาสนา
 Buddhism (n.) หมายถึง ศาสนาพุทธ
 currency (n.) หมายถึง สกุลเงิน
 borderland (n.) หมายถึง อาณาเขตสองข้างของเขตแดน
 populous (adj.) หมายถึง มีพลเมืองหนาแน่น
 generally (adv.) หมายถึง โดยทั่วไป
 press (v.) หมายถึง กด, บีบอัด
 bow (v.) หมายถึง โค้ง, ก้มศีรษะ, คำนับ
 slightly (adv.) หมายถึง เล็กน้อย
 also (adv.) หมายถึง เช่นเดียวกัน
 important (adj.) หมายถึง สำคัญ
 beloved (adj.) หมายถึง ซึ่งเป็นที่รักยิ่ง
 influence (n.) หมายถึง อิทธิพล, บารมี

Activity 1

Direction : Use the following words to complete the sentences. (20 points)

cool	east	greet	parents	great
hard	capital	rainy	festival	food

1. Bangkok is the.....of Thailand.
2. The famous.....of Thailand is Tomyamkung.
3. Laos and Cambodia are.....of Thailand.
4. From May to October is the.....season.
5. There are the hot season, the.....season and the rainy season in Thailand.
6. We say “Sawasdee” and Wai to.....each other.
7. Songkran festival is known as the "Water.....".
8. Thai people pour scented water onto the hands of their.....and elders on Songkran day.
9. Bhumibhol Adulyadej is the.....king of Thailand.
10. The king of Thailand worked.....for his people and he is the center of their hearts.

Activity 2

**Direction : Match the words in column A with their meanings
in column B (20 points)**

Column A	Column B
.....1. Baht	a. the king of Thailand
.....2. Krung Thep Maha Nakhon	b. the sea on the west of Thailand
.....3. Buddhism	c. the national food of Thailand d.
.....4. Ratchaphruek	the national flower of
.....5. The Andaman	Thailand
.....6. hot season	e. the currency of Thailand
.....7. “Sawasdee”	f. the capital of Thailand
.....8. Water festival	g. the religion of Thailand
.....9. Bhumibhol Adulyadej	h. the greeting of Thailand
.....10. Tomyamkung	i. the season in Thailand
	j. Songkran day

Activity 3

Directions : Write T if the sentence is true and write F if the sentence is false. (20 points)

-1. The official name of Thailand is “Thailand”.
-2. Somtam is the national food.
-3. Myanmar and Laos are north of Thailand.
-4. Krung Thep Maha Nakhon is the most populous city.
-5. Thailand has four seasons. There are hot season, cool season, spring season and rainy season.
-6. The Wai is also used to say "sorry" or "thank you".
-7. Thailand joined ASEAN on August 8, 1967
-8. In "Water festival" Thai people visit temples to offer food to the monks.
-9. Bhumibhol Adulyadej is the center of Thai people 's hearts.
-10. The people in Thailand speak Thai language.

แบบทดสอบก่อนเรียน
เวลา 10 นาที คะแนนเต็ม 20

Direction : Choose the best answer in the answer sheet.

1. What is the capital of Thailand?

- a. Hanoi
- b. Bangkok
- c. Manila
- d. Jakarta

2. Who is the beloved person of Thai people?

- a. Thongchai mcintyre
- b. Bhumibhol Adulyadej
- c. Nadech Kugimiya
- d. Yingluck Shinawatra

3. What is the national food of Thailand?

- a.
- b.
- c.
- d.

4. Which is Thailand 's flag?

- a.
- b.
- c.
- d.

5. When Thai people greet each other. What do they do?

- a. Wai
- b. kiss
- c. hug
- d. shake hands

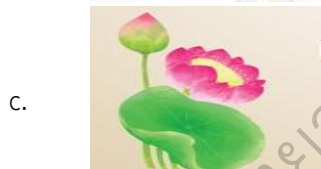
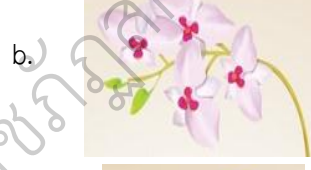
6. What borders is the south of Thailand?

- a. Laos and Cambodia
- b. Andaman Sea and Myanmar
- c. Myanmar and Laos
- d. The Gulf of Thailand and Malaysia

7. What is “Water Festival”?

- a. Songkran Day
- b. Magha Puja Day
- c. Loy Krathong Day
- d. Visakha Bucha Day

8. Which is the national flower of Thailand?

9. What do Thai people do on Songkran Day?

- a. Offer food to the monks.
- b. Sing and dance.
- c. Pour scented water on to the hands of their parents and elders.
- d. Play with water.

10. What season in Thailand is from February to May?

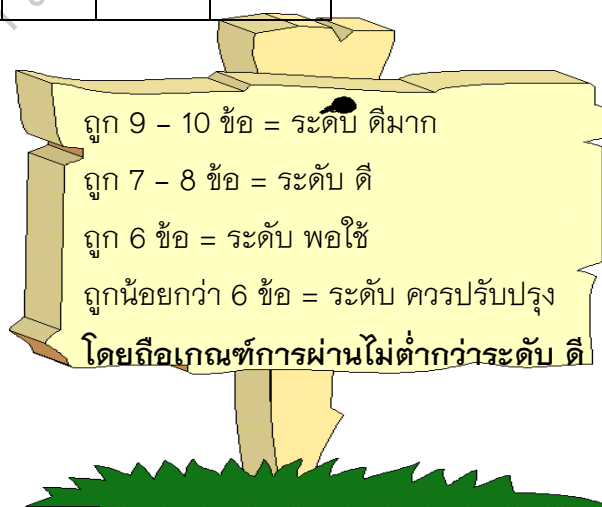
- a. The hot season
- b. The winter season
- c. The cool season
- d. The rainy season

กระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อน

Name.....Class.....No.....

No.	Choices a b c d			
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

ใบบันทึกคะแนนชุดฝึกเสริมทักษะการอ่าน
ภาษาอังกฤษ เรื่อง “We Love ASEAN” ชุดที่ 9 Thailand

Name.....Class.....No.....

ชุดฝึก	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
Activity 1	20	
Activity 2	20	
Activity 3	20	
รวมคะแนน	60	

ผลการประเมิน

ผ่าน

ไม่ผ่าน

เกณฑ์การประเมิน

ได้คะแนน 57 - 60 หมายถึง ดีมาก ระดับคุณภาพ	4
ได้คะแนน 41 - 56 หมายถึง ดี ระดับคุณภาพ	3
ได้คะแนน 36 - 40 หมายถึง พอใช้ ระดับคุณภาพ	2
ได้คะแนนต่ำกว่า 36 หมายถึง ปรับปรุง ระดับคุณภาพ	1
นักเรียนได้คะแนนได้คะแนน 21 คะแนนขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด	

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2551). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) (2552). NEW EXPRESS ENGLISH ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.
_____. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย
- ประเทศสมาชิกอาเซียน. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2557, จาก
http://www.baanjommyut.com/library_2/asean_community/05.html
- ประเพณีสงกรานต์. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2557, จาก
<http://www.americanthai.net/Pages/songkran.aspx> –
- พจนานุกรมแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2557,
<http://th.w3dictionary.org>
- ภาพการหักทลายโดยการไหว้. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2557, จาก
<http://www.mahotelbangkok.com/blog/>
- ภาพการทำบุญประเพณีสงกรานต์. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2557,
http://www.phibun.com/thai_tradition/tradition_name=thai-heet/images/heet-005.jpg
- ภาพแผนที่ประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2557,
http://www.teflcoursethailand.com/images/thailand_map.gif
- ภาพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2557,
http://school.obec.go.th/khongong_chon/image/84year.jpg

บรรณานุกรม (ต่อ)

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations). สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2557,

<http://www.education.dusit.ac.th/ASIAN/asian.html>

ASEAN Community. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2557, จาก <http://www.asean-community.au.edu/>

ASEAN CORNER. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2557, จาก

<http://aseancorner.blogspot.com>Bangkok. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2557,

จาก <https://en.wikipedia.org/wiki/Bangkok>

The Thai Wai Greeting. สืบค้นเมื่อ 18 ธันวาคม 2557, จาก

<http://www.thailandsworld.com/en/thai-people/thai-wai-greeting/index.cfm>

ภาคผนวก

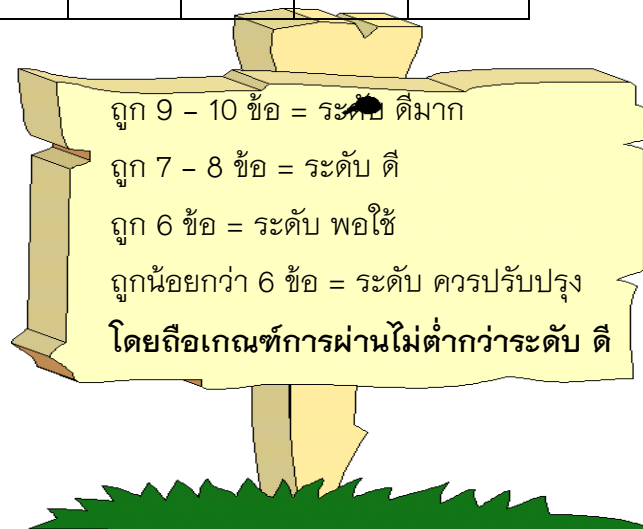
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

Name.....Class.....No.....

No.	Choices			
	a	b	c	d
1	X			
2				X
3		X		
4				X
5		X		
6	X			
7			X	
8	X			
9				X
10			X	

Activity 1

Directions : Use the following words to complete the blanks.

(10 points)

cool	east	greet	parents	great
hard	capital	rainy	festival	food

1. Bangkok is the....**capital**.....of Thailand.
2. The famous...**food**.....of Thailand is Tomyamkung.
3. Laos and Cambodia are ...**east**.....of Thailand.
4. From May to October is the....**rainy**....season.
5. There are the hot season, the....**cool**....season and the rainy season in Thailand.
6. We say “Sawasdee” and Wai to.....**greet**....each other.
7. Songkran festival is known as the "Water....**festival**.....".
8. Thai people pour scented water onto the hands of their.....**parents**...and elders in Songkran day.
9. Bhumibhol Adulyadej is the....**great**....king of Thailand.
10. The king of Thailand worked.... **hard**.....for his people and he is the center of their hearts.

Activity 2

Directions : Match the words in column A with their meanings in column B (10 points)

Column A	Column B
..... e1. Baht	a. the king of Thailand
..... f2. Krung Thep Maha Nakhon	b. the sea in the west of Thailand
..... g3. Buddhism	c. the national food of Thailand
..... d4. Ratchaphruek	d. the national flower of Thailand
..... b5. The Andaman	e. the currency of Thailand
..... i6. The hot season	f. the capital of Thailand
..... h7. “Sawasdee”	g. the religion of Thailand
..... j8. Water festival	h. the greeting of Thailand
..... a9. Bhumibhol Adulyadej	i. a season in Thailand
..... c10. Tomyamkung	j. Songkran day

Activity 3

Directions : Write T if the sentence is true and write F if the sentence is false. (10 points)

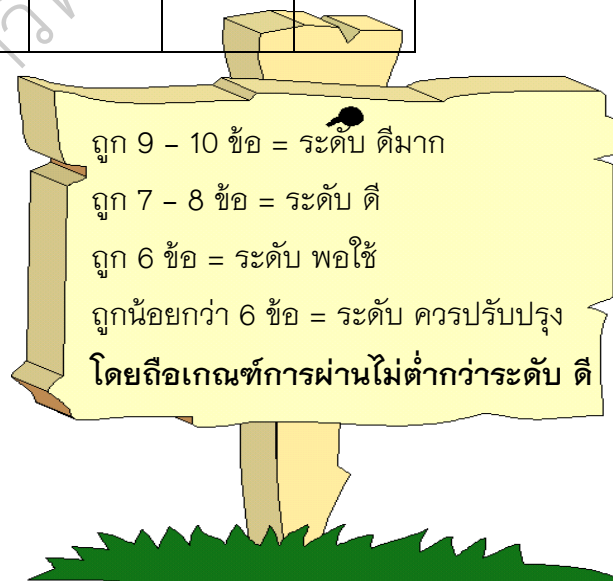
-**F**.....1. The official name of Thailand is “Thailand”.
-**F**.....2. Somtam is the national food.
-**T**.....3. Myanmar and Laos are north of Thailand.
-**T**.....4. Krung Thep Maha Nakhon is the most populous city.
-**F**.....5. Thailand has four seasons. There are hot season, cool season, spring season and rainy season.
-**F**.....6. The Wai is also used to say "sorry" or "thank you".
-**T**.....7. Thailand joined ASEAN on August 8, 1967
-**T**.....8. In "Water festival" Thai people visit temples to offer food to the monks+.
-**T**.....9. Bhumibhol Adulyadej is the center of Thai people 's hearts.
-**F**.....10. The people in Thailand speak English language.

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

Name.....Class.....No.....

No.	Choices			
	a	b	c	D
1		X		
2		X		
3			X	
4			X	
5	X			
6				X
7	X			
8				X
9			X	
10	X			

ส่วนที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 We Love ASEAN

เวลา 20 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง Thailand

เวลา 2 ชั่วโมง

ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2557

ครูผู้สอน นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน

โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

1. **สาระ (Strand) ที่ 1 :** ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications)

2. **สาระสำคัญ (Concept)**

การอ่านข้อมูลต่าง ๆ ของประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีความตระหนัก และเห็นความสำคัญของความร่วมมือกันในประชาคมอาเซียน และเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

3. **มาตรฐานการเรียนรู้ (Standard of Learning)**

มฐ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มฐ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

4. **ตัวชี้วัด (Indicators)**

ตัวชี้วัดที่ ต 1.1 ป6/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำ ที่ฟัง หรืออ่าน

ตัวชี้วัดที่ ต 1.1 ป6/2 อ่านออกเสียง ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้น ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ตัวชี้วัดที่ ต 1.1 ป6/3 เลือกรูปประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายที่อ่าน

ตัวชี้วัดที่ ต 1.1 ป6/4 บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

มฐ ต 1.2 ป.6/4 พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว

5. **จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objectives)**

5.1 อ่านข้อความ รูปภาพ สัญลักษณ์ เกี่ยวกับอาเซียนสามารถตอบคำถามได้ (K)

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลต่างๆของประเทศสมาชิกอาเซียนและสามารถตอบคำถามได้ (P)

5.3 สร้างความตระหนักในการเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียน (A)

5.4 มุ่งมั่นในการทำงาน

6. **คุณลักษณะอันพึงประสงค์**

มุ่งมั่นในการทำงาน

7. สมรรถนะที่สำคัญ

ความสามารถในการสื่อสาร

8. สารการเรียนรู้(Content)

เนื้อหาทางภาษา

8.1 คำศัพท์ (Vocabulary)

official name (n.) หมายถึง ชื่อเป็นทางการ

emblem (n.) หมายถึง สัญลักษณ์, ตราเครื่องหมาย

religion (n.) หมายถึง ศาสนา

Buddhism (n.) หมายถึง ศาสนาพุทธ

currency (n.) หมายถึง สกุลเงิน

borderland (n.) หมายถึง อาณาเขตสองข้างของเขตแดน

populous (adj.) หมายถึง มีพลเมืองหนาแน่น

generally (adv.) หมายถึง โดยทั่วไป

press (v.) หมายถึง กด, บีบอัด

bow (v.) หมายถึง โค้ง, ก้มศีรษะ, คำนับ

slightly (adv.) หมายถึง เล็กน้อย

also (adv.) หมายถึง เช่นเดียวกัน

important (adj.) หมายถึง สำคัญ

beloved (adj.) หมายถึง ซึ่งเป็นที่รักยิ่ง

influence (n.) หมายถึง อิทธิพล, บารมี

8.2 โครงสร้างภาษา (Structure) : What is the national food of Thailand ?

8.3 Function : Asking for and giving information of Thailand.

9. ภาระงาน / ผลงานของแผนการจัดการเรียนรู้

- การตอบคำถามจากกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ เรื่อง We Love ASEAN ชุดที่ 9 Thailand (Activity 1- Activity 3)

10. กิจกรรมการเรียนรู้(Teaching Procedure)

10.1 ขั้นก่อนอ่าน

10.1.1 ขั้นนำ ทบทวนบทเรียน และเสนอบทเรียน

นักเรียนและครูร้องเพลง ASEAN SONG จากนั้นสนทนาถึงประเทศไทยกับสังคมอาเซียนที่นักเรียนพอจะรู้จักแล้ว ครูทบทวนบทเรียนจากเนื้อหาในบทเรียนชั่วโมงที่ผ่านมา โดยครูแสดงรูปภาพพร้อมกับออกเสียงคำศัพท์เป็นภาษาภาษาอังกฤษ เช่น food, currency, flag เป็นต้น แล้วสร้างประโยคคำถามพร้อมกับแสดงรูปภาพ เช่น ครูพูดประโยค “What is the currency of Thailand? แล้วให้นักเรียนตอบคำถาม ครูสร้างประโยคคำถามแล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบ 2-3 ครั้ง จากนั้นขออาสาสมัคร

หรือครูเลือกตัวแทนนักเรียน 3-5 คน เป็นคนเลือกรูปภาพพร้อมกับสร้างคำถามให้เพื่อนตอบ เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือ รายบุคคล แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

10.2 ชั้นระหว่างการอ่าน

10.2.1 **ขั้นปฏิบัติ** เมื่อครูสังเกตเห็นว่านักเรียนสามารถเข้าใจประโยคที่ครูถาม แล้ว ครูสั่งให้นักเรียนตอบคำถาม โดยไม่ต้องดูรูปภาพ ปฏิบัติทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือ รายบุคคล

10.2.2 **ขั้นประเมินผลและข้อมูลย้อนกลับ** ครูจะประเมินโดยการสังเกตและให้ข้อมูลย้อนกลับ (feed back) โดยการพูดหรือแสดงอาการชมเชยเมื่อนักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้อง และให้คำแนะนำแก้ไขสำหรับนักเรียนที่ไม่เข้าใจ

10.2.3 **ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice)** ครูนำเสนอคำศัพท์และเนื้อหาในชุดฝึกทักษะ เรื่อง We Love ASEAN ชุดที่ 9 Thailand นักเรียนอ่านพร้อมกันช่วยกันแปลความหมาย และตอบคำถามปากเปล่ากับครูนักเรียนจากนั้นให้ผู้เรียนฝึกทำงานเป็นทีมทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน โดยมีครูเป็นผู้ควบคุม (Controlled Practice) และให้นักเรียนมีการฝึกแบบอิสระ (Free Practice)

10.2.4 **ขั้นตอนการทดสอบ (Testing)** ให้นักเรียนทำชุดฝึกทักษะ เรื่อง We Love ASEAN ชุดที่ 9 Thailand (Activity 1- Activity 3) โดยทดสอบเป็นรายบุคคลแล้วนำคะแนนของสมาชิกในทีมทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

10.3 ชั้นหลังการอ่าน

10.3.1 **ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition)** ให้รางวัลโดยคำชมแก่กลุ่มที่ทำชุดฝึกหัดได้ถูกต้องคะแนนได้ดีถึงเกณฑ์ที่กำหนด

10.3.2 **ขั้นทำชุดฝึกหัดเสริมการเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนรู้** โดยครูสรุปย้าคำถามต่าง ๆ โดยใช้แถบประโยค ครูถามคำถามนั้น ๆ แล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เพื่อเป็นการสรุปย้าและประเมินผลสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้มาแล้ว จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

11. สื่อและอุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้ (Teaching Materials)

สื่ออุปกรณ์

1. รูปภาพคำศัพท์เกี่ยวกับอาเซียน บัตรคำ
2. แถบประโยค
3. ชุดฝึกทักษะ เรื่อง We Love ASEAN ชุดที่ 9 Thailand

แหล่งเรียนรู้

1. ห้องสมุด
2. อินเทอร์เน็ต
3. ชุดฝึกทักษะ เรื่อง We Love ASEAN ชุดที่ 9 Thailand

12. ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น / การบูรณาการวิชาอื่น

1. สังคมศึกษา
2. ศิลปะดนตรี

13. การวัดและประเมินผล (Assessment Procedure)

จุดประสงค์การวัด/ ประเมินผล	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การ ประเมิน
5.1 อ่านคำศัพท์ เกี่ยวกับชื่ออาหาร ดอกไม้ สกูลเงินและ ข้อมูลพื้นฐาน ของ ประเทศไทยได้	สังเกตการอ่าน ออกเสียงและ บอกความหมาย	แบบประเมินการ อ่าน	นักเรียนออก เสียงและบอก ความหมาย ได้ถูกต้อง ไม่ น้อยกว่าร้อยละ 80
5.2 สนทนาถาม ตอบคำถามเกี่ยวกับ ข้อมูลพื้นฐานของ ประเทศไทยได้	สังเกตการ สนทนา	แบบประเมินการ สนทนา	นักเรียนถามตอบ ได้ถูกต้องไม่น้อย กว่า 80 %
5.3 ทำแบบฝึกหัดใน กิจกรรมที่ 1-3 เรื่อง We Love ASEAN ชุด ที่ 9 Thailand ได้	ทำชุดฝึกหัด	ชุดฝึกหัด	นักเรียนทำ แบบทดสอบ ได้ถูกต้องไม่น้อย กว่าร้อยละ 80
5.4 ทำแบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลัง เรียน ชุดฝึกทักษะ เรื่อง We Love ASEAN ชุดที่ 9 Thailand ได้	ทำแบบทดสอบ	แบบทดสอบ	นักเรียนทำ แบบทดสอบ ได้ถูกต้องไม่น้อย กว่าร้อยละ 80
5.5 นักเรียนมีความ มุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมิน พฤติกรรม การมุ่งมั่น ในการทำงาน	-นักเรียนมีผล การประเมิน คุณลักษณะที่พึง ประสงค์ขณะทำ กิจกรรมไม่น้อย กว่า 5 คะแนน

บันทึกหลังการสอน

1. จำนวนนักเรียนที่สอน ชาย8.....คน หญิง12.....คน รวม20.....คน

2. สรุปผลการจัดการเรียนรู้

.....
.....

3. ปัญหา / อุปสรรค

.....
.....
.....

4. แนวทางในการแก้ปัญหาและการพัฒนา

.....
.....

5. กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติม / ข้อคิดเห็นอื่น ๆ

.....
.....

ลงชื่อ

(นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน)

ครูผู้สอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

6. บันทึกการตรวจสอบ / ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

ได้ทำการตรวจแผนการสอนของครูพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน แล้วมีความคิดเห็นดังนี้

.....
.....

ลงชื่อ

(นายผดุง ประพันธ์)

ผู้บริหารสถานศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

เพลง ASEAN SONG
ASEAN ASEAN ASEAN
ASEAN has ten members
Vietnam Laos Thailand Myanmar
Cambodia Philippines Brunei Malaysia
Singapore Indonesia

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ดี (8-10)	พอใช้ (5-7)	ปรับปรุง (0-4)
การอ่านออกเสียง คำศัพท์	ออกเสียง คำศัพท์และประโยค ได้ ถูกต้องตามหลัก การออกเสียง ออกเสียงเน้น หนักในคำ/ประโยค อย่างสมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ถูกต้อง ตามหลักการออก เสียงมีเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคเป็นส่วน ใหญ่	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิดหลักการ ออกเสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้
การสนทนาถามตอบ คำถามเกี่ยวกับข้อมูล พื้นฐานของประเทศ ไทย	สนทนาถามตอบได้ ต่อเนื่องไม่ติดขัดพูด ชัดเจนทำให้สื่อสาร ได้แสดงท่าทาง และพูดด้วยน้ำเสียง เหมาะสม	พูดตะกุกตะกัก บ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้พูดด้วย น้ำเสียงเหมาะสม แต่ไม่มีท่าทาง ประกอบ	พูดได้บางคำทำให้ สื่อ ความหมายไม่ได้พูด ได้น้อยมาก
การทำชุดฝึกหัดใน กิจกรรมที่ 1-3 เรื่อง We Love ASEAN ชุดที่ 9 Thailand	ทำชุดฝึกได้ 80 % ขึ้นไป	ทำชุดฝึกได้ 50 - 79 %	ทำชุดฝึกได้ 1-49%
การทำแบบทดสอบ ก่อนเรียนและหลัง เรียน เรื่อง We Love ASEAN ชุดที่ 9 Thailand	ทำแบบทดสอบได้ 80 %ขึ้นไป	ทำทำ แบบทดสอบได้ 50 - 79 %	ทำแบบทดสอบได้ 1-49 %
การมุ่งมั่นในการ ทำงาน	ตั้งใจทำงานและ ปฏิบัติ กิจกรรมด้วยความ ตั้งใจและงานเสร็จ ก่อนเวลา	ตั้งใจปฏิบัติ กิจกรรมและงาน เสร็จทันเวลา	ไม่ตั้งใจทำงานไม่ สนใจปฏิบัติ กิจกรรมส่งงาน ล่าช้า

เกณฑ์การสรุปภาพรวม

ระดับคุณภาพ	ช่วงคะแนน
ดี	8-10
พอใช้	5-7
ปรับปรุง	0-4

เกณฑ์การประเมินภาพรวม : นักเรียนมีผลการเรียนไม่ต่ำกว่าระดับพอใช้ถือว่าผ่าน

เกณฑ์การประกันคุณภาพการสอน : จำนวนนักเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ได้ผลการเรียนระดับดีขึ้นไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แบบบันทึกคะแนนการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9
เรื่อง We Love ASEAN ชุดที่ 9 Thailand

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	ประเด็นคะแนน					รวม คะแนน	สรุป คะแนน
		การอ่านคำศัพท์	การตอบคำถาม	ชุดฝึกหัด	แบบทดสอบ	มุ่งมั่นในการ ทำงาน		
		10	10	30	20	10		
1	เด็กชายเจษฎาพร ไชมะโย							
2	เด็กชายชนาดล อูปละ							
3	เด็กชายชัยวัฒน์ ประนต							
4	เด็กชายทวีลาภ ไชมะโย							
5	เด็กชายตะวัน คิมยะราช							
6	เด็กชายธีรภัทร เศวตวงษ์							
7	เด็กชายพงศธร ศรีसार							
8	เด็กชายอภิเดช บุญอยู่							
9	เด็กหญิงวัลภา นาโควงศ์							
10	เด็กหญิงวันวิสา บุตรราช							
11	เด็กหญิงอังศุมาลี เครือคำ							
12	เด็กหญิงพิมพิกา พรหมเกต							
13	เด็กหญิงสโรชา มังทะ							
14	เด็กหญิงพัชราภรณ์ คำอ่อน							
15	เด็กหญิงวิศรดา บุตรราช							
16	เด็กหญิงอภิญา นาโควงศ์							
17	เด็กหญิงสิริพร นาโควงศ์							
18	เด็กหญิงวารภรณ์ บุระวงศ์							
19	เด็กหญิงปาไลตา ศักดิ์ชันต์							
20	เด็กหญิงนันทนา บุญคำ							

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน
2. แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน
4. แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังเรียน ประกอบการใช้
ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิคCIRC ร่วมกับเทคนิค TPR
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557
คำชี้แจง ข้อสอบมีจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ (30 คะแนน) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก เวลา 1 ชั่วโมง

Read the passage and answer items 1 – 4

Today is the eleventh birthday of Bas. He is going to have a party at home. His parents are cooking food in the kitchen. A lot of his friends come to the party. They are happy to play and laugh loudly. Many of his friends bring presents for him. After dinner his friends will help Bas clean up the tables before they go home.

1. How old is Bas?

a. He is five.	b. He is a boy.
c. He has a party.	d. He is eleven

2. The word “He” in line 1 refers to .

a. Bas	b. Bas’s parents
c. Bas’s father	d. Bas’s friend

3. Why do many friends come to Bas’s house?

- Because there is a party at his house.
- Because they play and laugh loudly.
- Because they want to play with him.
- Because it is dinner.

4. Do Bas and his friends have a good time today?

a. They are not happy.	b. They’re happy.
c. No, they don’t.	d. Yes, they do.

Read the passage and answer item 5

Tomorrow is an important day for Dang. He will play his first game with the school football team. He trains a lot in the afternoon. Practice makes him play football well.

5. From the passage, what does Dang want to be?

- A good man
- A good coach
- A good student
- A good football player

Read the passage and answer items 6–9

Bangkok is the capital of Thailand. There are a lot interesting places, such as Wat Prakaew, JJ market and Dusit Zoo. They are the famous places in Thailand. People love to go there, especially Dusit zoo. Children like to see the animals. If you like shopping, you go to JJ market.

6. Thailand's capital is _____

- a. Wat Prakaew b. JJ market
- c. Dusit Zoo d. Bangkok

7. You can see animals at _____

- a. Wat Prakaew
- b. JJ market
- c. Dusit Zoo
- d. Bangkok

8. The place where you can go shopping is _____

- a. Wat b. JJ market
- c. Dusit d. Bangkok

Read passage and answer item 9.

Tom always gets up at six o'clock. Then he eats breakfast. He usually eat bread and sausage before feeds the cat. He always eats lunch at twelve. After lunch time he always goes to the library until one o'clock.

9. What does Tom usually eat for breakfast?

- a. curry and rice
- b. chicken and bread
- c. bread and sausages
- d. sausages and eggs

Read the passage and answer items 10 – 11

I am very sorry to hear the recent news about the Tsunami that destroyed many provinces in Japan.

10. What does the writer feel about the event ?

- a. Boring.
- b. Unhappy.

- c. Tired.
- d. Enjoyable.

11. What is “Tsunami” ?

- a. Flood.
- b. Earthquake.
- c. Seaquake.
- d. Japanese food.

Read the passage and answer items 12 – 15

Today is a good day. It is Jim’s birthday. He is giving a birthday party at home. His friends come to the party. They bring birthday presents for him. He is very happy. Jim’s friends want to eat under the trees. They take the tables and some chairs outside. They put them under the trees. The servant puts white tablecloth on the tables. Jim’s mother cooks the food. Jim has got a CD player. He plays it loudly. All his friends dance. They like dancing and singing. They are all very happy. After lunch, they clean up the tables. Jim’s house is near the river, so they’ll go boating and fishing in the river before going back home.

12. When is Jim’s birthday?

- a. Today.
- b. Tomorrow.
- c. Yesterday.
- d. Good day.

13. What activity **don’t** Jim and his friends do at the birthday party ?

- a. Sing songs.
- b. Eat some food.
- c. Go fishing.
- d. Go jogging.

14. Why is Jim very happy?

- a. Because he has a CD player.
- b. Because today is his birthday.
- c. Because his mother cooks food.
- d. Because his friends sing and dance.

15. What will Jim’s friends do after lunch?

- a. Watch television and sleep.
- b. Dance and sing many songs.
- c. Take the tables and chairs outside
- d. Go boating and fishing in the river.

Read the passage and answer items 16 – 19

Tony is a good student. He gets up at 6 o'clock every morning. He washes his face, brushes his teeth and takes a bath. He has his breakfast at 7 o'clock. Then he puts on his school uniform and goes to school by bicycle. He reaches school at 7.45, so he still has enough time to revise his lessons. Normally, Tony is never late for school. He always pays attention to all lessons. He works very hard and does his work well. He also plays games and chats with his friends. When school is over, he goes straight home. At home Tony does his homework. He helps his mother do the housework. After taking a bath he has his dinner with his family. He is happy to talk about his school day and goes to bed around 9:00 p.m.

16. How does Tony go to school?

a. By bus.	b. By car.
c. By bike.	d. By motorcycle.

17. What time does he arrive at school?

- a. Fifteen minutes before eight.
- b. Fifteen minutes after eight.
- c. Seven – fifteen.
- d. Nine o' clock

18. What does Tony do to help his mother?

- a. Do homework.
- b. Repair the bicycle.
- c. Watch television and play games.
- d. Mop the floor and clean the room.

19. What routine doesn't he do ?

- a. Chats with his friends.
- b. Hangs out with his friends.
- c. Helps his mother.
- d. Does his home work.

Read the passage and answer items 20 – 22

Noot was playing in the garden. She saw a little bird lying on the ground. It could not fly. She took the bird home and put it in a box. Every day, she fed it with some worms. When the bird became stronger, she let it go.

20. Which sentence is not correct?

- a. The bird was hurt.
- b. Noot fed the bird.
- c. The bird could finally fly.
- d. Noot was playing with the bird.

21. What does the story want to tell us?

- a. Be nice to animals.
- b. A bird is a lovely animal.
- c. Worms are good for birds.
- d. Do not play in the garden.

22. What was the girl like?

- a. sad
- b. kind
- c. naughty
- d. strong

Read the passage and answer items 23–24

Rice is a favorite food of most Asians. There is also “sticky rice that Japanese like to eat”. Much of the rice in Singapore comes from Thailand and Malaysia. Rice can be boiled, steamed or fried. Rice is also very good for our bodies. It gives us plenty of energy to work and play.

23. Can rice be boiled?

- a. Yes, it is.
- b. No, it can.
- c. Yes, it can.
- d. No, it isn't.

24. Where does much of the rice in Singapore come from?

- a. Thailand
- b. Malaysia
- c. Thailand and Malaysia
- d. Thailand and Singapore

Read the passage and answer items 25–29.

Nut and his friend are driving downtown. Nut is driving very ____25____. A police car is behind them. “You should stop, Nut.” Says his friend. “The ____26____ on the police car is flashing.”

When Nut stops, the policeman tells him, “The ____27____ in the city is 30 kilometers an hour. You should ____28____ ,” says the policeman while looking at Nut’s ____29____ . “I’m giving you a ticket. You shouldn’t drive so fast.”

25. a. Loudly b. Slowly
 c. Fast d. Happily
26. a. Sign b. light
 c. lamp d. roof
27. a. speed rate b. time measure
 c. time limit d. speed limit
28. a. speed up b. stand up
 c. slow down d. sit down
29. a. Motorcycle b. photograph
 c. student card d. driving license

30. Which sentence is the correct answer?

Somsri : I’m going to Phuket tomorrow.

Ricky : _____ .

Andy : Thanks.

- a. Why do you tell me?
b. Forget it.
c. Have a good trip.
d. You are lucky

เฉลยแบบทดสอบการอ่านจับใจความ ก่อนและหลังเรียน ประกอบการใช้
ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิคCIRC ร่วมกับเทคนิค TPR
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	d	16	c
2	a	17	a
3	a	18	d
4	d	19	b
5	d	20	d
6	d	21	a
7	c	22	b
8	b	23	c
9	c	24	c
10	b	25	c
11	b	26	b
12	a	27	d
13	d	28	c
14	b	29	d
15	d	30	c

**แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ ก่อนและหลังเรียน ประกอบการใช้
ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิคCIRC ร่วมกับเทคนิค TPR
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557**

คำชี้แจง ข้อสอบมีจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ (30 คะแนน) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก เวลา 1 ชั่วโมง

1. When you finish your studying in the classroom and, you are the last one in the class, what should you do first before you leave?

- a. Turn on the lights.
- b. Turn off the lights.
- c. Open the lights and the electric fans.
- d. Switch on the lights and the electric fans.

2. Mother : You are too late today, because last night you went to bed late.the school bus is coming.

Weena : Ok mom.

- a. Be quick
- b. Be quiet
- c. Be careful
- d. Be serious

3. Situation : At a train station.

The woman : Excuse me. When is the next train coming?

Nittaya : In about 20 minutes.

The woman : Well, what time is it now?

Nitaya : It is 11.30 a.m.

The woman : _____, right?

Which sentence is the correct answer?

- a. The train will come before noon.
- b. You miss the train.
- c. You arrive at 11.50 a.m.
- d. I will wait for the train.

4. Wichai : It's raining cats and dogs outside. Can you close the window, please?

Wipa : _____

- a. Be careful.

- b. Yes, certainly.
- c. Have a good time.
- d. Take care of yourself.

5. At the canteen

There are many students in the canteen today. Everybody tries to buy something to eat. Your friend steps on your foot, after that he says “Oh! I’m very sorry.” What should you say to him?

- a. You’re bad.
- b. You’re welcome.
- c. That’s all right.
- d. Thank you very much

6. Namwan and Namtan on weekend.

Namwan and Namtan always go to their field on their weekend. They take bread, jam, pizza and some fruits in a basket. Namwan carries two bottles of coke. They always ride a bike to their field. They have fun. They want to go again next weekend. From the passage, where do they go?

- a. for a picnic
- b. to shopping
- c. to exercise
- d. to study

7. Last night, we did not watch TV. We played scrabble. Father told us some jokes. We had a good time until the bed time. We enjoyed ourselves very much. Which is the best title for the passage above?

- a. Our enjoyable night.
- b. A night without television.
- c. The jokes from our father.
- d. Scrabble is our favorite game.

8. There are three sisters who love eating vegetables. Each one likes several different vegetables. Jom likes cucumber, cabbage, carrot ,but she doesn’t like pumpkin. Jim enjoys eating tomato, cucumber pumpkin ,but she doesn’t love eating cabbage. Joy likes to eat every vegetable except tomato. Which vegetable do all the three sisters like to eat?

- a. tomato
- b. cabbage
- c. pumpkin
- d. cucumber

9. At Somsri's house.

Somsri and her sister are doing their homework.

Somsri's sister : _____?

Somsri : Here you are.

What is the best answer to fill in the blank?

- a. May I help you ?
- b. Can I borrow your pen?.
- c. Would you go shopping with me?
- d. Would you like to drink some milk?

10. At the kitchen

1. Add some cooking oil into the pan.
2. Clean the chicken.
3. Put the pan on the stove.
4. Put the chicken in the hot oil.

What is the passage about?

- a. How to cook chicken.
- b. How to make fried chicken.
- c. How to clean chicken.
- d. How to heat the cooking oil.

Read the passage and answer items 11–12

The girls are talking on the phone.

1. I'd like grape, pineapple and apple, please.
2. Can I help you?
3. I'd like fruit salad, please.
4. What fruit would you like?
5. What's your phone number?
6. 084-259-6838

11. The correct order is Which is the best answer?

- a. 2, 3, 4, 6, 5, 1
- b. 2, 3, 4, 6, 1, 5
- c. 2, 3, 4, 1, 5, 6
- d. 2, 3, 4, 5, 1, 6

12. What is the passage about?

- a. How to make fruit salad.
- b. How to order fruit salad.
- c. What fruit you like.
- d. Whether one of the girls like fruit salad.

13. At the store.

Shopkeeper : Good morning _____

Kai : Yes. I would like a bottle of cooking oil.

- a. Can I help you?
- b. Can you help me?
- c. Can I buy a bottle of cooking oil?
- d. Can you sell a bottle of cooking oil?

14. At the party

Jack : Long time no see, how have you been?

Jib : I'm doing ok Thanks. And you?

Jack : I'm fine. Thanks. Can I have your telephone number ?

Jib : It is

What is the best answer?

- a. room 346
- b. 086-443-13063
- c. 19/5 Chareonchai RD.
- d. 150 Kilometers

15. Read the following and answer the question.

Name	Dance	Sing	Play the guitar
Som	✓	✗	✓
Sai	✗	✓	✓
Sod	✓	✗	✓
Sin	✓	✓	✓

Which sentence is correct?

- a. Sin can dance but she can't sing.
- b. Sai can sing but he can't dance.
- c. Sod can sing but he can't play the guitar.
- d. Som can play the guitar but he can't dance.

16. I am happy today. It is the first day of the year. The weather is very cold. I wear a jacket and a scarf around my neck. I wish everyone happiness all year.

Today is.....

- a. Children's Day
- b. New Year's Day
- c. Christmas Day
- d. Songkran Day

17. Loy Kratong Day

There is a cheerful festival in Thailand. It's Loy Kratong Day. Everyone likes this day very much especially children. They like to make kratongs from banana leaves. They decorate their beautiful krathongs with some flowers and put a candle, three incenses and some coins in each kratong. Then they will bring their beautiful krathongs to the river, canal or pond for floating. Before they float them, they will pray and ask for forgiveness and worship the river or Pramae Kong-ka. They believe Pramae Kong-ka keeps and takes care of the water. It helps them to have enough water. What is the purpose of Loy Kratong day?

- a. To worship the river.
- b. To enjoy a cheerful festival.
- c. To make beautiful krathongs.
- d. To float krathongs on the river.

18. Tuk lives in a small house with his father. He does not have his mother, so his father is a single parent. His father is a He works in a department store.

Which word should fill in the blank?

- a. carpenter
- b. farmer
- c. taxi driver
- d. fruit seller

19. Tanee has many pets. She wants to know everything about animals. She takes good care of her pets when they are sick. What should Tanee be when she grows up?

- a. doctor
- b. dentist
- c. nurse
- d. vet

20. I like to go to find something to eat in the kitchen when I'm hungry, but my mom spends her time in the morning to cook. Which of the following should be **in the kitchen**?

- a. garlic
- b. sugar apple
- c. rambutan
- d. watermelon

21. At the fruit shop.

Fruits	mango	apple	papaya	orange	rose apple
cost(฿) /kilogram	25	42	23	38	32

Aum goes to the market to buy some fruits. She buys a kilogram of mangoes, a half kilogram of rose apples and two kilograms of oranges. How much does Aum have to pay?

- a. 92 ฿
- b. 95 ฿
- c. 117 ฿
- d. 135 ฿

22. One day it was a raining day. Sompong was late to school. The teacher was teaching. Sompong would like to come into the classroom. What should Sompong say?

- a. May I go out?
- b. Come in , please?
- c. Excuse me. May I come in , please?
- d. Can I sit hear, please?

23. You go to your roommate's birthday party. What should you say?

- a. I wish you happiness.
- b. It's your birthday.
- c. Happy to see you again.
- d. Your birthday party is very good

24. Phandee wants to borrow Jack's phone.

Phandee : I need to call my mother, Can I borrow your phone?

Jack : Yes. Here you are.

Phandee : Thank you.

Jack : _____.

What should Jack say?

- a. You're welcome.
- b. Welcome.
- c. Don't worry.
- d. Thank you.

25. Teacher : What was wrong with you? Why didn't you take the test yesterday?

Student :..... I didn't come to school. What should student say?

- a. I was sick.
- b. The test is difficult.
- c. I will go to Bangkok.
- d. I always study hard.

26. April is a time of fun for children, parents and teachers. Moms and dads take children to visit many places. They will go to the sea, mountain and many places that they want to go.

They will enjoy doing activities in their life. The busy days of school work are over. The funny days of summer are beginning. From the passage, who has fun time in April?

- a. children
- b. parents
- c. teachers
- d. children, parents and teachers

27. Which one **is not** a kind of exercise?

- a. Running
- b. Sleeping
- c. Dancing
- d. Walking

28. Which sentence is the correct answer?

Andy : I'm going to Korea tomorrow.

Ricky : _____

Andy : Thanks.

- a. Take it easy.
- b. Forget it.
- c. Have a good time.
- d. You are lucky

29. A: What's your name ?

B: My name is James Cason

A: _____

B: C-A-S-O-N

What is the best answer?

- a. Can I repeat that, please ?
- b. How do you spell your first name ?
- c. Can you say your last name again ?
- d. How do you spell your last name ?

30. Nan got a new bike for her birthday. On Saturday, she saw Nim. " Let's go to swim", she said. "We can ride our bikes to the river." On the way there, Nan could not keep up with Nim. Nim could ride the bike very fast. Then they got into the river. Nim

could not keep up with Nan. Nan could swim faster than Nim. Both girls felt happy. They liked to ride and swim together. This story is about _____

- a. The girls go to school
- b. Nan's new friends
- c. Nan and Nim having fun
- d. A nice birthday party

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

เฉลยแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ ก่อนและหลังเรียน ประกอบการใช้
ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิคCIRC ร่วมกับเทคนิค TPR
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	b	16	b
2	a	17	a
3	a	18	d
4	b	19	d
5	c	20	a
6	a	21	c
7	a	22	c
8	d	23	a
9	b	24	a
10	b	25	a
11	c	26	d
12	b	27	b
13	a	28	c
14	b	29	b
15	b	30	c

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน ประกอบการใช้
ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิคCIRC ร่วมกับเทคนิค TPR
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557

คำชี้แจง ข้อสอบมีจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ (30 คะแนน) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก เวลา 1 ชั่วโมง

1. Situation: At a Thai restaurant in Haad Yai.

Waiter : _____?

Customer : Yes, please.

- a. May I come in
- b. May I help you
- c. Can you help me
- d. What do you want

2. Which of the following countries has the world's longest Christmas season ?

- a. Indonesia
- b. Vietnam
- c. The Philippines
- d. Singapore

3. Look at the picture below.

What is the weather like today? You should wear...

- a. It's stormy, a raincoat and gloves.
- b. It's snowy, a sweater and fur pants.
- c. It's windy, a shirt and jeans.
- d. It's rainy. a raincoat and boots

4. When you visit another country, what topic should not be discussed?

- a. Politics
- b. Sport
- c. Festival
- d. Cuisine

5. What is the best way to greet women in other countries if you are a man?
- Giving a slight bow
 - Handshaking
 - Cheek kissing
 - Hugging
6. Jenny is visiting Myanmar, which of the followings is Myanmar's greeting word?
- Sabaidee
 - Apa Kabar
 - Sinjao
 - Mingalabar
7. When is the best time of year to visit Thailand's West Coast beaches?
- May – July
 - December – February
 - August – October
 - September – November
8. Which one of the following is the largest Muslim country in Southeast Asia?
- Malaysia
 - Indonesia
 - Brunei Darussalam
 - Thailand
9. Situation: At the party
- Somchai : Hello. Would you like some coke?
- John : _____. Water, please.
- Yes, please.
 - No, I'm not.
 - No, thanks.
 - Yes, thank you.
10. Situation: In the kitchen.
- Mother : _____?
- Somsri : Here you are.
- Could you pass me a knife

- b. Are you holding a knife
- c. Would you like a knife
- d. Will you use a knife

Situation: A secretary is talking to a caller. (11–12)

Caller : This is Jim Ken. Can I talk to Mr. James, please?

Secretary : ____11____

Caller : Can I leave a message, please?

Secretary : ____12____.

- 11.
 - a. He wants to see you.
 - b. Sorry, I don't know him.
 - c. I'm afraid he's just gone out.
 - d. Sorry. He doesn't want to speak to you.
- 12.
 - a. Yes, I am.
 - b. Yes, I can.
 - c. Yes, you are
 - d. Yes, of course.

Situation: On a sidewalk in Bangkok, Thailand.

Foreigner : Excuse me, __13__ Princess Hotel?

Kannika : __14__

Foreigner : Thank you very much.

- 13.
 - a. did this bus stop at
 - b. would you kindly take me to
 - c. could you tell me how to get to
 - d. do you know when this bus stops at
- 14.
 - a. I don't know where it is.
 - b. Go straight, and turn left.
 - c. It doesn't stop at the hotel.
 - d. You can buy a ticket on the bus.

Situation: Niracha is offering Sue (An Indonesian friend) to try some cookies.

Niracha : My mother made these **cookies** for me. __15__?

Sue : __16__. It looks very good.

15. a. Do you eat cookies.
b. Can you eat cookies.
c. Would you like some
d. Have you ever tried this
16. a. I don't like that
b. Certainly I will
c. Yes, please
d. Of course
17. Joy : Jack, this is Jim my friend from Vietnam.
Jack : Nice to meet you.
Jim : _____.
a. You look nice
b. Fine, thank you
c. I'm happy with you
d. Nice to meet you, too
18. Ball : It's time to go now. See you later.
Bas : _____.
a. Goodbye
b. Thank you
c. Not at all
d. You're welcome
19. Situation: Mei and her sister are playing with a doll.
Mei : This is my doll. It's very beautiful and lovely.
Her sister: I want it! I want it!
Mom : Give it to her. Don't worry._____
a. It belongs to her.
b. I won't tell your father.
c. She is your lovely sister.
d. I will buy a new one for you.
20. Situation: Mary and Manee are talking on the phone
Marry : Hello, Mary's speaking.

Manee : Excuse me, may I talk to Peter, please?

Mary : Peter? I don't know him.

Manee : _____.

- a. Don't worry, I do
- b. Ok, I will talk to him
- c. Thank you very much
- d. I'm sorry, I have a wrong number

21. Situation: Phupa and Nawa are surfing the internet.

Phupa : What websites are you visiting?

Nawa : Google

Phupa : _____?

Nawa : I'm looking for dog training.

- a. When are you looking for it
- b. What are you looking for
- c. How are you looking for it
- d. Who are you looking for

22. Situation: At a restaurant

Noi : Can we have a table for two, please?

Waiter : Yes, of course. This way, please. Here is the menu.

Noi : We only need some drinks. We want_____.

Waiter : Wait a moment, please.

What do they probably order?

- a. fruit salad
- b. fried rice
- c. lemonade
- d. steak

23. Situation: At a bus stop.

The woman : Excuse me. When does the next bus arrive?

Nittaya : In about 30 minutes.

The woman : Well, what time is it now?

Nitaya : It is 11.20 a.m.

The woman : _____, right?

- a. The bus will come before noon
- b. The bus won't stop here
- c. You will arrive at 11.50 a.m.
- d. I will wait for the bus

24. Situation: Tom is buying a color pencil.

Tom : Excuse me, I'm looking for a color pencil.

Shopkeeper : We have two kinds of color pencil here. One is 120 baht and the other is 85.

Tom : I want the cheaper one. Here is 100 baht.

Shopkeeper : Thank you. _____.

- a. Here you are
- b. Anything else?
- c. Here is your change.
- d. What about this new one?

25. You are late for school. What should you say to your teacher?

- a. Am I so late?
- b. See you soon.
- c. Sorry, I'm late.
- d. May I come in, please?

26. What are you going to do on Makha Bucha Day?

- a. I'm going to offer food to the monks.
- b. I'm going to give big candles to the monks.
- c. I'm going to go to the Wien Tien ceremony at the temple.
- d. 1 and 3 are correct.

27. A : Excuse me, are you ready to order?

B : Yes, I would like to have some soup, please

From the dialogue, where are they and what are they doing?

- a. At home, reading a book
- b. At school, having lunch at the canteen
- c. In a restaurant, ordering some food

d. In a hospital, seeing the doctor

28. What's the matter with the man and what should he do?

- a. He has a cold. He should see a medical doctor
- b. He has a toothache. He should see a scientist
- c. He has a headache. He should see a dentist.
- d. He has a stomachache. He should see a pharmacist.

29. Tom is 110 cm tall. Tim is 130 cm tall. Nook is 135 cm tall. Which sentence is correct?

- a. Tim is the tallest.
- b. Tom is the shortest.
- c. Tom is taller than Tim.
- d. Nook is as tall as Tom.

30. Somsak wants something to eat. He should take some to get healthy.

- a. fried vegetables
- b. cake
- c. ice cream
- d. chocolate

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน ประกอบการใช้
ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิคCIRC ร่วมกับเทคนิค TPR
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	B	16	c
2	c	17	d
3	b	18	a
4	a	19	d
5	b	20	d
6	d	21	b
7	b	22	c
8	b	23	c
9	c	24	c
10	a	25	c
11	c	26	d
12	d	27	c
13	c	28	a
14	b	29	b
15	c	30	a

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินชุดฝึกทักษะ

คำชี้แจง

1. ตัวแปรที่ศึกษาและข้อคำถามนี้เป็นการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”

2. แบบประเมินนี้เป็นแบบวัดอันดับคุณภาพ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ ซึ่งเป็นหัวข้อเชิงนิมมาน (Positive Scale) ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ตรวจให้	5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ตรวจให้	4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ตรวจให้	3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ตรวจให้	2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ตรวจให้	1 คะแนน

3. ขอให้ท่านพิจารณาคู่มือการจัดการเรียนรู้ตามรายการที่กำหนดไว้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน และโปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงและพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นไปและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน
นักศึกษาหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. กำหนดองค์ประกอบของแผนการสอนถูกต้องและครบถ้วน					
2. เรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการสอนเหมาะสมเข้าใจง่าย					
3. มีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการสอน					
4. เขียนสาระสำคัญบ่งบอกสิ่งสำคัญของเรื่องที่สอนได้ชัดเจน					
5. จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์ของ หลักสูตร					
6. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน และบ่งบอกสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน					
7. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
8. เนื้อหามีความน่าสนใจ สร้างสรรค์เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
9. กำหนดรายการสื่อการเรียนการสอนชัดเจน จัดเตรียมได้ง่ายและสะดวก					
10. เรียบเรียงลำดับรายการสื่อที่จะใช้ได้อย่างเหมาะสม					
11. กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสม					
12. จัดขั้นตอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสม					
13. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอนชัดเจน					
14. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียน					
15. จัดสื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละขั้นตอน					
16. วิธีการวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวิธีสอน					
17. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
18. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลได้เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด					
19. เครื่องมือในการวัดและประเมินผลสามารถนำไปใช้ได้สะดวก					
20. ภาษาที่ใช้ในแผนการสอนมีความเหมาะสมเข้าใจง่าย					

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ

คำชี้แจง

1. ตัวแปรที่ศึกษาและข้อคำถามนี้เป็นแบบวัดการอ่านจับใจความ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ มีจำนวน 30 ข้อ

3. ขอความกรุณาท่านผู้เชี่ยวชาญได้โปรดพิจารณาประเมินความตรง (Validity) ของเนื้อหาในข้อคำถามดังกล่าว ว่ามีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความสอดคล้อง” ตามความคิดเห็นของท่านดังนี้

+1 ถ้าท่านแน่ใจ ว่าประเด็นคำถามและข้อคำถามสอดคล้องกับสิ่งที่ศึกษาที่ระบุไว้จริง

0 ถ้าท่านไม่แน่ใจ ประเด็นคำถามและข้อคำถามสอดคล้องกับสิ่งที่ศึกษาที่ระบุไว้จริง

-1 ถ้าท่านแน่ใจ ประเด็นคำถามและข้อคำถามไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ศึกษาที่ระบุไว้

4. หากท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โปรดระบุลงในช่อง “ข้อเสนอแนะ” ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

ผลการวิเคราะห์และพิจารณาของท่านผู้เชี่ยวชาญจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เพื่อการวิจัยในครั้งนี้ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน
นักศึกษาหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อที่	ระดับความคิดเห็น			ข้อที่	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1		+1	0	-1
1				16			
2				17			
3				18			
4				19			
5				20			
6				21			
7				22			
8				23			
9				24			
10				25			
11				26			
12				27			
13				28			
14				29			
15				30			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์

คำชี้แจง

1. ตัวแปรที่ศึกษาและข้อคำถามนี้เป็นแบบวัดการคิดวิเคราะห์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ มีจำนวน 30 ข้อ

3. ขอความกรุณาท่านผู้เชี่ยวชาญได้โปรดพิจารณาประเมินความตรง (Validity) ของเนื้อหาในข้อคำถามดังกล่าว ว่ามีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความสอดคล้อง” ตามความคิดเห็นของท่านดังนี้

+1 ถ้าท่านแน่ใจ ว่าประเด็นคำถามและข้อคำถามสอดคล้องกับสิ่งที่ศึกษาที่ระบุไว้จริง

0 ถ้าท่านไม่แน่ใจ ประเด็นคำถามและข้อคำถามสอดคล้องกับสิ่งที่ศึกษาที่ระบุไว้จริง

-1 ถ้าท่านแน่ใจ ประเด็นคำถามและข้อคำถามไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ศึกษาที่ระบุไว้

4. หากท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โปรดระบุลงในช่อง “ข้อเสนอแนะ” ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

ผลการวิเคราะห์และพิจารณาของท่านผู้เชี่ยวชาญจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เพื่อการวิจัยในครั้งนี้ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน
นักศึกษาหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อที่	ระดับความคิดเห็น			ข้อที่	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1		+1	0	-1
1				16			
2				17			
3				18			
4				19			
5				20			
6				21			
7				22			
8				23			
9				24			
10				25			
11				26			
12				27			
13				28			
14				29			
15				30			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง

1. ตัวแปรที่ศึกษาและข้อคำถามนี้เป็นแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ส่งผลต่อการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6”

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนี้ มีจำนวน 30 ข้อ

3. ขอความกรุณาท่านผู้เชี่ยวชาญได้โปรดพิจารณาประเมินความตรง (Validity) ของเนื้อหาในข้อคำถามดังกล่าว ว่ามีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความสอดคล้อง” ตามความคิดเห็นของท่านดังนี้

+1 ถ้าท่านแน่ใจ ว่าประเด็นคำถามและข้อคำถามสอดคล้องกับสิ่งที่ศึกษาที่ระบุไว้จริง

0 ถ้าท่านไม่แน่ใจ ประเด็นคำถามและข้อคำถามสอดคล้องกับสิ่งที่ศึกษาที่ระบุไว้จริง

-1 ถ้าท่านแน่ใจ ประเด็นคำถามและข้อคำถามไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ศึกษาที่ระบุไว้

4. หากท่านมีข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โปรดระบุลงในช่อง “ข้อเสนอแนะ” ที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้วิจัยได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

ผลการวิเคราะห์และพิจารณาของท่านผู้เชี่ยวชาญจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เพื่อการวิจัยในครั้งนี้ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน
นักศึกษาหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการวิจัยและพัฒนาศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อที่	ระดับความคิดเห็น			ข้อที่	ระดับความคิดเห็น		
	+1	0	-1		+1	0	-1
1				16			
2				17			
3				18			
4				19			
5				20			
6				21			
7				22			
8				23			
9				24			
10				25			
11				26			
12				27			
13				28			
14				29			
15				30			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก จ

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญ
2. ค่า IOC, ค่าความยาก (p), ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (KR₂₀) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
3. ค่า IOC, ค่าความยาก (p), ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (KR₂₀) ของแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์
4. ค่า IOC, ค่าความยาก (p), ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (KR₂₀) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 11 คะแนนเฉลี่ยการประเมิน ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC
ร่วมกับเทคนิค TPR จากผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}
	1	2	3	4	5	
1. กำหนดองค์ประกอบของแผนการสอนถูกต้องและครบถ้วน	4	4	5	4	5	4.40
2. เรียงลำดับองค์ประกอบของแผนการสอนเหมาะสมเข้าใจง่าย	5	4	5	5	4	4.60
3. มีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของแผนการสอน	4	4	5	4	4	4.20
4. เขียนสาระสำคัญบ่งบอกสิ่งสำคัญของเรื่องที่สอนได้ชัดเจน	5	4	5	5	4	4.60
5. จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4	4	5	4	5	4.40
6. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน และบ่งบอกสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน	5	4	5	5	4	4.60
7. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4	4	5	4	5	4.40
8. เนื้อหาที่น่าสนใจ สร้างสรรค์เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	5	4	4.60
9. กำหนดรายการสื่อการเรียนการสอนชัดเจน จัดเตรียมได้ง่ายและสะดวก	4	4	5	4	5	4.40
10. เรียบเรียงลำดับรายการสื่อที่จะใช้ได้อย่างเหมาะสม	4	4	5	4	5	4.40
11. กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสม	4	4	5	4	5	4.40
12. จัดขั้นตอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสม	5	4	5	5	4	4.60
13. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอนชัดเจน	4	4	5	4	5	4.40
14. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน	4	4	5	4	5	4.40
15. จัดสื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละขั้นตอน	5	4	5	5	4	4.60
16. วิธีการวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องกับวิธีสอน	5	4	5	5	4	4.60
17. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	5	4	4.60
18. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลได้เหมาะสมกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด	4	4	5	4	5	4.40
19. เครื่องมือในการวัดและประเมินผลสามารถนำไปใช้ได้สะดวก	5	4	5	5	4	4.60
20. ภาษาที่ใช้ในแผนการสอนมีความเหมาะสมเข้าใจง่าย	4	4	5	4	5	4.40
แปลความหมาย : เหมาะสมมาก						4.48

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย	0.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตาราง 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดการอ่านจับใจความ
ภาษาอังกฤษจากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถาม	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					Σr	IOC
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
12	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
13	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
16	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
19	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
22	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
25	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
27	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
รวม							28.4
เฉลี่ย							0.94

ตาราง 13 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบการอ่านจับใจความ
ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)
1	0.26	0.40	16	0.26	0.40
2	0.76	0.30	17	0.68	0.20
3	0.42	0.40	18	0.32	0.40
4	0.63	0.30	19	0.42	0.20
5	0.32	0.40	20	0.26	0.30
6	0.42	0.76	21	0.26	0.30
7	0.37	0.50	22	0.42	0.20
8	0.47	0.40	23	0.26	0.20
9	0.58	0.40	24	0.47	0.40
10	0.24	0.40	25	0.26	0.40
11	0.32	0.20	26	0.32	0.30
12	0.26	0.30	27	0.21	0.40
13	0.26	0.50	28	0.32	0.40
14	0.58	0.30	29	0.32	0.20
15	0.26	0.30	30	0.26	0.30

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่าข้อคำถามข้อที่ 1 – 30 ค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.21 – 0.76 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.76 และหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้วิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน KR₂₀ ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

ตาราง 14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์
จากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถาม	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					Σr	IOC
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
12	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
13	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
16	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
รวม							29.4
เฉลี่ย							0.98

ตาราง 15 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดวัด
การคิดวิเคราะห์

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)
1	0.28	0.30	16	0.28	0.26
2	0.76	0.30	17	0.68	0.26
3	0.42	0.40	18	0.32	0.30
4	0.63	0.30	19	0.42	0.26
5	0.32	0.26	20	0.28	0.30
6	0.42	0.78	21	0.28	0.30
7	0.37	0.50	22	0.42	0.26
8	0.47	0.40	23	0.28	0.26
9	0.58	0.30	24	0.47	0.40
10	0.24	0.40	25	0.21	0.40
11	0.32	0.20	26	0.32	0.30
12	0.28	0.30	27	0.26	0.40
13	0.28	0.50	28	0.32	0.26
14	0.58	0.30	29	0.32	0.26
15	0.28	0.30	30	0.28	0.30

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่าข้อคำถามข้อที่ 1 – 30 ค่าความยาก (p)
อยู่ระหว่าง 0.21 – 0.76 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.78
และหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้วิธีของคูเดอร์- ริชาร์ดสัน KR₂₀ ได้ค่าความเชื่อมั่น
ทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

ตาราง 16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
จากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถาม	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					Σr	IOC
	1	2	3	4	5		
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
12	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8
13	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
16	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1
รวม							29.4
เฉลี่ย							0.98

ตาราง 17 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.28	0.30	16	0.28	0.26
2	0.76	0.30	17	0.68	0.26
3	0.42	0.40	18	0.32	0.30
4	0.63	0.30	19	0.42	0.26
5	0.32	0.26	20	0.28	0.30
6	0.42	0.78	21	0.28	0.30
7	0.37	0.50	22	0.42	0.26
8	0.47	0.40	23	0.28	0.26
9	0.58	0.30	24	0.47	0.40
10	0.24	0.40	25	0.21	0.40
11	0.32	0.20	26	0.32	0.30
12	0.28	0.30	27	0.26	0.40
13	0.28	0.50	28	0.32	0.26
14	0.58	0.30	29	0.32	0.26
15	0.28	0.30	30	0.28	0.30

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่าข้อคำถามข้อที่ 1 - 30 ค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.21 - 0.76 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.78 และหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้วิธีของคูเดออร์- ริชาร์ดสัน KR₂₀ ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

ภาคผนวก ฉ

ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. คะแนนการทดสอบย่อยระหว่างเรียน
2. คะแนนการสอบวัดการอ่านจับใจความ คะแนนวัดการคิดวิเคราะห์ และคะแนนการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
ของคะแนนการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตาราง 18 คะแนนผลการทดสอบย่อย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR
จำนวน 10 ชุด ชุดละ 20 คะแนน

การจัดการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ													
ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จำนวน 10 ชุด (ทดสอบย่อย)													
คนที่	ชุด 1	ชุด 2	ชุด 3	ชุด 4	ชุด 5	ชุด 6	ชุด 7	ชุด 8	ชุด 9	ชุด 10	รวม	เฉลี่ย	ร้อยละ
	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	200		
1	18	18	16	20	20	18	16	18	18	18	180	18	90
2	16	16	18	16	18	16	18	16	18	16	168	16.8	84
3	18	18	20	20	16	20	16	18	20	18	184	18.4	92
4	18	16	16	18	18	18	18	18	16	18	174	17.4	87
5	18	18	18	20	20	18	16	16	18	16	178	17.8	89
6	18	18	18	16	18	16	18	16	16	18	172	17.2	86
7	16	20	18	20	18	16	18	18	16	16	176	17.6	88
8	16	18	16	20	18	20	20	16	20	16	180	18	90
9	16	16	16	14	14	14	16	14	14	14	148	14.8	74
10	14	18	18	16	16	18	18	18	16	16	168	16.8	84
11	14	16	18	16	16	16	18	16	16	16	162	16.2	81
12	12	18	18	16	14	16	16	16	18	16	160	16	80
13	14	16	16	14	16	18	16	16	18	16	160	16	80
14	16	20	20	18	18	18	18	20	18	16	182	18.2	91
15	18	19	16	16	18	18	18	16	18	16	173	17.3	86.5

ตาราง 18 (ต่อ)

การจัดการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR จำนวน 10 ชุด (ทดสอบย่อย)

คนที่	ชุด 1	ชุด 2	ชุด 3	ชุด 4	ชุด 5	ชุด 6	ชุด 7	ชุด 8	ชุด 9	ชุด 10	รวม	เฉลี่ย	ร้อยละ
	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	เต็ม 20	200		
16	18	16	16	16	18	18	16	14	16	14	162	16.2	81
17	16	16	18	16	18	16	16	18	16	16	166	16.6	83
18	16	18	18	16	18	18	16	20	12	16	168	16.8	84
19	18	18	20	18	20	20	16	20	20	14	184	18.4	92
20	16	16	16	14	16	14	16	19	14	16	157	15.7	78.5
รวม	326	349	350	340	348	346	340	343	338	322	3402	340.2	85.05
เฉลี่ย	16.3	17.45	17.5	17	17.4	17.3	17	17.15	16.9	16.1			
ร้อยละ	81.5	87.25	87.5	85	87	86.5	85	85.75	84.5	80.5			

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

2. คะแนนการสอบวัดการอ่านจับใจความ คะแนนการคิดวิเคราะห์
คะแนนการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับ
เทคนิค TPR

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ที่ได้เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC
ร่วมกับเทคนิค TPR

คนที่	การจัดการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR					
	การอ่านจับใจความ (30 คะแนน)		การคิดวิเคราะห์ (30 คะแนน)		ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน (30 คะแนน)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	กลุ่มสูง จำนวน 7 คน					
1	10	27	9	28	9	26
2	9	26	8	27	10	26
3	8	26	10	26	9	27
4	9	26	9	26	8	28
5	11	27	10	27	9	28
6	12	28	12	28	8	26
7	9	26	8	25	9	27
	กลุ่มปานกลาง จำนวน 6 คน					
8	9	23	8	24	8	26
9	9	22	9	22	9	26
10	8	24	8	23	8	25
11	7	25	8	23	9	24
12	8	24	10	24	7	24
13	9	23	13	24	9	22

ตาราง 19 (ต่อ)

คนที่	การจัดการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR					
	การอ่านจับใจความ (30 คะแนน)		การคิดวิเคราะห์ (30 คะแนน)		ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน (30 คะแนน)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
	กลุ่มต่ำ จำนวน 9 คน					
14	9	21	11	17	8	22
15	7	22	7	16	7	23
16	6	23	6	17	10	21
17	6	23	4	16	9	22
18	7	20	6	21	8	20
19	7	23	8	16	7	20
20	9	22	6	15	7	21

การแบ่งกลุ่มตามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

คนที่ 1 - 7 เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มสูง

คนที่ 8 - 13 เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มปานกลาง

คนที่ 14 - 20 เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มต่ำ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3.1 ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติ t-test

1.1 การแจกแจงปกติของข้อมูลตัวแปรตาม การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

[DataSet1] C:\Users\TWC\Desktop\4.sav

One-Sample Kolmogorov-Smirnov Test

		อ่านจับใจความ ก่อนเรียน	อ่านจับใจความหลัง เรียน	คิดวิเคราะห์ ก่อนเรียน	คิดวิเคราะห์ หลังเรียน	ผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียน	ผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน
N		20	20	20	20	20	20
Normal Parameters ^a	Mean	7.70	24.50	8.05	24.75	8.00	24.90
	Std. Deviation	2.904	2.013	2.892	1.446	2.920	1.744
Most Extreme Differences	Absolute	.174	.148	.154	.181	.198	.177
	Positive	.174	.148	.154	.181	.198	.177
	Negative	-.136	-.093	-.146	-.169	-.134	-.123
Kolmogorov-Smirnov Z		.777	.662	.689	.811	.885	.792
Asymp. Sig. (2-tailed)		.582	.773	.729	.526	.414	.557
a. Test distribution is Normal.							

จากตาราง พบว่า คะแนนตัวแปรตามทั้ง 3 ตัว ทั้งก่อนและหลังเรียน ไม่ sig. ที่ระดับ .05 ทุกตัว แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ จึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติของการใช้สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics)

3.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนน t-test แบบ Dependent Group Paired Samples Statistics คะแนนการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR

T-Test

[DataSet1] C:\Users\TWC\Desktop\4.sav

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 อ่านจับใจความหลังเรียน	24.50	20	2.013	.450
อ่านจับใจความก่อนเรียน	7.70	20	2.904	.649
Pair 2 คิดวิเคราะห์หลังเรียน	24.75	20	1.446	.323
คิดวิเคราะห์ก่อนเรียน	8.05	20	2.892	.647
Pair 3 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน	24.90	20	1.744	.390
ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน	8.00	20	2.920	.653

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 อ่านจับใจความหลังเรียน & อ่านจับใจความก่อนเรียน	20	.810	.000
Pair 2 คิดวิเคราะห์หลังเรียน & คิดวิเคราะห์ก่อนเรียน	20	.431	.058
Pair 3 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน & ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน	20	.475	.034

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	อ่านจับใจความหลังเรียน - อ่านจับใจความก่อนเรียน	16.800	1.735	.388	15.988	17.612	43.302	19	.000
Pair 2	คิดวิเคราะห์หลังเรียน - คิดวิเคราะห์ก่อนเรียน	16.700	2.618	.585	15.475	17.925	28.530	19	.000
Pair 3	ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน - ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน	16.900	2.594	.580	15.686	18.114	29.142	19	.000

3.3 เปรียบเทียบการอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูง ปานกลาง และต่ำ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับเทคนิค TPR ด้วย One-way ANOVA

3.3.1 ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น

[DataSet1] C:\Users\TWC\Desktop\4.sav

One-Sample Kolmogorov-Smirnov Test

		อ่านจับใจความ ก่อนเรียน	อ่านจับใจความหลัง เรียน	คิดวิเคราะห์ ก่อนเรียน	คิดวิเคราะห์ หลังเรียน	ผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียน	ผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน
N		20	20	20	20	20	20
Normal Parameters ^a	Mean	7.70	24.50	8.05	24.75	8.00	24.90
	Std. Deviation	2.904	2.013	2.892	1.446	2.920	1.744
Most Extreme Differences	Absolute	.174	.148	.154	.181	.198	.177
	Positive	.174	.148	.154	.181	.198	.177
	Negative	-.136	-.093	-.146	-.169	-.134	-.123
Kolmogorov-Smirnov Z		.777	.662	.689	.811	.885	.792
Asymp. Sig. (2-tailed)		.582	.773	.729	.526	.414	.557
a. Test distribution is Normal.							

จากตาราง พบว่า คะแนนตัวแปรตามทั้ง 3 ตัว ทั้งก่อนและหลังเรียน ไม่ sig. ที่ระดับ .05 ทุกตัว แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ จึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติของการใช้สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics)

3.3.2 วิเคราะห์ One-way ANOVA คะแนนก่อนเรียน

ANOVA						
		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
อ่านจับใจความก่อนเรียน	Between Groups	151.152	2	75.576	142.004	.000
	Within Groups	9.048	17	.532		
	Total	160.200	19			
คิดวิเคราะห์ก่อนเรียน	Between Groups	151.260	2	75.630	167.182	.000
	Within Groups	7.690	17	.452		
	Total	158.950	19			
ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน	Between Groups	152.095	2	76.048	130.524	.000
	Within Groups	9.905	17	.583		
	Total	162.000	19			

3.3.3 หลังเรียนเรียน ทดสอบตัวแปรตาม การอ่านจับใจความ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน One-way MANCOVA และ One-way ANCOVA

KMO and Bartlett's Test

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.793
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	119.096
	df	15
	Sig.	.000

Box's Test of Equality of Covariance Matrices^a

Box's M	18.668
F	1.142
df1	12
df2	1.310E3
Sig.	.322

Tests the null hypothesis that the observed covariance matrices of the dependent variables are equal across groups.

a. Design: Intercept + Group + A1 + B1 + C1

จากตารางแสดงว่า Box's M ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งหมายถึงค่า เมตริกซ์ความแปรปรวนร่วมของตัวแปรตามทั้ง 3 ตัว มีค่าเท่ากัน ซึ่งเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ One-way MANCOVA

Multivariate Tests^c

Effect		Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
Group	Pillai's Trace	.526	1.548	6.000	26.000	.202
	Wilks' Lambda	.523	1.530 ^a	6.000	24.000	.211
	Hotelling's Trace	.817	1.497	6.000	22.000	.225
	Roy's Largest Root	.677	2.932 ^b	3.000	13.000	.073

a. Exact statistic

b. The statistic is an upper bound on F that yields a lower bound on the significance level.

c. Design: Intercept + Group + A1 + B1 + C1

1) ทดสอบตัวแปรตามของการอ่านจับใจความ ด้วย One-way ANCOVA

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: อ่านจับใจความหลังเรียน

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	56.014 ^a	3	18.671	14.235	.000
Intercept	83.925	1	83.925	63.984	.000
Group	5.452	2	2.726	2.078	.158
A1	.133	1	.133	.101	.000
Error	20.986	16	1.312		
Total	12082.000	20			
Corrected Total	77.000	19			

a. R Squared = .727 (Adjusted R Squared = .676)

2) ทดสอบตัวแปรตามของการคิดวิเคราะห์ ด้วย One-way ANCOVA

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: คิดวิเคราะห์หลังเรียน

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	18.788 ^a	3	6.263	4.780	.015
Intercept	76.885	1	76.885	58.684	.000
Group	11.408	2	5.704	4.354	.081
B1	.085	1	.085	.065	.000
Error	20.962	16	1.310		
Total	12291.000	20			
Corrected Total	39.750	19			

a. R Squared = .473 (Adjusted R Squared = .374)

3) ทดสอบตัวแปรตามของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วย One-way ANCOVA

Tests of Between-Subjects Effects

Dependent Variable: ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

Source	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	18.335 ^a	3	6.112	2.478	.099
Intercept	121.543	1	121.543	49.276	.000
Group	5.273	2	2.637	1.069	.367
C1	1.654	1	1.654	.671	.000
Error	39.465	16	2.467		
Total	12458.000	20			
Corrected Total	57.800	19			

a. R Squared = .317 (Adjusted R Squared = .189)

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างผลงานนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Activity 1

Name.....Wanlapa Nacowong.....Class.....6.....No.....9.....

Direction : Use the following words to complete the blanks. (10 points)

cool east greet parents great
hard capital rainy festival food

1. Bangkok is the...capital.....of Thailand.
2. The famous...food.....of Thailand is Tomyamkung.
3. Laos and Cambodia is the...east.....of Thailand.
4. From May to October is the...rainy.....season.
5. There are the hot season, the...cool.....season and the rainy season in Thailand.
6. We say "Sawasdee" and Wai to...greet.....each other.
7. Songkran festival is known as the "Water...festival.....".
8. Thai people pour scented water on to the hands of their...parents.....and elders in Songkran day.
9. Bhumibhol Adulyadej is the...great.....king of Thailand.
10. The king of Thailand worked...hard.....for his people and he is the center of their hearts.

13 Jan. 2015

Activity 2

Name Waritsara Buttarat Class 6 No. 15

Direction : Match the words in column A with its meaning in column B (10 points)

Column A	Column B
e.....1. Bath	a. the king of Thailand
f.....2. Krung Thep Maha Nakhon	b. the sea in the east of Thailand
g.....3. Buddhism	c. the national food of Thailand
d.....4. Ratchaphruek	d. the national flower of Thailand
b.....5. Andaman	e. the currency of Thailand
i.....6. hot season	f. the capital of Thailand
h.....7. "Sawasdee"	g. the religion of Thailand
j.....8. Water festival	h. the greeting of Thailand
a.....9. Bhumibhol Adulyadej	i. the season in Thailand
c.....10. Tomyamkung	j. Songkran day

 16 Jan, 2015

Activity 3

Name Saracha Masgta Class 6 No 13

Direction : Write T if the sentence is true and write F if the sentence is false. (10 points)

- F 1. The official name of Thailand is "Thailand".
- F 2. Somtam is the national food.
- T 3. Myanmar and Laos are the north of Thailand.
- T 4. Krung Thep Maha Nakhon is the most populous city.
- F 5. Thailand has four seasons. There are hot season, cool season, spring season and rainy season.
- F 6. The Wai is also used to say "sorry" or "thank you".
- T 7. Thailand joined ASEAN on August 8, 1967
- T 8. In "Water festival" Thai people visit temples to offer food to the monk.
- T 9. Bhumibhol Adulyadej is the center of Thai people's hearts.
- F 10. The people in Thailand speak Thai language.

Ami
20 Jan, 2015

ภาคผนวก ซ
บรรยายภาคในการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มทดสอบความสามารถแก้ ปานกลาง และอ่อน

บรรยากาศในชั้นเรียน

ประวัติย่อของผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวพัชรินทร์ เนาว์ศรีสอน
วัน เดือน ปีเกิด	31 สิงหาคม 2529
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	125 หมู่ 10 ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร 47000
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร ตำบลอุ่มจาน อำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร 47230
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านดงชุมข้าว คุรุราษฎร์รังสรรค์ 2 ตำบลพังขว้าง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2545	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ ฯ สกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2548	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2553	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2558	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการวิจัย และพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2553	ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนเซกา อำเภอเซกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21
พ.ศ. 2556	ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านหนองบัวสร้างวิทยาคาร อำเภอกุสุมาลย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1